

Giới thiệu Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời

Để có được Thời Dao, Lâm Gia Ca đã dùng mọi thủ đoạn nhưng cuối cùng vẫn chuốc lấy thất bại, bèn dùng tuyệt chiêu cuối cùng: thông qua con đường "bánh bao nhỏ".

Nghe thấy lời "đề nghị" của Lâm Gia Ca, bánh bao nhỏ dùng giọng trẻ con đồng dục: "Hợp tác vui vẻ!"

Vì thế ——

Vào đêm được "hồi lộ" người máy, bánh bao nhỏ lừa Thời Dao đến nhà ăn, rồi trộm nói với Lâm Gia Ca: "Daddy, mommy ăn cơm với daddy."

Vào đêm được "hồi lộ" Ultraman, bánh bao nhỏ lừa Thời Dao để bể bơi, lén lút nhắn với Lâm Gia Ca: "Daddy, mommy cùng bơi với daddy."

Vào đêm được "hồi lộ" chiếc xe lửa, bánh bao nhỏ lừa Thời Dao tới phòng khách sạn, cho Lâm Gia Ca một cái áo mưa, khẽ nói nhỏ vào tai Lâm Gia Ca: "Daddy, mommy sẽ ngủ với daddy."

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chúng ta hủy hôn đi

Từ rất lâu trước đây, Lâm Gia Ca đã muốn nói với Thời Dao một câu mà mãi sau này, anh mới có thể bật thốt ra khỏi miệng: "Thời gian ở bên em đều là khoảng thời gian tươi đẹp nhất. -- Diệp Phi Dạ 《 Bên em là thời gian tươi đẹp nhất 》

- - -

Đêm đã khuya, Thời Dao nằm trên giường, nhắm mắt lại cố gắng ngủ nhưng vẫn không tài nào ngủ được, cuối cùng cô ngồi dậy, tìm điện thoại bên gối, vén chăn xuống giường, đi về phía cửa sổ.

Thời Dao nhìn bóng đêm nặng nề ngoài cửa sổ một lúc lâu, sau đó như đã hạ quyết tâm, giơ ngón tay mở màn hình, vào danh bạ.

Cô lướt mắt lần, ngón tay di đến cái tên Lâm Gia Ca thì dừng lại.

Thời Dao nhìn chằm chằm ba chữ này, ánh mắt lay động, cuối cùng cũng nhấn nút gọi.

Cô vốn muốn bấm nút gọi, nhưng đầu ngón tay còn chưa đụng đến nút có hình điện thoại, liền dừng lại.

Cô do dự, chần chừ một chút, cuối cùng chọn nhấn tin.

Cô soạn một tin nhắn rất lâu:

"Lâm Gia Ca, em là Thời Dao."

"Em muốn nói cho anh biết, em muốn hủy hôn."

Sau khi gõ xong hai câu này, cô liền kiểm tra lại câu chữ, sau đó gửi tin nhắn đi.

Sau khi tin nhắn được gửi thành công, Thời Dao mới thở phào nhẹ nhõm, cúi đầu nhìn về phía điện thoại di động.

Đã hai giờ sáng, Thời Dao nghĩ thầm, Lâm Gia Ca chắc đang ngủ rồi, cho dù có nhận được tin nhắn, có thể ngày mai đối phương mới có thể đọc được.

Cô nhìn chằm chằm màn hình một lúc lâu, sau đó cất điện thoại, chuẩn bị quay lại giường, nhưng cô còn chưa đi đến bên giường, điện thoại di động trong tay lại "ding" một tiếng báo có tin nhắn tới. Thời Dao nhìn vào màn hình điện thoại, là Lâm Gia Ca trả lời tin nhắn của cô, chỉ một chữ: "Thật?"

Ngoài ra, không có thêm một chữ nào dư thừa.

Thời Dao nhìn tin nhắn của Lâm Gia Ca một lúc lâu mới nở nụ cười, gõ lại một chữ trả lời: "Thật!"

Anh chờ câu nói này của cô rất lâu rồi phải không? Cho nên khi nhận được tin nhắn này mới trả lời nhanh như vậy?

Nghĩ một lúc, Thời Dao cụp mi mắt.

Một lát sau, cô bỏ điện thoại đi động qua một bên, lên giường nhắm mắt lại.

- - -

Ngày hôm sau, lúc Thời Dao điện thoại gọi đến, cô mới lơ mơ tỉnh dậy, trong điện thoại là giọng nói hùng hổ của Lương Mộ Mộ, cô nghe một hồi mới từ tỉnh táo lại:

- Dao Dao, chúng ta đến SKP gặp nhau một chút đi, em muốn mua hai cái áo, buổi tối chúng ta có thể lên food court ăn lẩu, đã lâu rồi em không ăn lẩu trên đó.

Cúp máy, Thời Dao liếc nhìn thời gian, mới từ từ bò dậy rửa mặt, sau đó trang điểm đơn giản rồi mới ra ngoài.

Lương Mộ Mộ và Lâm Gia Ca là hàng xóm của nhau, hai người cùng nhau lớn lên, đến khi Thời Dao và Lâm Gia Ca đính hôn xong cô mới quen biết Lương Mộ Mộ.

Lương Mộ Mộ là người có tính cách rộng rãi, nhiệt tình, thích những món ăn ngon, có gì tốt cũng cho Thời Dao một phần, lâu dần, hai người trở thành bạn thân của nhau.

Lương Mộ Mộ rất thích đi dạo phố, Thời Dao thích ăn ngon, sau khi hai người đi trung tâm thương mại dùng bữa tối xong cũng đã là 10h tối.

Lúc Thời Dao gọi điện thoại bắt xe, chờ đến khi bác tài gọi điện thoại lại cho cô báo ông đã tới, Thời Dao mới vào thang máy đi xuống lầu cùng Lương Mộ Mộ.

Thang máy đi đến lầu ba thì dừng lại.

Cửa thang máy mở ra, có một đôi nam nữ trẻ đi vào.

Người đi trước là một người thanh niên cao cao, gầy gầy, da trắng nõn, khiến người ta đặc biệt chú ý, mặc dù trên người anh chỉ mặc một chiếc áo sơ mi trắng đơn giản nhưng vẫn khiến cho người ta có cảm giác như đang ngắm nhìn một người mẫu. Điều khiến người ta chú ý nhất chính là khuôn mặt của anh, kinh điển đến hoàn mỹ, mắt mũi đều khiến cho người ta cảm thấy mãn nhãn.

Người thanh niên đẹp trai này, Thời Dao quen.

Anh chính là người tối qua cô đã nhắn tin muốn hủy hôn, chồng chưa cưới của cô, Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca quen thân với Lương Mộ Mộ, cho nên Lâm Gia Ca vừa vào thang máy, Lương Mộ Mộ liền nói:

- Anh Gia, thật trùng hợp nha, lại gặp anh ở đây!

Lâm Gia Ca nhìn về phía Lương Mộ Mộ "Ừ" một tiếng, không nói gì thêm.

Trong thang máy lại yên tĩnh, Lương Mộ Mộ thấy Thời Dao và Lâm Gia Ca rất lâu cũng không nói gì với nhau, buồn bực hỏi:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chúng ta hủy hôn đi

- Gia ca, Dao Dao, sao hai người không nói gì với nhau hết vậy?

Lâm Gia Ca nghe Lương Mộ Mộ nói xong, nhú mày, quay đầu nhìn về phía Thời Dao.

Ánh mắt của anh cứ thần nhiên như vậy, không cho người ta đọc được bất kỳ cảm xúc gì.

Thời Dao bị anh nhìn như vậy có chút lúng túng, liền giật giật môi, muốn bắt chuyện để giảm bớt lúng túng.

Nhưng cô còn chưa nói được gì, Lâm Gia Ca liền quay đầu nhìn về phía Lương Mộ Mộ hỏi:

- Cô ấy là...?

Giọng nói của anh rất thanh đậm, rất tự nhiên, nhưng lời anh nói ra lại khiến Thời Dao nắm chặt tay.

Lương Mộ Mộ cũng không ngờ Lâm Gia Ca lại có thể hỏi như vậy, cô ngẩn người, ngo ngác lên tiếng:

- Anh Gia, anh đang chọc em phải không? Sao anh có thể không quen biết người này? Chị ấy là Dao Dao đó!

Lâm Gia Ca vẫn không có phản ứng gì.

Lương Mộ Mộ gấp gấp giải thích:

- Dao Dao, là Thòi Dao, vợ sắp cưới của anh đó!

Năm chữ "vợ sắp cưới của anh" như một tiếng sét đánh ngang tai Lâm Gia Ca, anh lập tức nhìn Thòi Dao.

Lâm Gia Ca cũng từ từ lấy lại được bình tĩnh, ban đầu anh yên lặng một lúc lâu, sau đó mới hững hờ "A" một tiếng, như chưa từng có chuyện gì xảy ra, nhìn về phía cửa thang máy trước mặt.

Lương Mộ Mộ cũng đã giới thiệu Thòi Dao là vợ chưa cưới của Lâm Gia Ca rồi, vậy mà anh vẫn không chào hỏi cô một tiếng. Bầu không khí trong thang máy lúc này bắt đầu trở nên ngưng trệ.

Lương Mộ Mộ cũng không ngờ mọi chuyện sẽ tiến triển như thế này, nhìn Thòi Dao bên cạnh, không biết phải làm sao.

Trong thang máy không ai nói gì với nhau nữa, rất yên tĩnh, có điều tầm mắt của mọi người lúc này đang nhìn về phía Thòi Dao.

Thòi Dao biết mọi người đang xem chuyện vui, cô cũng biết, Lâm Gia Ca làm như vậy là muốn để cô mất mặt, cô cũng chỉ có thể cố gắng giữ bình tĩnh.

Rất nhanh, thang máy đã đi tới lầu một.

Cửa vừa mở ra, Thòi Dao liền nói với Lương Mộ Mộ:

- Mộ Mộ, chị đi trước đây.

Nói xong, Thòi Dao liền cất bước, vội vã rời đi.

Ngồi trên taxi, nhìn qua cửa kính xe, nhìn cảnh đêm phồn hoa đô hội, Thòi Dao lại nhớ đến những chuyện lúc nãy xảy ra trong thang máy.

Thì ra Lâm Gia Ca hoàn toàn không nhớ đến cô.

Có điều đó cũng là chuyện bình thường mà thôi, anh và cô vốn đã có hôn ước từ nhỏ, từ trung học cơ sở anh và cô đã biết đến sự tồn tại của hôn ước này, nhưng đến bây giờ đã sáu năm, số lần cô và anh được gặp nhau chỉ tính trên đầu ngón tay, cho dù có gặp mặt, hai người hầu như không nói gì với nhau.

Nếu như cô nhớ không lầm, lần cuối cùng anh và cô gặp nhau cũng đã là chuyện của hồi năm ngoái.

Vì vậy, e rằng Lâm Gia Ca hoàn toàn không nhớ gì đến cô, mà ngoài chuyện anh có một người vợ chưa cưới tên là Thòi Dao, chắc những chuyện khác liên quan đến cô anh cũng hoàn toàn không biết.

Xem ra, cô nghĩ không sai, anh chưa bao giờ muốn có hôn ước này.

Có điều, không sao, vì một số nguyên nhân mà cô đã hủy hôn với anh, anh cũng đã đồng ý rồi, rất nhanh thôi, anh và cô cũng sẽ không còn quan hệ gì nữa.

Nghĩ nghĩ, Thòi Dao lấy điện thoại ra, gửi thêm một tin nhắn cho Lâm Gia Ca:

- Anh định khi nào nói với người lớn hai bên chuyện

chúng ta muốn hủy hôn?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nam Thần Legend

Trên đường đi, điện thoại của Thòi Dao đều rất yên tĩnh.

Mãi cho đến khi cô về đến nhà, điện thoại di động mới "ding" một tiếng.

Thời Dao cho rằng là Lâm Gia Ca trả lời tin nhắn của cô, cho nên vội vàng lấy điện thoại ra, nhưng kết quả lại là thông báo nhắc nhở 11:00 nam thần của cô sẽ có một hoạt động livestream.

Nam thần này là thần tượng của Thời Dao.

Rất nhiều nữ sinh hay thần tượng những ngôi sao, có khi là ca sĩ, có người thì thích diễn viên, nhưng thần tượng của Thời Dao lại là gamer trong nước rất có tiếng tăm.

Legend có nghĩa là Huyền Thoại.

Legend cũng đúng như cái tên của mình, chính là Huyền Thoại trong các vòng tranh cử.

Ba năm trước, anh lấy thân phận đội trưởng chiến đội xông vào trận chiến, giúp AE đoạt được chức vô địch League toàn quốc.

AE là một chiến đội hoàn toàn mới, nhờ anh mà có thể nổi tiếng.

Một năm tám tháng sau, bọn họ lại đoạt chức vô địch CF thế giới giải League tại New York, sau đó mở ra con đường Huyền Thoại.

Cho đến nay đã là năm thứ ba anh em trong AE được anh dẫn dắt liên tiếp đoạt được nhiều chức vô địch thế giới, cũng từ một chiến đội mới chân ướt chân ráo vào game thành một đội mạnh nhất mà ai cũng phải kính nể, còn Legend lúc này cũng đã trở thành một Đại Ma Vương.

Trước đây mọi người gọi anh là Huyền Thoại cũng chỉ vì những gì mà anh đã làm được, nhưng ngoài kết quả học tập ra, những cái khác mọi người đều không biết gì về anh, vì anh rất thần bí.

Trong ba năm, cho dù là ở bất cứ đâu, chỉ cần xuất hiện trước mặt mọi người là anh đều đeo khẩu trang, đội nón.

Vì vậy cho nên trong profile về anh chỉ có:

- Tên: Legend
- Họ tên thật: Không rõ
- Giới tính: Nam
- Tuổi tác: Không rõ
- Chiều cao: Không rõ
- Xu hướng tình dục: Không rõ

Thật ra, Legend rất ít có những đợt livestream như thế này, lần này anh livestream là vì TX vừa mới ra mắt một game mới tên là: "Tuyệt địa cầu sinh", sau đó bỏ tiền mời anh làm nhân vật đại diện.

"Tuyệt Địa Cầu Sinh" là một game như PUBG, có ba hình thức tham gia: một mình, hai người hoặc đội bốn người.

Quy tắc trò chơi rất đơn giản, có một trăm player cùng đi trên một chiếc máy bay, mỗi người có thể tùy chọn địa điểm để nhảy dù xuống đất, sau một thời gian nhất định sẽ có những khu an toàn xuất hiện, nhưng khu an toàn đến một lúc nào đó cũng sẽ có khí độc bao phủ, nếu không ra khỏi khu vực đó kịp thời cũng sẽ bị trúng độc chết.

Vì vậy nên những gì người chơi nên làm trong game là nhảy dù, kiếm vũ khí, giết người, chạy khỏi vùng có độc, nói chung là ngoại trừ đồng đội của mình thì phải giết hết những người còn lại, đảm bảo mình đang ở khu an toàn, đến khi chỉ còn lại người cuối cùng sống sót thì đó là người chiến thắng.

Legend livestream chưa tới 10 phút đã có hơn một triệu lượt xem.

Giống như những lần trước, lúc Legend livestream đều dấu mặt, toàn bộ quá trình chỉ quay màn hình chơi game, Legend không hề nói một chữ nào, vậy mà Thời Dao lại nhìn điện thoại xem rất say sưa.

Legend live chưa tới một tiếng đồng hồ đã offline, vậy mà Thời Dao vẫn lưu luyến không thoát khỏi giao diện livestream. Vậy vẫn chưa hài lòng, cô còn phân khích nhìn màn hình mấy lần, sau đó không kiềm lòng được cầm điện thoại di động lên, download trò chơi "Tuyệt Địa Cầu Sinh" này về.

Cho dù đã nhìn thấy Legend chơi rồi nhưng cô vẫn không thể giết chết kẻ địch bốn phía, uy thế ngất trời như Legend được.

Ván đầu tiên sau khi Thời Dao tải về chơi, cô vừa nhảy xuống đã bị player khác dùng súng lục bắn chết.

Ván thứ hai, sau khi Thời Dao nhảy dù xuống còn chưa sống được 5 giây đã bị người ta nện chết bằng tay không.

Ván thứ ba, Thời Dao nhảy dù rơi xuống biển, chưa bơi tới bờ đã bị thuyền đụng chết.

Ván thứ tư thứ năm, cô chỉ có thể sống nhiều lắm là 20 phút đã chết.

Cô không thể giết người khác như Legend được, mà lại còn bị những player khác đại khai sát giới.

Lúc Thời Dao chơi lại lần thứ 10, cô lại không lựa chọn hình thức tham gia một người nữa mà lúc này là đội 4 người.

Rất nhanh hệ thống liên tục động lập đội, Thời Dao liếc mắt nhìn tên của những đồng đội này.

Người thứ nhất tên là: [Nước trái cây]

Người thứ hai: [1111111]

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nam Thần Legend

Người thứ ba: [Hầu Tử mời cao thủ]

Người thứ tư là cô, tên trong game của cô là [Dao Hề thích ăn Ice Cream]

Nếu dựa vào trí tưởng tượng phong phú của cô thì một trong những người này chính là đại thần, có thể giống như trong tiểu thuyết cứu giúp cô, giúp cô chiến thắng.....

Nhưng mà mộng ước càng đẹp bao nhiêu thì hiện thực lại càng tàn khốc bấy nhiêu.

Cảnh tượng trong hiện thực lại là như thế này:

Vào game, [Nước trái cây] đã đánh dấu một căn cứ quân sự.

Sau khi đến căn cứ, Thời Dao nhìn thấy ba đồng đội nhảy xuống, cũng vội vàng nhảy theo.

Sau đó cô rơi xuống mái nhà, từ mái nhà cao nhảy xuống, nhân vật của Thời Dao đã chảy máu đầy đầu.

?????

Thời Dao nhìn màn hình 10 giây, mới nhận ra rằng cô đã... té chết...【●】_【●】

Cô đang chơi trò lúc này Legend vừa Livestream sao? Legend chơi là trò "Tuyệt Địa Cầu Sinh", còn cô đang chơi trò "Ngàn lẻ cách chết" sao?

Liên tục chết mười mấy lần khiến Chúc Dao không còn tâm trạng gì nữa, cũng may cô đang chơi hình thức 4 người, lúc này có thể đội đồng đội cứu viện, còn có thể tiếp tục chơi.

Nhưng mãi cũng không có ai cứu cô, Thời Dao không cam lòng mở micro nói vào:

- Xin hỏi, mấy người có thể cứu tôi không?

Cả đội yên tĩnh, không có ai để ý đến cô.

Chưa từ bỏ ý định, Thời Dao liếc mắt nhìn vào bản đồ nhỏ, thấy số 2 ở gần mình nhất, liền nói lần nữa:

- Số 2, có thể phiền bạn đến cứu tôi một mạng không?

Giọng nói của Thời Dao nghe có vẻ rất tuyệt vọng, vậy mà người số 2 kia chỉ đi kiểm vũ khí này nọ trong một căn nhà, sau đó nhảy ra khỏi cửa sổ, lấy xe máy lao ầm ầm về phía cô.

-...

Cô cầu xin 2 lần cũng không có người đến cứu cô, ngược lại còn chạy khỏi cái xác trong game của cô càng xa càng tốt.

Bị đồng đội ngó lơ như vậy, Thời Dao không còn hy vọng gì muốn thoát khỏi game, nhưng ngay khi ngón tay của cô vừa sắp chạm tới màn hình, đột nhiên trong điện thoại lại có giọng nói của một người thanh niên trẻ tuổi:

- Số 4 là con gái sao?

Thời Dao dừng động tác tắt game, nhìn về màn hình, là số 3 [Hầu Tử mời cao thủ] đang nói chuyện với cô.

Số 1 [Nước trái cây] nhanh chóng nói:

- Em gái sao nhanh như vậy đã chết rồi hả?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Em gái, chờ anh, anh đến cứu em ngay!

[Nước trái cây]: Em gái, anh cũng tới đây!

Thời Dao còn chưa nhận thức rõ tình hình thì số 1 và số 3 đã di chuyển trên bảng đồ thu nhỏ, chạy về phía cô như điên.

Dọc đường, hai người còn cãi nhau:

- Em gái là do tôi phát hiện ra trước, để tôi cứu em ấy!

- Ở đâu ra vậy ông nội!

- Cháu trai, sao có thể nói chuyện với ông nội như vậy!

- - -

Cuối cùng [Nước trái cây] đã đến cứu Thời Dao trước.

Trong quá trình cứu viện, xung quanh không ngừng vang lên tiếng súng, lúc này Thời Dao còn chưa kiểm được vũ khí hay thuốc men gì, có chút sợ, nhịn không được kêu lên:

- Hay là các người đừng cứu tôi, súng ông gì tôi còn chưa tìm được, nếu đến sẽ rất nguy hiểm. Đến đây sẽ...

Chữ "Chết" Thời Dao còn chưa nói hết, [Hầu Tử mời cao thủ] đã ném ba túi cấp cứu trong đó có bốn bình hồi máu:

- Em gái, anh có thuốc, đưa hết cho em nè!

- Em gái, anh có súng!

Là [Nước trái cây] nói xong liền đưa 1 cây súng trường M16A4 cho Thời Dao:

- Còn đạn nè!

- Giáp cấp ba cũng cho em nè!

- Ba lô cấp hai cũng cho em!

- - -

Thời Dao lại nằm mơ giữa ban ngày tiếp, cô không cần làm gì cũng được mấy "tiểu ca ca" nuôi cho mập.

Cô đã chơi hơn mười mấy trận, chưa trận nào có nhiều "đồ chơi" như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nam thần trong Nam thần

Thời Dao được cứu sống xong, hai đồng đội không bỏ cô lại nữa mà toàn bộ hành trình cứ đi theo bảo vệ cô.

- Em gái, trong phòng có một túi cấp ba, em vào tìm đi.

- Em gái đừng sợ, cứ nằm ngoài này đừng nhúc nhích, anh sẽ đến đánh bọn họ.

- Em gái lên xe, chúng ta phải chạy khỏi vùng có độc.

Cứ như vậy, Thời Dao không cần bắn viên đạn nào cũng được hai đồng đội đưa vào vòng chung kết.

Có điều, cô là người mới, thao tác không thuần thục, vẫn liên lụy hai "tiểu ca ca" rất nhiều, sau đó kéo họ chết theo cô.

Bởi vì còn một người trong team sống sót cho nên game vẫn chưa kết thúc, lúc Thời Dao xem phần còn lại, đã nhìn thấy [111111].

Cô mãi được hai người kia đi theo bảo vệ mà quên mất trong đội vẫn còn một người. Lúc này thấy [111111] đang giết một người khác.

Người này nghe thấy cô cầu cứu liền quay đầu chạy mất, nhưng không ngờ anh lại lợi hại như vậy, bất quá tên của anh cũng thật qua loa [111111]

Lúc cô đang suy nghĩ lung tung, màn hình đã có những thông báo:

[111111] đã dùng 98K của đồng đội.

[111111] đã dùng AKM của đồng đội đánh bại kẻ địch.

[111111] đã dùng một viên đạn của đồng đội.

Những thông báo này hiện lên, con số màu đỏ không ngừng tăng: 11 người bị giết, 12 người bị giết, đã giết 15 người...

Cô và [111111] có cùng một giao diện, có thể nhìn thấy cùng một hình ảnh, lúc này cô mới phát hiện, sao người đó không dùng súng cũng có thể giết chết người khác chứ?

Còn nữa, anh và cô đều có cùng lượng máu, nhưng sao người khác đánh cô cô sẽ đổ máu còn anh chạy trong mưa bom bão đạn cũng không mất nhiều máu chứ?

Cái này... [111111] này cũng lợi hại quá đi, giống nam thần Legend của cô không kém chút nào... Không không không, cô sẽ không thừa nhận, cô nhất định không xem trọng tên lợi hại thấy chết không cứu như anh.

Lúc Thời Dao đang suy nghĩ lung tung, trên màn hình điện thoại của cô đột nhiên xuất hiện tám chữ: "Hoàn thành nhiệm vụ, xin chờ nhận thưởng."

Thời Dao chớp mắt một cái, qua hai giây mới nhận ra rằng cô cũng thật sự giống Đại thần, được nhận thưởng rồi!

Trở về phòng khách, Thời Dao còn muốn tiếp tục chơi hình thức 4 người, trên màn hình đã hiện ra một khung chat: [Hầu Tử mời cao thủ] mời bạn tham gia vào đội.

Thời Dao không do dự, bấm xác nhận.

Sau khi vào đội, cô phát hiện vẫn có hai người khác là [Nước trái cây] và [111111]

Thời Dao yêu lạng hai giây, sau đó hỏi:

- Ba người quen nhau sao?

[Nước trái cây]: Cao thủ là cháu nội của anh, 111111 là ba của anh.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Lăn đi ông nội, cậu mới là cháu của tôi mới đúng.

Hai người này lúc nào cũng vậy, nói chuyện như đấu võ mồm.

Trong quá trình này, [111111] cũng không nói gì nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Nam thần trong Nam thần

Mãi đến khi game bắt đầu, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] mới ngừng lại, sau đó [Hầu Tử mời cao thủ] mới quay lại nói với Thời Dao: "Ba người bọn anh ở cùng ký túc xá, 111111 là lão đại của bọn anh."

Thời Dao tò mò hỏi lại:

- Lão đại?

[Nước trái cây]: Lão đại là lão đại bởi vì trong số tụi anh, anh ấy là người có nhiều tiền nhất trong ký túc xá.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Hơn nữa, lão đại luôn là người chơi game cao điểm nhất, thứ hai là anh, cuối cùng là cháu của anh.

[Nước trái cây]: Cháu nội, cháu lại sai rồi, ông nội của cháu phải là nhất chứ?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ông nội nói không sai, chỉ có làm sai, là tôi không biết dạy dỗ cháu như con.

Cứ như vậy, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] cứ cãi nhau không ngừng, ba người họ đi theo [111111] cùng điên cuồng chém chém giết giết, lúc Thời Dao chơi game với bọn họ, được nhận thưởng ba lần, cuối cùng mới nghĩ thoát ra.

Có lẽ vì buổi tối chơi game quá vui vẻ cho nên sau khi Thời Dao tắm xong cũng chưa buồn ngủ, cô nằm trên giường, lại vào game lần nữa.

Có lời mời kết bạn, Thời Dao bấm vào, là [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] mời cô kết bạn.

Thời Dao chọn đồng ý.

[Hầu Tử mời cao thủ] còn đang online, liền nhắn cho cô một tin:

- Dao muội, tối mai bọn anh tiếp tục đi theo bảo vệ em nha!

Thời Dao trả lời:

- Được, cảm ơn anh!

Chúc [Hầu Tử mời cao thủ] ngủ ngon xong, Thời Dao vẫn không ngủ được, nghĩ đến việc [Hầu Tử mời cao thủ] nói ba người bọn họ ở cùng ký túc xá, dựa theo bảng điểm mà phân cao thấp, cô liền nhấp vào bảng xếp hạng trong game.

Không nhìn thì không biết, nhìn rồi Thời Dao liền trợn mắt há mồm.

Người hạng nhất là Legend, là tên tài khoản thực của nam thần.

Còn có... người chỉ kém nam thần 0,01 điểm, hạng nhì chính là [111111].

Người hạng năm là [Hầu Tử mời cao thủ], hạng chín là [Nước trái cây].

Vì vậy... cô hôm nay... đúng là gặp phải đại thần trong truyền thuyết rồi.

Nhưng mà... đây chẳng phải là đại thần bên trong đại thần sao?

🌸🌸🌸 🌸🌸🌸 🌸🌸🌸 (◡◡🌸) (🌸◡◡)

Vào giờ phút này, tại phòng 501 ký túc xá nam dãy G.

Lâm Gia Ca tắm xong, mặc đồ ngủ, mới đi ra khỏi nhà vệ sinh, cửa phòng có người đến gõ.

Anh cầm khăn mặt vừa lau tóc vừa mở cửa.

- Lâm Gia Ca, Tần Y Nhiên của ban chúng ta nói tôi đưa cái này cho cậu.

Người này là người ở phòng bên cạnh, tên là Lâm Nhất Mộc, trong tay cậu còn có một cái túi màu hồng nhạt.

Lúc này Lâm Gia Ca mới nhú mày nhìn túi đồ Lâm Nhất Mộc đưa, không có chút động lòng nào.

- Tần Y Nhiên là hoa khô của trường đó nha, lão đại, cậu không lo lắng sao?

Lục Bản Lai nhảy qua, thay Lâm Gia Ca nhận túi đồ từ tay Lâm Nhất Mộc.

Lâm Gia Ca nhũn mày dữ hơn, như không thích cách làm của Lục Bản Lai.

Lâm Nhất Mộc chỉ đến đưa đồ, hoàn toàn không có ý chờ Lâm Gia Ca trả lại, chỉ nói một câu "Ngủ ngon", sau đó liền trở về phòng của mình.

Lục Bản Lai đóng cửa, vừa cất hộp quà qua một bên vừa nói:

- Tần Hoa khô được nam sinh cả trường theo đuổi, không có 100 người cũng có 80 người, không ngờ lại quỳ bò dưới chân của lão đại nhà chúng ta.
- Ha ha... Tần hoa khô tính là gì!! Tiệm chụp ảnh sát gần lúc trước còn có một đội kịch, có một tiểu hoa đán xinh đẹp đưa quà cho lão đại nhà chúng ta!

Hạ Thương Chu liếc nhìn Lục Bản Lai một cái, chê cậu tôi không biết gì hết.

- Tần hoa khô của trường đưa cho lão đại một bình hạc giấy rất lớn nhà, chắc cũng phải đến 1000 con?

Lục Bản Lai liếc mắt nhìn món quà mà hôm nay Tần Y Nhiên đưa đến, sau đó nhìn về phía Lâm Gia Ca đang lau lau tóc, như chuyện gì cũng không liên quan đến anh.

Khuôn mặt chữ điền, tính xảo như một bức họa, đặc biệt là lông mi, vừa cong vừa dài, như có dán lông mi giả vậy.

Khí chất vừa sạch sẽ lại có chút tự phụ, mặc dù người ở trong ký túc xá nhưng lại có một khí chất khiến người ta cảm thấy sang trọng. **C**

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Chúng ta không giống nhau

Lục Bản Lai nhìn Lâm Gia Ca một cái, sau đó cảm thán:

- Lão đại của chúng ta có nhan sắc mà, đừng nói là hoa khôi của trường, ngay cả người như tôi cũng không thể nào với tới được.
- Phí lời! Phải biết vấn đề nan giải nhất của phòng 501 của chúng ta là tên khốn nào lại có thể cao hơn lão đại của chúng ta một bậc.

Hạ Thương Chu nằm trên giường chuẩn bị đi ngủ rồi nhưng vẫn mở điện thoại lên vào game, vừa dứt lời, sau đó liền kêu lên kinh hãi:

- Woa, Dao muội đồng ý lời mời kết bạn của tôi rồi, còn đồng ý tối mai cùng online chơi game nữa. Giọng nói của Dao muội thật êm tai, ngay cả nickname cũng đáng yêu nữa! [Dao Hề thích ăn Ice Cream], tôi tên là [Hầu Tử mời cao thủ], tên của chúng ta dài gần bằng nhau, thật xứng...

Lục Bản Lai: "Dao Muội? Ha ha, cậu và người ta quen thân lắm sao? Tự nhiên ở đâu ra gọi người ta là Dao Muội!"

Hạ Thương Chu: "Cậu cảm được tôi chắc, Dao muội chính là của tôi, Dao muội Dao muội Dao muội....."

Dao...

Có lẽ là do có một từ đồng âm cho nên Lâm Gia Ca bỗng nhiên nhớ đến chuyện sau khi đi ăn cùng bạn xong, ở trung tâm thương mại SPK gặp phải cô gái kia.

Dáng người rất thấp, có vẻ rất gầy yếu, da rất trắng, mắt rất to, cả người nhìn rất xinh xắn hài hòa, hoàn toàn khác so với nha đầu ôm nhom mà trước kia anh từng gặp.

Nếu như không phải Lương Mộ Mộ nói cho anh biết cô chính là Thời Dao, anh cũng không ngờ người mà ông nội anh bắt cưới chính là cô bé ấy.

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu còn đang cãi nhau. Thường ngày trong ký túc xá vẫn ồn ào như vậy, nhưng lúc này đột nhiên Lâm Gia Ca lại cảm thấy phiền.

Anh cầm khăn mặt vắt lên một cái ghế gần đó, đi đến ban công...

Mỗi người đều có lúc động lòng, chỗ Hạ Thương Chu thích ở Dao muội kia chính là giọng nói.

Chúc [Dao Hề thích ăn Ice Cream] ngủ ngon xong, anh mới nhớ lại những chuyện đã diễn ra trong buổi tối hôm nay, càng cảm thấy giọng nói của cô thật động lòng người.

Vì ngày mai có thể chơi game vui vẻ với [Dao Hề thích ăn Ice Cream], Hạ Thương Chu không nhận được mà ngồi dậy, nói với Lâm Gia Ca đang nằm trên giường và Lục Bản Lai đang chơi máy tính:

- Ngày mai là lễ tình nhân, đúng lúc chúng ta đều FA giống nhau, không ai ra ngoài chơi thì cùng nhau đi bảo vệ Dao muội đi ha?

Không ai trả lời...

Hạ Thương Chu liếc nhìn Lâm Gia Ca, lại nhìn Lục Bản Lai, sau đó nói với Lục Bản Lai trước:

- Hai trăm đồng, có đi không...?

Hạ Thương Chu còn chưa kịp nói chữ "không", Lục Bản Lai đã nói chắc chắn một chữ: "Đi!"

Hạ Thương Chu yên tâm lại nhìn về phía Lâm Gia Ca hỏi:

- Lão đại?

Lâm Gia Ca không nói gì!

- Lão đại!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chúng ta không giống nhau

Hạ Thương Chu lại gọi một lần nữa, Lâm Gia Ca vẫn không nói tiếng nào, đang nằm trên giường nên Hạ Thương Chu cho rằng anh đã ngủ thiếp đi, quyết định ngày mai mới hỏi anh sau thì Lâm Gia Ca lại lên tiếng:

- Mình và các cậu không giống nhau.

Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai nghe thấy Lâm Gia Ca nói như vậy liền sững sờ, Lâm Gia Ca đang muốn đáp lại câu "Chúng ta đều FA giống nhau."

Lục Bản Lai đang chơi máy tính đứng bật dậy, chạy đến bên giường Lâm Gia Ca:

- Sao chúng ta lại không giống nhau? Cậu nói như vậy là có ý gì? Không phải là cậu thoát kiếp FA rồi chứ? Là ai vậy? Hoa khôi trường chúng ta sao?

Hạ Thương Chu: "Lão đại thoát kiếp FA rồi hả? Cuộc sống nở hoa rồi hả? Người ai nhìn thấy cũng muốn ngủ chung đã có bạn gái rồi sao?"

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu nói qua nói lại một lúc lâu, Lâm Gia Ca cũng không nói gì, hai người liếc mắt nhìn nhau, sau đó hai miệng một lời:

- Lão đại, hay là cậu không tìm bạn gái mà tìm bạn trai?

Lâm Gia Ca này giờ vẫn đang nhắm mắt lúc này mới mở mắt ra, thờ ơ quét qua hai người bọn họ một chút, sau đó mới nhẹ nhàng nói:

- tôi và các cậu không giống nhau, tôi là người độc thân quý tộc, còn các cậu cứ như ăn mày vậy!

- Mịa bà...

- Xúy!

Bọn họ đã sớm nghĩ đến thái độ khinh người quen thuộc của lão đại, người như anh sao có thể nói ra lời hay ý đẹp được.

Lâm Gia Ca thấy hai người kia bất mãn im lặng mới bình tĩnh kéo chăn, nhắm mắt lại lần thứ hai.

Không biết sao đêm nay anh lại không buồn ngủ, nhắm mắt nằm một lúc, lại không nhận được cảm điện thoại lên.

Sau khi mở khóa màn hình, ngoài thông báo của các app còn có tin nhắn.

Lâm Gia Ca nhấp vào tin nhắn trước, nhìn thấy tin nhắn Thời Dao gửi tới: Anh định khi nào nói với người lớn hai bên chuyện chúng ta muốn hủy hôn?

Lâm Gia Ca mím môi, giờ tay lên gõ bàn phím trên màn hình.

Có điều gõ được vài chữ, anh lại dừng lại.

Trên màn hình điện thoại lúc này có đến ba tin nhắn:

"Lâm Gia Ca, em là Thời Dao. Em muốn nói cho anh biết, em muốn hủy hôn."

"Thật."

"Anh định khi nào nói với người lớn hai bên chuyện chúng ta muốn hủy hôn?"

Lâm Gia Ca nhìn chằm chằm màn hình điện thoại khoảng nửa phút, sau đó xóa từng dòng chữ, khóa máy, sau đó quăng qua một bên.

Nhắm mắt lại, Lâm Gia Ca như bị trúng tà vậy, trong đầu lại nhớ đến hình ảnh cô gái anh gặp trong SKP kia.

Nếu anh nhớ không lầm, lúc trước ông nội của anh từng nói anh có một hôn ước, anh liền phản đối kịch liệt, mà trong ấn tượng của anh, cô cũng không phải là người sẽ mở miệng phản đối hôn sự này.

Chuyện này đã trôi qua sáu năm, trong sáu năm này, cô cũng chưa từng có ý kiến gì, sao qua một thời gian, cô lại muốn hủy hôn với anh rồi?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Hoa khô đang hẹn hò với Lâm Gia Ca?

Thứ hai là lễ tình nhân.

Đối với những cặp tình nhân mà nói, hôm đó là một ngày rất quan trọng, nhưng đối với những người đã có chồng chưa cưới như Thời Dao mà nói thì đó cũng chỉ là một ngày chẳng khác gì những ngày khác cả, cũng chỉ là một ngày trong những ngày.

Lúc Thời Dao thức dậy đã là buổi trưa, cô đánh răng rửa mặt xong, lúc ăn cơm thì cầm điện thoại lên kiểm tra xem có tin nhắn không nhưng Lâm Gia Ca vẫn chưa trả lời tin nhắn của cô.

Nhà của Thời Dao ở vùng ngoại thành Bắc Kinh, cho nên sau khi ăn cơm xong, cô liền lên xe bus đến Đại học G, lúc đó cũng đã là 4 giờ.

Thời Dao có ba người bạn cùng phòng trong ký túc xá cũng là người ở ngoại thành đến Bắc Kinh học, cũng đều là những người độc thân, vì đây là thời kỳ FA, cho nên tất cả mọi người đều ở trong ký túc xá.

Lúc Thời Dao đến ký túc xá, Lãnh Ôn đang giặt quần áo, Giang Nguyệt và Hà Đều Điền đang ôm iPad nằm trên giường lướt diễn đàn của trường.

Giang Nguyệt: "Lần này người được bình chọn nhiều nhất trong giải đấu vẫn là hoa khô của trường chúng ta, sinh viên năm ba Tần Y Nhiên vẫn đang ở vị trí thứ nhất a!"

Hà Đều Điền: "Lãnh Ôn cũng không thấp nha, chúng ta đều là sinh viên năm nhất chỉ mới vào trường được nửa năm thôi mà Lãnh Ôn đã được mọi người quan tâm đến vậy rồi. Có thể thấy cậu ấy cũng không tồi à!"

Lãnh Ôn thò đầu ra từ nhà vệ sinh: "Nếu như Dao Dao cho mọi người post hình của cậu ấy lên thì chắc chắn người dẫn đầu sẽ là cậu ấy rồi."

- Dao Dao không dự thi thì cũng đã có người theo đuổi xếp hàng dài dài nếu dự thi không biết là ký túc xá này có sập vì phải chứa quá nhiều người không...!!

Giang Nguyệt còn chưa nói hết, Hà Đều Điền liền gào to tiếng:

- Đây là ai vậy trời, còn có số phiếu bình chọn nhiều hơn cả Tần Y Nhiên.

Từ lúc Tần Y Nhiên vào Đại Học G đến nay đã ngồi 3 năm trên vị trí hoa hậu của trường, sao lại có người sắp nổi tiếng hơn cả cô ta nữa?

Thời Dao cô hứng thú vừa xé túi khoai tây chiên mới mua vừa đi đến chỗ Giang Nguyệt và Hà Đều Điền ngồi.

Hà Đều Điền vừa bấm vào bài viết nói về người đó, Thời Dao liền liếc mắt nhìn vào màn hình iPad. Nội dung trên đó viết: "Người đẹp trai chiếm ngôi vị

của Tần Y Nhiên là sinh viên đại học năm ba khoa Toán, Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca..... Động tác ăn khoai tây chiên của Thòi Dao cứng đờ.

Dưới nội dung đó còn có một bức hình của Lâm Gia Ca.

Trong hình là một thiếu niên mặc áo sơ mi trắng, nhả nhặn đứng trước cửa thư viện của trường.

Hắn đây là hình chụp lớn, nên trong hình biểu hiện của Lâm Gia Ca cũng không phải là vui vẻ gì.

Hình như anh đang chờ người, chờ lâu nên nhíu mày, có vẻ không kiên nhẫn.

Nhưng dù vậy cũng khiến anh trông có vẻ đặc biệt lóa mắt dưới ánh nắng rạng rỡ.

- A a a a, lại là nam thần của mình!

Hà Diên Diên kích động hô to, Giang Nguyệt lại giật lấy iPad nhìn cho kỹ.

- Lâm Gia Ca cũng được xét vào diện hoa khôi, có bị nhầm topic không vậy?

- Ai quy định hoa khôi nhất định phải là nữ? Chủ topic hoàn toàn tỉnh táo, hoa khôi của Đại Học G chỉ có thể là Lâm Gia Ca.

- Ờ, đây là chuyện hư cấu 100%.

- Có điều thật giả khoan hãy bàn tới, Tần Hoa khôi của trường là người đẹp nhất, giờ lại độ với Lâm Hotboy, có chút yếu thế hơn rồi nha.

Không biết Giang Nguyệt đã đọc bao nhiêu câu, sau đó đến một câu khiến cô dừng lại.

Giang Nguyệt trừng lớn mắt như biết được chuyện gì kinh thiên động địa lắm vậy, mở to hai mắt nhìn chăm chăm iPad, một lúc sau mới lắp bắp lên tiếng:

- Tần... Tần Y Nhiên đang hẹn... hẹn hò với Lâm Gia Ca!

- Trời má, thiệt không vậy?

Hà Diên Diên chỉ có ngạc nhiên Giang Nguyệt chứ không kém.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hoa khôi đang hẹn hò với Lâm Gia Ca?

- Có lộn không vậy?

Ngay cả người không có hứng thú với mấy tin đồn nhảm trong trường như Lãnh Ôn cũng phải mở miệng hỏi lại.

Thòi Dao không lên tiếng, nhưng đầu ngón tay đang cầm bịch khoai tây chiên đã nắm chặt lại.

- Thật đó, các cậu xem nè!!

Giang Nguyệt ôm màn hình iPad đọc từng chữ từng chữ rõ ràng cho mọi người cùng nghe:

- Theo người biết chuyện tiết lộ, Tần Hoa khôi và Lâm Gia Ca đang hẹn hò...

Sau đó Giang Nguyệt còn than thở:

- Bảo Bảo không chấp nhận đâu, Lâm học trưởng là của tớ ớ ớ...

- Nói bậy, mình mới chính là bạn gái đích thực của Lâm Gia Ca, nhìn tên ID của mình đi, là "bạn gái nhỏ của Lâm Gia Ca" nha!

- Nói nhảm, Lâm phu nhân đích thực đang ở đây!

Giang Nguyệt lại đọc tiếp:

- Mình có thể chứng minh, đây là tin cực kỳ xác thực, mình chính là người đưa quà cho Lâm Hotboy, Lâm Gia Ca cũng đã nhận quà của Hoa khôi trường mình gửi rồi.
- Tan nát cõi lòng..
- Tan nát cõi lòng +1.
- Tan nát cõi lòng +10086.

Nghe đến đó, Thời Dao mới từ từ khôi phục lại tinh thần, cô nháy mắt một cái, như chưa từng nghe thấy chuyện gì, vừa ăn một miếng khoai tây chiên, mặt cũng không có biểu hiện gì, đi đến trước bàn của mình ngồi xuống.

Giang Nguyệt và Hà Điền Điền vẫn tiếp tục cầm iPad hóng chuyện trên diễn đàn, đến khi gần tối, Lãnh Ôn giặt quần áo xong, cũng đã đến giờ ăn tối.

Bốn người thay đồ, đi đến đường bán đồ ăn Ả Rập.

Mỗi người tự mua một món mà mình thích ăn, sau đó tìm một cái bàn trống ngồi xuống.

Giang Nguyệt giảm cân cho nên ngừng đùa trước, cô nhìn Thời Dao đang ngồi trước mặt mình ăn uống thoải mái, sau đó lại nhìn những món Thời Dao đã chọn, không nhận được xoa xoa cái bụng tròn tròn của mình:

- Thật ước có thể được như Dao Dao aa!! Thức dậy chuyện đầu tiên phải làm là ăn, tan học chuyện ngay sau đó phải làm là ăn, chuyện trước khi đi ngủ phải làm cũng là ăn, vậy mà vẫn gầy như bị suy dinh dưỡng vậy.

Lãnh Ôn vừa ăn xong cũng mở miệng:

- Nhắc tới chuyện Dao Dao ăn cỡ nào cũng không mập mình liền nhớ đến chuyện hôm nọ có một người vừa vào năm nhất tự giới thiệu mình như vậy nè: "Chào mọi người, tôi là Thời Dao, sở trường của tôi là ăn, ham muốn duy nhất của tôi cũng là ăn."

Hà Điền Điền nuốt thức ăn xuống, không nhận được đề thêm:

- Dao Dao không phải đang tự giới thiệu mình mà là đang gây thù chuốc oán với chúng ta đó, đúng là đáng hận..

Chữ "mà" cuối cùng còn chưa kịp thốt ra khỏi miệng, Giang Nguyệt bỗng nhiên nhìn chăm chăm về hướng lối vào của nhà ăn, kích động đập bàn:

- Nè nè nè! Mau nhìn đi nhìn đi! Là Lâm Gia Ca!! Lâm Gia Ca kia!!

Tiếng hét chói tai của cô kết thúc, Thời Dao, Hà Điền Điền, Lãnh Ôn đều nhìn về phía nhà ăn.

Đúng là Lâm Gia Ca.

Vì anh đến cho nên bầu không khí trong phòng ăn lúc này lại bắt đầu trở nên náo nhiệt hơn.

Sự chú ý của tất cả mọi người đều đổ dồn lên người anh.

Còn anh cứ làm như mình không biết gì vậy, cứ bỏ qua ánh nhìn của mọi người mà đi tới cửa sổ trước nhà ăn.

Mua com xong, anh chọn một chỗ ngồi sát cửa sổ không có ai ngồi xuống.

Nhà ăn đang ồn ào lúc này bỗng trở nên rất yên tĩnh.

Thời Dao chú ý thấy tất cả những tiếng reo hò của các nữ sinh khác lúc này đã trở thành thì thầm trò chuyện, đương nhiên tầm mắt của những nữ sinh kia lâu lâu cũng sẽ hướng về Lâm Gia Ca đang ngồi cạnh cửa sổ ăn tối kia một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Bạn gái còn không có, vui vẻ cái quái gì!

Giang Nguyệt nhỏ giọng nói:

- Vào trường đã nửa năm nay, đây là lần đầu tiên tớ nhìn thấy Lâm Hotboy đại danh鼎鼎 đó!

Hà Điền Điền cũng đồng tình:

- Hình như ngoài đời anh ấy còn đẹp trai hơn trong hình nữa.

Lãnh Ôn cũng nói:

- Chẳng trách giang hồ lại đồn rằng nữ sinh Đại Học G chỉ cần nhìn thấy anh ấy thôi là không muốn gả cho người khác nữa.

-...

Vợ chưa cưới 6 năm của Lâm Gia Ca, Thời Dao không có gì để nói, cúi đầu tiếp tục ăn như hoàn toàn không có chuyện gì xảy ra.

Hà Điền Điền:

- Trời đứu, hôm nay là ngày gì mà hết nhìn thấy Lâm Gia Ca lại nhìn thấy Tần Y Nhiên đến nhà ăn?

Giang Nguyệt:

- Vấn đề là Tần Hoa khôi sau khi chọn món ăn xong liền đi về hướng cửa sổ nơi Lâm Gia Ca đang ngồi. Chẳng lẽ cô ta đi tìm Lâm hotboy?

Lãnh Ôn:

- Tần Hoa Khôi đã ngồi xuống chỗ đối diện Lâm hotboy, hơn nữa hai người còn bắt đầu trò chuyện.

Giang Nguyệt:

- Hai người hình như quen nhau, như vậy càng chứng minh những tin đồn trên diễn đàn hoàn toàn có thực.

Hà Điền Điền:

- Bọn họ thật sự đang hẹn hò, hơn nữa hôm nay lại còn là lễ tình nhân, khó chịu quá đi!

Thời Dao ăn cơm xong rất nhanh, nghe đến đó không nhịn được ngẩng đầu nhìn về phía cửa sổ.

Soái ca mỹ nữ mặt đối mặt, ánh chiều tà bên ngoài tạo ra một màu hồng đầy lãng mạn làm nền cho cặp tình nhân.

Thời Dao không nhịn được cứ ngẩn người nhìn như vậy.

Có thể là do trùng hợp, Lâm Gia Ca vẫn luôn không nói gì với Tần Y Nhiên đang cười nói trước mặt mình lại bất ngờ nhìn về phía Thời Dao.

Hành động của Lâm Gia Ca rất đột ngột, khiến Thời Dao ko kịp phản ứng.

Ánh mắt của hai người cứ giao nhau như vậy...

Lâm Gia Ca có đôi mắt rất tinh tường, lại hơi xéch lên, đây là đặc điểm của những người hào hoa, ánh mắt của anh lúc này có chút lười biếng, hơn nữa hai chân mày còn rất hồ hởi, cao ngạo. Mặc dù hai người ở khoảng cách rất xa nhưng Thời Dao lại cảm thấy thời gian đang dừng lại.

Anh cũng nhìn Thời Dao không lâu, giống như chỉ lơ đãng đảo qua vậy, chỉ trong chớp mắt liền nhìn về nơi khác.

Chỉ một cái liếc mắt đã khiến Thời Dao cực kỳ hồi hộp, sau đó cô cũng thu lại tầm mắt, cúi đầu nhanh chóng quay người về phía ba người còn lại đang bận hóng chuyện, nói hai chữ "Đi đây!", liền đứng dậy rời đi.

Mãi đến khi Thời Dao đi tới cửa nhà ăn, các bạn cùng phòng của cô mới đuổi theo.

Thời Dao mở cửa, chờ mọi người đi ra khỏi cửa mới từ từ đóng cửa lại.

Cửa gần khép lại, ánh mắt Thời Dao lại nhìn về phía cửa sổ một cái.

Lâm Gia Ca ngồi thẳng trên bàn ăn, thong dong nhai ăn cơm, không biết Tần Y Nhiên nghe anh nói gì, lại e thẹn cúi mặt, cười ngượng ngùng.

Thời Dao nhìn cảnh đó một chăm chăm một lúc, sau khi nghe thấy tiếng Giang Nguyệt gọi tên mình, cô mới vội vàng rời đi.

Trên đường về ký túc xá, Thời Dao nhớ lại những chuyện xảy ra trong nhà ăn lần nữa.

Trên diễn đàn nói Lâm Gia Ca và Tần Y Nhiên đang hẹn hò, vừa đến nhà ăn, mới thấy hình như bọn họ thật sự đang tìm hiểu nhau.

Vì vậy, cô muốn hủy hôn với anh, anh liền đồng ý nhanh chóng như vậy, là bởi gì Tần Y Nhiên?

Cũng đúng..... lúc trước anh vốn đã không muốn có hôn ước này, bây giờ anh còn đang có bạn gái, vậy thì anh lại càng phải nhanh chóng hủy hôn để có thể cắt đứt quan hệ với cô càng sớm càng tốt chứ. Sao anh lại còn chưa trả lời tin nhắn của cô?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bạn gái còn không có, vui vẻ cái quái gì!

Thời Dao càng nghĩ lại càng cảm thấy kỳ lạ, cô lấy điện thoại di động trong túi ra, mở mục tin nhắn xem lại một lần nữa, lại lấy tin nhắn đã gửi cho Lâm Gia Ca, gửi lại một lần nữa:

"Anh định khi nào nói với người lớn hai bên chuyện chúng ta muốn hủy hôn?"

- - -

Hôm nay tâm tình của Lâm Gia Ca không tốt chút nào, anh ngủ đến trưa mới thức dậy, đã thấy có hơn trăm tin nhắn gửi cho anh, hơn nữa còn có hơn một trăm cú điện thoại.

Tất cả đều là nữ sinh trong trường gọi cho anh, có tỏ tình, có icon trái tim, còn chúc anh lễ tình nhân vui vẻ.

Lễ tình nhân vui vẻ...

Bạn gái còn không có, vui vẻ cái quái gì?

Tin nhắn cuộc gọi khiến anh đau đầu muốn chết, liền tắt máy.

Sắp tới hội học sinh có lễ kỷ niệm thành lập trường, Lâm Gia Ca là một trong những người phụ trách chủ yếu.

Một người khác trong ban phụ trách ở lĩnh vực nghệ thuật, hai ngày trước đã hẹn với anh đến nhà ăn để bàn về chuyện tổ chức lễ kỉ niệm thành lập trường.

Sau khi đến nhà ăn, không bao lâu sau, người đó đã đến, là nữ sinh.

Người nữ sinh đó ngồi xuống trước mặt anh, sau đó liền nói:

- Em là Tần Y Nhiên, tối qua em đã nhờ bạn đưa hạc giấy đến cho anh, anh có nhận được chưa?

Hạc giấy? Lâm Gia Ca nhớ lại, đúng là có chuyện đó.

Tần Y Nhiên:

- Anh có thích không?

Tối hôm qua, hình như Lục Bản Lai nói cô là hoa khôi của trường, nhan sắc khiến toàn bộ sinh viên của trường ghen tỵ.

Lâm Gia Ca cứ chìm trong suy nghĩ của mình, vẫn chưa trả lời Tần Y Nhiên câu nào.

Tần Y Nhiên cũng không buồn bực vì sự trầm mặc của anh:

- Đó đều là những con hạc em tự tay xếp, phải tốn nửa năm mới có thể hoàn thành.

Hoa khôi của trường gì mà... nhan sắc cũng có khác gì những nữ sinh khác đâu.

Lâm Gia Ca nhú nhú mày, không kiên nhẫn nghe nữa:

- Bạn à, tôi chỉ có nửa tiếng đồng hồ để bàn về lễ thành lập trường, phiền bạn nói đến chính sự đi được không?

Tần Y Nhiên bị đơ...

Lâm Gia Ca cho rằng cô sẽ tức giận bỏ đi, không ngờ một giây sau, Tần Y Nhiên lại nở một nụ cười kiêu kiêu, sau đó bắt đầu nói về chuyện thành lập trường.

Lâm Gia Ca nghe, sau đó nói lên ý kiến của mình một chút.

Nửa tiếng sau, Lâm Gia Ca đứng lên rất đúng giờ, bàn bạc xong liền rời khỏi phòng ăn.

Trở lại ký túc xá, lúc này anh lười biếng dựa vào ghế, mở máy tính tiếp tục xem cho hết bộ phim điện ảnh còn đang coi dở.

Bộ phim cũng chỉ còn một chút nữa là hết, Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu cũng đã đi siêu thị về.

Ký túc xá đang yên tĩnh lại trở nên náo nhiệt.

Hạ Thương Chu về rất đúng lúc, phim vừa hết, một giây sau anh ta đã nói với Lâm Gia Ca:

- Lão đại, thứ cậu muốn tôi đã mua đủ cậu hết rồi, bây giờ có thể login vào game đi bảo vệ Dao muội rồi chứ?

- Được thôi!

Hai chữ quý như vàng của Lâm Gia Ca khiến Hạ Thương Chu mừng hóm. Còn Lâm Gia Ca liền cầm điện thoại lên mở nguồn.

Điện thoại mở nguồn tầm hai phút mới có thể sử dụng được.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Giọng nói êm tai nhất thế gian

Anh liếc mắt nhìn một dọc các tin chưa đọc, đa số đều gửi từ số lạ, tất cả đều là những tin nhắn tỏ tình.

Ngay lúc anh chuẩn bị thoát ra thì lại nhìn thấy hai chữ Thời Dao.

Cô lại gửi tin nhắn cho anh.

Lâm Gia Ca chần chờ trong chốc lát, vẫn bấm vào, sau đó lại thấy một câu hỏi giống y như câu tối qua:

"Anh định khi nào nói với người lớn hai bên chuyện chúng ta muốn hủy hôn?"

Xem ra cô thật sự rất muốn nhanh chóng hủy hôn với anh...

Lâm Gia Ca nhìn chằm chằm màn hình, nheo mày.

- Lão đại, bọn tôi vào game trước, sẽ chờ cậu.

- Lão đại, sao cậu còn chưa online nữa?

- Lão đại, đang đọc cái gì vậy?

Hạ Thương Chu thúc giục Lâm Gia Ca nhiều lần như vậy nhưng Lâm Gia Ca vẫn nhìn màn hình điện thoại không nhúc nhích, cũng không có phản ứng gì. Hạ Thương Chu cuối cùng cũng không nhìn được, đứng dậy đi đến bên cạnh Lâm Gia Ca.

Chỉ là nhìn sơ xem Lâm Gia Ca vào game chưa chứ không cố đọc nội dung cho nên Hạ Thương Chu mới ngạc nhiên hỏi:

- Lão Đại, em gái nào nhắn tin cho cậu vậy? Sao lại đọc lâu như vậy?

Lâm Gia Ca hoàn hồn, thoát khỏi tin nhắn vào game theo phản xạ.

- Lão đại, tôi không đọc nội dung tin nhắn nhưng tôi thấy có em gái nào đó nhắn tin cho cậu mà, sao không trả lời? Lão đại, cậu và em gái kia có quan hệ như thế nào? Hay là đã tiến triển đến mức nào rồi hả?

Đối mặt với những câu hỏi thao thao bất tuyệt của Hạ Thương Chu, Lâm Gia Ca chỉ liếc anh ta một cái:

- Còn muốn chơi game không, không thì tôi coi phim tiếp đây.

- Chơi chơi chơi!

Hạ Thương Chu chỉ sợ Lâm Gia Ca đổi ý, cho nên chạy đến trước bàn của mình, đăng nhập vào game.

- - -

Ăn tối xong, Hà Điền Điền đề nghị đi xem phim.

Nghĩ đến tối nay cô đã đồng ý cùng [Hầu Tử mời cao thủ] chơi game nên Thời Dao từ chối đề nghị của Hà Điền Điền.

Ba người bọn họ không có núm kéo cô, ba người mặc quần áo đẹp, ra ngoài đi chơi.

Ký túc xá không lớn lúc này lại chỉ còn một mình Thời Dao, khiến cô cảm thấy hơi lạnh lạnh.

[Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] vẫn chưa online, Thời Dao muốn giết thời gian nên vào chơi một mình trước.

Quả nhiên vẫn giống như hôm qua, thất bại thảm hại.

Lúc Thời Dao chơi được ba trận xong rồi, [Hầu Tử mời cao thủ] cuối cùng cũng online, mời cô vào đội.

Thời Dao không chần chừ, liền nhanh chóng chọn xác nhận.

Sau khi vào phòng, Thời Dao nhìn thấy [Nước trái cây] đã ở trong nhóm.

Bọn họ chờ một lúc, thấy mọi người cứ chờ gì đó mà [Hầu Tử mời cao thủ] vẫn chưa vào game, cô liền mở micro, đang định hỏi:

- Sao còn chưa bắt đầu vậy ạ?

Kết quả cô còn chưa kịp nói gì thì bên kia đã nghe thấy tiếng [Hầu Tử mời cao thủ] hỏi:

- Lão đại, đang đọc cái gì vậy?

- Lão Đại, em gái nào nhắn tin cho cậu vậy? Sao lại đọc lâu như vậy?

- Lão đại, tôi không đọc nội dung tin nhắn nhưng tôi thấy có em gái nào đó nhắn tin cho cậu mà, sao không trả lời? Lão đại, cậu và em gái kia có quan hệ như thế nào? Hay là đã tiến triển đến mức nào rồi hả?

Thời Dao nghe [Hầu Tử mời cao thủ] nói chuyện một hồi, lúc này mới từ từ hiểu ra là [Hầu Tử mời cao thủ] đang nói chuyện với người bạn cùng phòng ký túc xá của anh.

Thời Dao nói:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Giọng nói êm tai nhất thế gian

- Anh...

Cô định hỏi có phải bọn họ đang có việc bận không...

Nhưng cô chỉ vừa nói được một chữ, liền nghe thấy một giọng nói:

- Còn muốn chơi game không, không thì...

Thời Dao có thể phân biệt, biết được giọng nói này không phải là của [Hầu Tử mời cao thủ], giọng nói của người này nghe còn có vẻ thân thiết hơn

nhieu.

Không, là dễ nghe hơn nhiều.

Thật sự rất êm tai, cô chỉ nghe có bấy nhiêu, cả người đã thất thần.

Đây chắc chắn là giọng nói êm tai nhất mà cô từng được nghe thấy.

Sạch sẽ thuần túy, lại có thể nhìn thấu chút lười biếng trong đó, so với... những diễn viên lồng tiếng cho anime còn hay hơn.

Chỉ đơn giản vài chữ như vậy lại khiến Thời Dao có cảm giác như được hưởng một cơn gió nhẹ dịu dàng trong những ngày hè oi ả, là cảm giác vừa gặp được một người rất rất đẹp.

- Dao muội, Dao muội?

- Dao muội, phải nhảy dù xuống kia!

Thời Dao cũng không biết bản thân mình đã thất thần bao lâu, đến khi cô hồi phục lại tinh thần là lúc [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] đang hỏi cô nhảy dù xuống đất trong game rồi.

Mà các đồng đội nhảy xuống từ lâu, khiến bọn họ cách nhau cả trăm mét.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, bị rớt mạng rồi hả?

[Nước trái cây]: Game bắt đầu được hơn 1 phút rồi em còn chưa nhảy xuống sao?

Nghe đến đó, Thời Dao nhanh chóng trả lời:

- Em đây!

[Hầu Tử mời cao thủ]: Được rồi, em có online sao, sao tụi anh gọi này giờ không trả lời?

Chắc chắn Thời Dao không thể nói cho bọn họ biết cô bị giọng nói lúc này làm cho ngẩn người, cho nên tìm một lý do hợp lý hơn:

- Em online nhưng đi lấy đồ một chút.

[Nước trái cây]: Thì ra là vậy...

Có lẽ là do nói dối cho nên Thời Dao vẫn cảm thấy có chút chột dạ, vội mở miệng nói:

- Các anh tìm vũ khí đi, em đi tìm các anh.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, em không nên đến tìm bọn anh, chỗ em đang ở là khu an toàn, em trốn ở đó trước đi, chờ tụi anh lái xe đến tìm em.

Lúc này Thời Dao mới chú ý bản đồ, đúng thật là cô đang ở trong vùng an toàn, cho nên lúc này mới "Dạ" một tiếng, sau đó chạy vào một căn nhà cách mình không xa.

Chờ đến khi cô tìm được một ít vũ khí trong nhà, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] đã tìm đến cô.

Sau đó cô mới phát hiện, mình còn có thêm một đồng đội nữa, là [111111].

[Chú thích của tác giả: Nếu như chúng ta thân thiết với nhau hoặc nghe giọng nói của nhau nhiều lần mới có thể nhận được giọng của đối phương, thậm chí giọng nói trên điện thoại cũng không hoàn toàn giống với giọng nói ngoài đời thật cho nên việc Thời Dao không nhận ra được giọng nói của Lâm Gia Ca cũng là chuyện bình thường, mọi người đừng ngạc nhiên. Tất nhiên, sau này khi quen thân rồi họ sẽ nhận ra được giọng nói của nhau nhé!]

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Nghĩ một đằng nói một nẻo sẽ bị trời đánh!

Thời Dao nghĩ đến lúc này khi mình nghe thấy câu nói của người kia:

- Còn muốn chơi game không, không thì...

Vậy nên giọng nói kia là của [111111]?

Người có tổng điểm cao thứ nhì trên bảng xếp hạng, thì ra không chỉ là một người chơi hay, mà lại còn có giọng nói hay đến như vậy, không biết anh sẽ có bộ dạng bên ngoài như thế nào.... Nếu như còn đẹp trai nữa thì chắc chắn sẽ có rất nhiều nữ sinh gục dưới tay anh.

Có điều, trong lúc anh còn chưa nói xong thì [Hầu Tử mời cao thủ] lại chặn lời của anh, hỏi anh và em gái kia có quan hệ gì...

Bình thường anh không trả lời tin nhắn của con gái sao? Vậy... vậy người con gái kia có phải là người mà anh thích không?

Trong lúc Thời Dao đang ngẩng người, ba đồng đội đã đi đến chỗ cô.

Ngày chơi game hôm nay cũng vậy, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] luôn đi theo sát bảo vệ Thời Dao, nhìn thấy trang bị tốt liền đưa cho cô, thấy kẻ địch liền nói cô trốn đi.

Mà [111111] vẫn xem như ba người bọn họ không tồn tại, anh cứ nhìn trái nhìn phải, tìm người để giết, giống như chơi một mình chứ không phải tổ đội.

Ba người đồng đội của mình có thực lực quá mạnh cho nên lúc Thời Dao đi cùng bọn họ, dù không làm gì nhưng cũng có phần thưởng, thậm chí phần thưởng còn tăng 70%.

Thời gian khi chơi game đều trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt, đã mười một giờ khuya.

Ngày mai 8h sáng Thời Dao có tiết, cho nên liền nói với mọi người trong đội rằng đánh xong ván này phải đi ngủ.

Ngoại trừ câu nói trước khi chơi game, sau đó suốt quãng thời gian chơi [111111] vẫn không hề nói câu nào.

Thời Dao cho rằng đêm nay cô sẽ không thể nghe thêm bất cứ câu nói nào từ người có giọng nói hay nhất thế gian nữa thì anh lại nói chuyện lần nữa.

Tình hình lúc đó như sau:

Thời Dao và đồng đội đi đến cảng N, bốn người đang lượm trang bị thì phải chạy khỏi vùng an toàn vì có độc tố phát tán.

[Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] vẫn như vậy, cứ đấu võ mồm suốt.

Lúc Thời Dao nghe thấy những chuyện khôi hài thì sẽ cười một chút, nói xen vào vài câu.

Lúc chạy vào khu vực an toàn, [Hầu Tử mời cao thủ] bỗng nhiên nói:

- Máy người có phát hiện không? Giọng nói của Dao muội càng ngày càng êm tai?

[Nước trái cây] nhanh chóng đáp lại:

- Có!

Thời Dao đột nhiên được khen nên có chút ngượng ngùng, vẫn chưa nói gì.

[Hầu Tử mời cao thủ] lại hỏi:

- Lão đại, cậu thấy sao?

Thời Dao cho rằng [111111] từ trước đến nay vẫn ít nói, cô còn nghĩ anh sẽ không trả lời thì không ngờ anh lại hỏi:

- Cái gì?

Anh có chút hững hờ, nhưng giọng nói thanh sạch ngọt ngào để nghe lại khiến Thời Dao không nhịn được nhìn vào nhân vật của [111111] trong màn hình.

Anh ôm khẩu 98K, không ngừng đi xung quanh quan sát bốn phía.

[Hầu Tử mời cao thủ] lại hỏi lại vấn đề kia một lần nữa:

- Tôi hỏi, lão đại cậu có thấy giọng nói của Dao muội rất êm tai không?

Không biết có phải ảo giác hay không, Thời Dao cảm thấy sau khi [Hầu Tử mời cao thủ] hỏi xong, cô đã nhìn thấy nhân vật [111111] đã liếc mắt nhìn về phía nhân vật trong game của cô một cái.

Có điều chỉ là một cái nháy mắt rất nhanh, anh liền nhìn về phía bên trái, anh vừa nói: "Cứ cho là như vậy đi!", lại có một tiếng súng vang lên.

Sau khi anh nói xong, màn hình cũng xuất hiện thông báo: [111111] đã dùng 98K đánh [Bài tập, chúng ta chia tay đi] bị thương.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nghĩ một đằng nói một nẻo sẽ bị trời đánh!

Trời. Đất. Oi!

[111111] vừa nói chuyện có thể vừa làm nhiệm vụ.

Trong đầu Thời Dao nhìn thấy cảnh này xong liền có rất nhiều dấu chấm thang hiện lên.

Sau đó, cô nhìn thấy [111111] lại hất tay một cái, sau đó màn hình lại xuất hiện câu khác:

[111111] vừa dùng 98K để giết [Bài tập, chúng ta chia tay đi]

[Hầu Tử mời cao thủ] vẫn tiếp tục bàn về đề tài kia:

- Lão đại, sao cậu lại không thành thật như vậy, nghĩ một đằng nói một nẻo sẽ bị trời đánh đó! Ày, cậu nhìn đi, bây giờ chúng ta lại ở trong vùng oanh tạc, cậu coi chừng bị trời đánh thật đó.

Nghe thấy [Hầu Tử mời cao thủ] nói như vậy, Thời Dao mới liếc nhìn bản đồ thu nhỏ một chút, đúng là chỗ cô đang đứng đang bị một màu đỏ bao trùm.

Trong quá trình chơi game, thỉnh thoảng sẽ có những khu vực trải màu đỏ, gọi là vùng oanh tạc.

Vùng oanh tạc sẽ có bom rơi từ trên trời xuống, nếu rơi trúng đầu nhân vật của mình thì chắc chắn sẽ bị nổ chết, kiểu chết như vậy, bị player gọi trong game là do trời đánh.

Có điều, xác suất bị bom rơi trúng khá là thấp.

- A.....

[111111] khinh thường cười khẽ một tiếng, sau đó vừa đi về phía [Hầu Tử mời cao thủ], vừa trả lời:

- Tôi mà phải nghĩ một đằng nói một nẻo sao? Vốn là như vậy mà.

Thời Dao bối rối, nghĩ rằng một giây sau [111111] lại sẽ giết một người địch thủ nào nữa, nào ngờ đột nhiên trên đầu anh lại có một quả cầu lửa thật lớn rơi xuống, đập vào [111111], sau đó màn hình lại có một câu thông báo: [111111] đã chết trong vùng oanh tạc.

?????

Bốn người yên tĩnh trong năm giây đứng, sau đó trong tai nghe lại có tiếng [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] cười điên cuồng.

Thời Dao mặc dù ngại ngùng không dám cười ra tiếng, nhưng mà vẫn không nhịn được cong môi lên.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Lão đại, tôi đã nói làm người phải thành thật rồi mà cậu không chịu nghe, thấy chưa, ngay cả ông trời cũng nổi giận với cậu rồi.

[Nước trái cây]: Hahaha, tôi phải chụp ảnh màn hình giây phút này lại.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ahahahaha, nhớ share cho tôi nữa nha!

[Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] vẫn hả hê lẫn lộn một hồi lâu, họ mới từ trong bụi cỏ đứng lên, chuẩn bị di chuyển thì...

Anh ta còn chưa kịp cất bước, một quả cầu lửa thật lớn lại giáng xuống, sau đó:

[Hầu Tử mời cao thủ] đã chết trong vùng oanh tạc.

[Nước trái cây] đã chết trong vùng oanh tạc.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream] đã chết trong vùng oanh tạc.

- - -

Giờ phút này, tập thể nam sinh trong phòng 501 của ký túc xá đại học G đều hóa đá.

Đây là vụ gì vậy?

Toàn tiểu đội đều bị oanh tạc chết.

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu vừa định mở miệng ra chửi, thì kết quả Lâm Gia Ca đang bị bọn họ cười nhạo liền lên tiếng:

- Đúng là, nghĩ một đằng nói một nẻo sẽ bị trời đánh chết.

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu đều bị câu nói này của anh làm cho ngu muội, hai người đều đồng loạt quay lại nhìn về phía anh.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Lại bắt lộn

- Vậy có nghĩa là... - Lâm Gia Ca có ý dừng một chút, sau đó ung dung thông dong nói tiếp:

- Những gì các cậu vừa khen cô ấy đều là lời nói không thật lòng...

Đầu ngón tay Lục Bản Lai run lên, chỉ vào Lâm Gia Ca:

- Cậu... cậu cậu.....

Hạ Thương Chu giật mình làm rơi điện thoại xuống đất:

- Tôi, tôi, tôi.....

Lâm Gia Ca vẫn không có chút lúng túng nào thoát ra khỏi game, để điện thoại qua một bên, sau đứng dậy, xoa xoa cái cổ cứng đờ... Sau đó trong ký túc xá lại có tiếng hét ầm ĩ của Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu.

- Cái quái quỷ gì, cầm nhầm kịch bản rồi hay sao? Không phải ban đầu là chọc ghẹo lão đại sao? Tại sao cuối cùng lại để cho anh phản đòn?

- Biên kịch là ai chứ? Đập chết người đó đi!

- Dao muội, em nghe tụi anh giải thích, hoàn toàn không có chuyện nghĩ một đằng nói một nẻo nịnh nọt em đâu, thật sự là giọng nói của em rất êm tai, đây là suy nghĩ thật lòng của anh đó!

Thời Dao ở đầu dây bên kia đều nghe rõ ràng hết những chuyện bên phòng 501.

Lúc [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] đang cố gắng giải thích chuyện này, cô lại không nhìn được cong môi cười.

Thì ra đại thần ít nói cao ngạo kia, miệng lưỡi độc địa như vậy!

Xem ra, đây chắc chắn là người có thù nhất định phải báo.

Nếu không anh cũng sẽ không nắm bắt cơ hội nhanh như vậy, vừa thấy cả đội bị oanh tạc chết hết liền phản đòn tấn công lại [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây].

Kết thúc đêm chơi game hôm nay, Thời Dao cũng không offline ngay lập tức vì [Hầu Tử mời cao thủ] lại inbox hỏi cô:

- Dao muội, em còn chơi game ngày nào nữa?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Em cũng không nói trước được ngày nào nữa.

Trong tuần có một ngày nghỉ cô đã đồng ý đi mua sắm ở trung tâm thương mại với Lương Mộ Mộ, cho nên cô mới có chút đắn đo không biết mình còn thời gian nào rảnh nữa không.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Không nói trước được à?

Hay là như vậy đi, nếu như em không có ý kiến thì anh thêm em vào danh sách chiến đội cố định của đội tụi anh, sau đó em có thể vào game bất cứ lúc nào, gặp bọn anh online thì cùng đánh, em vào game thì cứ vào đội xem tụi anh có online không là được.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Vậy được ạ!

Bởi vì cùng bọn họ chơi game thật sự rất thoải mái vui vẻ, cho nên Thời Dao liền đồng ý với lời đề nghị không thể từ chối này.

Rất nhanh, trong game hiện lên một khung thông báo:

[Hầu Tử mời cao thủ] mời bạn tham gia vào chiến đội [Lại bấm lộn].

Thời Dao do dự một chút mới bấm vào nút đồng ý, sau đó liền làm theo nhắc nhở của [Hầu Tử mời cao thủ], lại bấm vào chiến đội, sau đó wechat của cô liền có nhắc nhở:

Cô mở wechat lên, là nhắc nhở từ nhóm [Lại bấm lộn]

[Nước trái cây]: Hoan nghênh Dao muội.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Lại bấm lộn

[Thủy triều]: Dao muội là ai vậy?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Nước khoáng, kẹo mút, bánh cay

Ăn cơm trưa xong, Thời Dao và Lương Mộ Mộ đi dạo một chút, sau đó trong lúc Lương Mộ Mộ nghỉ ngơi dọc đường, mắt Thời Dao lại tỏa sáng đề nghị lên tầng hai ăn món tráng miệng.

Biết sở trường và ham muốn của Thời Dao đều là ăn, Lương Mộ Mộ đành liếc mắt nhìn cô một cái ý nói: "Lúc nào cũng chỉ nghĩ đến ăn!", sau đó đành phải theo cô lên lầu hai.

Lúc ăn tráng miệng, Lương Mộ Mộ và Thời Dao trò chuyện một lúc, nói một hồi liền nói đến Lâm Gia Ca.

- Dao Dao, có phải hai người có hiểu lầm gì không?

Thời Dao đang ăn ngon miệng đột nhiên bị câu hỏi này của Lương Mộ Mộ làm cho đứng hình, sững sờ một lát mới lắc lắc đầu, sau đó như không có chuyện gì xảy ra.

Vốn không có, cô và Lâm Gia Ca ngoài hôn ước do người lớn hai nhà lập ra từ khi bọn họ còn bé cũng không có thường xuyên gặp nhau, làm sao có cơ hội nảy sinh hiểu lầm được chứ?

- Không có hiểu lầm?

Lương Mộ Mộ cau mày lại, ánh mắt mờ mịt không hiểu:

- Dao Dao, chúng ta là bạn bè thân thiết như vậy, có gì phải giấu diếm mình chứ?

Thời Dao nuốt thức ăn, thành thật nói:

- Thật đó, mình không có lừa cậu đâu, mình và anh ấy thật sự không có mâu thuẫn gì hết.
- Vậy còn ngày ở SPK thì sao? Tại sao hai người lại không chào hỏi nhau? Anh ấy lại còn giả vờ như không quen biết cậu, là lý do gì?

Lương Mộ Mộ vừa hỏi vừa nghiêng đầu suy nghĩ một chút, sau đó hai mắt sáng lên như đoán được nguyên nhân, lại nói tiếp:

- Chẳng lẽ dạo này hai người đang chơi trò giả vờ không quen nhau để tăng tình thú?

Tình thú cái quái gì a? Trong miệng Thòi Dao đang có đầy thức ăn, cho nên không cãi lại được.

Lương Mộ Mộ cho rằng suy đoán này của mình là đúng:

- Không ngờ mấy người lại có thể sáng tạo như vậy!
- Có điều, Dao Dao à, hôm qua là lễ tình nhân, Gia Ca có cùng cậu làm gì không?
- Thành thật khai báo, Gia Ca có phải đã cho cậu một món quà tình nhân rất lớn không? Là cái gì hả?
- Gia Ca có nhiều tiền như vậy, chắc chắn là tặng quà rất có giá trị phải không? Đồng hồ đeo tay hả? Hay là túi xách? Giày? Quần áo? Có hoa hồng không? Hoa hồng màu gì? Màu hồng nhạt hay là đỏ nồng nàn?
- Dao Dao.....

Lúc Lương Mộ Mộ đang không ngừng hỏi thì Thòi Dao lại không ngừng ăn.

Lễ tình nhân? Cô và Lâm Gia Ca có thể làm gì trong lễ tình nhân chứ?

Bọn họ đã quen biết nhau bao nhiêu năm, đừng nói đến quà tặng, ngay cả một chai nước, một cây kẹo mút hay là một túi bánh cay,... anh cũng chưa từng mời cô. Chứ đừng nói gì đến túi xách, quần áo, giày dép, đồng hồ, hoa hồng... Có điều, đừng tặng cho cô những thứ không ăn được uống được đó, thà tặng nước, kẹo và bánh cay còn có sức hấp dẫn hơn...

Nghĩ tới đây, Thòi Dao lại nghiêm túc nhìn Lương Mộ Mộ hỏi:

- Mộ Mộ, Gia Ca mà cậu nói chính là Lâm Gia Ca sao?
- Hồi thừa, ngoại trừ Gia Ca phải gọi là "ca", cậu có thấy mình gọi ai bằng "anh" nữa không?
- Vậy cậu nói quá lời rồi! Mình gọi thức ăn thêm đây!

Thòi Dao nói xong liền giơ tay lên gọi nhân viên phục vụ:

- Cho tôi thêm một bánh gạo, trà sữa trân châu đen, bánh pudding xoài, bánh creep sầu riêng...

Nghe Thòi Dao nói như vậy, Lương Mộ Mộ xoa xoa huyệt thái dương, càng không hiểu:

- Cậu có thể nói chuyện nghiêm túc một chút được không? Mình sắp bị cậu làm cho tức chết rồi.

Thật ra cô cũng không hề trả lời qua loa cho có, mà sự thật chính là như vậy.

Thòi Dao trầm mặc trong chốc lát, sau đó ngược lên nhìn Lương Mộ Mộ, thật lòng nói:

- Mộ Mộ, mình và anh ấy hủy hôn rồi.
- Cái gì?

Lương Mộ Mộ kinh ngạc, sau khi hỏi lại hai chữ xong liền ngây người.

Qua một lúc lâu, cô lại hỏi:

- Dao Dao, cậu nói cái gì? Cậu muốn hủy hôn với Lâm Gia Ca?
- Đúng vậy, mình muốn hủy hôn với anh ấy.

Chương 20: Nước khoáng, kẹo mút, bánh cay

Thời Dao không có chút lung lay nào.

Lương Mộ Mộ không nhịn được nữa, hơi lớn tiếng hỏi:

- Dao Dao, cậu có biết mình vừa nói gì không?

Thời Dao gật đầu:

- Đương nhiên là mình biết.

- Là Lâm Gia Ca đề nghị sao? Hay là do cậu? Lâm Gia Ca biết chưa? Nếu biết rồi thì anh ấy có phản ứng gì không?

Thời Dao lắc đầu:

- Không phải anh ấy đề nghị. Là mình muốn như vậy, mình nói với Lâm Gia Ca, mình không muốn lấy anh ấy, vì vậy, lần này không phải là lỗi của anh ấy.

Lương Mộ Mộ kinh ngạc thốt lên to hơn:

- Cậu đề nghị?

Thời Dao "Ừ" một tiếng, sau một lát mới nói thêm:

- Kỳ thực mình không muốn nói về anh ấy trước mặt cậu là vì mình và anh ấy đã không còn là gì của nhau, mình và anh ấy thật sự không có chuyện gì, mình không gạt cậu đâu! Mộ Mộ, cậu biết không? Từ sáu năm trước kể từ khi mình biết chuyện có cuộc hôn ước này, số lần mình gặp anh ấy chỉ đếm trên đầu ngón tay, mà mỗi lần gặp chưa được hai tiếng đồng hồ. Ngày đó ở SPK không phải là anh ấy giả vờ như không quen biết mình mà thật sự anh ấy không nhận ra mình là ai.

Lương Mộ Mộ nghe Thời Dao nói xong, mới nhẹ giọng xuống:

- Vì vậy cho nên, cậu là vì chuyện này cho nên muốn hủy hôn?

- Cũng không hẳn là như vậy...

- Vậy thì vì cái gì?

Thời Dao cúi đầu, đỏ mặt:

- Bí mật!

Lương Mộ Mộ tất nhiên sẽ không bỏ qua, cô ép hỏi Thời Dao một lúc, từ đầu đến cuối Thời Dao vẫn không muốn tiết lộ bí mật này, cuối cùng Lương Mộ Mộ cũng chỉ có thể bỏ qua...

Trước kia Lương Mộ Mộ và Thời Dao đi dạo trung tâm thương mại đều đi đến tối mới về, nhưng hôm nay Lương Mộ Mộ nói cô không khỏe, tuy rằng Thời Dao biết cô nói dối nhưng cũng không nói gì, chỉ khi cô muốn nói thì cô mới nói mà thôi, vì vậy nên để Lương Mộ Mộ lái xe đưa mình về ký túc xá.

Sau bữa cơm tối, Thời Dao liếc nhìn điện thoại kiểm tra tin nhắn.

Lâm Gia Ca còn chưa trả lời câu hỏi của cô.

Không có gì làm, cô thoát ra khỏi tin nhắn, vào wechat, vào nhóm [Lại bám lộn], gửi tin nhắn cho mọi người:

[Có ai vào game không ạ?]

Tin nhắn vừa được gửi đi, điện thoại của cô liền run lên, sau đó là tiếng "ding" vang lên:

Thời Dao vội vàng mở tin nhắn.

Là Lâm Gia Ca đã trả lời tin nhắn cô chờ đợi mấy ngày nay.

Chương 21: Gặp mặt trong khu rừng nhỏ

[Cô có rảnh không?]

Chuyện gì nên đến cũng đã đến rồi sao?

Hắn đang muốn bàn đến chuyện hủy hôn sao?

Thời Dao lập tức quên mất chuyện rù mọi người trong nhóm [Lại bấm lộn] chơi game, chỉ tập trung vào tin nhắn của Lâm Gia Ca:

[Có!]

Cô vừa gửi được một vài giây, liền có tin nhắn trả lời:

[Nếu rảnh thì gặp trong rừng cây nhỏ trong ký túc xá nam của Đại Học G, 20 phút nữa gặp.]

Anh muốn gặp mặt cô nói chuyện sao?

Thật ra chuyện này cũng không cần thiết cho lắm, anh và cô chỉ cần hẹn một ngày rảnh rồi, hai người cùng đến nhà cũ của Lâm gia nói chuyện cho rõ ràng là được rồi.

Thời Dao nghĩ vậy, nhưng vì muốn đẩy nhanh tiến độ của chuyện này, cho nên gõ 2 chữ trả lời:

[Được ạ!]

Lâm Gia Ca không trả lời lại tin nhắn này của cô.

Thời Dao cầm điện thoại, lấy quần áo trong tủ ra, thay đồ.

Hà Diên Diên đang đọc anime, thấy cô thay đồ liền hỏi:

- Dao Dao, cậu muốn ra ngoài hả?

Nghe thấy Hà Diên Diên hỏi, Giang Nguyệt đang ngồi dựa móng chân trên giường cũng ngẩng đầu nhìn về phía Thời Dao:

- Dao Dao, tối rồi cậu còn muốn đi đâu vậy?

Ngày thường không có ít người muốn hẹn với cô, nhưng cô cũng không chờ đến tối như vậy mới đi. Cho nên hình như tình hình hôm nay có chút khác thường...

Thời Dao suy nghĩ một chút, lại nói:

- Mình đi siêu thị mua chút đồ.

Giang Nguyệt:

- Vậy mua dùm mình một cái bánh sandwich sữa chua nha, sáng mai mình ăn sáng!

Hà Diên Diên:

- Mua dùm mình với!

Giang Nguyệt:

- Lãnh Ôn không có ở đây, có điều sáng mai không có tiết, chắc cậu ấy cũng không đến nhà ăn sáng đâu! Dao Dao, cậu cũng mua dùm Lãnh Ôn một cái đi!

Thời Dao đồng ý ừ một tiếng, sau đó xỏ giày đi ra cửa.

Ra khỏi ký túc xá nữa, Thời Dao liếc mắt nhìn điện thoại di động của mình, còn 5 phút nữa mới đến thời gian gặp Lâm Gia Ca.

Vì tiệm bánh gần trường ngược hướng với ký túc xá nam cho nên cô đi đến tiệm bánh, mua bốn cái bánh xong, mới đến rừng cây nhỏ.

Thời Dao đến đã quá giờ hẹn, nhưng Lâm Gia Ca còn chưa tới.

Cô đứng đợi một chút, cũng không biết đã qua bao lâu, cô đã nghe thấy có tiếng bước chân từ xa. Thời Dao ngẩng đầu, thấy một người thanh niên mặc áo sơ mi màu trắng đi thẳng về phía mình.

Anh có hơi gấp gáp, tư thế nhàn nhã lúc trước đã không còn nữa.

Vì đến trễ nên anh mới sốt ruột sao?

Có điều, hình như anh thật sự rất thích mặc áo trắng, trong trí nhớ của cô, tuy số lần gặp anh không nhiều, nhưng lần nào gặp anh đều thấy anh mặc áo sơ mi trắng.

Thời Dao nghĩ, Lâm Gia Ca đã đứng trước mặt cô, cách cô tầm nửa mét.

Thời Dao vội hoàn hồn, sau đó liền nghe thấy giọng nói của Lâm Gia Ca truyền từ đỉnh đầu tới:

- Rốt cuộc là cô muốn gì?

Giọng nói của anh thật êm tai, nhưng ngữ khí có chút nặng nề, không giống như ngữ khí lạnh lẽo mỏng lạnh khi gặp ở SPK.

Anh đang... không... vui sao?

Thời Dao cau mày, không hiểu ngẩng đầu, nhìn vào mặt anh.

Bởi vì ánh sáng trong rừng cây rất yếu, anh lại đứng ngược hướng sáng, cho nên Thời Dao không thể nhìn rõ vẻ mặt của anh.

Lúc này, anh đến gần cô hơn rồi, cô phát hiện sắc mặt của anh rất khó coi.

Anh hẹn cô ra không phải để nói chuyện hủy hôn sao?

Cô để anh tự do thoải mái qua lại với hoa khôi của trường, anh nên vui vẻ mới đúng chứ?

Thời Dao không hiểu tình hình lúc này tại sao lại như vậy, cô nheo mày, mặt cũng khó coi.

Lâm Gia Ca không kiên nhẫn, không đợi Thời Dao nói gì, liền ác liệt nói:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Gặp mặt trong khu rừng nhỏ

- Thật không ngờ sau vẻ ngoài ngây thơ này, cô lại là một người tâm cơ như vậy!

Ngoài mặt ngây thơ, sau lưng tâm cơ?

Nói gì vậy a?

Thời Dao hoàn toàn không hiểu gì hết:

- Anh có thể nói rõ ràng được không? Tôi không hiểu anh đang nói gì!

- Không hiểu?

Lâm Gia Ca như bị chọc tức, nở nụ cười lạnh lẽo:

- Còn dám ở trước mặt tôi giả vờ như không biết gì sao? Một mặt cô nói với tôi muốn hủy hôn, mặt khác lại chạy đến chỗ ông nội tôi tố cáo, thật không ngờ trên đời lại có người hai mặt không biết xấu hổ như cô!

Gửi tin nhắn nói muốn hủy hôn với anh, có, nhưng mà cô đâu có đến chỗ ông nội anh nói gì, từ tết đến giờ cô chưa bao giờ gặp lại ông nội Lâm, sao có thể tố cáo gì anh?

- Anh hiểu lầm gì rồi đúng không? Tôi chưa từng gặp ông nội Lâm, sao có thể nói gì với ông được?

- Còn làm bộ nữa sao? Ông nội đã nói với tôi hết rồi, cô đã đến khóc lóc với ông, nói tôi muốn hủy hôn với cô!

Lâm Gia Ca nhớ lại, buổi chiều khi anh đang chơi bóng rổ đột nhiên nhận được một cú điện thoại, gọi anh về nhà một chuyến. Sau khi về tới nhà, còn chưa kịp nói câu nào đã bị ông nội ném tách trà vào mặt, sau đó chửi anh thậm tệ. Lâm Gia Ca lại càng tức giận hơn.

- Cô không muốn hủy hôn thì cũng không cần phải gửi tin nhắn cho tôi, làm như vậy vui lắm sao? Hay là cô cố ý, cô cố ý muốn có được sự chú ý của tôi chứ gì? Thấy tôi sắp đồng ý rồi, sợ hôn ước thật sự bị hủy, cho nên mới làm vậy chứ gì? Tôi nói cho cô biết, có rất nhiều nữ sinh ở trước mặt tôi giờ trò, nhưng chuyện như vậy chỉ có mình cô dám làm thôi!

Lâm Gia Ca càng nói càng quá đáng, khiến Thời Dao nhớ tới phản ứng của anh hồi 6 năm trước khi cô bị đưa đến nhà của Lâm gia, khi có người giới thiệu cô với anh:

- Lâm Gia Ca, ông nội giới thiệu với cháu, đây là vợ chưa cưới của cháu, Thời Dao.

Khi đó anh chỉ mới 15 tuổi, đã neho mảy tỏ vẻ không hài lòng.

Khi đó dáng dấp đẹp đẽ của anh đã khiến Thời Dao cảm thấy anh giống như một con búp bê trong tủ kính, rất đẹp.

Khi đó, tất cả sự chú ý của cô đều dành cho anh.

Nhưng mà, sau khi ông nội giới thiệu sau, phản ứng của anh lại khiến cô cảm thấy tổn thương

Anh cứ như nhìn thấy một thứ gì đó đáng bỏ đi rất buồn nôn vậy, sau đó quay lại trả lời với ông:

- Con không muốn! Con không thích một con bé vừa xấu xí lại vừa keo kiệt nữa! Con không muốn con bé này là vợ tương lai của mình.

Đương nhiên, lời nói này của anh khiến anh bị một trận no đòn.

Ông nội Lâm xuất thân từ quân đội, cho nên mỗi lần ra tay là đánh rất nặng, nhưng lúc bị ăn đòn, anh chưa từng thốt ra lời nào.

Lúc anh bị đánh có nhìn cô một cái, ánh mắt đó, đến nay cô vẫn còn nhớ rất rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Bệnh thần kinh gặp thần kinh bệnh

Ghét bỏ, kinh tởm, căm hận... Tuy lúc đó cô chỉ mới 13 tuổi, nhưng cô vẫn có thể đọc được cảm giác này trong ánh mắt lúc đó của anh.

Anh chán ghét cô, rất ghét, cực kỳ ghét!

Cũng vào lúc đó, cô đã biết tình cảm trong lòng cô và anh lúc đó có một sự chênh lệch rất lớn.

Anh và cô vốn là người của hai thế giới, anh xuất thân từ gia đình giàu sang phú quý, còn cô chỉ là con gái của một gia đình nghèo khó, nếu không phải bởi vì ông nội của cô và ông nội của anh có hẹn ước, chắc chắn cô sẽ mãi không thể nào bước vào thế giới của anh, xuất hiện trước mặt anh.

Dù gia đình cô cũng không để cô chịu đói, nhưng điều kiện sinh hoạt cũng không phải là tốt lắm, cho nên cô nhỏ gầy hơn so với những đứa trẻ cùng tuổi rất nhiều, nhưng cũng không đến nỗi xấu.

Cô không thể giống anh, mỗi ngày đều mặc những bộ quần áo đẹp đẽ khác nhau, quần áo của cô là những bộ đồ chị lớn mặc chật để lại, có chút cũ kỹ, nhưng không đến nỗi dơ bẩn.

Còn về keo kiệt...

Câu nói này của anh thật sự khiến cô tổn thương lòng tự trọng của mình.

Vì vậy, mặc dù sau đó ông nội của anh có ép buộc anh, khiến anh phải đồng ý, cô cũng không vì mình là vợ sắp cưới thì nói chuyện nhiều với anh, cô không bao giờ nói ra mối quan hệ của anh và cô với các bạn cùng phòng ký túc xá, ngay cả tiền lì xì ông nội Lâm cho cô mỗi dịp tết, cô cũng không bao giờ dùng tới.

Nghĩ đến những chuyện cũ, Thời Dao mím môi.

Tuy rằng không biết tại sao mọi chuyện lại trở nên như vậy, nhưng cô cũng không đứng yên để anh muốn nói gì thì nói, càng không cãi nhau với anh, cho nên cô lựa chọn không nói gì, quay người rời đi.

Hành động như vậy của cô càng khiến con thịnh nộ của Lâm Gia Ca bùng cháy.

Rõ ràng là cô làm loạn, còn làm như không có chuyện gì xảy ra?

Nghĩ đến như vậy, Lâm Gia Ca liền đưa tay ra kéo tay của Thời Dao lại.

Thời Dao đi rất gấp, cho nên Lâm Gia Ca không kéo được tay của cô, chỉ đụng trúng túi đồ cô mang theo bên người.

Sức của anh rất mạnh, khiến túi trong tay cô rách toang, bánh sandwich trong đó rơi xuống, dính đầy đất.

Thời Dao bị ngạc nhiên nên dừng lại, cúi đầu nhìn về phía những chiếc bánh sandwich đáng thương.

Không ăn được nữa rồi...

Thời Dao cũng tức điên lên, nắm chặt tay.

Cô nhìn chằm chằm bánh sandwich dưới đất một lúc lâu mới ngẩng đầu lên, tức giận trừng mắt nhìn Lâm Gia Ca:

- Tôi nói lại một lần nữa, tôi không có đến tìm ông nội Lâm, cũng không có nói anh chủ động muốn hủy hôn, càng không có ý định muốn duy trì hôn ước này. Còn nữa, có thể anh tự luyến đến nỗi nghĩ rằng ai cũng sẽ yêu anh, thích anh, nhưng tôi hoàn toàn không muốn gả cho anh!

Vì vậy, không cần phải quá đáng như vậy... coi chừng...

Thời Dao từ nhỏ đã được dạy bảo rất tốt, rất ít khi chửi bậy, cho nên cô nghĩ rất lâu, rất lâu cũng không thể nào nghĩ ra từ nào chửi người ta nặng một chút:

- Làm hư thức ăn, coi chừng.... coi chừng bị đói chết đó!

Còn nữa, rốt cuộc anh có nhìn thấy tin nhắn tôi gửi liên tục hai lần trong hai ngày nay cho anh không? Có muốn tôi hỏi lại anh một lần nữa không?

Nói xong, Thời Dao liền thật sự lặp lại nội dung tin nhắn đó lần nữa:

- Anh định khi nào nói với người lớn hai bên chuyện chúng ta muốn hủy hôn? Vì vậy, có thể phiền anh hôm nay cho tôi một thời gian cụ thể được không? Anh đừng tưởng tôi không biết, anh đã có bạn gái. Anh cũng đã có bạn gái rồi, còn không mau trả lời tin nhắn đó của tôi, anh cảm thấy như vậy vui lắm sao? Không cảm thấy có lỗi với chị ấy sao?

Anh có thể bắt nạt tôi, nhưng không thể bắt nạt bánh sandwich của tôi...

Tự luyến đến nỗi nghĩ ai cũng yêu thích mình?

Đùa gì thế, anh cần phải tự luyến sao?

Còn có bạn gái? Đào đâu ra? anh có bạn gái hồi nào?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Bệnh thần kinh gặp thần kinh bệnh

Lâm Gia Ca càng nghe càng không hiểu gì, trong lòng lại càng khó chịu.

Chỉ là một câu trào phúng tự luyến của cô, tại sao anh lại cảm thấy khó chịu đến vậy? anh đang tức giận, sẵn dịp liền nói:

- Thật là trùng hợp, tôi cũng không thích cô, không thích cô chút nào!! Vì vậy phiền cô đừng có ngày nào cũng làm ra vẻ tốt bụng gửi tin nhắn hỏi tôi khi nào đến nhà ông nội thông báo hủy hôn, cô gấp, tôi càng gấp hơn cô! Hôm nay tôi nói cho cô biết, cô nghe cho rõ đây, Lâm Gia Ca. tôi. Không muốn lấy cô. làm vợ., tôi mà làm như vậy., tên của tôi sẽ viết ngược!

Dừng một chút, Lâm Gia Ca cảm thấy như vậy vẫn chưa đủ, anh lại nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Hôm nay trễ rồi, sáng sớm ngày mai, tôi sẽ đưa cô về gặp ông nội, nói cho rõ ràng!

Nói xong, Lâm Gia Ca liền quay đầu rồi đi, như không thể ở gần cô thêm một khắc nào nữa vậy.

Lâm Gia Ca bước đi rất nhanh, chân của anh lại dài, trong chốc lát, trong khu rừng cây nhỏ chỉ còn lại một mình Thời Dao, sau đó anh dừng lại ở bên cây ven đường.

Bạn gái, cô dựa vào cái gì mà nói anh có bạn gái rồi?

Lâm Gia Ca càng nghĩ càng không thoải mái, thậm chí anh còn có ý nghĩ muốn quay trở lại rừng cây, chất vấn Thời Dao xem cô biết được cái tin tức vớ vẩn đó từ đâu.

Có điều mấy giây sau anh lại kiềm chế ý nghĩ này lại.

Thật kỳ lạ, sao anh lại kích động như vậy?

Cô ta thích nói gì thì nói, anh để bụng như vậy làm gì?

Lâm Gia Ca mím môi, trầm tư, hoảng hốt một lúc, sau đó mới lấy lại tinh thần, sải bước rồi đi.

- - -

Lâm Gia Ca rồi đi xong, Thời Dao liền nhìn chăm chăm bánh sandwich trên mặt đất, qua một lúc lâu mới thu dọn những miếng bánh trên mặt đất, đi ra khỏi rừng cây, lưu luyến bỏ bánh đã dơ vào thùng rác.

Cô nhìn chăm chăm thùng rác một lúc, thở dài một hơi, mới từ từ quay người đi về phía ký túc xá nữ.

Đi được hai bước, cô lại nhìn không được nhìn lại về phía thùng rác.

Thời Dao lại phải ghé qua tiệm bánh lần nữa, mua lại 4 phần bánh mới, khi về đến phòng vẫn buồn bực một lúc lâu, mới cầm điện thoại di động lên.

Lúc này cô mới phát hiện mình còn có vài tin nhắn từ wechat chưa đọc.

Cô mở ra, tất cả đều là những tin trả lời từ nhóm [Lại bấm lộn], sau đó cô mới nhớ trước khi mình nhận được tin nhắn của Lâm Gia Ca cô đã tin nhắn hỏi có ai vào chơi game được không.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, anh đánh với em!

[Nước trái cây]: Anh cũng rảnh.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ủa mà em đâu rồi?

[Nước trái cây]: @[Dao Hề thích ăn Ice Cream]

[Hầu Tử mời cao thủ]: @[Dao Hề thích ăn Ice Cream]

...

Đọc một loạt những tin nhắn sau đó xong, Thời Dao liền trả lời:

- Thật ngại quá lúc nãy em đi mua đồ một chút, không thấy điện thoại có tin nhắn.

Còn có chút tức giận đối với Lâm Gia Ca, nghĩ đến bốn miếng bánh gato mà không nhìn được, cô lại nhấn thêm một tin.

[Ngày hôm nay thật xui xẻo, em vừa gặp phải một tên bị bệnh thần kinh!]

Không ai trả lời cô.

Thời Dao nghĩ có thể mọi người đang bận.

Cô để điện thoại xuống, vừa mới chuẩn bị đi tắm xong ăn táo, điện thoại di động lại có tiếng ding ding báo tin nhắn tới, là nhắc nhở trong nhóm [Lại bấm

lộn]

Thời Dao tưởng là [Hầu Tử mời cao thủ] hay [Nước trái cây] trả lời, tiện tay bấm vào thông báo pop-up.

[111111]: Trùng hợp thật, hôm nay tôi cũng gặp một người thần kinh bệnh...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Tàn sát điên cuồng

[111111]: Trùng hợp thật, hôm nay tôi cũng gặp một người thần kinh bệnh...

Thời Dao không hề tin được, người trả lời mình lại là [111111].

Từ lúc cô và bọn họ quen biết nhau trong game, cùng nhau chơi game gần 10 tiếng đồng hồ, dường như đây là lần đầu tiên anh chịu nói chuyện với cô.

Thời Dao nhìn màn hình điện thoại di động không biết phải làm sao, luôn tự hỏi có thật sự là anh không, cô có nhìn lầm không, lúc này mới từ từ trả lời lại tin nhắn đó:

- Vậy đúng là quá trùng hợp rồi!!

Thời Dao còn cho rằng đề tài này sẽ dừng lại ở câu nói này của cô, nhưng điều cô không ngờ lại tiếp tục xảy ra, trong điện thoại liền có một tin nhắn trả lời:

[111111]: Ủ!

Chỉ có một chữ, nhìn như vậy cũng khiến người ta cảm giác được sự qua loa của tin nhắn này.

Có thể cô không cần phải trả lời, nhưng không trả lời thì sẽ khiến bầu không khí có chút lúng túng túng, cô vắt óc suy nghĩ một chút, người bị bệnh thần kinh nào mà khiến một người kiêu ngạo như anh mở miệng đáp lại cô thì cũng đúng là không phải dạng vừa, liền gõ gõ bàn phím:

- Có điều, hình như người anh gặp chắc điên hơn người em gặp nhiều! O(∩_∩)O~

[111111] không nói gì nữa rồi, lúc này Thời Dao mới thở phào nhẹ nhõm.

Đại thần không hổ là đại thần, nói chuyện với anh phải vắt óc ra suy nghĩ, mệt chết đi được, cũng may anh không trả lời lại nữa.

Có điều, tuy [111111] không đề ý đến Thời Dao nhưng bầu không khí lúng túng lúc này cũng không còn nữa, vì [Hầu Tử mời cao thủ] đã trả lời lại:

- Dao muội, anh và [Nước trái cây] đang ở trong game nên giờ mới trả lời tin nhắn của muội được, có muốn vào không?

Còn sớm, cách thời gian đi ngủ còn một lúc nữa, sáng mai lại không có tiết, cho nên có thể ngủ nướng, Thời Dao vội vàng trả lời:

- Có ạ, em vào game ngay đây!

Thời Dao vừa lên game, trên màn hình liền có nhắc nhở [Nước trái cây] mời cô vào nhóm.

Sau khi Thời Dao vào nhóm, liền thấy tin nhắn của [Hầu Tử mời cao thủ] hỏi:

[Lão đại, vẫn còn thiếu 1 người, có vào không?]

[111111] không đề ý [Hầu Tử mời cao thủ].

[Nước trái cây]: Chơi một trận đi lão đại!

[Hầu Tử mời cao thủ]: Đúng vậy a, còn sớm mà, không chơi game thì làm gì?

Không biết có phải Thời Dao gặp ảo giác không, cô luôn cảm thấy tối nay ngữ khí của [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] có chút lạ, không giống bình thường lắm, có chút... lễ phép... Thời Dao suy nghĩ một chút, không biết dùng từ như vậy để hình dung có đúng không.

[111111] có lẽ bị mọi người năn nỉ nên mềm lòng, cách điện thoại di động Thời Dao còn nghe thấy tiếng đăng nhập vào game, sau đó [111111] liền tham gia vào nhóm.

[Nước trái cây] bắt đầu game.

Ở trên máy bay, Thời Dao không thấy ai muốn nhảy dù xuống, mở miệng hỏi:

[Chúng ta hạ cánh ở đâu ạ?]

Qua mười giây, [Hầu Tử mời cao thủ] mới trả lời cô, ngữ khí rất ngắn gọn không hề lăm lờ như bình thường:

[Thành phố P đi!]

Trước kia trong game, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] cãi hết chuyện này đến chuyện khác không dứt lời, nhưng hôm nay bọn họ lại yên tĩnh đến nỗi khiến Thời Dao rối tung rối mù, ngay cả khi hạ cánh xong, những câu nói như: "Dao muội, trong này có một gói thuốc, mau vào lấy đi" hoặc là "Dao Muội, trong này có giáp cấp ba, mau đến lấy nè!" cũng ít đi rất nhiều.

Vì vậy, cô biết cảm giác hôm nay của mình không phải là ảo giác, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] thật sự không bình thường.

Nhận ra được sự bất thường, Thời Dao cũng ít nói hơn rất nhiều.

Trong quá trình chơi game hôm nay yên tĩnh hơn 2 ngày trước rất nhiều.

[111111] dùng AWM đánh bại [nằm yên là có tiền]

[111111] dùng M416 loại bỏ [thiếu niên tinh táo lại đi]

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Tàn sát điên cuồng

[111111] dùng bom giết chết [học cho lăm đi tắm cũng ở trường]

[111111] dùng bom giết chết [nè giết tôi đi lâu lâu]

Đang chơi đến vầng thứ ba, Thời Dao nhìn thấy những thông báo này cứ liên tục xuất hiện trên màn hình, sau đó cô mới giật mình: hôm nay thật sự không giống với những ngày bình thường! Thật không giống [Hầu Tử mời cao thủ], [Nước trái cây] hay [111111] thường ngày a!

Trong game [111111] vẫn rất mạnh, cô biết, nhưng anh chưa bao giờ như hôm nay vậy, tàn sát khắp nơi, gặp người nào giết người đó, chuyện như vậy chưa bao giờ có.

Vì phát hiện như vậy, ván thứ tư thứ năm, Thời Dao vẫn luôn chú ý [111111].

Kết quả vì cô thất thần cho nên sau khi cô nhảy dù đáp đất xong đã bị người ta dùng xẻng đào đất đập chết.

Sau đó, Thời Dao vẫn tiếp tục quan sát [111111] làm gì.

Không để ý thì không biết, để ý rồi thì càng giật mình.

[111111] tiếp đất xong cũng không nhanh chóng đi tìm trang bị mà ôm một khẩu súng, nhìn thấy người liền giết người.

Trước kia anh chơi game đã lợi hại như vậy, nhưng vừa bắt đầu anh cũng sẽ đi tìm đồ như giáp thuốc gì đó, nhưng hôm nay cũng không buồn tìm kiếm gì nữa.

Càng kỳ lạ hơn là anh cũng không sợ bị thương gì hết, cứ gặp người thì đánh giết, có mất máu thì để chết chứ không trốn tránh hay tìm hộp tiếp máu.

Game bắt đầu được 3 phút, anh đã giết hết sạch người của một khu rồi.

Sau khi giết khá nhiều người, Thời Dao cho rằng anh sẽ tìm thuốc trị thương và tiếp máu, nhưng anh lại chỉ tìm một ít đạn, không để ý [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây], tìm một chiếc xe máy, bỏ đi.

Hắn đi đến cảng N, vẫn tàn bạo như lúc này, giết người hàng loạt, san bằng cảng N, sau đó lái thuyền đến thành phố M.

Đợi đến khi [111111] giết chóc xong, vì đạn không đủ cho nên anh bị người khác đánh chết, Thòi Dao mới bừng tỉnh, nhìn thấy số người mà [111111] đã giết hôm nay không phải để thắng game mà là vì muốn thỏa mãn ham muốn giết người mà chơi game a.

Tuy rằng cách màn hình điện thoại nhưng cô vẫn có thể cảm nhận được luồng sát khí mà anh đang tỏa ra.

Vì vậy cô có thể biết được tâm tình hiện nay của anh không tốt, nên mới dùng phương thức giết người trong game để hả giận.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, bấm chuẩn bị kia!

Thòi Dao hoàn hồn, lúc này mới phát hiện ván cũ đã kết thúc, họ đang tiếp tục ván mới.

Cô vội bấm nút chuẩn bị, trong lòng tự nhắc nhở mình phải tỉnh táo hơn một chút.

Chẳng trách hôm nay ngữ khí nói chuyện của [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] hoàn toàn khác với ngày thường, từ ngữ có thể diễn tả lúc này chính là cẩn thận từng li từng tí một chút không còn là lễ phép nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Còn tinh khiết hơn cả Tiểu Long Nữ

Ba người bọn họ ở cùng một ký túc xá, và bởi vì tâm tình của [111111] không tốt cho nên hai người kia mới trật tự hơn rất nhiều sao?

Lúc Thòi Dao thất thần, bọn họ đã vào ván mới.

Máy bay đi được nửa đường, có điện thoại gọi tới.

Là Lâm gia gọi tới.

Chẳng lẽ ông nội Lâm đã biết được chuyện cô muốn hủy hôn với Lâm Gia Ca cho nên mới gọi điện thoại hỏi cô sao?

Thòi Dao chần chờ một chút, cầm điện thoại đến ban công của ký túc xá, bấm nút nhận cuộc gọi.

- Thòi tiểu thư, thật ngại quá, trễ như vậy rồi mà còn gọi cho cô.

Trong điện thoại không phải là giọng của ông nội Lâm mà là quản gia của nhà họ Lâm, má Tôn.

Thòi Dao thật sự rất yêu quý má Tôn, tuy rằng số lần cô đến nhà họ Lâm không nhiều, nhưng mỗi lần như vậy mẹ Lâm đều nấu rất nhiều món cho cô ăn.

Thòi Dao ngoan ngoãn trả lời:

- Không có gì, má Tôn, có chuyện gì mà má lại gọi cho con trễ như vậy?

- Hôm nay ông Lâm ăn cơm xong, lúc chuẩn bị lau người đi ngủ thì bỗng nhiên ngất xỉu, bây giờ đã được đưa đến bệnh viện, đang ở trong phòng cấp cứu.

- Ngất xỉu? Tình hình có nghiêm trọng không? Ở bệnh viện nào? Con đến ngay!

- Không cần đâu, Thòi tiểu thư! Bây giờ đã trễ như vậy rồi, bệnh viện lại cách trường của cô rất xa, không có tài xế, cô một mình đến đây không an toàn đâu. Nếu cô thật sự muốn đến đây thì ngày mai hãy đến thăm ông. Ngày mai tôi sẽ cho tài xế đến đón cô.

Cô qua cũng không giúp được gì, nếu như nhất định qua lúc này, sẽ phiền họ tốn thêm một người qua rước cô.

Thòi Dao phân tích tình hình một hồi, nói:

- Vậy cũng được, ngày mai con không có tiết học, có thể đến thăm ông!

Má Tôn: "Vậy sáng sớm ngày mai tôi sẽ nói tài xế lái xe đến đón cô."

- Cảm ơn má Tôn.

- Không có gì

Má Tôn dừng một chút, sau đó như còn muốn nói gì nữa nhưng không dám nói, sau một lát mới mở miệng:

- Thời tiểu thư, cô và thiếu gia có phải đã xảy ra mâu thuẫn gì rồi không?

Thời Dao nhớ tới những gì Lâm Gia Ca đã nói với cô lúc ở trong rừng cây nhỏ,...

Bây giờ má Tôn hỏi như vậy, có phải liên quan đến chuyện cô và anh muốn hủy hôn không?

Má Tôn thấy cô trả lời chậm như vậy, lại nói thêm:

- Chiều nay, Lâm lão gia còn rất vui vẻ đi tản bộ, không biết tại sao đi về lại tức giận dùng dùng gọi điện thoại bắt thiếu gia phải về nhà. Cô cũng biết đó, tính của Lâm lão gia đã nóng lên là không ai khuyên can được, vì vậy sau khi tiểu thiếu gia về nhà đã cãi nhau với ông, cuối cùng đuổi thiếu gia ra khỏi nhà. Có một số việc, má Tôn vẫn chưa nói cho cô biết, mấy năm nay sức khỏe của Lâm lão gia yếu hơn lúc trước rất nhiều, bác sĩ nói không thể để cho ông tức giận, vì hôm nay lão gia tức giận chuyện của cô và thiếu gia cho nên mới ngắt xù, cô là một cô gái tốt, sao thiếu gia lại không thích cô chứ?

Thời Dao nghe đến đó, không biết nên trả lời như thế nào, chỉ lẳng lặng mà nghe.

Má Tôn nói một lúc lâu, kể rất nhiều chuyện, sau đó mới cúp máy.

Chẳng trách Lâm Gia Ca lại tức giận với cô như vậy, thì ra chuyện là như thế.

Ngay cả cơm cũng không ăn, đã bị đuổi đi, xem ra tối nay ông nội Lâm thật sự rất tức giận rồi.

Nhưng mà... cô thật sự không có đi tìm ông nội Lâm, sao ông lại biết chuyện anh và cô muốn hủy hôn?

Thời Dao buồn bực một lúc lâu, mới nhớ mình còn đang chơi game, vội vào game.

Kết quả là game đã kết thúc.

Cô chết rất bình thường, chỉ cần cô nghe điện thoại là nhân vật trong game của cô sẽ đứng yên một chỗ, ai đi ngang qua cũng có thể bắn chết.

Nhưng mà... sao ba người kia lại chết rồi?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Còn tinh khiết hơn cả Tiểu Long Nữ

Thời Dao vào phòng chat, [Nước trái cây] và [Hầu Tử mời cao thủ] không online, ngay cả [111111] cũng không có ở đó.

Cô lại thoát ra, vào wechat, liền thấy nhóm [Lại bám lộn] có tin nhắn:

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, sao lại offline rồi?

[Nước trái cây]: @[Dao Hề thích ăn Ice Cream]

Thời Dao trả lời: Lúc này em nghe điện thoại.

[Nước trái cây]: Lão đại cũng giống em vậy, vừa vào game thì có điện thoại, anh đang ra cửa nghe rồi.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: A...

A.... hôm nay sao cô và [111111] lại có nhiều chuyện trùng hợp như vậy? Cô gặp người bị bệnh thần kinh, anh cũng gặp người thần kinh bệnh, cô nhận điện thoại, anh cũng có người gọi đến?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, còn muốn chơi tiếp không?

Thời Dao liếc mắt nhìn đồng hồ, đã 10:30, sáng mai cô còn phải đến bệnh viện thăm ông nội Lâm sớm, cho nên trả lời:

- Không được rồi, sáng sớm ngày mai em còn có việc, phải ngủ sớm!

[Hầu Tử mời cao thủ]: Vậy em ngủ đi! Ngủ ngon!

[Nước trái cây]: Ngủ ngon!

Thủy Triều từ đâu ra cũng nhắn hai chữ: Ngủ ngon!

Thời Dao trả lời "Ngủ ngon" với bọn họ xong, liền thoát wechat, đi tắm rửa.

Nằm dài trên giường, Thời Dao cầm điện thoại di động lên chỉnh đồng hồ báo thức, đã nhìn thấy tin nhắn của [Hầu Tử mời cao thủ]:

[Dao muội, ngày mai nếu muốn chơi game thì báo sớm cho anh biết nhé!]

Thời Dao trả lời icon cười:

[Vâng ạ!]

Dừng một chút, cô lại nghĩ đến lúc chơi game hôm nay, bầu không khí rất đáng sợ, không nhận được nhắn qua cho [Hầu Tử mời cao thủ] một tin:

[Hôm nay các anh làm sao vậy, lúc chơi game em cứ thấy mọi người là lạ!]

[Hầu Tử mời cao thủ]: À, lão đại đó, lúc chiều khi anh đang chơi bóng rổ với bọn anh thì nhận được điện thoại, phải rời khỏi trường, đến tối mới về, nhưng về đến nơi thì thật sự rất đáng sợ, khiến anh và [Nước trái cây] cũng sợ chết được, nếu chọc giận cậu ấy, cậu ấy sẽ không chi tiền cho tiệc liên hoan lớn cuối tuần này, vậy thì bọn anh thiệt thòi lắm!

Quả nhiên cô đoán không sai, đúng là tâm tình của [111111] không tốt, cho nên bầu không khí chơi game hôm nay mới lạnh lẽo như vậy.

Thời Dao chợt nghĩ đến chuyện hôm qua [Hầu Tử mời cao thủ] hỏi em gái nào nhắn tin cho anh mà anh không trả lời, lại hỏi tiếp:

- Không phải là lão đại của các anh thất tình chứ?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Bớt giỡn, không có chuyện đó xảy ra đâu, lão đại của bọn anh không có bạn gái, còn tinh khiết hơn cả Tiểu Long Nữ à nha!

Câu này đâu phải dùng để khen một thanh niên đâu a...

-...

Thời Dao nhấn lại một chuỗi chấm dài, ý là không còn gì để nói, sau đó lại gõ bàn phím:

[Tiểu Long Nữ cũng bị Doãn Chí Bình làm bản mà.]

[Hầu Tử mời cao thủ]: Có nữa hả?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ai nha, mặc kệ, nhưng mà lão đại của tụi anh chắc chắn không phải thất tình, anh lên nói cho em biết, lão đại của tụi anh năm nay 21 tuổi, nhưng vẫn còn-im-nguyên đó!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Rốt cuộc ai mới là cháu nội của ông?

Còn-im-nguyên.....

Tuy rằng qua màn hình điện thoại, cô không biết đối phương là ai, nhưng khi nhìn thấy ba chữ này, mặt cô cũng nổi lên một vệt hồng.

[Hầu Tử mời cao thủ] không biết tình hình của cô bên này như thế nào, còn đang gõ tin tiếp theo nhắn cho Thời Dao:

- Còn-im-nguyên vẫn chưa có gì đáng ngạc nhiên, ngạc nhiên là từ trước đến nay cậu ấy chưa hề quen bạn gái. Nói cách khác, vợ của cậu ấy chắc chắn không chỉ có được lần đầu tiên kia mà ngay cả là nụ hôn đầu, mối tình đầu, lần nắm tay đầu tiên, cái ôm đầu tiên, chắc chắn đều thuộc về cô ta.

[Hầu Tử mời cao thủ] khiến cho người ta đọc xong liền nghĩ ngay đến hai chữ "mối tình" vậy, cuối cùng [Hầu Tử mời cao thủ] còn tổng kết lại một câu:

[Thật đó, tất cả những gì liên quan đến tình cảm của anh đều là lần đầu tiên.

Cái ôm đầu tiên, nụ hôn đầu, mối tình đầu, đêm đầu tiên...

Những từ ngữ tăng cấp dần như vậy, khiến Thời Dao càng ngày càng đỏ mặt.

Không có bạn gái thì chắc chắn những cái đó sẽ không có rồi, anh có cần phải liệt kê chi tiết thêm không? Ô ô...

Thời Dao rất ít khi nói với người khác về những vấn đề này, không biết nên trả lời như thế nào, cuối cùng liền cắt ngang:

[À mà... không còn sớm nữa, em phải ngủ đây, bye bye anh!]

Cô nói chuyện một hồi, nhìn lại đồng hồ đã đến mười một giờ.

Cô mở tất cả các tab ra muốn bỏ một lần để đỡ nặng máy, nhưng quét đến một trang trên wechat, cô mới đột nhiên nhớ ra hôm trước cô đang định vào trang wechat của [111111] thì bị bọn Hà Điền Điền cắt ngang.

Bạn bè không thể xem, hình cover đen như mực, hình avatar cũng đen thui, phía dưới còn ký tên 222222.

ANH không có hình trong photo album, bạn tag anh vô với chỉ có một tấm hình đề 333333.

Anh thích số thiệt ha, sau này nên gọi anh là con số tiên sinh mới được!

Cô run tay, chủ động gửi lời mời kết bạn cho đại thần.

- - -

Sáng hôm sau, tám giờ, xe của nhà họ Lâm đã đến trước cửa ký túc xá trường đại học G.

Đến chỗ bệnh viện mà ông nội Lâm ngồi đã gần 9 giờ. Sáng sớm má Tôn đã gọi điện thoại nói cho Thời Dao biết xe đã đến.

Lúc đó má Tôn đã nói cho Thời Dao những thông tin cần thiết như ông nội Lâm nằm ở phòng nào, đi đến đó như thế nào nên đến nơi cũng không cần ai xuống dẫn là cô có thể tự đi đến phòng.

Lâm Gia Ca có một người chị tên là Lâm Gia Nghi, đang đi du học ở Mỹ.

Cha mẹ Lâm Gia Ca bận nhiều công việc sau tết, hiện đang đi công tác ở Hồng Kông.

Lâm Gia Ca còn có bốn người cô, nhà họ Lâm có rất nhiều người hầu, cô còn nghĩ rằng lúc này trong phòng bệnh của ông nội Lâm sẽ có rất nhiều người, nhưng không ngờ, khi cô mở cửa vào phòng, chỉ có hai người.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Rốt cuộc ai mới là cháu nội của ông?

Cô lễ phép chào "ông nội Lâm" một cái.

Trong phòng bệnh sáng sủa sạch sẽ lúc này, ngoài ông nội Lâm cũng chỉ có mình Lâm Gia Ca.

Tiếng chào ông nội Lâm của cô đã làm phiền anh, khiến anh nhìn ra cửa theo phản xạ.

Chạm vào tầm mắt của anh, bước chân của Thời Dao khựng lại.

Còn may ông nội Lâm cũng đã nghe thấy tiếng chào của cô, một giây sau liền nói:

- Dao Dao, đến rồi à? Mau đến đây!

Thời Dao không nhìn Lâm Gia Ca nữa, cười nhìn về phía ông nội Lâm, rồi đưa những thứ đồ bỏ sáng nay cô đã đi siêu thị mua cho ông.

- Dao Dao, con đã ăn sáng chưa? Chưa thì ông nội gọi điện thoại về nhà nhắn người làm mang thêm đồ ăn cho con? Gần đây con ở trường thế nào? Có ai bắt nạt con không? Nếu có thì cứ nói cho ông nội biết, học bổng ở trường của đều là do ông nội quyên tặng, ông quen rất thân với hiệu trưởng ở đó... Dao Dao, đồ ăn ở nhà ăn trong trường có ngon không? Con gầy hơn so với hồi tết một chút rồi đó, có ăn nổi không? Nếu không ông phải cho người đưa thức ăn đến mỗi ngày cho con, con nói cho ông nội biết đi, con thích ăn món Bắc Kinh hay là Tứ Xuyên? Ông nội tìm người chuyên về những món đó nấu cho con ăn!

Lâm Gia Ca ngồi trên ghế salon cách giường không xa, nghe thấy những lời như vậy, không nhận được nhủ mày.

Hôm qua anh nhận được điện thoại nghe nói ông té xỉu, liền không thay giày đã mang dép lê chạy đến bệnh viện, trực cả đêm ở đây.

Vậy mà anh ở đây một đêm không ngủ rồi cũng chưa thấy ông hỏi han câu nào.

Trước khi cô đến ông đã tỉnh lại, anh lo lắng cả đêm, vội vã đi tìm bác sĩ kiểm tra tình hình của ông.

Chờ đến khi bác sĩ kiểm tra xong, nói tình hình của ông đã ổn định, anh mới yên tâm.

Nghĩ đến ông còn chưa ăn gì, anh liền hỏi ông muốn ăn món gì, ông còn chưa trả lời anh, cô đã mở cửa vào, sau đó, ông hoàn toàn không coi anh tồn tại trong phòng này nữa, hỏi thăm cô rồi rít khiến con người ta không kịp trả lời.

Bác sĩ đã dặn anh sau khi ông thức thì phải cho ông ăn.

Lâm Gia Ca lại nóng lòng hỏi lần nữa:

- Ông nội, ông muốn ăn gì không?

- Dao Dao à, con không có gì làm thì nhớ đến thăm ông nội, con ở một mình trong ký túc xá chắc chắn sẽ không chăm sóc tốt cho bản thân đâu, tới đi, ông nội bồi bổ cho con.

Lâm Gia Ca nhủ mày, càng tức giận hơn.

Anh thấy ông ngoảnh mặt không nói gì một lúc, anh liền nói lại lần nữa:

- Ông nội, bác sĩ nói rồi, ông phải ăn chút gì để lát nữa uống thuốc, ông muốn ăn gì để con gọi điện thoại về nhà bảo bọn họ mang...

- Gì cũng được!

Lần này, Lâm Gia Ca còn chưa nói xong, ông nội đã cắt ngang lời của anh, như đang nói "Ông không muốn nghe mày nói, mày im đi!" Ngờ khi nói với anh lúc đó cũng không tốt cho lắm.

Sau đó, ông nội không hề chú ý đến Lâm Gia Ca mà nói chuyện tiếp với Thời Dao, ngữ khí liền thay đổi 180 độ, trở nên nhân từ khả ái hơn rất nhiều:

- Dao Dao, con muốn mua gì không? Hay là còn thiếu thứ gì? Nhất định phải nói cho ông nội biết, ông bảo má Tôn chuẩn bị cho con!

Rốt cuộc ai mới là cháu ruột của ông a? Sao từ khi anh vào ký túc xá của trường đã ba năm, ông còn chưa bao giờ hỏi anh cần gì, thiếu thốn thứ gì, để má Tôn chuẩn bị cho anh.

Ý tưởng này vừa xuất hiện trong đầu Lâm Gia Ca, ông nội trên giường bệnh như nhớ ra chuyện gì đó, quay đầu nhìn về phía Lâm Gia Ca:

- Nhóc con, con gọi điện thoại cho má Tôn, nói bà ấy chuẩn bị nước dừa Tây Mễ Lộ cho Dao Dao, con bé rất thích uống cái đó.

Dặn dò xong, ông nội liền quay đầu nói chuyện với Thời Dao:

- Dao Dao a...

Hả?

Nhóc con?

Anh không có tên sao?

Mở miệng là Dao Dao, Dao Dao, có cần phải thiên vị rõ ràng đến như vậy không?

Còn nữa, thật vất vả mới mở miệng nói với anh một câu dài như vậy, lại là vì order món cho cô ta?

Lâm Gia Ca nhìn một già một trẻ trước mắt, không nói nổi nữa, quay đầu nhìn về phía cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Cháu trai là cháu nhật được, cháu dâu mới là cháu ruột

- Dao Dao, cháu đừng buồn, hôm qua ông đã dạy dỗ tên nhóc Lâm Gia Ca kia một trận nên thân rồi, nếu nó còn dám bắt nạt cháu nữa, cháu cứ việc nói với ông, Lâm Gia Ca nhất định sẽ ra mặt giúp cháu.

Nghe thấy câu này, sống lưng của Lâm Gia Ca căng thẳng. Vì hôm qua, anh còn nói hôm nay sẽ dẫn cô đến trước mặt ông nói rõ ràng chuyện hủy hôn, nhưng ông vì chuyện đó mà phải nhập viện, hôm nay liệu cô có nhắc chuyện đó không đây?

Trong phòng bệnh, ông nội Lâm và Thôi Dao không ngừng nói chuyện với nhau.

Lâm Gia Ca cứ nghe câu được câu mất.

Ngồi cùng một tư thế lâu cũng mỏi, thế là Lâm Gia Ca hơi động người, thay đổi tư thế.

Kết quả, mắt lại vô tình lướt qua cô.

Lâm Gia Ca vô tình nhìn cô một cái, nhưng anh hoàn toàn không có chủ đích, đến khi cô lọt vào tầm mắt anh, anh mới định thần lại.

Có lẽ trong nhà ai cũng có gen quá tốt, cho nên từ nhỏ anh luôn được mọi người chú ý khen ngợi.

Thậm chí chị của anh cũng là một người đẹp nổi tiếng nhất nhì Bắc Kinh, đẹp sáng rực rỡ không ai sánh bằng.

Vì vậy, từ nhỏ đến lớn, bất kỳ nữ sinh nào tỏ tình với anh, dù được người khác cho là đẹp nhất trường nhất khoa gì đó, trong mắt anh thấy cũng thật bình thường, không có gì quá xuất sắc.

Có thể cô...

Mặt dù không thể nói lúc gặp cô ở SPK, cô đã khiến anh ngạc nhiên.

Nhưng thật sự cô đã để lại ấn tượng trong lòng anh.

Mặt của cô rất nhỏ, nhưng đôi mắt lại rất to, con cựa rất sáng.

Tóc cô dài đen nhánh, chưa từng nhuộm, tự nhiên xõa qua vai.

Cô không giống những nữ sinh khác trong trường, trang điểm cả tấn phấn, mặt của cô rất tự nhiên thuần khiết, đặc biệt là lông mày, khiến người ta nhìn vào có cảm giác như đang thưởng thức một bức tranh thủy mặc.

Cô và chị của anh có vẻ đẹp hoàn toàn khác nhau.

Vẻ đẹp của cô là vẻ đẹp dịu dàng đằm thắm, còn của chị anh lại là đẹp kiểu quý phái.

Nếu không đem hai người ra so sánh, anh sẽ cảm thấy cô rất đẹp, rất yêu thích.

Cũng không biết Thôi Dao và ông nội nói gì đó, lúc này Thôi Dao cong môi nở nụ cười, khuôn mặt trắng nõn còn có hai lúm đồng tiền nhân nhật.

Lâm Gia Ca nhìn chăm chăm cô gái cười tươi như hoa trước mặt mình, vừa rồi còn không biết tình cảm của mình đối với cô là gì, nhưng lúc này trong lòng anh bỗng nhiên trở nên rất sáng suốt.

Nếu anh không so cô với chị của mình, hình như anh sẽ thích cô hơn, càng yêu thích chính là... từ khi nào con bé đen nghem như cục đất này lại trắng trắng như cái bánh bao vậy ha!

Sao khi con gái lớn lên lại có những thay đổi lớn như vậy chứ?

Lúc nhỏ hình như cô không cao như vậy, đừng nói là trong những năm này Thời gia lẳng lặng đổi con gái rồi nha!

- - -

Ông nội Lâm vừa mới khỏi bệnh, tuy tinh lại tinh thần rất tốt vì có Thời Dao đến thăm nhưng rất nhanh sẽ cảm thấy mệt mỏi.

Chờ má Tôn đến, ông ăn một chút thức ăn liền buồn ngủ.

Ngủ thẳng đến buổi trưa, ông mới tỉnh lại.

Đã là giờ cơm trưa, má Tôn xuống lầu lấy thuốc, trong phòng lúc này chỉ còn ông, Thời Dao và Lâm Gia Ca.

Ông nội Lâm liếc nhìn đĩa trái cây do Thời Dao cắt đã bị ông ăn sạch mà còn thơm thềm, sau đó không chút do dự nói với Lâm Gia Ca bên cạnh:

- Đi rửa trái cây cho Dao Dao ăn đi!

Ông nói xong lời này, cả Lâm Gia Ca và Thời Dao đều sững sờ.

Sau đó, một giây sau, Thời Dao lẳng lặng nhìn về phía người thanh niên theo bản năng.

Quần áo trên người anh có chút nhăn nhoe, tóc tai toán loạn, chắc là do ở bệnh viện suốt đêm không ngủ.

Có điều, làn da của anh vẫn phát sáng như vậy.

Ông nội Lâm thấy Lâm Gia Ca không nhúc nhích, nhấn mạnh lần nữa:

- Đi đi chứ!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Cháu trai là cháu nhật được, cháu dâu mới là cháu ruột tặc được, cháu dâu mới là cháu ruột

Thời Dao vội thu lại tầm mắt, nói với ông nội Lâm:

- Ông nội, con tự làm được...

Thời Dao còn chưa nói hết câu, ông nội Lâm đã cắt ngang cô:

- Con gái sao có thể đi rửa trái cây chứ?

Sau đó ông trừng mắt nhìn Lâm Gia Ca, ánh mắt uy hiếp hỏi:

- Có đi hay không?

Ông Lâm còn đang bệnh, tối hôm qua má Tôn đã nói với cô không được để cho ông tức giận.

Thời Dao thấy tình hình không ổn, mà sợ hai người lại bất hòa vì mình, cho nên vội vã muốn nói gì đó.

Nhưng cô còn chưa cất lời, Lâm Gia Ca ngồi trên ghế nho nhã đã đứng lên, vừa cầm hoa quả vừa đi vào nhà vệ sinh.

Thời Dao sững sờ.

Mãi đến khi Lâm Gia Ca cầm hoa quả đã rửa sạch ra, đưa tới trước mặt cô, cô mới hoàn hồn.

Thời Dao ngơ ngác nói cảm ơn, vừa mới chuẩn bị cầm lấy, ông nội Lâm liền ra lệnh tiếp:

- Gọt vỏ a, không gọt vỏ làm sao Dao Dao ăn được?

- Không, không cần...

Cũng giống như lúc này, Thời Dao bị từ chối, còn chưa nói hết, Lâm Gia Ca đã cầm dao gọt trái cây, quay về phía thùng rác, để vỏ táo rơi vào đó.

Ai... Ai đây... anh là Lâm Gia Ca mà cô biết sao?

Trước đây đừng nói là rửa trái cây cho cô ăn, ngay cả nhìn anh cũng chẳng buồn liếc nhìn cô một cái.

Huống chi hôm nay lại còn náo loạn như vậy khiến anh không vui...

Vậy mà anh còn nghe lời rửa trái cây cho cô ăn.

Thời Dao nhìn Lâm Gia Ca loay hoay đứng trước thùng rác, gọt quả táo xiêu xiêu vẹo vẹo, xấu xí vô cùng, trong lòng cũng cảm thấy bối rối.

Má Tôn lấy thuốc xong quay lại phòng bệnh, đúng lúc nhìn thấy Lâm Gia Ca đang gọt trái cây.

Anh đã cắt xong trái cây để xuống bàn, thấy má Tôn vào liền mở miệng:

- Má Tôn, nói tài xế đến rước con đi, 2 giờ con có chuyện quan trọng phải đến viện nghiên cứu.

Ăn trái cây, Thời Dao nghe thấy lời này, liếc mắt nhìn thời gian, chợt nhớ ra 2 giờ cô cũng có tiết:

- Ông nội, 2 giờ con cũng có tiết, con phải về đây.

Ông nội Lâm liền nói với Thời Dao:

- Vậy mau về trường học đi, Dao Dao, con còn tiền tiêu vặt không?

Hỏi xong, ông nội Lâm liền nhìn về phía Má Tôn:

- Đưa cho tiểu thư 1000 tệ đi!

Lúc má Tôn lấy tiền, ông nội Lâm lại nhớ trường của hai người họ ngược đường với viện nghiên cứu, hai người đều phải đi, vậy thì Lâm Gia Ca không thể đưa Thời Dao đi rồi...

Ông nội Lâm không do dự liền mở miệng:

- Đúng rồi, má Tôn, để tài xế đưa Dao Dao đến trường học đi!

Ông nội Lâm liền nói với Lâm Gia Ca ở một bên:

- Cháu đi tàu điện ngầm hoặc phương tiện giao thông công cộng gì đó thì tùy!

Nói xong, lại ra lệnh cho má Tôn:

- Sẵn đưa cho tiểu thiếu gia 100 tệ, để cậu ấy muốn đi gì đến viện nghiên cứu thì đi!

Cho cô 1000 tệ, cho anh chỉ 100 tệ? Chênh lệch như vậy cũng lớn quá rồi đó.

Thì ra, cháu trai là cháu nhật được, cháu dâu mới là cháu ruột.

Hai giây sau, Lâm Gia Ca mới ý thức được trong đầu mình đang nghĩ cái gì. Cả người anh liền cứng đờ.

Cái quái quỷ gì không biết, cháu, cháu.... Cháu dâu?

Đầu anh bị cái gì rồi?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: A? Vui lắm sao?

- Tiểu thiếu gia...

Mẹ Tôn đưa tiền cho Thời Dao xong, liền thật sự đưa cho anh một tờ 100 tệ mới cóng.

Lâm Gia Ca nghe thấy giọng nói của bà, giây sau liền run lập cập một cái, quay người rời đi.

- - -

Thời Dao nhìn từ trên phòng của ông nội Lâm đi ra, liền thấy Lâm Gia Ca đứng ở trước cổng bệnh viện, cúi đầu nhìn điện thoại.

Cô đứng bước.

Tài xế đã sớm nhận ra Thời Dao, liền xuống xe, mở cửa sau ra:

- Thời tiểu thư, mời lên xe.

Lâm Gia Ca nghe thấy tiếng tài xế, liền quay đầu nhìn về phía Thời Dao theo bản năng.

Chạm vào ánh mắt của anh, tay Thời Dao khẽ run, bước chân cũng trở nên bất ổn.

Đây là xe nhà anh mua, tài xế nhà anh thuê, cô cũng đã đồng ý hủy hôn với anh rồi, bây giờ, cô muốn dùng danh phận vợ chưa cưới của anh để leo lên chiếc xe này cũng không thể.

Vừa rời ở phòng bệnh, cô còn sợ ông nội sẽ tức giận nên không dám cãi lời ông, cũng không đề cập đến chuyện muốn hủy hôn không phải là quyết định của anh.

Lúc sắp đi tới xe, Thời Dao do dự một chút, vẫn nhìn về phía Lâm Gia Ca.

Cô vừa định mở miệng, lại nghĩ tài xế còn ở đây, cho nên cô liền quay lại nhìn người đó.

Người đó như hiểu ý của Thời Dao, rất nhanh liền thúc thời vào xe.

Thời Dao xác định người đó ngồi trong xe có cách âm sẽ không nghe thấy tiếng bọn họ nói chuyện, cho nên mới nhẹ giọng nói với Lâm Gia Ca:

- Chuyện,... chuyện chúng ta hủy hôn, chờ khi nào ông khỏe lại rồi hãy nói sau đi!

Lâm Gia Ca nhìn cô một chút, ừ nhạt một tiếng.

Thời Dao nghe thấy, liền đoán được anh không vui, cô sợ anh hiểu lầm ý của mình, cho rằng cô đang kéo dài thời gian không muốn hủy hôn với anh, lại mở miệng giải thích:

- Tôi không có ý gì khác, chỉ là lo lắng cho bệnh tình của ông nội Lâm cho nên mới...

Không biết có phải ảo giác hay không, cô cảm nhận được cô càng giải thích thì biểu hiện trên mặt của Lâm Gia Ca lại càng tệ...

Thời Dao lại không dám nói gì thêm.

Cô thấy lần này một tiếng ừ Lâm Gia Ca cũng không nói, đành nín nín môi, còn nói:

- Còn nữa, anh đi xe này đến viện nghiên cứu đi, tôi đi tàu điện ngầm đến trường là được rồi...

Thời Dao còn muốn nói gì nữa nhưng chưa kịp cất lời thì Lâm Gia Ca đã nhấc chân bước đi, như chê cô nói nhiều không muốn nghe nữa vậy.

Cho đến khi anh đã đi rất xa, không còn nhìn thấy bóng lưng của anh nữa, Thời Dao mới thu lại tầm mắt.

Cô thật ngây thơ, cứ ngỡ rằng anh sẽ mãi như người vừa rời ở trong phòng bệnh, gọt trái cây cho cô ăn.

Sao cô lại có thể quên nhanh như vậy? Những chuyện anh làm đều là do ông nội bị bệnh thôi.

Anh không muốn ông tức giận, cho nên mới phải cút cung tận tụy nghe lời như vậy...

- - -

Trên lầu, trong phòng bệnh...

Lúc Lâm Gia Ca và Thời Dao đều đi rồi, ông mới hỏi má Tôn đứng bên cạnh:

- Sức khỏe của tôi thế nào rồi

Má Tôn:

- Bác sĩ nói không có gì nguy hiểm, tạm thời không có gì đáng ngại, chỉ cần ở đây một ngày nữa theo dõi là có thể về nhà nghỉ ngơi rồi.

Má Tôn đã làm quản gia cho nhà họ Lâm rất lâu, rất nhiều chuyện sẽ lải nhải theo thói quen vài câu:

- Lão gia, tính tình của ngài thật sự nên sửa đổi một chút, không thể cứ nóng tính rồi tức giận như vậy, sức khỏe của ngài sẽ không chịu nổi nữa đâu.

- Tôi cũng không muốn như vậy, chỉ tại tên tiểu tử thú kia chọc tôi tức muốn chết.

Ông nội Lâm thở dài, lại nói:

- Trước không cần phải vội về nhà, tôi phải ở bệnh viện một thời gian, bà đi nói với bác sĩ, gặp thiếu gia thì nói tình hình của tôi rất nghiêm trọng, cực kỳ nghiêm trọng, bất cứ lúc nào cũng có thể ngủm củ tỏi ngay lập tức.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: A? Vui lắm sao?

- Thôi thôi thôi, lão gia, đừng có nói những lời không may mắn như thế!

Đổi mặt với chỉ trích của má Tôn, ông nội Lâm cũng ôm ngực, có vẻ rất khó chịu:

- Bà thấy tôi như vậy, như vậy, có giống bị bệnh nặng không? Má Tôn, chuyện tối hôm qua nhờ có bà thông minh, liền gọi điện thoại cho hai đứa nó, những người khác đều bận, có thể quấy rầy cũng đừng gọi điện thoại cho bọn chúng, tránh để bọn chúng tôi tôi còn phải giả bệnh thì mệt.

Ông nội Lâm nói một lúc, thấy má Tôn bắt đầu đi thu dọn đồ đạc, lại ngừng không nói.

Ông dựa vào đầu giường, đưa tách trà má Tôn mới pha lên uống một ngụm, sau đó nghĩ mãi mà nghĩ không ra, lại buồn bực mở miệng:

- Bà nói, tại sao nhiều năm như vậy rồi mà tên tiểu tử thú kia vẫn không đồng ý cưới Dao Dao? Sao lại càng ngày càng náo loạn lên vậy? Còn nữa, Dao Dao là một cô bé tốt như vậy, đi đâu mà tìm được một cô bé như vậy chứ? Sao nó không biết điều chút nào vậy? Thật không biết nó giống ai. Không được, tôi phải nghĩ cách khác, nằm viện cũng không phải là cách, hay là tôi đi Hải Nam tránh một chút?

- - -

Kỳ thật, cô nói cũng không sai, sao anh lại cảm thấy không hài lòng chứ?

Còn nữa, đó rõ ràng là xe của nhà anh, cô để cho anh ngồi, sao anh lại nhanh chóng chạy mất?

Lâm Gia Ca dựa trên ghế xe taxi nhớ lại những câu Thôi Dao vừa nói lúc nãy khi ở trước cổng bệnh viện, không nhịn được cau mày.

Anh suy nghĩ thật kỹ, tìm hiểu nguyên nhân, càng nghĩ càng thấy phiền lòng không thôi, một đêm không chợp mắt, anh liền nhắm mắt lại cảm thất rồi tỉnh rồi ngủ.

Đường xá lúc này không thông thoáng chút nào, kẹt xe.

Taxi vừa đi được một khoảng lại dừng lại, Lâm Gia Ca không ngủ được.

Cũng không biết xe đã đi được bao xa, anh từ từ mở mắt, nhìn ngoài cửa xe sáng rõ, trước mặt bỗng hiện lên hình ảnh cô nhìn ông nội cười nhẹ khi ngồi trong phòng bệnh.

Thật là một bức họa thanh xuân đẹp mắt.

Anh nhớ tới hình ảnh đó mấy phút đồng hồ, lại đột nhiên nhớ lại lúc anh và cô ở trong rừng cây nhỏ, lúc cô tức giận nói với anh:

- Coi chừng... coi chừng chết đói đó!

Kiểu mắng người như vậy thật sự cũng khá lạ ha...

- Anh cũng đã có bạn gái rồi, còn không mau trả lời tin nhắn đó của tôi, anh cảm thấy như vậy vui lắm sao?

A, vui lắm sao?

Lâm Gia Ca khinh thường cười nhạo một tiếng, lấy điện thoại di động ra, gửi tin nhắn wechat cho Hạ Thương Chu:

[Sao lại có người nói tôi có bạn gái?]

Anh và cô lại học cùng một khu trong trường Đại học, cô nói như vậy, chắc trong trường đã có lời đồn nhảm gì liên quan đến anh rồi.

Hạ Thương Chu trả lời: [Lão đại, làm sao tôi biết được chứ!]

Lâm Gia Ca nghĩ trong lòng: "Chắc không?", nhưng ngón tay lại bấm 1 dấu "?" gửi qua.

Hạ Thương Chu lại trả lời: [Cậu chờ một chút, tôi đi dò la tin tức xong sẽ báo cho cậu biết!]

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bị gán vợ chưa cưới còn không đủ, giờ lại bị ghép thêm một quot;bạn gáiquot;

Lâm Gia Ca không trả lời tin nhắn của Hạ Thương Chu, tắt màn hình, sau đó nhắm mắt dưỡng thần.

Trong chốc lát, xe taxi đã đến viện nghiên cứu.

Anh trả tiền xe xong, đi vào viện, vừa mới ngồi xuống, điện thoại trong túi đã run lên.

Là tin nhắn của Hạ Thương Chu.

Lâm Gia Ca nhìn màn hình mà muốn đập điện thoại:

[Lão đại, tra ra rồi. Là tin tức lan truyền trên diễn đàn, có người đăng tin hoa khôi của trường đang hẹn hò với cậu, nội dung cụ thể tôi sẽ gửi link của tin tức đó cho cậu đọc.

Tin cuối cùng mà Hạ Thương Chu gửi là một đường link.

Lâm Gia Ca bấm vào đọc, đầu tiên nhìn thấy hình ảnh của một cô gái.

Anh không nhận ra đó là ai, mãi đến khi đọc tên chú thích dưới hình, anh mới nhận ra đó chính là hoa khôi gì đó, Tần Y Nhiên.

Có điều, hình ảnh này của cô ta hình như đã được chỉnh sửa lại rồi, người mà anh từng gặp hình như không như vậy, cho nên anh không thể nhận ra được đó là ai.

Cứ như vậy, thế là được nam sinh của cả cái đại học G kia phong làm hoa khôi, còn đứng đầu trong suốt ba năm liền?

Còn không đẹp bằng con bé xấu xấu lại keo kiệt mà anh quen biết (Thời Dao) Thật sự là một đám sinh viên không có mắt thẩm mỹ, thật đáng thương...

Lâm Gia Ca vừa thương cảm xong, sau đó nhớ lại hình ảnh của Tần Y Nhiên một lúc, anh lại rủa thầm một trận.

Thật sự là... mọi người mù hết rồi sao? Hay là Tần Y Nhiên có người chống lưng, cho nên mới có nhiều phiếu bình chọn như vậy? Chọn cái quái gì không biết!

ỦA... mà sao anh cũng có hình ở đây?

Anh là một lão đại, sao lại xuất hiện trong cuộc bình chọn hoa khôi của trường?

Còn có bình luận: tôi bầu cho Lâm Gia Ca khoa toán một phiếu, hoa khôi đẹp nhất của trường Đại Học G phải là anh ấy aaaa!!

Bầu cái đầu cậu!

Còn tên người bình chọn nữa chứ!! 666666! 666666 cái con khi!

Có người tiết lộ, Tần hoa khôi của trường đang hẹn hò với hotboy Lâm Gia Ca.

Vì vậy, người bạn gái trong miệng cô bé mềm như bánh bao kia nói chính là Tần Y Nhiên?

-- tôi có thể chứng minh chuyện này hoàn toàn là bịa đặt, bởi vì Lâm hotboy vẫn luôn né tránh không muốn nhận quà của Tần hoa khôi.

-- Có người đã tận mắt nhìn thấy Lâm Hotboy gặp Tần hoa khôi đứng dịp lễ tình nhân trong nhà ăn của trường rồi nha!

Thì ra anh đã bị mọi người trên diễn đàn về này về nọ, đời sống không còn trong sạch như lúc trước nữa rồi.

Anh không ngờ, người khác đều thích xem những chuyện này để tám với nhau, nhưng anh là người trong cuộc, chắc chắn chuyện này có người ngầm ngầm sắp đặt.

Tần Y Nhiên tặng quà cho anh, có thật sự là tặng quà đơn thuần, hay ẩn sau đó còn có mưu đồ riêng?

Cô ta biết rõ chuyện chính sự chắc chắn anh sẽ thường hẹn ở nhà ăn để bàn bạc, lại đứng ngay dịp lễ tình nhân, cho nên trước một ngày đã nhờ người đưa quà đến, đi một bước này càng khiến cho mọi người tin rằng anh đã chấp nhận lời tỏ tình của cô ta, khiến toàn trường nhìn thấy anh và cô trong nhà ăn, chắc chắn sẽ nghĩ họ đang hẹn hò.

Bị gán một người vợ chưa cưới còn chưa đủ, giờ lại bị ghép thêm một người "bạn gái" mà anh chưa bao giờ chấp thuận. Thật không thể nào chấp nhận được!

Lâm Gia Ca ném điện thoại lên bàn, càng ngày càng tức giận.

- - -

Buổi tối, anh từ phòng tự học về cũng đã là 9 giờ.

Thời Dao đến phòng tự học, vì không muốn bị phân tâm nên thường để điện thoại trong phòng ký túc xá.

Đến lúc tự học xong, Thời Dao kiểm tra điện thoại xem có tin nhắn gì không, sau đó vào wechat, chọn nhóm [Lại bám lộn], sau đó hỏi:

[Có ai muốn chơi game không ạ?]

Ba mươi giây sau mới có người để ý đến cô.

[Nước trái cây]: Dao muội, tối nay chắc không đánh được rồi, bọn anh bị thầy bắt đi lao động ô ô ô...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 36: Bị gán vợ chưa cưới còn không đủ, giờ lại bị ghép thêm một "bạn gái";

[Hầu Tử mời cao thủ]: Dao muội, ngày mai chúng ta đánh sau nha!

[Dao hề thích Ice Cream]: Không sao, các anh có việc bận thì cứ làm trước đi!

[Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] mỗi người nhắn cho cô một icon, sau đó biến mất.

Thời Dao thoát wechat vào game, một mình chơi vài trận, nhưng không sống quá lâu đã chết.

Kết thúc trận thứ hai, Chúc Dao nghĩ thầm, vẫn nên vào nhóm 4 người thì tốt hơn.

Thế là cô tạo phòng 4 người, đột nhiên lại nhìn thấy [111111] vào phòng.

Con số tiên sinh, sao anh lại ở đây?

Thời Dao đợi một lúc, không thấy [111111] muốn ra khỏi phòng.

Hay là anh đã lỡ vào rồi, dù sao cũng là người quen từng nói chuyện mấy câu nên ngại không dám ra?

Ngay lúc Thời Dao nghĩ mình có nên tìm một cái cớ để thoát game không thì đột nhiên điện thoại lại rung lên, màn hình hiện một khung thông báo:

[111111]:?

?

Là có ý gì?

Hỏi cô tại sao không bắt đầu game sao?

Cô còn chưa kịp trả lời, [111111] lại gửi thêm một tin nhắn dài hơn týt:??

Hắn đang thúc giục cô bắt đầu trận sao?

Thời Dao ôm tâm thái thử lòng, nhẹ giọng mở miệng hỏi:

- Bắt đầu sao?

[111111] vẫn không nói chuyện, chọn cách đánh chữ: "."

Cách diễn đạt này cũng quá xúc tích ngắn gọn rồi, toàn dùng mấy dấu câu để nói lên suy nghĩ của mình, nếu là người ngốc hơn một chút, chắc chắn đã không hiểu anh muốn nói gì rồi.

Thời Dao nghĩ, bắt đầu game.

Ở một diễn biến khác, Lâm Gia Ca đang ở trong phòng bệnh của ông nội Lâm đã dùng ngón tay quét màn hình, vừa muốn chơi game đột nhiên nhìn thấy lời mời trong game của em gái mà Hạ Thuong Chu đã cho gia nhập vào nhóm. Chẳng trách cô ta lại chơi dở như vậy, thì ra là đầu óc có vấn đề, anh đã chấp nhận lời mời vào phòng rồi mà cô ta còn hỏi bắt đầu sao!! Hèn chi lúc nào chơi game cũng nhảy xuống đất chết hoặc là run lấy bầy trong bụi rậm.

- - -

Thời Dao cho rằng, có [111111] ở đây, chắc chắn cô có thể nhận thưởng rồi.

Kết quả, có quà thì có quà, nhưng cô không sống không thọ chút nào.

Lúc cô chơi một mình, sẽ tìm mấy chỗ ít người để nhảy dù xuống, cho dù là rơi xuống đất nhưng còn có thể sống được một lúc.

Nhưng [111111] thì không giống như vậy, mỗi lần nhảy dù xuống anh đều chọn những nơi có nhiều người tụ tập nhất.

Trước kia còn có [Nước trái cây] và [Hầu Tử mời cao thủ] bảo vệ cho cô, cô mới có thể sống được, nhưng hiện nay [111111] chỉ lo đánh đánh giết giết, làm gì để ý đến người đáng thương như cô đã bị giết dễ như trở bàn tay.

Có điều, đánh đến ván thứ tư, không biết [111111] nghĩ gì, lại đột nhiên nhảy về phía không có ai.

[111111] vẫn đề cô tự sinh tự diệt, nhưng vì nơi nhảy xuống ít người, Thời Dao không bị ai giết, cho nên mỗi lần như vậy đều có thể thuận lợi theo [111111] vào vòng cuối cùng.

Sau khi chơi game xong, Lâm Gia Ca tắm rửa sạch sẽ, nằm trên giường trong phòng bệnh, cầm điện thoại lên lại kiểm tra tin đã nhắn trong nhóm trên wechat.

Có mấy tin chưa đọc, đều không phải là những nội dung quá quan trọng.

Thông báo lại có lời mời kết bạn, mà lời mời này là của [Dao Hề thích ăn Ice Cream]

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Run tay bấm nhầm?

Cô gái đầu óc có vấn đề này lại gửi lời mời kết bạn với anh?

Số điện thoại của anh cũng không phải là bí mật, vì trong hội học sinh có không ít người biết số điện thoại của anh, những người quan tâm muốn biết số điện thoại của anh cũng không có gì là khó.

Cho đến khi một năm có 365 ngày anh bị nhấn tin làm phiền, đã khiến anh không muốn kết bạn với những người mà anh không hiểu rõ.

Còn cô nương này thì... anh thật sự không biết cô là ai, cô ta cũng không biết anh là ai, chỉ đơn giản là cùng đội chơi game. Dù có kết bạn thì cũng không thành vấn đề gì, cô ít nói như vậy, chắc cũng sẽ không làm phiền anh... huống chi, huống chi...

Lâm Gia Ca nhìn màn hình điện thoại, chần chừ một chút, cuối cùng cũng bấm đồng ý.

Huống chi, Hạ Thương Chu nói đúng, giọng nói của cô gái này... thật sự nghe rất êm tai.

Sau khi ngừng chơi game với [111111], Thời Dao để điện thoại di động xuống, đi tắm.

Sau khi tắm xong, cô hong tóc, sau đó thực hiện những bước dưỡng da cơ bản, sau đó lại mở tủ, lấy một gói khoai tây chiên ra, sau khi ăn xong, đánh răng rồi mới lên giường nằm.

Trước khi ngủ, Thời Dao thường chơi điện thoại một chút theo thói quen.

Cho nên khi cầm điện thoại lên, cô liền nhìn thấy thông báo của wechat, sau khi bấm vào, Thời Dao liền thấy tin từ [111111].

Hệ thống thông báo: [111111] đã chấp nhận lời mời kết bạn của bạn, có thể bắt đầu trò chuyện.

Hôm đó cô chỉ vô tình bấm nhầm cho nên mới gửi lời mời kết bạn với anh thôi. Lời mời này qua mấy ngày rồi cũng không thấy anh đồng ý, Thời Dao còn cho rằng con người vừa lạnh lùng vừa độc miệng này sẽ không đồng ý những lời mời từ những người chỉ quen trên thế giới ảo như cô, không ngờ, anh lại đồng ý.

Cô có cần phải nói gì với anh không a?

Tuy rằng anh không hòa đồng như [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây], nhưng dù sao anh cũng là đồng đội luôn giúp nhóm dẫn đầu trên các bảng xếp hạng!

Kẻ thức thời mới là tuân kiệt, muốn nhờ vả thì phải tạo mối quan hệ tốt.

Thời Dao suy nghĩ một lúc, bắt đầu đánh chữ.

- - -

Lâm Gia Ca vừa đồng ý lời mời kết bạn của [Dao Hề thích ăn Ice Cream] xong, đã có chút buồn ngủ, anh để điện thoại xuống, chuẩn bị đi ngủ.

Lúc anh sắp ngủ say, điện thoại di động bên tai anh lại sáng lên.

Anh mắt nhắm mắt mở cầm điện thoại lên.

Mở wechat, là tin nhắn [Dao Hề thích ăn Ice Cream] gửi tới:

[Đại thần, cảm ơn anh hôm nay đã đưa em đi chơi game.]

Lâm Gia Ca không có ý định muốn trả lời tin nhắn này của cô, định bỏ điện thoại xuống, tiếp tục ngủ.

Nhưng điện thoại còn chưa rời tay, nó lại sáng lên lần nữa.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Đại thần, hôm qua em run tay bấm nhầm vào nút gửi lời mời kết bạn cho anh, hy vọng không làm phiền anh!

Run tay? Bấm nhầm?

Con buồn ngủ của Lâm Gia Ca đã biến mất, nhìn tin nhắn thứ hai Dao hề gửi tới, anh đã tỉnh táo hoàn toàn.

Không phải chủ động thêm, mà là do tay run bấm nhầm sao?

Lâm Gia Ca còn chưa kịp tức giận, đã thấy Dao hề gửi thêm một icon dễ thương.

Dễ thương cái đầu cô...

Lâm Gia Ca vốn không muốn trả lời tin nhắn của [Dao Hề thích ăn Ice Cream] không nhìn được, bắt đầu bấm bấm trên màn hình.

- - -

Thời Dao gửi liền một lúc ba tin nhắn, vốn cho rằng [111111] không để ý đến mình, nhưng lúc cô vừa định thoát wechat, đã có một tin nhắn tới.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Run tay bấm nhầm?

[111111]: Thật trùng hợp...

Thật trùng hợp?

Nói vậy là có ý gì?

Thời Dao gửi lại một icon không hiểu gửi qua, cô muốn hỏi [111111] một câu, trùng hợp cái gì? Nhưng còn chưa kịp gõ chữ, [111111] đã trả lời tin nhắn của cô:

[Tôi cũng run tay bấm nhầm, cho nên mới chấp nhận lời mời kết bạn của cô.]

Đại thần đang nói thật, hay là đang mỉa mai cô không có thành ý đây?

Thời Dao định gõ lại một chữ ồ để trả lời nhưng trước khi bấm gửi, đã có một dấu chấm thang màu đỏ thẫm xuất hiện trước màn hình.

Phía dưới là tin nhắn của hệ thống gửi đến:

[111111] đã gửi yêu cầu xác nhận tài khoản, xin vui lòng xác nhận tài khoản trước khi tiếp tục trò chuyện.

Thời Dao nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, mơ màng đúng ba giây, sau đó mới từ từ tỉnh táo lại.

Con số tiền sinh đã hủy lời mời kết bạn với cô?

Lẽ nào anh thật sự run tay mới đồng ý lời mời kết bạn của cô, sau đó thấy chuyện kết bạn với cô là một điều rất sai lầm, cho nên mới hủy để sửa sai sao?

Thời Dao đọc lại những tin nhắn mà cô đã gửi cho [111111], sau đó nhìn chăm chăm mấy chữ run tay bấm nhầm một lúc lâu, cô mới từ từ hiểu ra, chắc con số tiền sinh nghĩ những lời này có ý nói cô không thật lòng kết bạn với anh, cho nên mới nói là anh cũng bấm nhầm để giấu cợt cô.

Không ngờ con người [111111] này không chỉ là một tên độc mồm độc miệng, mà còn là một con người có thù ắt báo, giết chết thì thôi, còn rất ngạo kiều.

Cô ăn ngay nói thật, anh lại đùa giỡn với cô, còn hủy kết bạn không chút do dự,...

Thời Dao bĩu môi, ngay từ đầu cô không nên nói gì với anh thì tốt hơn.

Nghĩ xong, Thời Dao liền thoát ra khỏi wechat, vào diễn đàn của Legend đọc tin tức, sau đó cô liền nhìn thấy tin tức: Chiến đội AE có trận đấu giao hữu với CLGT tại Bắc Kinh.

Bắc Kinh, hơn nữa còn là chủ nhật!

Cô thần tượng nam thần nhiều năm như vậy, còn chưa bao giờ nhìn thấy anh ngoài đời bằng xương bằng thịt, cho dù đây chỉ là trận đấu giao hữu, nhưng lần này đã đến nơi cô ăn học rồi, không lý nào mà cô lại bỏ qua cơ hội này.

- - -

Có bao nhiêu là người muốn add wechat của anh mà không được, cô lại bảo chỉ là run tay bấm nhầm?

Ha ha...

Lâm Gia Ca không chút do dự hủy kết bạn với [Dao Hề thích ăn Ice Cream] xong, liền cười lạnh một cái, sau đó kéo chặn nhắm mắt lại.

Qua khoảng 3 phút, anh trở mình.

Qua khoảng 2 phút nữa, anh lại trở mình.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Suốt ngày cô ta chỉ nghĩ đến ăn và ăn thôi sao?

Lâm Gia Ca cũng biết mình đã lẫn lộn bao lâu, ông nội trên giường bệnh cũng trở mình theo.

Ông nội bị anh làm phiền rồi sao?

Lâm Gia Ca không dám nhúc nhích nữa, nhưng trong lòng anh lại càng cảm thấy bức bối hơn.

Anh mở mắt ra, nhìn điện thoại bên gối một lúc lâu, sau đó đưa tay ra muốn cầm lên.

Lúc đưa được nửa đường, anh mới ý thức được bản thân đang làm gì, liền rút tay về.

Lâm Gia Ca nhìn chăm chăm trần nhà một lúc lâu, càng cảm thấy phiền, liền hắt chăn qua một bên.

Anh nằm trong bóng tối đen kịt một lúc lâu, cũng không thể nào ngủ được, cuối cùng ngồi dậy.

Anh cầm điện thoại lên, liếc mắt nhìn wechat.

Ô thông báo sạch sẽ, hoàn toàn không có thêm tin nhắn nào mới.

Sau khi anh hủy kết bạn, cô ta cũng không gửi lời mời lại lần nữa?

Đầu ngón tay Lâm Gia Ca gõ gõ lưng điện thoại, qua khoảng nửa phút, anh lại vào nhóm chat trong wechat.

Anh nhìn chăm chăm mấy chữ [Dao Hề thích ăn Ice Cream], nhìn một lúc lâu sau, lại bấm vào nút Add Friend trên màn hình.

Bởi vì anh và Thời Dao đã từng kết bạn, anh đã xóa cô, nên sau khi anh gửi yêu cầu đi, cô cũng không cần xác nhận lại, đã có thể vào inbox.

Đã là một giờ sáng, sau khi Add cô xong, Lâm Gia Ca cũng không làm gì, cho rằng cô đã ngủ rồi.

Anh vốn đã rất mệt rồi lại bị làm cho không ngủ được.

Lâm Gia Ca chán chừ hai giây, mới bấm vào avatar của [Dao Hề thích ăn Ice Cream].

Sau khi phóng to lên nhìn, Lâm Gia Ca mới nhìn thấy rõ avatar của cô để hình một bàn trái cây và thịt nguội.

-....

Lâm Gia Ca không nói nên lời, lại vào trang chính.

Vào rồi mới thấy, hình cover của cô là một loạt các Ice Cream đủ loại màu sắc.

-...

Lâm Gia Ca lại không có gì để bình luận, sau đó nhìn timeline nhà cô, tất cả đều là thức ăn.

Lại còn có những chuyện liên quan đến thức ăn.

Lâm Gia Ca trượt trượt, vừa đọc status vừa nhìn hình:

14/2: Chỉ có mỹ thực mới khiến người ta vui vẻ, bánh gato siêu ngon.

7/2: Nhân sinh chỉ cần được ăn là hạnh phúc, lại vô tình gặp Lâm Gia Ca ở khách sạn Bắc Kinh.

1/2: Đồ ăn vặt, cơm chiên trứng, canh cũng rất ngon/

24/1: Đại nạn không chết, tất có nôi cháo! Đúng là cháo hải sản thứ thiệt! Ngon quá!

20/1: Không có chuyện gì đáng sợ hơn đói bụng, thật đáng được thưởng một chén sữa bò, hai miếng bánh mì sandwich và một bản salad lớn.

-....

Anh kết bạn với một người kỳ lạ đến mức nào rồi chứ?

Suốt ngày cô ta chỉ nghĩ đến ăn và ăn thôi sao?

Lâm Gia Ca trượt dài xuống, thấy một status không có hình đồ ăn, chỉ toàn là chữ.

Anh đọc rất cẩn thận, nội dung lại là [Ba câu nói làm tôi cảm động nhất chính là: dẫn bạn đi ăn, bao mày đi ăn, đến chỗ này ăn ngon lắm đi không?]

-...

Lại là chuyện ăn uống, không phải anh đang nằm mơ chứ?

Lâm Gia Ca nghĩ, liền thoát ra khỏi timeline của [Dao Hề thích ăn Ice Cream], lại vào xem những người kết bạn với cô ta thường post gì lên wall.

Túi, son MAC, đúng là một loạt những thứ mà con gái nên có.

Đâu có ai như cô gái này, suốt ngày ngoài ăn ra vẫn là ăn, thật không hiểu nổi...

Kỳ lạ, sao những điều này lại làm cho anh nghĩ đến hôm đó khi anh hất tay làm đổ bánh sandwich của Thòi Dao xuống đất, cô không mắng anh những cái khác, mà lại nói anh lãng phí thức ăn, coi chừng bị chết đói?

Con buồn ngủ ập đến lần nữa, Lâm Gia Ca để điện thoại xuống, nhắm hai mắt lại.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Suốt ngày cô ta chỉ nghĩ đến ăn và ăn thôi sao?

Thật kỳ lạ, anh xem timeline của [Dao Hề thích ăn Ice Cream], sao lại nghĩ đến Thòi Dao?

Dường như trong giấc mơ anh còn mơ màng nghĩ: [Dao Hề thích ăn Ice Cream] thích ăn nhiều như vậy, có phải sẽ rất mập không?

- - -

Ngày hôm sau, buổi chiều có hoạt động đại hội mừng ngày thành lập Đại Học G.

Đại Học G là đại học danh giá nhất toàn quốc, không bao giờ thiếu nhân tài, vì vậy lễ kỷ niệm thành lập trường cũng có nhiều chương trình đặc sắc không ngừng xuất hiện trên sân khấu.

Buổi lễ kết thúc lúc 5h30 chiều.

Thòi Dao cho rằng cuối cùng cũng đã tàn cuộc rồi, cô muốn đến nhà ăn ăn tối, nhưng còn chưa kịp đứng lên, MC đã mở miệng:

- Các bạn học, đừng rời đi vội, hoạt động kỷ niệm thành lập trường của chúng ta hôm nay còn có một tiết mục phỏng vấn những người đã đứng ra tổ chức ngày lễ hôm nay là Lâm Gia Ca và Tần Y Nhiên năm 3 khoa Toán, mời các bạn chú ý đón xem.

Tần Y Nhiên đã sớm biết, nên chỉ cần MC vừa nói đến tên cô, cô ta liền mỉm cười đứng lên đi về phía sân khấu.

Tần Y Nhiên mặc một bộ đồ rất lộng lẫy, càng khiến cho cô ta thêm xinh đẹp, dưới sân khấu có rất nhiều sinh viên nam điên cuồng vỗ tay.

Người ngồi ở hàng đầu tiên là Lâm Gia Ca hơi nhú mồm.

Mãi đến khi có người hối thúc anh, anh mới bước lên sân khấu.

Về mặt của anh không được tốt cho lắm, nhưng cũng không làm anh xấu đi được chút nào, dưới sân khấu cũng không có ít nữ sinh đang rít gào như gặp được thần tượng.

MC chờ hai người đứng lên xong, lại nói tiếp:

- Bạn học Lâm và bạn học Tần, mời các bạn chào hỏi mọi người trước đi.

Tần Y Nhiên liếc mắt nhìn Lâm Gia Ca một cái, thấy anh không nhắc micro lên để nói chuyện, liền cười duyên nói trước:

- Chào mọi người, tôi là Tần Y Nhiên.

MC nhìn về phía Lâm Gia Ca, thấy anh không nói gì, lại hỏi:

- Còn bạn Lâm thì sao?

Lâm Gia Ca nghe thấy MC gọi tên mình, chỉ gật đầu một cái, coi như đã hoàn thành nhiệm vụ tự giới thiệu.

MC cũng thức thời không ép anh thêm nữa, lại nói tiếp:

- Hai bạn đều là những người khá nổi tiếng trong trường, vì vậy mọi người có chút hiếu kỳ đối với hai bạn, hôm nay tôi muốn thay mọi người hỏi hai bạn vài câu, câu hỏi thứ nhất chính là: Trong hoạt động kỷ niệm ngày thành lập trường lần này, ai là người đưa ra nhiều ý kiến có giá trị quan trọng hơn?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Xác nhận đã gặp mặt

MC vừa hỏi xong, Lâm Gia Ca vẫn vậy, không nói tiếng nào, không có ý muốn trả lời.

Cho nên Tần Y Nhiên phải là người phụ trách trả lời:

- Cả hai đều đưa ra rất nhiều ý tưởng, bạn học Lâm có nhiều ý tưởng hơn tôi một chút.

Nói xong, Tần Y Nhiên nhìn Lâm Gia Ca một chút.

MC lại hỏi liên tục mấy câu, người trả lời lúc nào cũng là Tần Y Nhiên.

Cho dù Lâm Gia Ca không nói tiếng nào, bên dưới vẫn có không ít những lời bàn tán:

- Lâm Gia Ca vào đại học G nhiều năm như vậy rồi, chỉ qua lại với một mình Tần Y Nhiên thôi.

- Tôi nghe nói trước kia có một chị khóa trên thích Lâm Gia Ca đến phát rồ, chị ấy thấy Lâm Gia Ca vào năm nhất liền yêu thích anh ấy, sau đó cứ như bị thần kinh vậy, điên cuồng theo đuổi Lâm Gia Ca, nguyện vọng lớn nhất của chị ấy chính là có thể đứng trên sân khấu của đại học G cùng với Lâm Gia Ca, thậm chí còn cầu xin anh ấy, nhưng có làm thế nào anh ấy cũng không đồng ý.

- Tôi đặc biệt quan tâm đến Lâm Gia Ca, nhưng thời gian học ở đây lâu như vậy, vẫn chưa thấy anh ấy đi chung với bất cứ bạn học nào, bây giờ anh ấy lại đứng trên sân khấu với Tần Y Nhiên, dù đứng yên không trả lời bất cứ câu hỏi nào, nhưng vẫn có thể thấy trong lòng anh ấy có một chỗ rất đặc biệt dành cho Tần Y Nhiên.

- Vậy cho nên tất cả những gì đăng trên diễn đàn của trường đều là thật? Đầu tiên là Lâm Gia Ca nhận quà của Tần Y Nhiên, sau đó hẹn hò ở nhà ăn bàn về chuyện đứng trên sân khấu hôm nay? Có phải tất cả những chuyện này đều đang muốn nói chúng ta đừng mơ tưởng đến anh ấy nữa có đúng không?

- Tôi vẫn luôn nghĩ, Lâm Gia Ca tại sao lại không có bạn gái? Không ngờ anh ấy đã thích Tần Hoa khôi, kỳ thật cô ta không trang điểm lên thì cũng chẳng đẹp để gì cho cam đâu.

Thời Dao nghe thấy những người xung quanh bàn luận sôi nổi như vậy, từ đầu đến cuối vẫn không nói gì.

- Vấn đề cuối cùng, lễ kỷ niệm thành lập trường đều do hai người phụ trách, không biết trong quá trình làm việc với nhau hai bạn có cảm nghĩ về đối phương như thế nào?

MC nói xong, liền đưa micro đến trước mặt Tần Y Nhiên:

- Bạn Tần nói đi!

Tần Y Nhiên như ngưng ngừng không tiện nói ra, hơi cúi đầu một chút, qua một lát mới ngẩng đầu lên nói:

- Bạn Lâm là người rất có tài hoa, là người rất lịch sự, có trách nhiệm với việc mà mình đảm nhận, nói chung là một người rất ưu tú.

- Bạn Tần đã nói xong rồi, đến phiên bạn Lâm nói đó! - MC đưa micro đến trước mặt Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca vẫn chưa hề nói tiếng nào.

Những câu hỏi trước không trả lời cũng không sao, nhưng vấn đề này là nói về đối phương, người MC đành hỏi lại lần nữa để bầu không khí không quá lúng túng.

Vẫn không trả lời.

Ngay cả không khí trong hội trường cũng trì trệ một chút, cuối cùng Lâm Gia Ca cũng động môi nói:

- Xác nhận đã gặp mặt.

Người ta cần anh nhận xét chứ không phải là xác nhận a!

Chẳng lẽ Lâm Gia Ca phải cho mọi người biết bọn họ đang xác nhận quan hệ?

Nhất thời, cả hội trường yên lặng như tờ.

Tần Y Nhiên nhìn về phía Lâm Gia Ca.

Màn phỏng vấn này là do cô ta lên lút thêm vào, anh cũng hoàn toàn không có chút chuẩn bị nào, mục đích của cô chính là để cho cả trường biết anh ấy và cô đang có mối quan hệ gì.

Cô cũng từng nghĩ anh sẽ không phối hợp, nhưng cô vẫn phải đánh cược một lần.

Nhưng bây giờ dường như cô đã thành công rồi. anh không chỉ cùng cô đứng trên một sân khấu mà còn mở miệng nói như vậy.

Thời Dao đứng dưới sân khấu, cúi thấp đầu xuống.

Xem ra, Lâm Gia Ca thật sự yêu thích Tần Y Nhiên...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Xác nhận đã gặp mặt

Nghĩ vậy, Thời Dao không nhịn được nắm chặt góc áo.

Cũng không biết không khí như vậy trì trệ trong bao lâu, Lâm Gia Ca lại nói thêm một vế:

- Nhưng tôi không có ấn tượng gì cả.

Hả?

Cả hội trường lúc này còn yên tĩnh hơn cả yên tĩnh.

Giống như trong hội trường lúc này hoàn toàn không có bất cứ ai.

- Lại không có chút ấn tượng gì...

- Xác nhận đã gặp mặt... nhưng lại không có chút ấn tượng gì?

Câu nói đó vang bên tai Thời Dao một lúc lâu, Thời Dao mới hiểu ý của câu nói này là gì, sau đó cô có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên, nhìn về phía sân khấu.

Thiếu niên mặc áo trắng, vẫn thong thả thanh nhã như vậy, bỏ tay vào túi quần.

Nhưng lúc này anh không có ôn hòa như bình thường, mà lại có một luồng khí lạnh toát ra, so với ngày thường càng lạnh lùng, hờ hững hơn.

Anh như vậy, đẹp thì rất đẹp, nhưng ẩn sau vẻ đẹp ấy chính là những con dao băng băng sắc nhọn, có thể khiến cho người ta cảm giác ngọt ngào đến nỗi không dám thở mạnh, chỉ cần thờ ra, nhất định sẽ có một con dao bay về phía mình.

Tất cả mọi người xung quanh cô đều rất yên tĩnh, trên mặt bọn họ là một nỗi khiếp sợ không thể tin nổi.

Cũng không biết mọi người như vậy qua bao lâu, mới dần hồi phục lại tinh thần.

- Khi thật, tôi không nghe lầm chứ? Lâm Gia Ca nói là không có chút ấn tượng gì?

- Anh ấy nói như vậy là có ý gì? Không có ấn tượng, tức là anh ấy và Tần Y Nhiên hoàn toàn không có mối quan hệ đặc biệt nào sao?

- Vậy những chuyện trên diễn đàn chỉ là lời đồn? Hơn nữa còn có hình có bằng chứng. Sao bây giờ lại như thế nào? Tại sao vẫn còn muốn đứng cùng sân khấu với Tần Y Nhiên?

Càng ngày càng có nhiều câu hỏi vang lên, Tần Y Nhiên từ nãy đến giờ như bị điểm huyết vậy, đứng yên bất động, lúc này mới lấy lại được tinh thần.

Cô vì Lâm Gia Ca mà sưng phù đầy mặt, nụ cười gượng gạo trên mặt cũng không giữ nổi nữa.

Cô như nghe một chuyện không thể tin được vậy, quay mặt nhìn về phía Lâm Gia Ca.

Nhìn thấy Tần Y Nhiên phản ứng lúng túng như vậy, người MC đành phải điều tiết không khí bằng cách nặn ra một nụ cười haha:

- Bạn Lâm đang nói đùa sao...

Lần này, MC còn chưa nói xong, Lâm Gia Ca liền cắt ngang:

- Chuyện là hôm đó bạn tôi nhận quà, tôi cũng không biết gì, chỉ là tôi ở cùng phòng với cậu ấy cho nên mọi người mới nghĩ là tôi đồng ý mối quan hệ gì đó thôi, trước đó tôi chưa từng quen biết cô ấy, lấy đâu ra hẹn hò?

MC vốn giảm bầu không khí lúng túng, cứu Tần Y Nhiên một mạng, nhưng không ngờ Lâm Gia Ca lại không chút lưu tình, trong thời gian ngắn liền giết chết hết tất cả những nghi vấn trong lòng mọi người.

Tần Y Nhiên lấy lại được tinh thần, đầu quay đi rất nhanh.

Trong lòng cô ta lúc này còn đang rất đỗi chói, cảm giác như mình đã thắng cuộc, thì ra lại không phải như vậy, anh sợ dĩ sẽ không cho phép cô mơ mộng đẹp lâu như vậy, chỉ là đơn giản muốn giải thích những chuyện ngày hôm đó, nói cho mọi người biết cô và anh không có bất cứ mối quan hệ bất thường nào.

Anh trả lời câu hỏi của MC như vậy rồi, dù là kẻ ngốc cũng có thể hiểu anh có ý gì.

Anh muốn khẳng định với mọi người trong hội trường biết rằng anh và Tần Y Nhiên hoàn toàn không có chút quan hệ trai gái nào, anh và cô ta còn chưa có thể gọi là bạn bè nữa là...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Tôi chỉ quá đáng với những người quá đáng mà thôi!

Cô ta không hề để ý đến việc Lâm Gia Ca có đồng ý hay không đã tự động thêm tiết mục này vào, anh không vui, chắc chắn cũng sẽ khiến cô ta không dễ chịu gì, chắc cô ta không ngờ anh có thể nói những câu như vậy trước mặt mọi người đâu.

Cô thật sự rất thích anh, từ năm nhất khi nhập học cô đã thích anh, vì vậy, ba năm qua, cho dù trong trường có bao nhiêu người theo dõi cô, cô cũng không chấp nhận tình cảm của bọn họ.

Chỉ có anh, anh chính là người mà cô tốn nhiều công sức nhất, cũng là người đầu tiên cho cô đủ dũng khí để làm nhiều chuyện như vậy.

Nhưng sự thật chứng minh, cô không thể ở bên cạnh người này, một ao ước nhỏ nhoi của một hoa khôi vạn người mê như cô đang bị mọi người chê cười.

Cô không cam lòng, cô không thể chịu thua dễ dàng như vậy được.

Nghĩ nghĩ, khóe mắt Tần Y Nhiên có một giọt lệ rơi xuống, nhìn Lâm Gia Ca, như rất oan ức hỏi:

- Sao... sao anh có thể nói như vậy được? Nếu như không chấp nhận tình cảm của em, sao còn nhận 1000 con hạc giấy mà em đã tặng? Tại sao dùng cơm tối với em trong nhà ăn của trường, nếu như thật sự không muốn để ý đến em, sao lại còn đồng ý tham gia tiết mục phỏng vấn này?

Tần Y Nhiên càng nói, nước mắt càng chảy ra nhiều hơn.

Cuối cùng, mặt cô ửng đỏ, trông có vẻ rất đáng thương.

A!

Đây là khổ nhục kế sao?

Thấy mưu kế không thành nên mới giả vờ đáng thương trước mặt mọi người? Sau đó khiến cho Lâm Gia Ca trở thành kẻ xấu đùa bỡn với tình cảm của người khác.

Mặc dù nam nhi đại trượng phu không nên tranh hơn thua với đàn bà con gái... nhưng mà đáng tiếc, anh là Lâm Gia Ca, là một người có thù phải trả.

Nếu như cô đã nói như vậy thì tốt thôi, anh sẽ đem nợ cũ nợ mới tính luôn một lần trên sân khấu này!

Đối diện với khuôn mặt khóc đến đáng thương của Tần Y Nhiên, Lâm Gia Ca không hề có chút thương cảm nào, ngược lại còn có vẻ đáng sợ hơn lúc nãy, ngay cả ngữ khí nói chuyện cũng lạnh lùng hơn rất nhiều.

- Một, món quà hôm đó cô sai người đưa đến phòng của tôi, thì tôi cũng có thể sai người mang đem bỏ. Hai, bữa tối ở nhà ăn hôm đó là gấp để bàn về việc tổ chức ngày hội trường hôm nay, hoàn toàn không có liên quan đến vấn đề tình cảm, không có nghĩa là cô tặng quà cho tôi thì tôi phải hẹn cô đi ăn tối.

Nói tới đây, Lâm Gia Ca ngược lên nhìn Tần Y Nhiên một cái, sau đó khen khẩy một câu:

- Cô sắp xếp thời gian cũng tốt lắm.

Sau khi trào phúng xong, Lâm Gia Ca lại nói tiếp vấn đề thứ ba:

- Lần phỏng vấn này, trước khi MC gọi tôi lên sân khấu, tôi hoàn toàn không biết gì về sự tồn tại của nó.

Nói tất cả mọi chuyện rõ ràng xong, Lâm Gia Ca không muốn tiếp tục ở trên sân khấu nữa, nhắc chân rời đi.

Anh giải thích rõ ràng đầu vào đấy, khiến dưới hội trường như bom nổ vậy, mọi người ai cũng bàn tán xôn xao.

- Những lời này của Lâm Gia Ca có nghĩa là, Tần Y Nhiên là người đơn phương, anh ấy và chị ta hoàn toàn không có quan hệ tình cảm gì với nhau cả sao?

- Trời ơi từ trai tài gái sắc bây giờ lại thành nước chảy vô tình, hoa rơi hữu ý rồi sao?

- Có điều, không ngờ Tần Y Nhiên lại gian xảo như vậy, rõ ràng là bày trò khiến người ta hiểu lầm Lâm Gia Ca, giờ lại còn ở đó khóc lóc như mình là người đáng thương lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Tôi chỉ quá đáng với những người quá đáng mà thôi!

- Cho dù chuyện này là Tần Y Nhiên làm sai, nhưng Lâm Gia Ca cũng không thể làm như vậy chứ. Dù sao anh ấy cũng là con trai, cũng không thể vì phong độ của bản thân mà lại làm tổn thương lòng tự tôn của một người con gái như vậy chứ? Dù sao Tần Y Nhiên cũng là phái yếu, có gì thì xuống sân khấu nói, cho con gái nhà người ta một chút mặt mũi với chứ?

- Đúng đó, cho dù Tần Y Nhiên làm như vậy có vẻ không quang minh chính đại cho lắm nhưng dù sao người ta cũng thật lòng thích anh ấy, như vậy hình như có hơi quá đáng rồi đó.

Lâm Gia Ca vốn đang muốn rời khỏi hội trường, đột nhiên nghe thấy hai câu này liền dừng bước.

Trong hội trường đúng thật là có rất nhiều người, nhưng thính lực của anh cực kỳ tốt, nghe xong liền biết câu này phát ra từ hướng nào, liền đi đến trước mặt những người đã nói hai câu đó.

Toàn trường bị hành động của anh làm cho yên tĩnh lại.

Lâm Gia Ca mở miệng, âm lượng của giọng nói cũng không lớn, nhưng những người xung quanh cũng có thể nghe được:

- Mặt mũi của mình, mình phải tự giữ lấy, đừng đưa cho người khác để rồi bị người ta làm mất mặt. Tự tôn cũng vậy, giả vờ đáng thương để có được sự đồng cảm của người khác, đồng nghĩa với việc bỏ đi tự tôn của chính bản thân rồi. Còn nữa, không phải là con gái, bắt đàn ông phải giữ phong độ thì mới được gọi là đàn ông đích thực, đàn ông cũng là người, không phải máy điều hòa không khí. Mặt khác, dùng danh nghĩa thích người khác để gây phiền phức cho đối phương không phải là yêu thích, mà là... không có đạo đức. Nếu như cảm thấy những chuyện tôi làm hôm nay quá đáng thì tôi cũng nói rõ cho tất cả các người biết, tôi chỉ quá đáng với những người quá đáng mà thôi!

- - -

- A a a a, làm sao bây giờ? Sao hôm nay nam thần lại giận dữ như thế? Như có thể giết người bất cứ lúc nào.

- Đầu chi là giết chết người, quả thật là dữ đến nỗi anh ấy không làm gì cũng đủ khiến người ta phát lạnh luôn.

- Nếu như cảm thấy những chuyện tôi làm hôm nay quá đáng thì tôi cũng nói rõ cho tất cả các người biết, tôi chỉ quá đáng với những người quá đáng mà thôi! Max manly rồi.....

- Không ngờ Lâm Hotboy tức giận lên lại ác miệng như vậy, tuy có chút quá đáng nhưng tôi thíchhhhh! Có điều, cũng không thể trách Lâm hotboy a! Tần Hoa khôi quá đáng trước mà!

Nghe Hà Điền Điền, Giang Nguyệt và Lãnh Ôn kích động hò reo, Thời Dao lại chìm đắm trong suy nghĩ của riêng mình, không nói gì.

Thì ra, Lâm Gia Ca và Tần Y Nhiên không có hẹn hò với nhau...

Hôm đó cô nói chuyện anh có bạn gái để công kích anh như vậy, đều là hiểu lầm rồi?

- - -

- Cậu có thấy hôm nay Lão đại có hơi lạ không?

- Có, nhiều nữ sinh theo đuổi như vậy, cũng sẽ có người dờ dờ, khiến cho người khác hiểu lầm rằng cô ta và lão đại có quan hệ, có thể trước đây lão đại không hề để ý đến, nhưng lần này Tần Y Nhiên làm lớn chuyện quá rồi. Lần này hình như,... lão đại thật sự có chút... đáng sợ hơn những lần trước nhiều a!

- Tôi thấy hôm nay lão đại không phải phải là đáng sợ mà là đang cố gắng giải thích, làm sáng tỏ, sợ bị người khác hiểu lầm

Hạ Thương Chu, Lục Bản Lai và Tống Thủy Triều đi sau cách Lâm Gia Ca nửa mét, thì thà thì thầm.

Kết quả, Lâm Gia Ca hoàn toàn không có dấu hiệu sẽ dừng lại.

Ba người đi theo sau cũng vội vàng cầm miệng, nhìn về phía anh, không ngờ lại nhìn thấy một cô gái đang cúi đầu, không nhìn đường, cứ đi thẳng về phía trước.

- - -

- Dao Dao, cậu sắp đụng trúng người ta rồi kìa!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Nắm tay gián tiếp

Nghe thấy Lãnh Ôn kinh ngạc thốt lên, lúc này Thời Dao mới ngược lên nhìn theo bản năng.

Khoảng cách chỉ còn mười centimet nữa là đụng nhau, người đứng trước mặt cô mặc áo màu trắng.

Thời Dao có thể nhận ra người này có một vóc dáng cao gầy.

Cô muốn dừng lại theo bản năng, nhưng theo quán tính thì lúc này đã quá chậm rồi.

Cô biết trước khi va vào lồng ngực của đối phương sẽ khá đau, cho nên lúc sắp đụng trúng, Thời Dao nhắm tịt mắt lại.

Một giây, hai giây, ba giây... Nhưng đau đớn mà cô dự đoán lại không xảy ra.

Thời Dao cho rằng mình nằm mơ, nháy mắt một cái, vẫn không thấy đau. Lúc này cô mới giật giật lông mi, sau đó cô mới từ từ nhận ra, nơi cô va vào trúng không phải là vai vóc, mà là một nơi cho cô cảm giác rất mềm mại.

Gi đây... Thời Dao ngẩn người, mới từ từ nhận ra, đây là lòng bàn tay.

Khi cô sắp va vào người thanh niên kia đến nơi, anh đã đưa tay ra chặn lại, thế là mặt của cô up vào tay của anh.

Hơn nữa, mùi trên tay người này cực kỳ dễ chịu, như mùi hoa cỏ thơm ngát sau cơn mưa.

- Dao Dao, cậu không sao chứ?

Lúc này giọng nói của Lãnh Ôn truyền đến lần thứ hai, đánh thức Thời Dao.

Mặt cô... mặt cô đang dính vào tay của người ta...

Thời Dao vội vàng lùi về phía sau một bước, kéo dài khoảng cách với người kia, sau đó cô ngẩng đầu lên, muốn xin lỗi người thanh niên kia, kết quả vừa nhìn đến cổ áo của người kia, Lãnh Ôn lại cất giọng lần thứ ba:

- Lâm... Lâm... Lâm tiền bối.

Thời Dao mơ hồ đoán được cách xưng hô đó là ai, cô ngừng nhìn lên ngay lập tức, sau đó qua vài giây, cô mới nhanh chóng ngược lên để nhìn thật nhanh một lần, sau đó lại thật nhanh cúi đầu xuống.

Thật đúng là Lâm Gia Ca. Trong trường có không ít tiền bối họ Lâm, nhưng chỉ có Lâm Gia Ca mới khiến Lãnh Ôn nói cà lăm như vậy thôi.

Câu xin lỗi vừa treo ở cửa miệng kia, đột nhiên lúc này lại không thể nào nói ra khỏi miệng được nữa.

Lãnh Ôn đứng bên cạnh Lâm Gia Ca, thấy cô không mở miệng, liền nói đỡ:

- Lâm tiền bối, vừa rồi thật ngại quá!

Vừa nói, Lãnh Ôn vừa bấm tay của Thời Dao một cái.

Thời Dao hoàn hồn, lại ngẩng đầu liếc mắt nhìn Lâm Gia Ca:

- Xin lỗi.

Mặt Lâm Gia Ca không có gì quá khác thường, hơi cúi đầu xuống, nhìn hai mắt Thời Dao, không lên tiếng, liền đi vòng qua người cô.

Chờ lúc Lâm Gia Ca đi được một khoảng khá xa, Hà Điện Điện và Giang Nguyệt mới từ từ hồi phục lại tinh thần, vọt tới trước mặt Thời Dao và Lãnh Ôn, vô cùng kích động nói:

- Trời ạ, vừa rồi chúng ta vừa đối diện với nam thần đó.

- Mặt của Dao Dao... còn chạm vào tay của nam thần kia!!

- Nhanh lên Dao Dao, cho mình sờ mặt của cậu một chút! Như vậy chẳng khác nào gián tiếp nắm tay nam thần rồi.

- - -

- Lúc này cậu có nhìn thấy nữ sinh kia không? Khuôn mặt thật xinh đẹp, đúng thật là nữ thần trong lòng tôi. - Hạ Thương Chu cũng chờ cho đến khi đi

được một khoảng khá xa mới reo lên.

- Đúng là xinh đẹp, nhưng tôi thấy bạn của cô ấy mới hợp với khẩu vị của tôi. - Lục Bản Lai vừa nói vừa quay đầu liếc về phía Hạ Thương Chu một cái,

- Lần sau có gặp lại, tôi nhất định sẽ đuổi theo cô bé ấy.

Trở lại ký túc xá nam phòng 501.

Lâm Gia Ca ngồi lên ghế dựa, bắt đầu mở điện thoại gọi thức ăn bên ngoài.

Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai đang cãi nhau cũng dừng lại.

Hai người nhìn chăm chăm Lâm Gia Ca một lúc, sau đó liếc mắt nhìn nhau, liền nói:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Nắm tay gián tiếp

- Lão đại hình như hơi là lạ ha!

- Đúng, tôi cũng cảm thấy như vậy.

Hạ Thương Chu nói xong, liền lui tới cửa ký túc xá, sau đó bắt chước hành động hằng ngày của Lâm Gia Ca, lại ra khỏi phòng ký túc xá lần nữa, sau đó bước vào lại, đi qua phòng một vòng, đi ngang qua nhà vệ sinh... Đột nhiên dừng lại... Quay đầu nhìn lại về phía nhà vệ sinh.

Lục Bản Lai nhìn thấy hành động này của Hạ Thương Chu, cũng nhìn về phía nhà vệ sinh, sau đó hai người họ lại nhìn nhau, liền như tâm linh tương cảm miệng một lời đồng lòng hô lên:

- Lão đại không rửa tay!

- Lão đại có bệnh thích sạch sẽ, không thích người khác chạm vào anh, cho nên khi anh lễ phép bắt tay người khác xong sẽ về phòng rửa tay ngay lập tức, vậy mà hôm nay anh chạm vào mặt của cô bé xa lạ kia lại không đi rửa tay!!!!!!

- Có biến rồi a!!!

- Lão đại, không phải cậu cũng vừa ý nữ thần của tôi chứ?

Nữ thần của tôi? tôi?

Đặt thức ăn ngoài xong, Lâm Gia Ca đang chuẩn bị tiền trả, sau đó liền quay đầu, nhìn về phía Hạ Thương Chu:

- Hôm nay cậu xuống lầu lấy thức ăn giao tới đi!

- Tại sao a? Lão đại, hôm qua tôi đã đi lấy rồi, không phải đã nói rõ là tôi và tên nhóc này thay phiên nhau đi lấy sao? cậu làm như vậy thật không công bằng, tôi không...

Hạ Thương Chu còn chưa kịp nói hết, Lâm Gia Ca lắc điện thoại đi động qua một bên, nhẹ nhàng mở miệng:

- Nếu như vậy, phần thức ăn hôm nay cậu tự gọi tự trả tiền.

Nói xong, Lâm Gia Ca bấm xác nhận lên điện thoại lần nữa.

- tôi đi tôi đi! Hôm nay tôi đi ngày mai tôi cũng đi, ngày mốt cũng sẽ đi, lão đại, cậu muốn tôi đi bao nhiêu ngày tôi liền đi bấy nhiêu ngày! - Hạ Thương Chu liền thay đổi thái độ trong tích tắc.

Lâm Gia Ca làm khó làm dễ:

- Chỉ có mình cậu đi lấy, hình như không tốt lắm...

Hạ Thương Chu vừa chuẩn bị trả lời: "Không có không có, tôi rất thích đi lấy thức ăn!"

Thì Lâm Gia Ca đã ném điện thoại di động qua một bên, nhàn nhả tựa vào ghế:

- Nhưng mà... nếu cậu đã đồng ý thì... sau ngày chuyện xuống lấy thức ăn phải phiền cậu rồi.

Nói xong, Lâm Gia Ca bỏ qua tiếng cười trên sự đau khổ của người khác từ Lục Bản Lai và tiếng gào khóc thảm thiết của Hạ Thương Chu, nhắm mắt lại, thả lỏng một chút.

Bởi vì sáng mai có tiết học cho nên anh không thể vào bệnh viện được.

Ăn cơm tối xong, Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu bị giáo sư sai đi làm cu ly rồi.

Lâm Gia Ca một mình chạy hai vòng sân cho tiêu cơm, sau đó trở về phòng đang định đi tắm thì điện thoại di động của anh lại "ding" lên một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Lâm Gia Ca sống độc thân

Anh đến trước bàn sách, lấy điện thoại xem, là tin nhắn từ wechat của Hạ Thương Chu gửi tới.

Nhưng anh không nói gì mà chỉ gửi một đường link cho Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca bấm vào đường dẫn, vẫn là diễn đàn của trường, tiêu đề chỉ có 6 chữ: "Lâm Gia Ca sống độc thân"

Sống độc thân?

Lâm Gia Ca nhủu mày, trượt màn hình, đọc tiếp nội dung:

"Lâm Gia Ca đối xử với con gái như vậy, thật quá đáng, sau này nhất định sẽ sống cô độc suốt đời."

Lâm Gia Ca lướt mắt nhìn qua nội dung trong bài viết một lần, hóa ra Tần Y Nhiên lại có sức ảnh hưởng đến như vậy, anh vừa đụng đến cô ta giờ liền có những bài báo trù ẻo như thế này?

Bên dưới còn có tầm ba mươi sáu bình luận, đa số là ủng hộ chủ thớt, trong lòng anh giấu cợt khinh thường một tiếng, sau đó bỏ lại điện thoại di động xuống bàn, cầm khăn và đồ ngủ đi vào nhà vệ sinh.

Đi được nửa đường, anh lại nhếch lên một nụ cười khinh thường lạnh lẽo.

Anh cô độc cả đời?

Anh còn chưa được sinh ra đã mang trên người hôn ước với một người khác, bọn họ mong anh sống cô độc suốt đời?

Thật sự là một đám vô tri FA quá lâu rồi não cũng có vấn đề, chỉ là bệnh lâu ngày mà đầu, anh mới có cơ hội bộc phát thôi.

- - -

Tắm xong, Lâm Gia Ca cũng không vì những gì đã đăng trên diễn đàn của trường mà tức giận, trái lại anh còn có tâm tình đi ra ban công hóng gió.

Hôm nay thời tiết cũng không tệ lắm, mặt trăng rất tròn, còn có mấy vì sao.

Dưới lầu có đóa hoa xuân mới nở, tản ra mùi thơm man mát, khiến từng trận gió đêm cũng thoang thoảng hương hoa.

Lâm Gia Ca nhìn chằm chằm bầu trời một chút, đưa tay lên chớp mắt, nhẹ nhàng ngửi một cái.

Chỉ còn lại mùi của sữa tắm...

Lâm Gia Ca thở dài một hơi, nghĩ đến lúc về phòng khi cô bé kia sắp va vào ngực mình, còn có thể ngửi rõ mùi thơm từ người cô, khoe môi anh không nhận được nhẹ nhàng cong lên.

Vợ chưa cưới ông nội đích thân chọn cho anh lại đi không nhìn đường, thật ngốc!

Nghĩ một chút, khóe môi Lâm Gia Ca lại càng cong lên rõ rệt.

Lâm Gia Ca đứng ngoài ban công không bao lâu, đột nhiên điện thoại của anh lại "ding" lần nữa.

Anh vào phòng cầm điện thoại lên, là tin nhắn trong nhóm [Lại bấm lộn].

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Có ai muốn chơi game không?

[Nước trái cây]: Dao muội, xin lỗi, tối nay có thể bọn anh lại không thể đưa em đi chơi game rồi.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ngày mai, chắc chắn ngày mai anh sẽ chơi game với em! À, đột nhiên anh nhớ tới bây giờ lão đại rảnh, ở một mình trong ký túc xá, để anh yểm hộ em là được!

[Hầu Tử mời cao thủ]: @[111111]

Ở một diễn biến khác, Thời Dao vừa nhìn thấy [111111], liền muốn "nghỉ khỏe" theo bản năng, liền muốn xóa chữ "cảm ơn+1" mình mới gõ được phân nửa.

Kết quả bởi vì để quá lâu nên tin nhắn sẽ tự động được gửi. Cô thật sự rất muốn chặt tay của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Lâm Gia Ca sống độc thân

Cô không nên cảm ơn anh!!!!

Trong quá trình chơi game hôm nay cũng giống như hôm trước, Thời Dao và [111111] cũng vẫn không có nói gì với nhau.

Chạng vạng, vì gặp Lâm Gia Ca cho nên cô không ăn ngon miệng, buổi tối về phòng, cách một lúc cô sẽ nhờ mọi người xung quanh:

- Giúp mình lấy quả táo, cảm ơn.
- Lấy dùm mình bịch khoai tây chiên đi!
- Lấy cho mình một hộp sữa tươi với! Cảm ơn!
- Mở dùm bịch khô bò đi nè!! Xie xie!!
- Giúp mình...

Không biết đến lúc Thời Dao mở miệng lần thứ mấy, đầu dây bên kia từ đầu đến cuối vẫn luôn im lặng đột nhiên có tiếng cười khẽ.

Tiếng nói của anh vốn đã êm tai, lần này anh lại cười khẽ, rất nhạt, nhưng trong tai Thời Dao lại cảm thấy tê dại.

Cô dừng nhai bánh quy trong miệng, qua một lúc lâu mới bắt đầu nhai tiếp.

Chỉ là vừa nhai lại hai cái, trong tai lại có tiếng nói của [111111]:

- Tiểu Mập Mập, cô nặng bao nhiêu ký?

Bên cạnh anh có một Tiểu Mập Mập sao?

Thời Dao đang cố nghe xem bên kia có người trả lời không, lại nghe:

[111111]: Tiểu Mập Mập, cô không nghe tôi nói sao?

Tiểu Mập Mập trong miệng con số tiên sinh là... là nói cô?

Thời Dao nhất thời bị nghẹn bánh quy trong miệng.

Cô dùng rất nhiều sức lực mới có thể thở lại được, sau đó rất nghiêm túc trả lời người đầu dây bên kia:

- Tôi chỉ có 40 ký thôi...

- Cô có bớt đi một số 0 không? Cô chỉ có 40 ký?

Thời Dao còn chưa mở miệng, [111111] lại nói:

[111111]: Tiểu Mập Mạp, có phải cô nặng 70kg không? Tiểu Mập Mạp, cô có thể ăn nhiều như vậy, nếu như cô 80kg, thì tôi cho 70 ký coi như là xem trọng cô rồi đó.

Quá đáng! Quá... quá đáng rồi đó!

Thời Dao bị [111111] chặn họng không nói nên lời.

Tuy rằng trên thực tế cô cũng không phải là người mập mạp, nhưng cũng không lên đến 70 ký, anh dựa vào cái gì mà nói người khác như vậy? Thật quá đáng!

- Tiểu Mập Mạp, cô ở ký túc xá ngủ giường dưới nha, nếu như ở giường trên người khác sẽ lo sợ lắm đó. Bởi vì họ nhất định sẽ rất sợ nửa đêm giường trên sập đè họ chết. À, không đúng, cô mập như vậy, chắc không thể bò lên giường trên nổi đâu..

Thời Dao không thể nhịn được nữa, lúc nghe tới câu này, dưới tình thế cấp bách, cô liền rống lên:

- Anh đừng cho là tôi không biết, anh là một kẻ xấu tính!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Sao cô ta biết được?

Thời Dao hoàn toàn chưa kịp ý thức được mình đã làm gì, trong miệng còn không ngừng lải nhải:

- Anh đã xấu tính thì thôi đi, từ nhỏ đến lớn còn chưa có bạn gái. Ngay cả mối tình đầu, nọ hôn đầu, lần nắm tay đầu tiên, cái ôm đầu tiên cũng chưa bao giờ có. Nói tóm lại, anh vừa xấu tính lại vừa khó tính kén cá chọn canh.

Nói những lời công kích thì ai mà không biết chứ!! Hừ!

Thời Dao vừa giận dữ vừa nghĩ, lại tiếp tục nói một tràng:

- Lúc trẻ người ta ai ai cũng có bạn trai bạn gái, đến bây giờ anh còn chưa bao giờ nắm tay cô gái nào, như vậy chắc chắn là một người xấu nhất vũ trụ ai cũng không buồn để ý rồi. Có phải là nhiều người trong ký túc xá ghét anh lắm có đúng không? Nhìn thấy anh bọn họ đến ăn cơm cũng nuốt không trôi. Đừng có mà vào nhà ăn phá hỏng khẩu vị của người ta đó!

Thời Dao nói liên tục mấy tràng, chờ đến khi cô phát hiện thì trong tai nghe chỉ còn tiếng nhạc game chứ [111111] không nói tiếng nào nữa.

Mà [111111] trong game cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Ủa? Không lẽ anh trúng độc rồi sao? Sao không di chuyển vậy?

Lẽ nào anh vì những lời cô nói mà đứng hình rồi sao?

Tuy rằng lúc này những lời cô nói có hơi quá đáng một chút, nhưng mà... là anh quá đáng trước!

Hơn nữa, cô cũng không nói sai, những chuyện này đều là những chuyện xác thực có nhân chứng hẳn hoi, chính là [Hầu Tử mời cao thủ] đã nói cho cô biết.

Thời Dao vừa nghĩ đến đây, cả người đã bất động như bị điểm huyệt.

Nhân vật trong game của cô trong game cũng dừng lại.

Đầu óc của cô trống rỗng tầm ba giây, sau đó liền nổ oành một tiếng.

Cô vừa nói [111111] là người xấu tính?

Chửi một câu vậy là được rồi, đằng này cô lại đi học những lời [Hầu Từ mời cao thủ] nói trước đây cho [111111] nghe!!

Mối tình đầu, nụ hôn đầu, lần nắm tay đầu tiên, cái ôm đầu tiên...

A a a a a!! Cô là một nữ sinh, sao có thể nói những chuyện như vậy với một người nam sinh chứ?

Cho dù là anh gây sự trước những cô cũng có thể tìm cách khác để phản bác lại mà, sao lại nói anh là một tên xấu tính?

Không biết bên kia [111111] đang làm gì, qua tai nghe Thời Dao cũng có thể nghe được chút động tĩnh.

Cô sợ run rẩy, liền thoát game, quảng điện thoại qua một bên.

- Dao Dao, cậu đang làm gì vậy? Còn chửi ai quá trời quá đất vậy?

Thời Dao không để ý đến câu hỏi của Hà Điền Điền, liền kéo chăn, cuộn mình như cuộn chả lụa

- - -

Tâm tình của Lâm Gia Ca đang rất tốt cho nên mới chơi game, nghe thấy giọng nói mềm mại của [Dao Hề thích ăn Ice Cream] lại càng cảm thấy tốt hơn.

Tuy đang chơi game nhưng trong lòng vẫn đếm số lần cô lấy cái này cái kia ăn... Cả đêm cô đã mở miệng nói chuyện 12 lần, lần nào cũng nhờ người khác mang một món đến cho cô ăn, mà mỗi lần nhờ lại là một món khác nhau.

Anh không kìm lòng được lại nghĩ đến timeline của cô.

Thì ra cô không chỉ thích ăn những món ngon mà cái gì cô cũng có thể ăn được...

Hơn nửa đêm rồi mà ăn như vậy sẽ không mập sao?

Nghĩ như vậy, trong đầu anh lại xuất hiện một con khủng long trong công viên trò chơi, hoặc là mấy cái bánh bao siêu tròn biết đi ấy.

Anh không nhịn được cười khẽ một tiếng, sau đó dù rất ít khi tán gẫu với người lạ nhưng anh lại phá lệ một lần, hỏi cô nặng bao nhiêu ký.

Kỳ thực hỏi nữ sinh những chuyện như vậy đúng là không lịch sự cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Sao cô ta biết được?

Nhưng anh thật sự rất muốn chọc cô. Cảm thấy chọc cô rất vui...

Anh hoàn toàn không có ý gì khác, chỉ cảm thấy chọc cô như vậy rất thú vị...

Anh cứ nghĩ chọc cô không vui, cô sẽ tức giận, thậm chí còn khóc, nhưng anh có nghĩ thế nào cũng không ngờ cô lại cãi anh như vậy.

Anh chỉ ăn ngay nói thật thôi mà, lại thật sự bị cô mắng.

Anh trở mặt một lúc lâu, mới có thể anh tiêu hóa được những lời của cô.

Xấu tính thì thôi đi, từ nhỏ đến lớn còn chưa có bạn gái. Ngay cả mối tình đầu, nụ hôn đầu, lần nắm tay đầu tiên, cái ôm đầu tiên cũng chưa bao giờ có. Vừa xấu tính lại vừa khó tính kén cá chọn canh...

Anh không biết nên cười hay nên khóc, miễn cưỡng một lúc lâu mới có thể ổn định lại được.

Anh, anh, anh chỉ đùa một chút thôi mà, làm gì mà dữ vậy? Đến lúc anh muốn cãi lại theo bản năng thì cô nàng trong game đã log out từ lúc nào rồi.

Có can đảm mắng người sao không có can đảm nghe chửi lại chứ con bé này?

Lúc đó Lâm Gia Ca không còn tâm tình chơi game, ném điện thoại lên bàn, sau đó nhìn gương trên vách tường, ngắm nghía khuôn mặt mình.

Cô lại nói anh lại xấu nhất vũ trụ...

Nếu như gặp ngoài đời thật thì chắc chắn mặt anh sẽ sáng mù mắt cô.

Còn nữa, cô còn nói anh xấu tính... anh xấu tính hồi nào? Chẳng lẽ tuổi trẻ phải cặp bồ người này người kia, ăn chơi đàn đúm, mới là có sức hấp dẫn sao?

Phải biết, là anh đang giữ mình trong sạch, vừa nghe con bé đó nói là biết cô chưa từng va chạm với xã hội rồi!

Lâm Gia Ca cười lạnh một tiếng, liếc mắt nhìn thời gian, đã 11h rồi. Không còn chuyện gì làm nữa, anh đi ngủ.

Anh đứng lên vừa mới chuẩn bị đi đến giường, bỗng nhiên nghĩ đến cô bé kia nói: "Anh đừng tưởng là tôi không biết... anh là một người xấu tính!"

Anh đừng tưởng là tôi không biết...

Mấy chữ này... hình như không phải cô ta nói bừa, mà là có người nói cho cô ta biết...

Chẳng lẽ là...

Tầm mắt Lâm Gia Ca nhìn giường của Hạ Thương Chu đầu tiên, sau đó lại nhìn giường của Lục Bản Lai, sau đó anh không ngủ, quyết định không ngủ, ngồi trên ghế chờ hai người họ trở về.

11:14, cửa ký túc bị mở ra, yên tĩnh trong phòng 501 đã không còn.

- Lão đại, sao cậu còn chưa ngủ?

- Lão đại, đêm nay đưa Dao muội chơi game được nhiều quà không?

Lâm Gia Ca không nói lời nào, hết nhìn người này đến nhìn người kia.

Lục Bản Lai:

- Lão đại, cậu nhìn tôi như vậy hoài, tôi sẽ ngại lắm nha!

Hạ Thương Chu:

- Lão đại, tôi cũng vậy, cũng sẽ xấu hổ mà,...

Lâm Gia Ca yên lặng không nói gì nghiên cứu hai người họ một chút, sau đó nhìn thẳng Hạ Thương Chu:

- Điện thoại di động của tôi bị hư, cậu cho tôi mượn máy dùng một chút!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Gọi papa đi!

- Cậu thấy chưa, quả nhiên là lão đại thương tôi nhất, chỉ muốn dùng điện thoại của tôi chứ không thèm dùng của cậu đâu!

Hạ Thương Chu khoe khoang liếc mắt nhìn Lục Bản Lai, dương dương tự đắc, vừa mở khóa màn hình vừa đưa đến trước mặt Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca không nói gì.

Anh cầm điện thoại di động, bấm một dãy số, đi ra ngoài hành lang nói chuyện, đáng vẻ rất trịnh trọng.

Hạ Thương Chu không để ý đến Lâm Gia Ca nữa, cầm khăn tắm vào nhà vệ sinh.

Lâm Gia Ca vừa nghe cửa nhà vệ sinh đóng lại, liền hạ điện thoại xuống tai, mở wechat của Hạ Thương Chu.

Gần đây nhất Hạ Thương Chu vừa nói chuyện với [Dao Hề thích ăn Ice Cream], Lâm Gia Ca không cần phải tìm lâu, liền bấm vào, sau đó liền đọc được những lời nói quen tai.

Thì ra, những chuyện mà cô bé tròn như bánh bao kia nói đêm nay chính là nguyên văn những gì Hạ Thương Chu từng chat với cô ấy.

Vậy còn chưa tính là gì, Hạ Thương Chu lại dám đem chuyện thuần khiến hơn Tiểu Long Nữ để so sánh anh.

Cái quái gì vậy? Môn ngữ văn của tên này là do giáo viên thể dục dạy à?

Còn nữa, cô bé tròn như bánh bao kia còn đáp lại: [Tiểu Long Nữ cũng bị Doãn Chí Bình vấy bẩn mà?]

- - -

Lúc Hạ Thương Chu tắm xong ra khỏi nhà vệ sinh, Lâm Gia Ca vờ như không có chuyện gì, quay về chỗ máy tính, muốn xem phim.

Hạ Thương Chu chạy đến trước mặt Lâm Gia Ca, chỉ điện thoại của mình để trên bàn:

- Lão đại, tôi lấy lại điện thoại được chưa?

Lâm Gia Ca gạt đầu, ừ một tiếng.

Chờ đến khi Lục Bản Lai tắm xong quay ra, Lâm Gia Ca vẫn đang chăm chú xem phim đột nhiên quay lại vẫy hai người:

- Các cậu lại đây!

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu lập tức lao qua.

Lâm Gia Ca chỉ vào bốn chữ "Vàng Son Lộng Lẫy" trên màn hình hỏi:

- Đã từng nghe nói qua chưa?

Hạ Thương Chu: Nghe nói qua ra, đây là nhà hàng đắt đỏ nhất Bắc Kinh, có người nói nơi này chỉ có thể dùng một chữ để hình dung: "TIỀN".

Lâm Gia Ca nhấp chuột một cái, đổi hình khác, chỉ vào một loạt những nhân viên phục vụ hỏi:

- Đẹp không?

Lục Bản Lai: Đẹp! tôi từng nghe nói Vàng Son Lộng Lẫy tuyển nhân viên phục vụ cũng toàn là mỹ nữ có nhan sắc, thì ra là thật!

Lâm Gia Ca lại bấm qua một hình khác, là những món ăn muôn màu muôn vẻ:

- Có muốn ăn không?

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu đồng thanh: MUỐN!

Lâm Gia Ca không bấm qua hình khác nữa mà lấy bóp tiền ra, móc một tấm thẻ VIP của Vàng son lộng lẫy ra:

- Gọi papa đi!

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu không chút do dự: PAPA!

Lâm Gia Ca gạt đầu, sau đó đứng lên, vỗ vỗ vai Lục Bản Lai:

- Đi, dẫn cậu đi cảm nhận thiên đường của nhân gian cho biết mùi!

Lục Bản Lai hưng phấn:

- Dạ papa!!

Sau đó liền nhanh chóng đi thay quần áo.

Hạ Thương Chu: Papa, còn con?

Lâm Gia Ca như không nghe thấy Hạ Thương Chu nói gì hết, mở tủ lấy quần áo mặc vào, sau đó lấy bóp tiền trên bàn, đi về phía cửa phòng.

Lúc Lục Bản Lai thay đồ xong cũng đi đến cửa, Hạ Thương Chu tội nghiệp lại mở miệng:

- Papa, còn con thì sao?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyết Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Gọi papa đi!

Lâm Gia Ca ngừng bước chân.

Hạ Thương Chu cho rằng mình đang có hy vọng, nhìn Lâm Gia Ca, lại gọi:

- Papa!

Lâm Gia Ca nhìn chăm chăm Hạ Thương Chu, lại quay về phía bàn mình, lấy một tờ giấy, viết loạt xoạt gì đó, sau đó đưa cho Hạ Thương Chu:

- Đọc 100 lần, lần sau tôi dẫn cậu đi!

Lâm Gia Ca nhìn chăm chăm Hạ Thương Chu một chút, như không tin tưởng anh sẽ làm như vậy, liền rút điện thoại của mình ra, cầm băng keo dán điện thoại lên gương, sau đó mở chức năng quay phim:

Đứng đây đọc, khi nào xong nhớ lưu lại, tôi sẽ về kiểm tra.

Nói xong, Lâm Gia Ca liền cất bước rời đi.

Lục Bản Lai nhìn về phía Hạ Thương Chu, còn cười trên sự đau khổ của người khác, đặc chí:

- Quả nhiên là papa thương tôi nhất!!

Sau đó liền nhảy nhót đi theo sau Lâm Gia Ca.

Hạ Thương Chu vừa không phục mắng người trong lòng, vừa cúi đầu xuống nhìn mảnh giấy mà Lâm Gia Ca viết cho mình.

Không nhìn còn không sao, nhìn xong liền lạnh sống lưng.

[Ta là xử nam thanh khiết hơn cả Tiểu Long Nữ, không phải là kẻ khó tính.

Từ nhỏ tôi đã không có bạn gái, nên nụ hôn đầu, mối tình đầu, cái ôm đầu, lần nắm tay đầu tiên, vẫn còn.

Ta là người xấu xa nhất vũ trụ, người trong ký túc xá nhìn thấy tôi liền ăn cơm cũng nuốt không trôi!]

- - -

Từ sau khi cãi nhau trong game xong, cả đêm Thời Dao ngủ không được.

Ngày hôm sau, tin wechat từ nhóm [Lại Bấm Lộn] có gửi tới, cô cũng không dám đọc.

Từ trước đến giờ cô vốn là người có thể ăn rất nhiều, bữa sáng bữa trưa không bao giờ bỏ qua giờ chỉ ăn nổi được nửa.

Hôm sau không có tiết học, Thời Dao nói với ông nội Lâm sẽ đến thăm ông.

Trên đường đi đến bệnh viện, Thời Dao nhìn qua cửa kính xe, thấy một quán trà sữa.

Cô bảo tài xế dừng xe, xuống xếp hàng mua một ly.

Trở lại xe, Thời Dao vừa uống trà sữa vừa nghĩ đến chuyện hôm trước mình diss [111111] trong game lần thứ n. Nhất thời cô lại không muốn uống nữa.

Tâm tình của Thời Dao cứ như vậy, chất lượng sinh hoạt cũng ngày một kém đi.

Cứ xoắn xuýt như thế này cũng không phải là cách, hay là tìm [111111] nói cho rõ.

Hơn nữa, không phải giọng nói của cô nghe rất êm tai sao? Và lại anh cũng là người gây sự với cô trước!

Cô việc gì phải như rùa rút đầu như vậy, cứ trốn trốn tránh tránh làm gì.

Ồn định tâm lý xong, Thời Dao đến bệnh viện của ông nội Lâm ngồi xuống, nói chuyện với ông một lúc, khi rảnh mới mở điện thoại ra lên wechat, gửi một tin nhắn cho [111111]:

[Anh có online không?]

Thời Dao không nghĩ [111111] sẽ trả lời tin nhắn của mình ngay lập tức, cứ suy nghĩ sau đó nên nói gì.

Không ngờ cô vừa dựng được câu chữ trong đầu xong, điện thoại lại "ding" mấy tiếng.

Trả lời nhanh như vậy, hình như không giống với tính cách của con số tiền sinh lắm thì phải.

Thời Dao nghĩ vậy nhưng cũng vội vàng nhìn vào màn hình điện thoại, nhưng nhìn vào mới phát hiện, hình như đó không phải là âm báo wechat từ điện thoại của cô.

Thời Dao đang nghĩ ngợi, Lâm Gia Ca đã vào phòng, trong tay cầm điện thoại cúi đầu đọc tin nhắn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Đưa Dao Dao đi cùng đi

Thì ra là âm báo tin nhắn từ điện thoại của anh.

Có điều, người gửi tin nhắn là ai vậy?? Về mặt của anh hình như hơi kỳ lạ, không phải là tức giận, mà giống như... thẹn thùng hơn,... rất khó tìm được từ phù hợp để hình dung về mặt này.

Chắc Thời Dao nhìn anh cũng đã lâu, Lâm Gia Ca đang xem điện thoại di động đi chẳng nữa cũng cảm thấy bất thường, quay đầu nhìn về phía Thời Dao.

Thời Dao bị anh nhìn lại, liền né tránh ánh mắt của anh, cúi đầu nhìn điện thoại di động của mình.

[111111] còn chưa trả lời tin nhắn của cô.

Giống như trước đây, Lâm Gia Ca cũng không chào hỏi Thời Dao, chỉ đưa điện thoại nhét vào túi quần, đi lướt qua Thời Dao, gọi "ông nội" một tiếng chào ông đang uống trà trên giường bệnh, sau đó liền lười nhác ngồi phịch lên ghế salon trong phòng.

Ông nội Lâm nhíu mày:

- Không thấy Dao Dao sao?

Lâm Gia Ca như không nghe thấy, không hé răng nửa lời.

Ông nội Lâm nói lớn hơn:

- Có nghe không hả?

Lâm Gia Ca mở mắt, nhìn Thời Dao một cái, qua loa "Hi" một tiếng, xem như là chào hỏi.

Ông nội Lâm trừng to mắt trước hành động đó của Lâm Gia Ca.

Thời Dao sợ ông nổi giận, vội vàng lên tiếng:

- Ông nội, suýt chút con quên mất, lần này con có mang theo ipad cho ông, còn download bộ phim kiếm hiệp mà ông đang theo dõi nè, ông nằm trong này có phim gì đó xem cũng sẽ đỡ chán hơn.

Ông nội Lâm trừng mắt nhìn Lâm Gia Ca một cái, lại không rảnh tính toán với anh, quay đầu cười híp mắt nói với Thời Dao:

- Vẫn là Thời Dao hiểu chuyện, biết chăm sóc người khác, đâu có như thằng nhóc nào đó, chỉ biết làm ông tức chết! Dao Dao, con nói xem tại sao tôi lại

vô phúc có thằng cháu đích tôn như vậy, cuối cùng ông đã tạo nghiệt gì chứ?

Thời Dao không biết nên đáp lại thế nào, chỉ có thể ngồi nghe..

Trong lúc đó, cô lặng lẽ liếc về phía Lâm Gia Ca, anh chẳng để ý chút nào nhịp nhịp chân, chẳng thèm để ý ông nội Lâm đang nói gì.

Mãi cho đến khi ăn cơm tối xong, [111111] cũng không trả lời tin nhắn của Thời Dao.

Con số tiên sinh giận thật rồi sao?

Lúc má Tôn đang cho ông nội Lâm uống thuốc, Thời Dao lấy điện thoại di động ra, lại gửi cho [111111] thêm một tin nhắn:

[Anh có online không? Tôi có chuyện muốn nói với anh!]

Thời Dao vừa gửi tin đi, một giây sau liền truyền đến tiếng "ding" một tiếng.

Thời Dao quay đầu lại nhìn Lâm Gia Ca đang ngồi trên ghế salon theo bản năng.

Thật trùng hợp nha, hai lần cô nhắn tin wechat là điện thoại của anh lại reo, người khác không biết còn nghĩ rằng cô đang gửi tin nhắn chuyện anh nữa đây! [Mì: Chỉ có tỷ không biết tỷ đang gửi tin nhắn cho người ta thôi tỷ ạ!]

Nghĩ nghĩ, Thời Dao lại thấy Lâm Gia Ca lười biếng móc điện thoại trong túi ra.

Cũng không biết là ai nhắn tin cho anh, anh nhìn chăm chăm màn hình một lúc lâu, mặt cũng biểu hiện như lúc anh vừa mới vào phòng vậy.

Có điều lần này, anh không cất điện thoại vào giống lần trước mà bấm bấm màn hình.

Không biết anh gõ gì trên màn hình điện thoại, sau khi dừng lại, anh liền khóa màn hình, lại nhét điện thoại vào túi.

Sau đó, dựa vào ánh đèn trong phòng bệnh, Thời Dao rõ ràng nhìn thấy trên khuôn mặt trắng nõn của anh lại hiện ra một vết hồng.

Lâm Gia Ca trả lời tin nhắn xong, sao lại đỏ mặt?

Thời Dao cho rằng đó là ảo giác của mình, cô dùng sức chớp mạnh mắt 1 cái, phát hiện vết hồng trong gò má của anh đã lan đến mang tai.

Thời Dao vốn không có suy nghĩ gì về nội dung của tin nhắn kia lại bắt đầu tò mò muốn biết, có gì mà khiến anh phải đỏ mặt như vậy?

Qua một lát, điện thoại di động của Lâm Gia Ca lại vang lên.

Lần này, không phải là tin nhắn nữa mà là cuộc gọi.

Hắn không rời khỏi phòng mà bắt máy ngay tại chỗ.

Không biết người trong điện thoại nói gì với anh, thái độ của anh chỉ lạnh lạnh à ừ ừ đáp lại.

Sau khi cúp máy, anh đứng lên nói với ông nội Lâm:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đến Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Đưa Dao Dao đi cùng đi

- Ông nội, Lương Cửu Tư gọi điện thoại mời con qua đó chơi.

Nói xong, anh lại nhìn về phía Má Tôn:

- Má Tôn, phiền bà chăm sóc ông nội một chút, tôi đi về sẽ quay lại.

Lương Cửu Tư thì Thời Dao biết, nhưng không quen.

Lương Cửu Tư là anh họ của Lương Mộ Mộ, lúc bọn họ gặp nhau trong SKP, anh ấy cũng là một người trong nhóm đó.

Ông nội Lâm cũng biết Lương Cửu Tư đã lâu, nên cũng không cản Lâm Gia Ca, nhưng lúc anh đi đến cửa phòng bệnh, ông đột nhiên nhớ gì đó, gọi Lâm Gia Ca lại:

- Chờ chút, cháu mang Dao Dao đi theo đi!

Lâm Gia Ca nhìn Thời Dao, trên đầu hai người liền hiện lên dấu hỏi to đùng, sau đó cùng nhau nhìn ông.

Một người cho rằng mình nghe lầm.

Người còn lại chắc chắn là cô không muốn đi đâu.

Ông nội Lâm không cảm thấy có vấn đề gì, nói tiếp như chuyện đương nhiên:

- Hôm nay là chủ nhật, ngày mai Dao Dao cũng không có tiết, để con bé ở miết trong bệnh viện cũng chán. cháu đưa Dao Dao ra ngoài chơi đi!

Lâm Gia Ca nhú mày không lên tiếng.

Thời Dao từ chối:

- Ông à, lát nữa con muốn về xem phim, có...

- Phim lúc nào cũng có thể coi lại, không nhất định phải coi hôm nay đúng không? Ngày được nghỉ nên ra ngoài chơi a, hơn nữa ông nói con nghe nè Dao Dao, chỗ Lương Cửu Tư chắc chắn sẽ có đồ ăn ngon! Không làm con thất vọng đâu.

Rất nhiều đồ ăn ngon...

Thời Dao vốn còn đang muốn từ chối đề nghị của ông nội Lâm, nghe thấy câu này xong liền không nói được gì nữa.

Ông nội Lâm thấy cô không nói gì nữa, liền quyết định thay cô:

- Mau đi đi! Đi chơi vui về!

Lâm Gia Ca không lãng phí thời gian nữa, liền mở cửa phòng bệnh.

Khi hai người vừa ra khỏi phòng, ông nội Lâm lại dặn dò:

- À, má Tôn, bà đi gọi điện thoại cho tài xế, nói anh đưa hai đứa đi, chờ đến khi tan tiệc thì đưa về.

- - -

Chờ sau khi Lâm Gia Ca và Thời Dao rời đi, ông nội Lâm vốn giả bệnh không xuống giường được liền nhảy xuống giường, xoa eo đi lại trong phòng.

Vừa đi ông vừa dương dương tự đắc khoe với má Tôn:

- Má Tôn, bà có cảm thấy tôi rất thông minh không?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyết Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Tôi muốn ăn thịt, liền ăn thịt...

- Trước đây, là tôi quá sơ sót, cứ cho rằng Lâm Gia Ca muốn hủy hôn, cho nên sẽ không đồng ý đi cùng với Dao Dao. Nhưng thật ra lại không phải như vậy, bà xem, nó không phản đối tiếng nào, biết vậy tôi đã cho tụi nhỏ nhiều thời gian gặp nhau hơn từ sớm rồi. Hai người không tiếp xúc nhiều với nhau, sao có thể bồi dưỡng tình cảm? Nếu đi cùng nhau nhiều, liền có thể bồi dưỡng tình cảm rồi, nhất định nên ra ngoài, nên uống rượu một chút. Nếu như uống nhiều quá... khả khả...

Ông nội Lâm nhìn ngoài cửa sổ, cười trộm, rất vui vẻ.

Ông càng nghĩ càng thấy khả năng này rất lớn.

-... Gia Ca chỉ cần đứng vào một ngón tay của Dao Dao, tôi nhất định sẽ bắt nó chịu trách nhiệm, không, không phải chỉ đứng ngón tay, qua đêm nay, có thể tôi sẽ có chất cũng nên...

Ông cụ Lâm nghĩ như vậy một lúc lâu, đột nhiên hỏi:

- Má Tôn, bà có biết tại sao tôi lại để tài xế đưa rước bọn chúng không?

Má Tôn cũng không trả lời ông, ông chắc bà ấy cũng hiểu, tiếp tục nói:

- Tài xế mà tôi phải đi chính là người giám sát, Lâm Gia Ca có muốn bỏ Thời Dao giữa đường cũng không được, không thể qua mặt tôi được. tôi thật quá thông minh!

-...

Má Tôn không nhìn ông nội Lâm, ôm ấm nước đi ra khỏi phòng bệnh, hứng nước sôi.

Đến Vàng Sơn Lộng Lẫy, Lâm Gia Ca và Thời Dao mới vừa xuống xe, điện thoại của Lâm Gia Ca lại reo lên.

Thời Dao đứng khá gần anh, cho nên có thể nghe thấy người trong điện thoại đang hỏi thúc anh.

Lâm Gia Ca trả lời "đến cửa rồi", sau đó liền cúp máy, không để ý đến Thời Dao, liền cất bước đi vào Vàng Sơn Lộng Lẫy.

Khi Lâm Gia Ca mười tám tuổi, chiều cao của anh đã là 1m8. Lúc đó tất cả mọi người đều nghĩ anh sẽ không cao thêm nữa, nhưng sau ba năm, anh đã cao thêm 8cm.

Vóc người của Thời Dao cũng không tính là thấp, cũng đã 1m65.

Cho dù bước chân của Lâm Gia Ca không nhanh, nhưng chân anh dài, vừa đi một lúc đã cách cô một khoảng khá xa.

Thời Dao không thể làm gì khác hơn là bước nhanh hơn, nhưng như vậy cô cũng không theo kịp.

Lâm Gia Ca bước đến trước thang máy, bấm nút mở cửa, sau khi anh bước vào, Thời Dao cũng chưa đuổi kịp đến nơi.

Anh nhú mày lại, bất mãn chờ cô đi vào, nghe cô thở hồng hộc, anh nhìn cô một chút, không nói gì, bấm nút đóng cửa.

Đến lầu 10, cửa thang máy mở ra, Lâm Gia Ca lại mở điện thoại lên bấm vài cái, chậm rì rì đi về phía phòng 1001.

Vừa đi anh vừa gõ gõ đó.

Mãi đến khi sắp đi đến cửa phòng, anh mới cất điện thoại vào.

Đẩy cửa ra, Lâm Gia Ca còn chưa bước vào, bên trong đã có tiếng gọi:

- Gia Ca!

Anh không hé răng, lòng bàn tay vẫn giữ cửa, ánh mắt nhìn Thời Dao ra hiệu cho cô đi vào.

Chờ đến khi Thời Dao đứng trước mặt anh, anh cúi đầu liếc mắt nhìn cô một cái.

Chẳng trách cô lại đi chậm như vậy, thì ra là vì đôi chân ngắn, hại anh phải vừa đi vừa gõ hai dòng 1 2 3 4 5 6 7 để chờ cô...

Chờ đến khi vào phòng, Lâm Gia Ca mới phát hiện ngoài phòng KTV đang ca hát rất ồn ào thì không còn gì khác.

Lâm Gia Ca quét mắt nhìn một vòng người trong phòng khách, thấy mọi người đều nhìn chăm chăm Thời Dao.

Lâm Gia Ca cũng dừng bước, liếc mắt nhìn Thời Dao.

Cô gái bị nhiều người nhìn như vậy, hình như hơi ngại ngùng, làn da trắng mịn trên má bắt đầu ửng hồng.

Lâm Gia Ca hơi nghiêng người, để mọi người nhìn rõ cô hơn, sau đó đơn giản giới thiệu:

- Thời Dao.

Nói xong, Lâm Gia Ca chỉ vào một chỗ trống, rồi quay lại nói với cô:

- Ngồi!

Thời Dao liếc mắt nhìn về phía Lâm Gia Ca một cái, sau đó bước nhanh về phía anh chỉ, ngồi xuống.

Lâm Gia Ca cũng ngồi cạnh cô, rất nhàn nhã thong dong.

Cả hai ngồi xuống xong, cả phòng như nổ tung:

- Gia Ca, ai vậy?

- Chưa từng thấy cậu dẫn "em gái" đi theo nha! Đây là lần đầu tiên luôn.

- Thời Dao, nghe hơi quen tai, có phải là cô gái tình cờ gặp ở SKP hôm đó không? Hình như là vợ chưa cưới của Lâm Gia Ca.

- À tôi nhớ ra rồi. Có điều nếu tôi nhớ không lầm thì hình như hôm đó không phải Lâm Gia Ca không để ý đến cô ấy sao, còn hỏi cô ấy là ai nữa!

Nghe tới đó, Thời Dao không nhịn được nắm vạt áo của mình.

Cô không nên vì câu thức ăn ngon của ông nội mà theo Lâm Gia Ca lại đây. Đúng là tật ham ăn nên bỏ mà!

Trong lúc cô còn không biết nên phản ứng như thế nào thì Lâm Gia Ca đang ngồi bên cạnh cô đã vừa rót một ly vừa nói:

- Máy người gọi tôi đến đây chơi hay là bàn chuyện bà tám đây?

Ngữ điệu của Lâm Gia Ca rất bình thường, nhưng mọi người liền đổi đề tài ngay lập tức.

Lâm Gia Ca nói không sai, mọi người vốn tới chơi, mặc dù rất tò mò về Thời Dao, nhưng một hồi sẽ nhanh chóng ném những tò mò đó ra khỏi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Tôi muốn ăn thịt, liền ăn thịt...

Thời Dao mừng vì không bị mọi người để ý nữa, ông nội Lâm nói đúng. Lương Cửu Tư đã dọn một bàn toàn thức ăn ngon, cho nên cô không để ý những người khác nói gì nữa, chỉ chuyên tâm ăn mỹ thực trên bàn.

Bất quá, lại có người làm phiền cô...

Người đó chính là Lương Cửu Tư:

- Thời Dao, cả phòng mọi người ai cũng phải hát một bài a.

- Đúng vậy, em cũng mau đến hát một bài đi!

- Đúng vậy, nhanh lên.

Rất nhiều người nghe Lương Cửu Tư nói xong, liền bắt đầu nhao nhao lên.

Thời Dao không ngừng động tác ăn, nhưng cũng quay đầu lại nhìn Lâm Gia Ca theo bản năng.

Cô nhìn anh làm gì? Vì không muốn hát nên cầu cứu sao?

Lâm Gia Ca vừa định mở miệng nói gì đó, kết quả đã bị mấy người "em gái" của Lương Cửu Tư đến kéo Thời Dao đi về phía trước màn hình KTV.

Lâm Gia Ca muốn đứng dậy ngăn cản, nhưng anh chưa kịp làm gì, đã thấy Thời Dao bấm chọn bài hát.

Lúc Thời Dao bị mấy cô gái kia dụ chọn ba bài hát xong, mới chịu buông tha cho cô.

Âm nhạc vang lên, Thời Dao cầm micro.

Bài hát thứ nhất: Sữa đậu nành và bánh quẩy.

Phản ứng của mọi người đều rất bình thường.

Bài hát thứ hai: Tôi muốn ăn cật nướng.

Bắt đầu từ lúc này, có mấy người đang ăn hoặc đang chơi gì đó đã không nhìn được ngược lên nhìn cô.

Bài hát thứ ba: Tôi muốn ăn thịt.

Lúc Thời Dao hát: "Người ta nói ăn thịt nhiều sẽ rất mập, nhưng tôi mỗi ngày ăn đều cảm thấy không đủ. Mặc kệ, tôi muốn ăn thịt, chỉ muốn ăn thịt, liền ăn thịt!"

Lúc đó, toàn bộ mọi người trong phòng lúc này... đều nhìn cô.

Lúc Thời Dao hát xong, dừng lại, cô mới phát hiện tất cả mọi người trong phòng đều đang tròn mắt há mồm nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Ăn nhiều một chút

Thời Dao không hiểu chớp mắt mấy cái.

Cô hát có vấn đề gì không?

Không đâu ha... cô biết rất nhiều bài như thế này, ba bài này cô đã suy nghĩ rất kỹ rồi mới chọn hát, chắc là không có vấn đề gì đâu!

Thời Dao lại nháy mắt mấy cái, thấy mọi người vẫn dùng ánh mắt nhìn cô như nhìn quái vật ham ăn, cô bỗng cảm thấy sốt sắng, không biết nên làm sao.

Bạn của Lâm Gia Ca cô cũng biết vài người, nhưng bọn họ lại không biết cô, cô chưa từng nói chuyện với họ, vì vậy, cả phòng tính ra đều là người lạ đối với cô. Ngay cả Lâm Gia Ca cũng không thể tính là người quen thân nhất, nhưng trong lúc luống cuống, Thời Dao lại nhìn về phía Lâm Gia Ca theo bản năng.

Chẳng biết đèn trong phòng khách lại bị tắt vài cái từ lúc nào, ánh sáng chỗ có chỗ không, chỗ anh ngồi lại ở góc phòng, ngoài áo sơ mi trắng trên người Lâm Gia Ca, cô cũng không thể nhìn rõ về mặt của anh.

Thời Dao dùng sức cầm chặt micro trong tay, nghĩ không nên nói gì, trở lại ghế ngồi là được rồi. Kết quả Lương Cửu Tư lại nói:

- Thời Dao, trừ thể loại này em còn biết bài nào khác nữa không?

Thời Dao cho rằng Lương Cửu Tư đang tán gẫu với mình, cô trả lời:

- Có a, em còn biết bài "Ăn nhiều một chút".

Lương Cửu Tư...

Anh đang... không hiểu cô nói gì.

Thời Dao giải thích cặn kẽ hơn:

- Bài này là bài muốn ăn thịt rồi, nên nếu hát một bài nữa, em sẽ hát bài "Ăn nhiều một chút".

- Phụt... - Ở chỗ không đủ ánh sáng, phát ra âm thanh này.

Rất ngắn ngủi, rất nhanh đã không nghe thấy nữa.

Sau đó, toàn bộ bầu không khí trong phòng lại càng kỳ lạ hơn.

Cô chỉ hát mấy bài bình thường thôi mà, không thì sao hệ thống KTV lại có cho cô hát đúng không? Tại sao ánh mắt của mọi người lại nhìn cô như người ngoài hành tinh thế?

Thời Dao bị nhìn chăm chăm như vậy cũng không dễ chịu gì, thật sự không chịu nổi, liền lấy cớ tránh đi: "Tôi đi vệ sinh một chút."

Nói xong, cô buông micro xuống, nhanh chân chạy ra ngoài.

Đợi đến khi cửa phòng được mở ra đóng lại xong, yên tĩnh trong phòng liền biến mất, tiếng cười bùng nổ như điên.

- Ha ha ha ha, Gia Ca, vợ chưa cưới nhỏ của cậu thật thú vị a!

- Đúng là tài tình thật, thiên tài luôn đó, hát ba bài liên tục, bài nào cũng liên quan đến ăn.

- Quá khen rồi.

Lâm Gia Ca không khách khí cảm ơn xong, sau đó cầm ly rượu trên bàn, từ từ uống hai ngụm.

- Không phải chứ, Gia Ca, tụi tôi đang khen vợ chưa cưới của cậu chứ có phải khen cậu đâu, cậu cần gì phải đắc ý như thế? Có điều, nói đi cũng phải nói lại, vợ chưa cưới của cậu có giọng hát thật dịu dàng a! tôi muốn ăn thịt, liền ăn thịt... Nghe xong là muốn đi mua cho cô ấy thật nhiều thịt để ăn liền luôn a.

Lâm Gia Ca nuốt rượu, nhúm mày.

Lúc này cũng chính là anh không nhịn được cười phụt một tiếng.

Nhưng cười thì thôi đi! Còn muốn mua thịt cho cô ấy ăn? Đùa gì thế? Cô là vợ chưa cưới của anh, cần mấy người ném đến cô ấy mới có thịt ăn sao? Hello?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Ăn nhiều một chút

Nghĩ vậy, Lâm Gia Ca liền để ly rượu xuống, nhìn về phía thiếu niên đang phản khởi nói chuyện:

- Vậy chuyện mua thịt cho cô ấy ăn, hôm nay nhờ cậu 1 bữa rồi!

Nói xong, thanh niên trước mặt anh như người máy bị tắt nguồn, không dám nói tiếng nào nữa.

Sau một lát, người đó mở miệng, giọng điệu không còn vui mừng như lúc nãy nữa:

- Gia ca, tôi sai rồi.

- Biết sai thì tốt, cho cậu một cơ hội lấy công chuộc tội.

Nói xong, Lâm Gia Ca cầm bình rượu trên bàn, rót rượu cho mình, anh đang chuẩn bị cầm ly rượu lên uống, thấy người kia còn chưa hành động, lại mở miệng, ngữ điệu uy hiếp rất rõ ràng:

- Còn chưa hành động?

Người kia cũng không dám nói nhiều nữa, lập tức đứng dậy, hùng hục chạy ra cửa.

Anh ta đi chưa được 2 bước, đã bị Lâm Gia Ca gọi lại.

Anh ta quay đầu, thấy Lâm Gia Ca đang đi về phía mình, sợ đến nỗi chân mềm nhũn:

- Gia Ca, tôi sai rồi, tôi sẽ mua thật nhiều thịt ngay lập tức. Mua thật nhiều thật nhiều...

Lời này còn chưa nói hết, một tấm thẻ đã xuất hiện trước mắt của anh.

- Không mật mã, lấy thẻ này trả. Khách sạn này lớn, đi nhanh lên, thịt nguội ăn sẽ không ngon nữa.

- - -

Lúc chạy ra ngoài, Thời Dao lại không muốn đi đến nhà vệ sinh.

Lúc đi đến cửa nhà vệ sinh, cô lại muốn đi vào.

Cô vừa ngồi trên bồn cầu, điện thoại trong túi đã run lên.

Thời Dao lấy điện thoại di động ra, là tin nhắn của Lương Mộ Mộ:

- Dao Dao, cậu và Gia Ca đang ở Vàng Sơn Lộng Lẫy sao?

Thời Dao gõ gõ màn hình trả lời:

- Đúng vậy.

- Hai người đi đến đó chơi sao không gọi mình? Dao Dao, bình thường có cái gì ngon mình cũng mời cậu ăn mà, nếu như không phải anh họ đăng hình ở đó lên đúng lúc thấy có cậu thì mình đã không biết rồi huhu.

Thời Dao đọc tin nhắn này xong cũng thấy ngại:

- Xin lỗi Mộ Mộ, không phải mình cố ý không gọi cậu, chỉ là ông nội Lâm muốn Lâm Gia Ca dẫn mình đi, mình càng không ngờ anh ấy lại đồng ý, nên không kịp báo cho cậu thôi.

Lương Mộ Mộ: "Gia Ca đồng ý sao?"

Thời Dao còn chưa biết nên trả lời như thế nào, Lương Mộ Mộ lại nhắn một tin mới rất nhanh:

- Vậy điều này có nghĩa là hai người sẽ không hủy hôn nữa đúng không?

Xem ra điều Mộ Mộ thật sự quan tâm là về này.

Thời Dao giải thích: "Cũng không phải, chỉ là sẽ hủy trễ một chút mà thôi. Không biết làm thế nào mà ông nội Lâm biết chuyện mình muốn hủy hôn với Lâm Gia Ca, cho nên rất tức giận, đến nỗi ngã bệnh, bây giờ đang nằm viện, mà Tôn nói không thể để cho ông tức giận nữa, cho nên ông nói gì Lâm Gia Ca cũng không dám cãi lời, liền phải chịu dẫn mình đi, chờ đến khi ông nội Lâm khỏe lại rồi mình mới tính tiếp đến chuyện hủy hôn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyết Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Nụ hôn đầu

Lương Mộ Mộ: Thì ra là như vậy, vậy bây giờ sức khỏe của ông nội Lâm sao rồi?

Thời Dao: Chưa khỏe hẳn, còn phải nằm viện để theo dõi.

Qua một lúc lâu, Lương Mộ Mộ mới nhắn một tin thật dài:

- Dao Dao, mình có chuyện muốn giải thích với cậu. Chuyện vừa rồi cậu nói không biết sao ông lại biết chuyện hai người muốn hủy hôn, thật ra là do mình nói cho ông biết.

Không phải mình đâm thọc đâu, mình chỉ cảm thấy nếu hôn ước của hai người bị hủy, người chịu thiệt thòi sẽ là cậu, cho nên mình chỉ vì bất bình thay cậu mà nói cho ông nội Lâm biết thôi. Mà mình cũng không có nói gì nhiều, mình chỉ nói với ông: Hình như Gia Ca cũng không đối xử tốt với Dao Dao lắm, không phải anh ấy còn chưa muốn kết hôn với Dao Dao sao!

Mình thật sự không có ý gì khác, mình cũng không ngờ mọi chuyện sẽ phức tạp như vậy, nếu không phải hôm nay cậu nói cho mình biết mình còn tưởng rằng chuyện này nói qua một lần rồi thôi. Bất quá bây giờ nghĩ kỹ lại thì đúng là mình hơi lỗ mãng thật, ông nội Lâm thương cậu như vậy, còn yêu quý cậu hơn cả chị Nghi, chắc chắn sẽ không thể chịu nổi khi thấy cậu bị oan ức, mà mình lại nói mà không nghĩ kỹ, thật xin lỗi. Mình muốn giúp cậu, ai ngờ lại càng hỏng chuyện hơn.

Thì ra là do Mộ Mộ nói cho ông biết.

- Dao Dao, cậu không trả lời mình? Giận rồi sao?

- Dao Dao, mình xin lỗi, xin lỗi mà! Sau này mình sẽ không như vậy nữa.

Mộ Mộ làm vậy cũng là vì muốn tốt cho cô...

Thời Dao hoàn hồn, vội trả lời:

- Không có, chuyện đã qua rồi, không sao rồi.
- Thật sự không giận chứ?
- Thật!
- Mình biết cậu là tốt nhất!!

Qua hai giây, Lương Mộ Mộ lại nhún qua một tin, là hình bánh gato.

- Dao Dao, để tỏ lòng "xin lỗi, mình cố ý chạy đi mua bánh cho cậu rồi nè, mình sẽ lập tức đến Vàng Sơn Lộng Lẫy đưa cho cậu ăn!

Thời Dao gửi icon chảy nước miếng, sau đó liền đứng dậy chuẩn bị đi ra khỏi phòng vệ sinh.

Nhưng cô còn chưa mở cửa, bên ngoài đã có tiếng nước chảy, cô lại nghe thấy ba chữ Lâm Gia Ca.

Thời Dao liền dừng động tác.

Sau đó cô mới phát hiện, người bọn họ đang nói không phải là Lâm Gia Ca mà là cô.

- Cô gái mà Lâm Gia Ca dẫn theo, nghe nói là vợ chưa cưới của anh ấy, là hôn ước từ khi còn nhỏ, nhưng mà Lâm Gia Ca lại không thích cô ấy chút nào, thậm chí lần trước gặp ở SKP còn hỏi cô ta là ai nữa mà!
- Không phải chứ? Vợ chưa cưới cũng nhận không ra, Lâm Gia Ca đang giả vờ à?
- Thật đó không phải giả bộ đâu, hôm đó muộn rồi mà anh ấy vẫn đâu quan tâm đến cô ta, để cô ta tự gọi xe về.
- Có điều, nếu lời cậu nói là thật thì sao hôm nay Lâm Gia Ca lại dẫn cô ấy đến đây chơi chứ?
- Nhất định là cô ta mặt dày mày dạn đòi theo chứ sao! Cậu không thấy vào phòng rồi mà Lâm Gia Ca vẫn không quan tâm cô ta sao? Cô ta còn giống như đồ gỗ ngồi im một chỗ nữa.
- Cậu nói xem tại sao Lâm Gia Ca lại phải để ý đến cô ta chứ? Người thì không cao, vóc người cũng không có gì nổi bật, nếu không muốn nói là tầm thường, vừa nhìn đã biết xuất thân từ một gia đình bình thường rồi, cô ta hoàn toàn không xứng với Lâm Gia Ca.
- Ha, Lâm Gia Ca có tiền như vậy, nếu quen nhau lại phải thường xuyên cùng cô ta ăn uống ở via hè, xem ra Lâm Gia Ca sẽ không thích cô ta đâu, ngay cả tiền cũng không cho cô ấy kia mà.

Hai người càng nói càng xa, đến cuối cùng, Thời Dao chỉ có thể nghe thấy một tiếng cười nhạo đầy khinh thường.

Chờ đến khi bên ngoài yên tĩnh lại, Thời Dao mới mở cửa, đi ra ngoài.

Lúc đang chìm đắm trong suy nghĩ của bản thân, cô không chú ý, cửa nhà vệ sinh nam ở phía đối diện cũng đã được mở ra.

Cô cúi đầu, rửa tay chậm rãi, sau đó mới từ từ rời khỏi nhà vệ sinh.

Sau khi cô bước ra khỏi nhà vệ sinh, cửa nhà vệ sinh nam cũng được mở ra, là Lâm Gia Ca đi ra.

Anh nhìn cô chăm chăm, sau đó mới đi đến bồn rửa tay, mở nước.

Anh rửa sạch tay, lúc soi gương, nhìn thấy cô gái mình sắp cưới ủ rũ phờ phạc hơn lúc này rất nhiều, còn đi chậm rãi.

Cô nghe được những gì hai người kia nói rồi sao?

Lâm Gia Ca nuốt nước bọt hai lần, sau đó mới hoàn hồn, tắt nước, rời khỏi nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 60: Nụ hôn đầu

Lúc Thời Dao trở lại chỗ ngồi, không biết Lâm Gia Ca đã đi đâu rồi, không thấy anh, nhưng Lương Mộ Mộ đã đến.

Cô mang bánh gato mà Thời Dao thích nhất đến, nhưng vì những lời nói vừa nghe trong nhà vệ sinh kia, cô lại không thấy ngon miệng chút nào, rất mất tập trung.

Đợi một lúc lâu, Lâm Gia Ca mới quay lại.

Thời Dao bỏ nửa xuồng, muốn nói Lâm Gia Ca cứ ở đó chơi, cô về trước, nhưng còn chưa nói được gì, Lương Mộ Mộ đã cười khanh khách gọi "Gia Ca!"

- Gia Ca cũng đã về rồi, đủ người, chúng ta chơi game đi!

Nói xong, Lương Mộ Mộ liếc mắt nhìn Lương Cửu Tur, Lương Cửu Tur hiểu ý liền cầm lá bài Poker, nhét vào một sấp bài, bắt đầu nói quy tắc trò chơi:

- Lá Poker chỉ có một, ai có được lá này sẽ làm vua, ra gọi hai người theo số bài và chất bài, chỉ có hai chất bích và cơ được gọi, số xác định bằng cách ném xúc xắc. Sẽ có giấy cho mọi người ghi hình phạt vào, hai người được chọn trúng phải bốc thăm rồi thực hiện yêu cầu. Không làm được phạt 10 ly rượu!

Nói quy tắc trò chơi xong, Lương Cửu Tur chia bài và phát giấy cho mọi người viết hình phạt vào.

Người vua thứ nhất bắt 2 người "trúng đạn" phải đóng như Tôn Ngộ Không và Trư Bát Giới trong Tây Du Ký.

Vị vua thứ hai chọn đúng một đôi tình nhân, bắt hai người họ phải ôm nhau trong ba mươi giây.

Người thứ ba làm vua là Lương Mộ Mộ, lại chọn đúng Lâm Gia Ca và Thời Dao! Mà trên tờ giấy yêu cầu phải hôn môi 1 phút.

Tiếng ồn ào vang lên khắp phòng, có người còn lấy điện thoại ra chuẩn bị bấm giờ.

Nhưng mà thời gian trôi qua, Thời Dao và Lâm Gia Ca cũng không có động tĩnh gì.

Náo nhiệt trong phòng lúc này bỗng yên tĩnh lại.

- Không phải vợ chồng sắp cưới sao? Sao không chịu hôn a?

- Hay là Lâm Gia Ca lại không muốn hôn cô ấy?

Có giọng ai đó nói rất khê, nhưng phòng đang yên lặng, nên ai cũng có thể nghe thấy lời thì thầm này của cô.

Bầu không khí càng thêm quỷ dị hơn.

Nghe thấy cô ta nói xong, Thời Dao liền nghĩ đến những câu nói trong nhà vệ sinh lúc này, cô không nhịn được, đầu ngón tay bấm vào lòng bàn tay.

Anh chắc chắn sẽ không hôn cô, nhưng bị phạt 10 ly rượu, chắc chắn cô sẽ không uốn nắn.

Nhưng thà uống 10 ly rượu còn hơn, chỉ bằng cô đến lấy rượu uống cho lành.

Nghĩ vậy, Thời Dao vừa đưa tay về phía ly rượu trên bàn, vừa động môi:

- Tôi...

Cô chỉ nói được một chữ, Lâm Gia Ca lại bỗng nhiên đưa tay ra giữ gáy của cô.

Cả người cô bất động, còn chưa ý thức được chuyện gì sẽ xảy ra, môi của cô đã bị anh chặn lại.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Chúng ta về nhà

Cả người Thời Dao cứng đờ, còn chưa ý thức được chuyện gì đang xảy ra, chỉ cảm thấy hình ảnh trước mắt càng ngày càng mờ, sau đó môi cô liền được một vật mềm mại ấm áp chạm vào.

Mùi thơm thanh nhã của người thanh niên tràn ngập cánh mũi, cô có thể nhìn thấy lông mày và đôi mắt đẹp kinh hồn của đối phương ngay trước mặt

mình, mắt Thời Dao liền trừng lớn.

Hai giây trời qua, trên môi, cảm giác tê dại truyền từ môi vào tim cô, Thời Dao giống như bị điện giật, cả người run lên, muốn né tránh theo bản năng.

Như biết được cô sẽ phản ứng như vậy, bàn tay đang giữ gáy cô của Lâm Gia Ca lại dùng thêm sức.

Cô không nhúc nhích được, tất nhiên cũng không thể trốn thoát, chỉ có thể ngồi im không nhúc nhích.

Trong phòng khách rất ồn ào, có tiếng hô thất thanh, có tiếng thét chói tai, có tiếng nói, có tiếng ai đó hít vào một hơi thật sâu.

Nhưng Thời Dao lại cảm thấy rất yên tĩnh, giống như tất cả những âm thanh xung quanh đều đã rời xa cô.

Rõ ràng cô mở mắt rất to, nhưng mọi thứ trước mắt lại cứ mờ dần, ngày càng mơ hồ, đến cuối cùng, Thời Dao đã không còn thấy gì nữa.

Cô không biết qua bao lâu, môi của anh mới rời khỏi cô.

Cô không động đậy, vẫn ngây ngốc nhìn anh như lúc nãy.

Đầu cô không thể suy nghĩ được bất cứ cái gì, không thể đứng lên, cũng không biết lúc này đã xảy ra chuyện gì.

Sau đó, trong mơ hồ, cô thấy môi anh đang cử động, hình như đang nói gì đó.

Trong phòng có rất nhiều tiếng nói.

Cô chớp mắt một cái, bắt đầu lấy lại được thính lực, cũng chỉ nghe thấy câu nói cuối cùng của anh:

- Tôi mệt rồi, các người chơi tiếp đi, tôi về trước.

Nói xong, Lâm Gia Ca đứng lên, mặc áo khoác vào.

- Gia Ca, hôn được người đẹp liền đi rồi sao? Chơi một ván nữa đi!

- Đúng rồi, thời gian còn sớm mà?

Lâm Gia Ca không để ý đến bọn họ, mặc áo khoác xong, anh liếc mắt nhìn Thời Dao, thấy cô bé hóa đá rồi, còn sững sờ ngồi im không nhúc nhích, liền xoa xoa đầu của cô hai cái:

- Đi thôi, chúng ta về nhà!

Tuy rằng não của cô vẫn chưa hoàn hồn, nhưng khi nghe thấy câu này, cô liền gật đầu theo bản năng, sau đó liền đứng lên, ôm túi.

Cô thấy Lâm Gia Ca bước đi, cô cũng đi theo.

Cô đi gần đến cửa phòng, thấy Lâm Gia Ca đứng lại, cô cũng dừng lại theo.

- Thiếu chút nữa thì quên mất, Lương Cửu Tư, thứ cậu muốn tôi đã mang tới cho cậu rồi..

Lâm Gia Ca vừa nói vừa lấy một tấm thẻ ra, sau đó ném về phía Lương Cửu Tư, nhưng mà quãng không đến chỗ cần đến mà rơi trúng mặt của người ngồi cách Lương Cửu Tư không xa.

Lâm Gia Ca tiếp tục rút mấy cái thẻ ăn com, thẻ mở cửa nhà quăng vèo.

Lâm Gia Ca nhìn thấy người phụ nữ kia che mặt, mới xuyt xoa một tiếng:

- U, thật ngại quá, uống nhiều rồi nên ném không chính xác, trúng mặt cô rồi.

Nói xong, anh đúng lúc tìm thấy chìa khóa ký túc xá, lại tiếp tục tiện tay ném vào mặt cô ta.

Lần này cả một chùm chìa khóa nặng rơi trúng mặt cô gái kia khiến cô ta phải rít lên, không chịu nổi nữa.

Lâm Gia Ca nhìn khuôn mặt của cô ta, tỏ vẻ áy náy bắt đầu dúi nhún vai, lại xin lỗi:

- Ngại quá, tôi mờ mắt rồi quăng không tới, cậu tự nhặt nha.

Lương Cửu Tư có cần mấy cái này làm gì?

Nhưng anh đã ngà ngà say, não có chút chậm..

- Không sao?

Lâm Gia Ca cũng không chờ Lương Cửu Tư nói hết lời, đã quay người đi tiếp.

Anh đi được hai bước, lại chềch đầu về phía sau, thấy cô bé ngơ ngác kia cũng đi theo, mới yên tâm đi thẳng ra khỏi phòng.

Người phụ nữ kia suốt ngày phun ra những thứ không tốt đẹp gì, bị như vậy vẫn còn quá nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Chúng ta về nhà 2

Xem lại mình là ai đi rồi hẳn nói xấu người khác, bản thân vốn cũng chẳng tốt đẹp gì, lại trốn trong toilet nói xấu sau lưng.

Nghĩ nghĩ, Lâm Gia Ca cười khẩy hai tiếng trong lòng, sau đó lấy điện thoại di động ra, tìm số điện thoại của Lương Cửu Tư, nhắn tin cho anh:

- Tôi nay tàn tiệc thì ghé qua nhà trả lại thẻ và chìa khóa cho tôi đó.

- - -

Đọc đường trở về nhà, Lâm Gia Ca và Thời Dao cũng không nói gì với nhau.

Tài xế đưa Thời Dao về nhà ở vùng ngoại thành, xa chạy khoảng hai tiếng đồng hồ mới có thể dừng lại.

- Thời tiểu thư, đến rồi.

Tài xế cung kính nói xong, Lâm Gia Ca và Thời Dao ngồi ghế sau nhìn ra ngoài cửa sổ, không có phản ứng gì.

Tài xế cảm thấy có gì đó không đúng, còi dây an toàn, xuống xe chạy đến mở cửa cho Thời Dao:

- Thời tiểu thư, đến nhà rồi.

Thời Dao sững sờ ồ một tiếng, mới từ từ thấy được bên ngoài đã về đến dưới lầu, liền xuống xe.

Tài xế nhìn thấy thức ăn Thời Dao xách mang về còn trong xe, liền vội nói:

- Thời tiểu thư, chờ một chút.

Thời Dao như không hề nghe thấy tài xế nói gì, bước chân cứ tiếp tục đi vào nhà.

- Thời tiểu thư, thức ăn mang về của cô!

Thời Dao đi thêm được hai bước, nghe đến thức ăn liền dừng lại.

Tài xế đóng cửa xe, đưa thức ăn đến trước mặt cô.

Thời Dao luôn là một người rất lễ phép, nhưng hôm nay cô hồn bay phách lạc đến mức câu cảm ơn cũng quên nói, sau đó liền bay vào nhà, chạy lên lầu, sau đó đi qua phòng khách, ba mẹ cô hỏi sao trở về rồi còn về, cô chỉ trả lời qua loa xong liền đi vào phòng, bay lên giường.

- - -

Lâm Gia Ca về đến nhà họ Lâm đã là 12 giờ đêm.

- Tiểu thiếu gia, đến rồi ạ!

Tài xế mở cửa xe cho anh, sau đó Lâm Gia Ca cũng ngơ ngẩn một chút, mới à một tiếng, khom người ra khỏi xe.

Anh đứng trước cửa nhà nửa ngày cũng không mở cửa, khiến tài xế không nhịn được, nhắc nhở:

- Tiểu thiếu gia, cậu còn chưa nhập mặt khẩu, không mở cửa được đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 63: Ấn tượng nụ hôn đầu

Lâm Gia Ca nhìn cửa nhà một chút:

- À, vậy hả?

Anh giờ tay lên, nhìn về phía bảng điện tử, bấm vài cái, sau đó ngừng lại một lát, lại quay đầu hỏi tài xế:

- Mật khẩu nhà tôi là bao nhiêu?

Lạy hôn, thiếu gia, mật khẩu nhà cậu làm sao tôi biết được chứ?

Tài xế còn chưa kịp đáp lại, Lâm Gia Ca liền chốt nhớ ra:

- Quên là có hỏi anh cũng không biết, tôi gọi cho chị tôi hỏi là được rồi.

Nói xong, Lâm Gia Ca lấy điện thoại di động trong túi ra.

Tài xế vừa định nói, trong nhà còn có người hầu có thể mở cửa cho anh, chỉ cần nhấn chuông là được rồi, nhưng còn chưa kịp nói, Lâm Gia Ca đã rút điện thoại di động ra, bấm máy gọi cho chị của anh:

- 666666?

Lâm Gia Ca vừa nói vừa bấm mật khẩu vào bảng điện tử. Cửa títtít mấy tiếng, sau đó đề càn gạt là có thể mở ra. Lâm Gia Ca mở được cửa xong liền nói vào điện thoại:

- Mật khẩu gì mà thiếu muối quá?? Ai đặt vậy chị? Trộm đến nhà chúng ta chẳng phải chỉ cần bấm bảy cũng có thể vào nhà rồi sao?

-...

- Ai? Em? Là em đặt ấy hả? Sao em lại không nhớ?

Đợi đến khi Lâm Gia Ca đã mở cửa vào nhà, tài xế gãi gãi đầu, mặt như người mộng du lái xe đi.

Là ảo giác sao? Sao hôm nay anh thấy sau khi thiếu gia vào Vàng Sơn Lộng Lẫy với tiểu thư ra lại có chút kỳ lạ.

....

Thời Dao tắm xong tắt đèn, nằm trên giường, nhắm mắt lại, sững sờ năm phút, cô bỗng nhiên đưa tay lên sờ môi mình.

Cô cứ sờ sờ như vậy khoảng nửa phút, sau đó đột nhiên trừng to mắt.

Cô... cô... cô hôn... hôn... hôn Lâm Gia Ca rồi?

Ý nghĩ này hiện lên trong đầu, Thời Dao đột nhiên ôm chần ngồi bật dậy.

Lâm Gia Ca thật sự hôn cô rồi sao?

Một giây sau, Thời Dao liền trượt khỏi giường, đứng lên.

Ở Vàng Sơn Lộng Lẫy... chỉ vì một trò chơi, hai người họ... cứ như vậy hôn nhau?

Thời Dao nhảy tung tung, ngay cả dép lê cũng không mang, để chân trần, nhảy nhảy nhảy.

Cô và Lâm Gia Ca hôn nhau...

Cô và Lâm Gia Ca hôn nhau rồi...

Sao cô là Lâm Gia Ca lại hôn nhau?

Thời Dao điên cuồng gằn mười phút, mới từ từ tỉnh táo lại.

Cho đến khi hoàn toàn tỉnh táo lại, cô lại nằm lên giường lần nữa, không thể nào ngủ được.

Cô và anh chưa bao giờ thân mật như vậy, chẳng lẽ những lần chơi game kiểu này, bọn họ đều phóng khoáng như vậy sao?

Vậy trước đây có phải cũng đã từng hôn rất nhiều người vì trò chơi này không?

Sớm muộn gì anh và cô cũng hủy hôn, dù sao thì anh có thể nào... cũng không liên quan đến cô...

Thời Dao trở mình, nhìn ngoài cửa sổ.

Cô nhìn chăm chăm bóng đèn ngoài cửa, trước mắt lại hiện lên cảnh tượng lúc anh hôn cô.

Môi của anh thật mềm, có mùi rượu nhàn nhạt, thật dễ ngửi...

Lưỡi của anh nhọn, có hơi lạnh, nhưng môi của anh lại rất nóng bỏng.

Nghĩ một lúc, mặt Thời Dao lại nóng lên, chuyển sang màu phớt hồng, cô đưa tay xoa xoa gò má mình, sau đó trùm chăn qua khỏi đầu.

Sao cô lại xoắn xuýt vì những chi tiết nhỏ như vậy, cô nên lo vì nụ hôn kia mới đúng kia...

- - -

Cùng lúc đó, Lâm Gia Ca nằm trong phòng ngủ trên lầu hai cũng đang thay đổi vô số tư thế.

Lúc anh trở người lần thứ n+1, anh đột nhiên duỗi tay ra, sờ sờ môi của mình.

Vuốt vuốt, môi anh cong lên một nụ cười mà chính anh cũng không nhận ra.

Anh thật sự không ngờ, chỉ như vậy, anh đã hôn cô rồi.

Trò chơi này bọn Lương Cửu Tư cũng thường chơi.

Nhiều lần anh cũng đã từng "trúng đạn" như vậy, cũng không ít cô gái dùng một chút thủ đoạn để làm một chút chuyện thân mật với anh.

Có nhiều cô gái cũng rụt rè như Thời Dao, nhưng anh vẫn có thể nhận ra được sự kìm nén kích động của bọn họ, thậm chí còn có người rất to gan, sẽ trực tiếp chủ động nhắm mắt đưa mặt về phía anh.

Đừng mơ anh sẽ hôn bọn họ, thà đi tìm cây cột hôn còn sướng hơn.

Vì vậy, lâu ngày mọi người cũng đều biết chỉ cần trúng những nhiệm vụ như vậy, anh sẽ lẳng lặng từ chối, đi đến bàn rượu uống chịu phạt.

Đêm nay Lương Cửu Tư thấy tình hình tương tự như vậy, cũng đã bắt đầu đi mở nắp chai rượu.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Ấn tượng nụ hôn đầu

Nhưng còn chưa kịp rót rượu ra ly, anh đã chặn môi của cô bé kia.

Anh nhớ rõ, sau khi anh hôn cô bé kia, sắc mặt của tất cả những cô gái trong phòng lúc đó đều rất ngạc nhiên, sau đó bầu không khí ngày càng trở nên kỳ dị, những người đã nói xấu Thời Dao trong nhà vệ sinh mập mạp mấy môi không nói được gì nữa, như là rất uất ức...

Không biết cảm giác lúc đó của bản thân là như thế nào, nhưng anh chỉ biết khi anh nghe thấy hai người đó nói xấu Thời Dao trong nhà vệ sinh, anh đã rất khó chịu, buồn phiền... Đến nỗi hô hấp cũng có chút khó khăn.

Cô bé ngốc kia lại đáng yêu đến nỗi cứ mở miệng ra là ăn thịt ăn thạch, thạch, thạch, khiến anh không nghĩ gì nhiều, liền hôn cô...

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại... không ngờ một cô gái ồm như cô lại suốt ngày nghĩ đến ăn ha!

Vừa vào phòng, cô đã không nói không rằng, chỉ ăn rồi lại ăn, sau đó bắt cô hát thì cũng chỉ hát về mấy bài ăn uống...

Ủa? Khoan đã... sao tình trạng này lại quen như vậy?

Lâm Gia Ca ôm gối, nghĩ nghĩ một chút, lại thấy rất giống [Dao Hề thích ăn Ice Cream].

Thì ra Thời Dao cũng có tâm hồn ăn uống như Tiểu Mập Mập, nhưng mà người ta ăn nhiều thì trắng trắng tròn tròn như bánh bao, sao cô lại gầy gò nhỏ nhắn như vậy?

Không biết suy nghĩ lung tung trong đầu bao lâu, Lâm Gia Ca lại dần dần chìm vào giấc ngủ.

Dường như trong giấc ngủ, anh lại đang mơ về khoảnh khắc mình đang hôn đôi môi mềm mềm ngọt ngọt của cô bé kia.

Khóe môi anh nhoen cười, từ từ nụ cười mở rộng hơn, anh ôm chặt gối trong ngực, mơ mơ màng màng nghĩ đến đôi môi của cô thật ấm áp, nhưng có vẻ như đây là lần đầu tiên cô hôn người khác, cho nên cứ cứng đờ ra, không cử động, ngay cả thở cũng không thờ, thật ngốc...

Nếu anh không dừng lại, có thể cô đã nín thở đến ngất xỉu rồi.

- - -

Lâm Gia Ca chìm trong giấc mộng đẹp của mình, không để ý đến tin nhắn trên wechat trong nhóm [Lại bầm lộn] đã tăng lên đến 99+

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: [11111] biến mất

Ban đầu là [Hầu Tử mời cao thủ] nhắn tin trước tiên:

- Trời trong gió nhẹ lên cao, buổi tối đẹp trời như vậy, có ai muốn vào game đánh một trận không?

[Nước trái cây]: Lạ hồn con chim sáo sậu, bây giờ là mùa xuân, gió nhẹ lên cao gì chứ, đánh thì cứ đánh thôi!

Sau ba phút:

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ồ? Không ai để ý đến chúng ta hết?

[Hầu Tử mời cao thủ] @ [Dao Hề thích ăn Ice Cream]

[Hầu Tử mời cao thủ] @ [11111]

Lại sau ba phút:

[Nước trái cây]: Cả nhà vắng lặng, không ai online hết...

Ba phút sau nữa:

[Thủy triều]: Không rảnh, đi xem phim với bạn gái [-ing]

[Nước trái cây]: Nói chuyện dễ nghe một chút đi, có cần phải mở miệng ra là khoe mình có bạn gái rồi không hả?

[Hầu Tử mời cao thủ]: [Nước trái cây], có người vừa nói chuyện sao? Sao tôi nghe cứ như tiếng chó sủa bên tai?

[Nước trái cây]: Không có, không có đâu, là tôi bị ảo giác thôi.

Nói xong, [Nước trái cây] lại @ [11111]: Lão đại, đến giờ chơi game của cậu hằng ngày rồi mà... cậu đâu rồi?

[Hầu Tử mời cao thủ] @ [Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Dao muội, hôm nay bản đồ mới rất thú vị, mau vào chơi đi nè!

[Nước trái cây]: @ [11111] Lão đại, sao cậu có thể bỏ rơi đàn em như vậy?

[Hầu Tử mời cao thủ]: @ [Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Hú u...

[Nước trái cây]: Kỳ lạ thật, trước đây @ bọn họ đều sẽ trả lời là vào game được hay không được, tối nay đã xảy ra chuyện gì vậy? Lão đại ra ngoài nên không trả lời tin nhắn thì cũng có thể hiểu được đi, sao Dao muội cũng không trả lời?

[Hầu Tử mời cao thủ] thấy hai người im im, bắt đầu suy đoán: Lão đại, Dao muội, không lẽ hai người đang lên lúc hẹn nhau gặp mặt ngầm đó chứ?

[Nước trái cây]: Có thể lắm, cậu nói xem tối nay hai người họ yên ắng như vậy, có phải hẹn gặp nhau làm chuyện gì rồi không? Oa, lão đại của chúng ta đã giữ thân như ngọc bao nhiêu lâu nay, sao lại có thể dễ dàng đánh mất như vậy?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Biến qua một bên, đừng có lấy Dao muội của tôi ra đùa giỡn kiểu đó.

[Nước trái cây]: Làm thấy ghê...

...

Hai người nói qua nói lại một hồi đã đến gần một giờ sáng, xem ra lão đại và Dao muội sẽ không xuất hiện rồi, vì vậy, cao thủ và nước trái cây đành lẳng lặng đi ngủ.

- - -

Chín giờ sáng hôm sau, Lâm Gia Ca và Thòi Dao ngủ không yên cả đêm cũng đã thức dậy.

Lâm Gia Ca đọc nhanh qua tất cả các tin nhắn một lượt, lại không có cảm xúc gì ném điện thoại lên giường, vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt, lúc lau mặt tay anh vô tình chạm vào môi, cả người anh run một cái, sau đó, từ từ nổi lên một áng mây hồng...

Thòi Dao đọc qua một loạt các tin nhắn xong, thầm nhỏ nước bọt Cao thủ và Nước trái cây, đúng là đùa dai, nhưng cô đang bận vì trễ giờ ăn sáng rồi, cho nên bỏ điện thoại qua một bên, chạy vào nhà vệ sinh.

Cô đánh răng một hồi, đột nhiên nhớ ra chuyện gì đó, động tác bỗng nhiên ngừng lại, sau đó mặt liền chuyển sang màu đỏ, chuyện này... đã qua cả đêm rồi... sao cô cứ nhớ mãi không quên a?

- - -

Cả ngày Thòi Dao cứ mông lung như người mộng du, ăn bánh kem cũng thấy không ngon miệng.

Đến tận đêm khuya, [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] lại @ cô vào chơi game, cô mới cố gắng buộc mình phải tỉnh táo lại.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: [11111] biến mất 2

Lúc đang chơi game, Thòi Dao mới phát hiện thiếu [11111].

Lúc này Thòi Dao mới giật mình, ngày hôm qua lúc mình ở bệnh viện nhắn tin cho anh anh còn chưa trả lời cô.

Một lần cô nhấn đến hai tin lặn đó!

Con số tiên sinh cũng không thèm đọc tin nhắn, bây giờ chơi game cũng không online, chẳng lẽ ngày đó cô nói như vậy khiến anh giận thật rồi sao?

Thòi Dao muốn hỏi [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây], nhưng lại cảm thấy như vậy hơi đường đột, nên thôi.

Dưới con mắt của bọn họ, cô và Con số tiên sinh cũng không thân thiết gì.

Thòi Dao suy nghĩ xong, cũng không nói gì nữa.

Ngày hôm sau, chín giờ tối, [Hầu Tử mời cao thủ] cũng @ [Dao Hề thích ăn Ice Cream], [11111] vào chơi game, nhưng [11111] vẫn không online, chỉ có ba người họ chơi đội 4 người.

Ngày thứ ba, tám giờ ba mươi tối bắt đầu chơi game, [11111] vẫn không xuất hiện.

Ngày thứ năm, thứ sáu... thứ bảy... vẫn vậy...

Thời Dao thấy [111111] đã biến mất cả tuần, cuối cùng cũng không nhận được, hỏi:

- Gần đây sao chỉ có ba chúng ta chơi? Lão đại của hai anh đâu rồi?

[Hầu Tử mời cao thủ] trả lời: Tuần này Lão đại không đi học, xin nghỉ rồi.

[Nước trái cây] nói chuyện nghe có chút phiền muộn: Thật nhớ những ngày lão đại dẫn đội, không có anh một tuần, tôi chưa từng lãnh phần quà nào lớn hết.

[Hầu Tử mời cao thủ] cũng thở dài một hơi: tôi cũng vậy...

Thời Dao nghe bọn họ thở dài, không nhận được mím môi cười.

Thì ra con số tiền sinh cũng chỉ không chơi game mà còn xin nghỉ học nữa, chắc cũng không phải là do giận cô nên mới không chơi game đâu ha.

Nghĩ vậy, Thời Dao cảm thấy yên tâm hơn rất nhiều.

Hôm sau lại là ngày chủ nhật.

Có điều, hôm đó là một ngày chủ nhật rất có ý nghĩa đối với Thời Dao, bởi vì hôm đó là ngày 5 tháng 3, là ngày nam thần Legend mở cuộc đấu offline ở Bắc Kinh.

Sau khi cô biết tin, cũng đã mua vé trên mạng, cho nên đến buổi trưa, ăn cơm xong, cô đã đi tàu điện ngầm đến địa điểm diễn ra cuộc đấu.

Thời gian khai mạc là 3 giờ, nhưng 2 giờ Thời Dao đã đến nơi.

Mặc dù đã đến sớm một tiếng đồng hồ nhưng ở lối vào đã đông nghẹt người, không ít người còn mang banner băng đèn đến cổ vũ. Tất cả đều viết một cái tên mà cô rất quen thuộc: Legend, Huyền Thoại Legend.

Xếp hàng chờ đi vào soát vé, Thời Dao vào tìm được chỗ ngồi của mình cũng đã là 2h50

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Sao Lâm Gia Ca lại ở đây?

Còn mười phút nữa mới bắt đầu, Thời Dao ngồi xuống, mở một túi khoai lang chiên ăn, vừa ăn vừa chờ đợi nam thần Legend vào trận.

Ba giờ đúng, hiện trường ồn ào lúc này cũng đã yên tĩnh lại, bởi vì MC đã lên sân khấu, mọi người đều chờ nghe xem anh ấy sắp nói gì.

Có đến 2 MC, một nam một nữ, lại là những người nói chuyện rất khôi hài, cho nên dù là một buổi đấu offline nhưng mọi người cũng không cảm thấy quá khô khan.

Ba giờ hơn, MC mời các tuyển thủ ra trận.

Những người bước vào nơi so tài trước là chiến đội CLEG, là một con hắc mã trong giới CF, nên khi họ vừa bước ra đã có vô số những tiếng vỗ tay ầm ỹ.

Năm thành viên của CLEG vào chiến trường xong, sau đó đến chiến đội AE, nhưng MC không có đọc tên Legend nhập trận, chỉ có tên của các thành viên khác trong chiến đội của anh, cho nên những người khác trong đám đông bắt đầu nao núng.

Người cuối cùng lên sân khấu chính là Legend, MC còn chưa kịp nói tên của anh, những người khác ở bên dưới nhìn thấy anh liền hét đến chói tai, át cả giọng nói của MC.

Ngay cả Thời Dao khi nhìn thấy một người có trang phục màu đen, đội mũ lưỡi trai, đi lên sân khấu cũng kích động đến mức nhảy cẫng lên.

Thời Dao mua vé trễ, cho nên chỉ còn những chỗ ngồi ở khoảng cách khá xa, nhưng cô cũng có thể tình tường nhìn thấy, Legend cao hơn những tuyển thủ khác đến nửa cái đầu, tuy rằng anh che mặt khá kỹ, nhưng cô cũng có thể dễ dàng nhận thấy được anh là một người rất có khí chất.

Rất nhanh sau đó, cuộc thi đấu bắt đầu.

Các tuyển thủ khác sau khi ngồi xuống, liền vừa chuẩn bị bàn phím con chuột, vừa trò chuyện với huấn luyện viên.

Bởi vì đây chỉ là một trận thi đấu giao hữu, thắng thua không quan trọng, cho nên tinh thần của các tuyển thủ khá thoải mái, tâm lý thả lỏng, tuy rằng khán giả bên dưới không thể nghe thấy bọn họ nói gì, nhưng nhìn qua màn hình lớn có thể nhìn thấy bọn họ vừa nói vừa cười, chỉ có Legend là vẫn dựa lưng vào ghế, trước sau như một, giống như tất cả những người xung quanh anh ấy đều không tồn tại.

Trận đấu có ba vòng, dù chỉ là đấu giao hữu nhưng vẫn có thể khiến khán giả bên dưới sôi trào nhiệt huyết.

Đặc biệt là ở trận thi đấu cuối cùng, đồng đội của Legend đã bị tiêu diệt hết, chỉ còn một mình anh chiến đấu với ba thành viên của CLEG, tất cả mọi người đều nghĩ anh không thể thắng, nhưng trong nháy mắt, anh ấy đã thực hiện động tác liên hoàn tiêu diệt một lúc ba người họ, dành chiến thắng.

Thời Dao luôn là một người có thể điều khiển cảm xúc của mình rất tốt, nhưng vào thời khắc đầy kích động đó, cô cũng không nhịn được mà hô to tên Legend theo mọi người xung quanh.

Lợi ngược dòng dành thắng lợi như vậy nhưng anh ấy lại không kiêu ngạo chút nào, cùng các đồng đội của mình ra trước sân khấu, bắt tay với các thành viên của đội đối thủ, sau đó nghiêng mình, chào khán giả rồi mới rời khỏi sân khấu.

Khoảng cách tiếp xúc gần với nam thần như vậy, Thời Dao hưng phấn một hồi lâu mới hoàn hồn.

Ra khỏi nơi tổ chức thi đấu, cô cũng không nhanh chóng rời đi theo dòng người hối hả mà đi đến nhà vệ sinh trước.

Sau khi ra ngoài, Thời Dao rửa tay, vừa mới bước ra khỏi nhà vệ sinh, cô liền nhìn thấy một bóng người quen thuộc đang từ từ đi về phía nhà vệ sinh.

Lâm Gia Ca... anh... sao anh lại ở đây?

Lẽ nào anh cũng đến xem thi đấu giống cô sao?

Thời Dao sững sốt mấy giây, liền nghĩ đến lần anh hôn cô ở Vàng Sơn Lộng Lẫy kia, sau đó cô liền nhanh chóng trốn vào nhà vệ sinh nữ.

Từ nhà vệ sinh đi ra lần thứ hai, Thời Dao nhìn xung quanh, xác định không có Lâm Gia Ca đã đi rồi, cô mới bước ra ngoài, rồi đi.

Bởi vì cô ở trong nhà vệ sinh trốn khá lâu cho nên đến khi ra ngoài, đã không còn đông người như lúc nãy nữa rồi.

Từ đây đến trường học có xe buýt, cho nên cô vừa chuẩn bị đi đến trạm xe, ở phía sau đã có người gọi tên cô:

- Thời Dao!

Thời Dao quay đầu lại, nhìn thấy Hàn Cảnh đang đi về phía mình.

Ở lớp G, Hàn Cảnh có thể được xem là một hot boy nổi tiếng.

Anh ta và Hà Điền Điền là đồng hương, anh và Thời Dao cũng quen biết nhau thông qua Hà Điền Điền.

Anh ta là sinh viên năm ba khoa nghệ thuật, nếu cô nhớ không lầm, anh và hoa khôi Tần Y Nhiên của trường là bạn học.

Chờ đến khi Hàn Cảnh tới gần, Thời Dao cười khanh khách nói:

- Học trưởng Hàn, sao anh lại ở đây?

- Anh đến xem thi đấu, em cũng vậy sao?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 68: Sao Lâm Gia Ca lại ở đây? 2

- Đúng vậy, em đến xem Legend.

Hàn Cảnh cười, sau đó liếc mắt nhìn hướng mà Thời Dao định đi:

- Em định quay về trường sao?

Thời Dao gật đầu: "Đúng vậy."

- Có muốn ăn tối trước xong rồi mới về trường không?

Hàn Cảnh dùng một chút, còn nói:

- Quanh đây có nhà hàng, là thương hiệu lâu năm, có món cá ăn rất ngon.

Ở trường học, Thời Dao cũng từng thường ăn cơm cùng Hàn Cảnh, cô nghĩ một chút, gật đầu đồng ý:

- Được ạ!

- - -

Từ bãi đậu xe dưới tầng hầm đi ra, vừa mới quẹo ra đường lớn, Lâm Gia Ca ngồi ở ghế sau đã nhìn qua cửa sổ, thấy Thời Dao đang đứng ven đường.

Sao cô ấy lại ở đây?

Còn chưa trả lời được câu hỏi này, anh liền nhú mày lại.

Bởi vì cô đang nói chuyện với một nam sinh.

Không biết hai người đang nói chuyện gì, cô cười gật đầu, sau đó lại sóng vai cùng người kia đi về phía trước.

Lâm Gia Ca mở cửa kính xe theo bản năng.

Cửa xe hở ra một khúc, anh mới ý thức được xe còn đang chạy, cho nên lúc này mới vội vã lên tiếng:

- Dừng xe!

- Sao vậy?

Xe dừng hẳn, Lâm Gia Ca cũng không để ý đến câu hỏi của người trong xe, liền trực tiếp nói:

- Các người đi trước đi!

Sau đó anh liền xuống xe, đuổi theo hướng Thời Dao và người kia.

Thời Dao và người kia đi đến một nhà hàng lớn chuyên về các món cá.

Bên trong bày trí rất xa hoa, mỗi một bàn đều có một tường hoa lá xanh biếc che chắn, mặc dù không cách âm như phòng riêng, nhưng cũng có thể mang đến cho người ta cảm giác rất riêng tư.

Chờ sau khi Thời Dao vào người kia ngồi xuống, Lâm Gia Ca mới chọn một bàn ăn sau lưng Thời Dao, ngồi xuống.

Tại anh rất thính, cho dù hai người họ nói chuyện không lớn nhưng ngồi ở khoảng cách này, anh cũng có thể nghe rõ hai người họ đang nói gì.

Tiệm này lên món rất nhanh.

Lâm Gia Ca mở đĩa, vừa mới chuẩn bị gấp một miếng rau, liền nghe thấy người bên kia nói:

- Thời Dao, con cá này có xương khá nhỏ, lúc ăn em cẩn thận một chút.

Lâm Gia Ca tức mình quay đầu lại, chỉ có thể nhìn thấy một bức tường hoa lá xanh biếc.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Còn muốn tiếp tục ăn sao?

- Cảm ơn học trường Hàn.

Sau đó liền có giọng nói mềm mại dễ nghe của Thời Dao vang lên.

Lâm Gia Ca cố gắng giữ bình tĩnh, từ từ quay đầu nhìn thức ăn trên bàn của mình.

Học trưởng Hàn... Xem ra quan hệ của hai người cũng chỉ là bạn bè bình thường thôi, mà bạn bè thì cũng đôi khi cũng sẽ hện nhau ra ngoài ăn một bữa cơm

Nghĩ vậy, Lâm Gia Ca liền tiếp tục nhấc tay gấp một miếng rau.

Đũa của anh vừa gấp được một miếng, người được Thòi Dao gọi là Hàn học trưởng kia đã mở miệng nói:

- Thòi Dao, hay là để anh gỡ cá cho em, để em ăn cho thoải mái.

Lâm Gia Ca run tay, làm rơi cả đũa, đầu đũa dính thức ăn rơi xuống áo anh, khiến ngực áo sơ mi trắng của anh có một vài vết dơ.

Từ trước đến nay Lâm Gia Ca là người mắc bệnh sạch sẽ, nhưng anh lại không nhanh chóng tìm khăn giấy lau sạch vết dơ trên áo mà lại nhìn về bức tường phủ đầy lá cây kia một lần nữa.

Các người thân nhau lắm sao? Không nghe thấy người ta gọi cậu là Hàn học trưởng sao? Khách khí như vậy rồi, đâu phải thân thiết đến nỗi có thể để cậu gỡ xương cá cho?

Lâm Gia Ca lại nhỏ nước bọt một lần nữa, lại không thể làm gì khác hơn là chỉ có thể nhìn vào một bức tường xanh biếc.

Cũng may là có bức tường này che chắn, không thì tên kia chết với anh. Trong lòng Lâm Gia Ca lúc này cực kỳ ghét bỏ tên họ Hàn kia, lại thầm nguyên rủa kiểu thiết kế này, trông lắm hoa lá như thế này làm gì? Không sợ muỗi cắn sao?

Ngay lúc Lâm Gia Ca chuẩn bị đứng lên, lại nghe thấy tiếng của Thòi Dao vừa nuốt thức ăn vừa nói:

- Cảm ơn anh, học trưởng Hàn, anh không cần phải để ý đến em, tự em ăn được.

Đúng vậy, bánh bao của tôi cũng đã 19 tuổi, đâu phải đứa trẻ ba tuổi, cần cậu quản sao?

Lâm Gia Ca thấy ngữ khí của Thòi Dao rất bình thường, mới từ từ hạ hỏa.

- Hàn học trưởng, anh cũng ăn đi, thức ăn nguội rồi, sẽ không ngon đâu.

Thòi Dao lại nói như vậy.

Lần này Lâm Gia Ca không quay đầu lại, nhưng anh lại cầm đũa, bắt đầu đâm đâm con cá.

Nguội ăn không ngon hả? Vậy thì khỏi ăn!

Sau đó đã không còn tiếng trò chuyện gì nữa.

Xem ra bọn họ cũng không thân thiết lắm, nên mới có thể yên lặng đến mức này.

Lúc này, Lâm Gia Ca mới ung dung thông thả dùng đũa gấp đông cá bầy nhảy đã bị mình đâm nát, sau đó từ từ đưa về phía miệng.

Cá còn chưa đưa đến miệng, Hàn học trưởng kia lại mở miệng:

- Thòi Dao, anh có chuyện muốn nói với em.

Giọng điệu này... hình như có gì đó không đúng ha...

Lâm Gia Ca ngừng lại động tác, dựng thẳng lỗ tai lên.

- - -

Thòi Dao đang toàn tâm toàn ý dồn toàn sức xử lý con cá, đâu có tâm trí để nghe ra điều gì bất thường trong lời nói của Hàn Cảnh, cho nên cô cũng chỉ gật đầu, nói một câu:

- Học trưởng Hàn, anh nói đi!

Hàn Cảnh nhìn chằm chằm Thòi Dao đang nhét đầy cá vào miệng, quai hàm sắp dài xuống đến cổ, căng thẳng nuốt một ngụm nước bọt đánh ực một cái.

Từ khi cô vào năm nhất, lúc Hà Điền Điền giới thiệu cô với anh, anh đã thích cô từ cái nhìn đầu tiên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 70: Còn muốn tiếp tục ăn sao?

Đã hơn nửa năm, nhưng anh vẫn chưa dám thổ lộ.

Anh vô tình biết tin cô đến xem trận thi đấu này từ chỗ Hà Điền Điền, nên dù không biết ai là ai trong các thành viên nhưng cũng mua vé đi theo.

Kỳ thực, anh không muốn thổ lộ, nhưng nhìn thấy bộ dạng ăn uống của cô dễ thương như vậy, anh lại kích động đến nỗi không nhịn được.

Anh nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, lại mở mắt lần nữa, nhìn Thời Dao, làm điều mà anh đã từng muốn làm rất nhiều lần, nghiêm túc hỏi:

- Thời Dao, anh thích em... em... em có thể làm bạn gái của anh không?

Lời của Hàn Cảnh vừa nói xong, bên cạnh lại có tiếng đùng một cái, đĩa rơi xuống đất.

Hàn Cảnh giật mình nhìn về nơi phát ra âm thanh, nhưng lại bị bức tường lá xanh kia che kín không thấy gì.

Anh ta cũng không quá để ý nữa, nhìn về phía Thời Dao lần thứ hai.

Có phải cô gái này bị màn thổ lộ của anh làm cho phát sợ rồi không? Miệng ngừng nhai thức ăn, hai mắt mở to nhìn anh.

Lúc trước anh nhìn vào đôi mắt của cô, cả người sẽ như bị hút hồn. Lúc này cô nhìn anh như vậy, lại càng khiến tim anh đập rộn lên, tất cả những câu nói vừa nghĩ ra trong đầu lúc này đã biến mất không còn một mống.

Nhưng anh đã lấy hết dũng khí để tỏ tình như vậy, cũng không thể để lấp lửng như vậy.

Anh ta cố gắng ổn định lại tinh thần, nói tiếp:

- Thời Dao, anh thật lòng thích em, từ năm ngoái khi nhìn thấy em lần đầu tiên, anh liền...

Lời của Hàn Cảnh chỉ mới nói được phân nửa, bên kia bức tường lá cây kia đã có những âm thanh chói tai liên tiếp truyền đến.

Hàn Cảnh bị phân tâm, anh mới yên lặng không nói nữa.

Chờ đến khi bên kia yên tĩnh lại, anh mới tiếp tục câu nói còn đang bỏ dở:

- Anh liền yêu thích em rồi.

Thời Dao cố gắng định thần lại, buông đôi đũa trong tay xuống, thật lòng nói:

- Học trưởng Hàn, xin lỗi, trong lòng em, em chỉ xem anh như một người Học trưởng mà thôi. Vì vậy, em không thể đáp lại tình cảm của anh được.

Hàn Cảnh khổ sở cúi đầu, qua một lúc lâu, anh mới ngẩng đầu lên cố nặn ra một nụ cười với Thời Dao:

- Không sao đâu.

Thời Dao không biết nên nói thêm gì với anh, chỉ có thể trầm mặc.

Không biết qua bao lâu, Thời Dao ngẩng đầu nhìn Hàn Cảnh một chút.

Anh ta nhìn cửa sổ, sắc mặt vẫn rất bình thường.

Nhưng tại sao cô lại từ chối anh chứ? Có phải là vì...

Thời Dao liếc mắt nhìn một bàn cơm nước, nhưng cô lại không dám ăn nữa, lúng túng một hồi, cô mới mở miệng lần nữa:

- Vậy thì... Hàn học trưởng, em,... em còn có thể ăn tiếp được không?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Cơ hội trả tiền cũng không có đâu

- Phốc...

Có tiếng cười ở bức tường bên cạnh bàn của hai người họ truyền đến.

Cái người này sao ăn uống thôi mà cũng ồn ào quá vậy, hết làm bẻ chén rơi đĩa rồi giờ còn cười nữa? Yên lặng ăn cơm không được sao?

Có điều, Thời Dao cũng không để ý đến người lạ nhiều lắm, bởi vì vừa hỏi câu này xong, mặt Hàn Cảnh như viết bốn chữ: Không thể tin được lên mặt rồi.

Cô biết, vào lúc này nếu còn có tâm hồn ăn uống thì không được tốt cho lắm, nhưng cả bàn thức ăn như vậy, bỏ phí thì uổng lắm.

Thời Dao cắn cắn môi, nói tiếp:

- Học trưởng Hàn, nhiều đồ ăn như vậy, nếu bỏ đi sẽ thật sự rất tiếc đó.

- Vậy thì...

Thời Dao suy nghĩ một chút, trong phim truyền hình, hình như một người vừa mới từ chối lời tỏ tình của đối phương xong, sẽ có một trong hai người lẳng lặng bỏ đi. Mà thường thì là người từ chối người ta bỏ đi...

Cho nên cô liền nói:

- Nếu như anh có chuyện thì cứ đi trước đi, lát nữa em ăn xong tự đi xe về trường là được rồi.

Như vậy thì tốt rồi, cô vừa có thể cho Học trưởng Hàn một đường lui, vừa có thể xử lý hết đồng thức ăn trên bàn.

Sau khi bị Thời Dao từ chối xong, Hàn Cảnh vốn đã cảm thấy mất mát khó chịu rồi, nhưng sau khi nghe cô nói những lời như vậy xong thì lại càng không nhận được, nở nụ cười.

Cô thật là đáng yêu, lúc nào cũng đáng yêu như vậy, thật sự khiến người ta yêu thương.

Hàn Cảnh hơi rừ mắt, cố gắng kiểm soát giọng nói của mình để nó không quá nặng nề:

- Anh không sao, em cứ tiếp tục ăn đi, anh chờ em, đã trễ như vậy rồi, một mình em về trường không an toàn đâu, anh đưa em về.

Dừng một chút, Hàn Cảnh sợ Thời Dao không yên tâm, còn nói:

- Thời Dao, tuy rằng em đã từ chối anh, nhưng chúng ta vẫn là bạn bè mà, đúng không?

Thời Dao vui vẻ gật đầu:

- Đương nhiên rồi ạ!!

Hàn Cảnh cầm đĩa, gấp cho Thời Dao một miếng cá:

- Ăn nhiều một chút.

Thời Dao lập tức cầm đĩa, chiến đấu với đồng mỹ thực trên bàn.

Sau một lát, Thời Dao nghĩ đến việc học trưởng Hàn đến đây là vì muốn tỏ tình với cô, vậy mà cô lại từ chối, còn chờ cô ăn xong để đưa cô về, liền nhìn người đối diện một cái, thấy anh ấy chẳng động đĩa, liền nói:

- Học trưởng Hàn, anh cũng ăn đi, hôm nay em trả, coi như là cảm ơn anh đã dẫn em đến đây ăn, còn đưa em về.

- - -

Cơm nước ăn được một nửa, điện thoại di động của Thời Dao lại vang lên.

Lúc cô lấy điện thoại di động ra, còn không quên nhét một miếng cá vào miệng mình.

Thời Dao liếc mắt nhìn màn hình, bấm vào tin nhắn, động tác nhai thức ăn của cô liền dừng lại.

Là... là Lâm Gia Ca nhắn tin cho cô...

Thời Dao dùng một giây, sau đó bấm vào tên của Lâm Gia Ca.

- Đột nhiên ông bị mệt, cứ liên tục gọi tên cô, muốn gặp cô đó.

Thì ra là ông nội Lâm mệt cho nên anh mới liên lạc với cô. Thời Dao nhanh chóng nhắn lại một câu:

- Tình hình của ông nội bây giờ sao rồi?

Lâm Gia Ca đang cầm điện thoại, liên bấm vào tin nhắn đọc, nhưng lại không trả lời câu hỏi của cô mà lại đổi sang một vấn đề khác:

- Bây giờ cô đang ở đâu? Tôi nói tài xế đến đón cô?

Thời Dao không nghĩ nhiều lắm, chỉ gửi địa chỉ qua cho anh.

Anh nhận được địa chỉ, lại có thêm một tin nhắn mới đến:

- Có tiện đường không?

Cô cũng đã nhắn địa chỉ cho anh rồi, còn hỏi anh có tiện đường không?

Thời Dao âm thầm cầu xin trong lòng:

- Tiện đường, tiện đường đi...

Sau đó, Lâm Gia Ca lại không trả lời tin nhắn của cô.

Thời Dao để điện thoại di động xuống, vừa tiếp tục ăn, vừa áy náy nói với Hàn Cảnh:

- Học trưởng Hàn, xin lỗi, có thể em không về trường với anh được rồi. Em vừa nhận được tin nhắn, ông nội của em đang ở trong bệnh viện có chuyện biến xấu, cho nên em phải đến xem tình hình của ông thế nào rồi.

- Vậy sao?

Hàn Cảnh tuy đã bị từ chối nhưng anh ta vẫn không vì vậy mà từ bỏ hy vọng, rất nhanh liền trả lời:

- Gấp như vậy, anh có xe, để anh đưa em đi sẽ tiện hơn! Ông em nằm ở bệnh viện nào?

- Không cần không cần, ông cho xe đến đón em rồi.

Thời Dao vội vã từ chối, sau đó cô còn bổ sung thêm một câu:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 72: Cơ hội trả tiền cũng không có đâu

- Cảm ơn anh!

Hàn Cảnh mỉm cười:

- Thời Dao, đối với anh, em không cần phải khách sáo như vậy đâu.

- - -

Hứ, tất nhiên là phải khách khí với cậu rồi!

Lâm Gia Ca nhỏ nước bọt một tiếng, sau đó liền giờ tay tính tiền.

Anh ta đi đến trước quầy thu ngân chuẩn bị quẹt thẻ, chợt nhớ ra chuyện gì, lại mở miệng nói:

- Hóa đơn của bàn 46, cũng tính cho tôi đi!

Nhân viên phục vụ ngăn người, cho rằng mình nghe nhầm:

- Tiên sinh, ý của ngài là, ngài sẽ trả tiền cho cả hai bàn 45 và 46 sao?

Lâm Gia Ca gật đầu, lười đến nỗi không nói thêm tiếng nào.

- Được, tiên sinh, ngài chờ một chút.

Nhân viên phục vụ nói xong, lại bắt đầu tính tiền bàn của Thòi Dao và Hàn Cảnh.

Sau khi báo giá cho Lâm Gia Ca xong, khi anh nhập password, nhân viên thu ngân thấy anh đẹp trai như vậy, liền nhiều chuyện hỏi:

- Tiên sinh, tại sao anh lại phải trả tiền cho bàn 46?

Nhân viên này nhìn đến bàn 46, thấy có một nam một nữ, cho nên dù Lâm Gia Ca không nói gì nhưng cô ta vẫn tiếp tục hỏi:

- Tiên sinh, ngài và vị tiên sinh đó... đang cùng theo đuổi cô gái kia sao?

Mất cô bị mù rồi hay sa a? tôi và anh có gì giống nhau mà "cùng"?

Anh cái gì cũng có, tên kia có cái gì?

Lâm Gia Ca vẫn không lên tiếng, nhưng sức đè lên giấy ký tên của anh rõ ràng tăng lên rất nhiều.

Vì khó chịu nên Lâm Gia Ca ký tên xong liền để bút xuống, nhìn đến cửa, rồi đi hai bước, như chợt nhớ đến chuyện gì, lại quay về phía quầy thu ngân, nói với nhân viên đang đứng đó:

- Đúng rồi, lát nữa nếu bọn họ đến trả tiền thì nói đã có người thanh toán rồi, đừng nói những thứ không cần thiết khác.

Nhân viên thu ngân tuy gật đầu đồng ý, nhưng ngoài miệng vẫn bật thốt lên:

- Tại sao?

Lâm Gia Ca không trả lời, quay người rồi đi, trong lòng lại âm thầm suy nghĩ... Tại sao ư? Nguyên nhân rất đơn giản, muốn theo đuổi cô bé bánh bao mềm mềm kia thì phải được anh cho phép, chỉ cần anh không cho phép thì cơ hội trả tiền cũng không có đâu!

- - -

- Tiên sinh, tiểu thư, đã có người thanh toán cho bàn của hai người rồi.

Trong lúc Thòi Dao và Hàn Cảnh còn đang giành nhau trả tiền thì nhân viên thu ngân lại cười nói như vậy.

Hai người giằng hỏi cô nhân viên ấy một lúc lâu, mới rời khỏi nhà hàng.

Tài xế Lâm đã đến, Thòi Dao và Hàn Cảnh liền tách ra ở cửa nhà hàng.

Buổi tối xe không đông lắm, đi được tầm 20 phút, điện thoại của tài xế lại có người gọi đến.

Không biết là ai gọi, giọng điệu của anh ấy trả lời rất cung kính, dạ dạ vâng vâng vài tiếng, liền cúp máy, sau đó quay lại nói với Thòi Dao ở băng ghế sau:

- Tiểu thư, vừa rồi má Tôn gọi điện thoại đến, nói tình hình của ông đã ổn định, bây giờ đang ngủ rồi, cô không cần đến nữa, trễ rồi, tôi đưa cô về trường học.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tự cầu phúc cho mình đi

- Không phải Lâm Gia Ca nói bệnh của ông nội đột nhiên trở nặng sao? Bây giờ đã khỏe hơn chút nào chưa?

Tài xế bị Thòi Dao hỏi như vậy, khó khăn lắm mới ngập ngừng nói:

- Chắc là... chắc là cũng đã khỏe hơn rồi.

Chắc? Kiểu trả lời gì vậy?

Thời Dao nhủ mày:

- Không phải má Tôn gọi điện thoại cho anh sao? Má không có nói trong điện thoại à?

Thời Dao vừa nói vừa lấy điện thoại trong túi ra:

- Vậy để tôi gọi điện thoại lại cho Má Tôn.

- Không được! - Tài xế giật mình, đột nhiên đạp thắng xe, quay lại nhìn Thời Dao.

Thời Dao thấy tài xế như muốn giật điện thoại của mình lại, càng nhủ mày nghĩ ngợi.

Tài xế nhìn thấy biểu hiện của Thời Dao, mới nhận ra rằng hình như mình đã phản ứng hơi quá, lúc này mới vội vàng cười nhếch miệng nói:

- Không phải, Thời tiểu thư, ý của tôi là bây giờ cô đừng gọi điện thoại cho má Tôn, má Tôn đang ở trong bệnh viện với lão gia, mà lão gia chỉ vừa mới ngủ yên, nếu cô đột nhiên gọi điện thoại, máy của má Tôn reo lên sẽ ồn ào, khiến lão gia lại giật mình thức giấc, cô nghĩ xem, ông đã rất mệt mỏi, vừa mới ngủ yên lại bị đánh thức, sẽ rất phiền phức. Hơn nữa, má Tôn đã nói lão gia không sao rồi, nếu như có chuyện gì, bà còn có tâm trí gọi điện thoại báo cho chúng ta biết sao, cho nên... cô không cần phải gọi điện thoại lại nữa.

Thời Dao nghe tài xế nói có chút lạ, nhưng cô lại không biết lạ ở chỗ nào.

Cô nhìn chằm chằm tài xế một lúc lâu, sau đó mới thấy đúng là anh ấy nói có lý, liền cắt điện thoại di động vào túi:

- Cũng phải, đã trễ như vậy, nếu ông nội Lâm ngủ rồi thì đưa tôi về trường học đi.

Tài xế lau mồ hôi trên trán, lại quay đầu nhìn về phía trước, lái xe lẩn nữa.

Xe đi được vài chục mét, Thời Dao như nhớ ra chuyện gì, lại nói:

- Chiều mai tôi không có tiết, tôi sẽ đến bệnh viện thăm ông nội Lâm sau.

Tài xế nghe xong, tim đập thành thịch, bàn chân đạp ga trượt mấy lần.

Đến trường Đại học G, Thời Dao không cho tài xế lái xe vào cửa ký túc xá mà dừng ở cổng trường rồi đi bộ vào.

Cô vừa đi vào cổng trường, giây sau tài xế liền gọi một cú điện thoại.

Điện thoại rất nhanh liền có người bắt máy, ngay sau đó là giọng nói của Lâm Gia Ca truyền tới:

- Làm xong hết rồi chứ?

- Vâng, thiếu gia, đã làm xong ổn thỏa rồi.

Tài xế còn chưa nói hết, điện thoại đã bị cúp máy, là do Lâm Gia Ca đang chơi game nên không thể nói thêm gì nữa.

Tài xế gọi tới lần thứ hai, lại nghe trong máy có tiếng: "Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được."

Tài xế thử lần thứ ba, cũng vậy, nên đành không thể làm gì khác là lái xe rời đi.

Trên đường đi, tài xế thầm nghĩ: "Tiểu thiếu gia, không phải là tôi không báo cho cậu biết trước mà là cậu không cho tôi cơ hội nói đấy nhé! Ngày mai Thời tiểu thư sẽ đến bệnh viện hỏi về chuyện hôm nay, nếu lão gia và má Tôn nói hôm nay lão gia không có bị sao thì chuyện cậu lừa Thời tiểu thư nhất định sẽ bại lộ, lúc đó cậu tự cầu nhiều phúc cho mình đi!"

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tự cầu phúc cho mình đi 2

Hà Điền Điền, Lãnh Ôn và Giang Nguyệt đã đi đâu chơi rồi không biết, trong phòng ký túc xá chỉ có một mình cô.

Thời Dao mở một hộp sữa chua ra uống, cắn cắn ống hút, sau đó liền mở wechat vào nhóm [Lại bấm lộn] theo thói quen.

Quả nhiên là có người @ cô.

Thời Dao nhấn tin trả lời:

- Các anh còn đang chơi sao?

Qua chừng 10 phút, [Hầu Tử mời cao thủ] đã @ cô:

- Vừa kết thúc một trận, Dao muội mau vào đi!

Thời Dao vội vàng login.

[Nước trái cây] đã mời cô xong, sau khi đăng nhập, cô lại muốn mở miệng nói một câu: "Các anh vừa nhận thưởng sao?"

Thì cô đã ngậm miệng lại thật chặt.

Bởi vì... [111111] biến mất rỗng rã một tuần đã xuất hiện trở lại!

Nhất thời Thời Dao liền nhớ tới những chuyện tuần trước cô đã nói với [111111], mặt cô lại nóng lên.

Có điều... cũng không sao, dù sao còn cách một cái màn hình điện thoại, cho dù có náo cỡ nào cũng không ai biết cô là ai, sẽ không cãi nhau đến mức long trời lở đất nữa.

[Nước trái cây] là chủ phòng, Thời Dao vừa vào phòng, anh liền bắt đầu vào trận.

[Hầu Tử mời cao thủ] là người lăm lòi, vừa vào đã nói liên tục bắt tạt.

[Nước trái cây] thỉnh thoảng cũng phụ họa vài câu.

Bình thường, có đôi khi Thời Dao cũng sẽ xen vào nói vài câu, nhưng vì hôm nay có [111111], cho nên cô có chút ngưng ngừng, không biết nên nói thế nào.

Đương nhiên, [111111] vẫn như lúc trước, yên tĩnh, trầm mặc.

Hôm nay [Nước trái cây] chọn bản đồ mới chứ không phải sa mạc như cũ, nơi này là hải đảo, bọn họ vẫn nhảy xuống căn cứ quân sự.

Lúc bọn họ đất nhau đi, tuy rằng Thời Dao từ trước đến giờ vẫn chưa hề giết người chơi khác nhưng cô cũng có thể học cách để sống cho qua trận.

Sau khi nhảy dù xuống, Thời Dao tìm một nơi ẩn náu trước, sau đó lẳng lặng nhìn ba người kia chém chém giết giết, đến khi họ giết hết những người đang chiếm căn cứ xong, liền sung sướng chạy đi vơ vét của cải, trang bị.

Lần này bọn họ lại gặp trúng nhóm người cũng có thể được xem là cao thủ. Lúc bốn người đang chạy từ khu có khí độc sang khu an toàn, đã có người bám theo bọn họ, sau đó có tiếng súng AWM sau lưng Thời Dao.

Tiếp theo, trên màn hình liền xuất hiện thông báo:

[Lão công quốc dân Lục Căn Niên] đã dùng AWM tấn công [Dao Hề thích ăn Ice Cream].

Thời Dao vốn đang trầm mặc nghiêm chỉnh chơi game, trong lúc gấp rút liền thốt lên:

- Ai đánh tôi đó? Đánh lên hả?

Cô vừa nói xong, bên tai lại nghe thấy tiếng súng, ngay sau đó, trên màn hình lại nhảy ra hai dòng thông báo:

[111111] đã dùng M416 tấn công [Lão công quốc dân Lục Căn Niên]

[Lão công quốc dân Lục Căn Niên] đã bị [111111] dùng M416 đánh bại.

Thật thần thánh, cô còn chưa biết đối phương đứng ở đâu bắn mình, Con Số Tiên Sinh đã bắn chết anh rồi.

Thời Dao lặng lẽ lều lều [Lục Căn Niên] trong lòng, sau đó nhìn thấy nhân vật của mình chỉ còn 1/3 máu, cho nên vội nói:

- Em sắp chết rồi, đến tiếp máu cho em với! Cao Thủ, Nước trái cây, em ở ngay sau lưng hai người...

Cô còn chưa nói hết câu, nhân vật trong game của cô đã được một người nâng dậy, sau đó màn hình hiện lên con số đếm ngược thời gian để truyền máu.

Thời Dao ngẩn người, mới phát hiện người cứu cô chính là Con số tiên sinh.

Trong nháy mắt, mặt cô lại đỏ lên, vì những câu nói trước kia mà cảm thấy hổ thẹn, không nói thêm được gì nữa.

[111111] cứu xong, [111111] vốn muốn quay đi, nhưng đi được hai bước lại quay lại, vào trao đổi trang bị.

Sau đó Thời Dao phát hiện, trong túi của mình có thêm 2 túi cấp cứu, 3 chai thuốc giảm đau.

Con số tiên sinh là đang thương hại cô sao? Cố ý để lại nhiều thuốc cho cô như vậy?

Thời Dao vội liếc lên phía trên màn hình, lúc này mới phát hiện thông báo [111111] đã chuyển hết những thứ thuốc mà anh có cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Người ta dẫn theo có thể để các cậu đùa bốn như vậy sao?

Con số tiên sinh chạy khỏi khu vực có độc xong, còn bao nhiêu thuốc men đều để lại cho cô hết sao?

Không hiểu tại sao, lúc này tim của Thời Dao lại đập nhanh hơn nửa nhịp.

Sau đó, cô phát hiện máu của [111111] lại càng ngày càng tăng.

Thời Dao run rẩy trong hai giây, sau đó cô mới có thể hiểu được là [111111] đang dùng băng cầm máu, chờ hồi máu.

Tức là anh vừa rồi đã đưa hết máu và thuốc giảm đau cho cô, chỉ còn giữ lại bông băng để sơ cứu cho mình?

Ý nghĩ này vừa xẹt qua trong đầu cô, tim Thời Dao vốn đang đập nhanh hơn nửa nhịp giờ lại nhanh thêm nửa nhịp nữa.

Ván game này vì [111111] không có thuốc, cho nên đã chết rất sớm, cả đội chỉ xếp hạng ba, không thể nhận thưởng.

Trở lại phòng chờ, [Nước trái cây] không lập tức bắt đầu ván mới mà lại nói:

- Dao muội, anh và cao thủ đang chuẩn bị đi về trường, em và lão đại chơi một chút đi, tụi anh về tới trường sẽ vào game sau.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Các anh không ở trong trường sao?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ủ, này giờ bọn anh đi ra ngoài ăn lẩu.

Không phải con số tiên sinh cũng ở cùng ký túc xá với bọn họ sao? Sao lại không đi cùng chứ?

Trong lòng Thời Dao có chút hiếu kỳ nhưng cũng không mở miệng hỏi, chỉ nói:

- Vậy được rồi, chờ các anh về rồi chơi tiếp.

[Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] rời khỏi phòng xong, [111111] làm chủ phòng, liền bắt đầu trận mới.

Bởi vì bọn họ thiếu hai người cho nên hệ thống đã chủ động chọn thêm hai người lạ nữa vào phòng.

Thời Dao và [111111] không nói gì với nhau, chỉ có hai người lạ này nói chuyện trong quá trình chờ nhập trận.

Vừa vào bản đồ, Thời Dao ở trên máy bay một lúc lâu, thấy không ai xác định điểm hạ cánh, cô liền hỏi theo thói quen:

- Chúng ta hạ cánh ở đâu đây mọi người?

Người qua đường số 1: Ô? Số 4 lại là con gái?

Người qua đường số 2: Nghe giọng nói hình như tuổi không lớn lắm.

Người qua đường số 1: Hình như là học sinh.

Người qua đường số 2: Mỹ nữ, em là học sinh cấp 3 hay đã là sinh viên đại học rồi?

Lúc trước không phải Thời Dao chưa từng nói chuyện với Cao thủ, Nước trái cây hay Con số tiên sinh, nhưng mà hai người này nói chuyện lại tạo cho cô cảm giác không thoải mái.

Cô không trả lời.

[111111] cũng không nói chuyện, nhưng cũng gõ một câu vào khung chat: Thành phố P.

Thời Dao trầm mặc, cũng không nói gì khi hai người kia hỏi đến cô.

Người qua đường số 2: Mỹ nữ, sao em không nói chuyện vậy? Nói với ca ca hai câu thôi!

Người qua đường số 1: Đúng vậy đó tiểu mỹ nữ, có muốn lát nữa ca ca dẫn em đi chơi game không?

Người qua đường số 1: Đúng rồi, tiểu mỹ nữ, em có bạn trai chưa?

Người qua đường số 2: Nếu không có, tiểu mỹ nữ à, có muốn chọn một trong số hai người bọn anh không?

Người qua đường số 1: Không thì em chọn một lúc hai người bọn anh luôn cũng được, bọn anh không ngại đâu!

Câu nói này vừa kết thúc, trong điện thoại lại có tiếng cười vô sỉ của hai người kia.

Thời Dao không ngốc, đương nhiên cô biết kiểu cười kia là có hàm ý gì.

Đối mặt với những người như vậy, cách tốt nhất chính là bỏ ngoài tai những lời họ nói.

Cho dù Thời Dao đã làm như vậy rồi, nhưng trong lòng cô vẫn không tránh khỏi cảm giác buồn nôn.

Sau khi hạ cánh, Thời Dao không để ý đến hai người kia, chỉ đi theo sau [111111], anh vào nhà nào, cô liền vào nhà đó tìm đồ, lấy những thứ cần thiết.

Cô cứ đi theo anh như vậy, đột nhiên lại có cảm giác an toàn, nhưng anh là cao thủ, leo qua tường rào, nhảy ra khỏi cửa sổ, cô hoàn toàn không thể theo kịp, chỉ có thể bó tay.

Nhưng lần này, không biết có phải do anh bắt đầu để ý hay không, từ từ đi chậm hơn bình thường, có lúc còn dừng lại một hồi, để cô có thể bắt kịp.

Thời Dao vốn tưởng rằng như vậy sẽ không đụng đến hai người qua đường kia, nước sông không phạm nước giếng, cứ ngoan ngoãn đi theo sau [111111].

Nhưng thực tế chứng minh, trên thế giới này có rất nhiều người xâm ngôn...

Hai người này cứ chủ động đi theo Thời Dao, vòng tới vòng lui quanh nhân vật của cô.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Người ta dẫn theo có thể để các cậu đùa bốn như vậy sao?

Người qua đường số 2: Tiểu mỹ nữ, ngực của em thật lớn nha, có phải ngoài đời thật ngực của em cũng lớn như vậy không?

Người qua đường số 1: Mỹ nữ, không chỉ ngực lớn mà mông của em cũng thật vĩnh, đẹp quá đi mất!

Thời Dao nhú mày, cắn ghét lui về sau 3 bước.

Ngay lúc cô nghĩ muốn nhảy khỏi cửa sổ, đúng lúc [111111] đi lấy đồ trong nhà xong ra tới, chắn phía trước cô, chặn tầm nhìn của hai người qua đường kia.

- Cái quái gì vậy số 3, chặn bọn tôi làm gì? Tránh qua một bên cho bọn tôi xem mỹ nữ có được không?

[111111] xem hai người kia như không tồn tại, chỉ quay lại nói với Thời Dao:

- Nhảy dù ở 60 độ Bắc, đi kiểm dù nhảy đi!

Nói xong, [111111] nhảy ra khỏi cửa sổ trước.

Thời Dao vội vàng đuổi theo sau.

- Chờ bọn tôi một chút, bọn tôi cũng muốn kiểm dù nhảy.

Lúc trên đường đi tìm xe, hai người qua đường kia lại không quên đùa bỡn với Thời Dao.

Người qua đường số 2: Mỹ nữ, em còn chưa trả lời bọn anh, em có bạn trai chưa?

Thời Dao giả chết.

[111111] vào garage, khởi động một chiếc xe lái ra ngoài.

Người qua đường số 1: Mỹ nữ, hay là phải hỏi liệu em có lên giường với ai...

Tiếng nói của anh còn chưa kết thúc, [111111] đã lái xe đâm vào Người qua đường số 1, còn cán qua cán lại mấy lần.

Người qua đường số 2: Cái gì vậy, người anh em, cậu có biết lái xe không..

Chữ "vậy" còn chưa nói xong, [111111] lại lái xe cán qua người tên đó, nghiền qua nghiền lại như khoai tây.

Người qua đường số 1: Chết dẫm, số 3, mắt cậu bị mù sao?

Người qua đường số 2: Mẹ nhà cậu, số 3, cậu mắc cái gì vậy?

[111111] ngoảnh mặt làm ngơ không nói gì với hai người họ, đạp thắng xe, nhảy xuống, nâng từng người mình vừa tông vào đứng dậy, cho họ đứng thành một hàng ngang, sau đó lại lên xe, lại đạp chân ga... tông vào họ lần nữa.

- Mẹ...

- Chết tiệt!

Hai người họ càng mặt mày tức giận hơn.

[111111] như không nghe thấy gì, cứ xuống xe dựng họ đứng dậy rồi lại lên xe tông họ thêm lần nữa...

- - -

A... người mà tôi dẫn theo có thể để các cậu đùa bỡn như vậy sao?

Lâm Gia Ca cười gằn, vừa tông bọn họ chết lại vừa dựng bọn họ đứng dậy, tiếp máu, sau đó lại tông chết tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Muốn sống không được, muốn chết không xong

- Số 3, cuối cùng là cậu xong chưa hả?

- Đúng vậy đó, số 3, sắp phải chạy khỏi khu vực có độc, cậu để dành đồ hồi máu đi!

Để dành? Sao những lời vừa rồi các người không để dành lại trong họng đi?

Lâm Gia Ca không thèm đếm xỉa đến những lời nói của hai người họ, lại nhẹ nhàng quay đầu, đi về phía xe, lại cán qua người bọn họ một lần nữa.

Cứ như vậy, anh lại nhảy khỏi xe, đi đến chỗ hai người đang quỳ trên mặt đất.

Anh cúi người, cứu bọn họ, như đột nhiên nhớ ra chuyện gì, mở miệng hỏi:

- Các người là hacker?

Người qua đường số 2: Đúng vậy đó người anh em, chúng ta đang định hack toàn bộ 500 người đứng đầu, vì vậy cậu coi chừng đó.

Chẳng trách anh có chà đạp đến mức nào cũng không thoát khỏi game, thì ra là hack vào rồi phải chờ đến hết ván mới có thể thoát ra được.

- A, thì ra là như vậy...

Lâm Gia Ca từ từ trả lời một câu như vậy, sau đó đưa tay rút trở về.

Người qua đường số 1: Người anh em, cậu muốn chơi trò gì nữa, sao lại không cứu bọn tôi nữa?

Người qua đường số 2: Nhanh lên đi người huynh đệ, đây là lần thứ 8 tôi bị cậu đụng chết rồi, mất máu rất nhanh, nếu cậu không cứu, bọn tôi sẽ mất rất nhiều điểm, tôi có thắng ba trận liên tiếp nữa cũng không thể hack lại đến level này nữa đâu!

Người qua đường số 1: Người anh em, tôi sắp chết rồi, cứu tôi, cứu tôi nhanh lên, tiểu mỹ nữ bên cạnh cũng đứng đứng nhìn như vậy, mau tới cứu bọn tôi đi.

- Nếu là hack acc thì...

Lâm Gia Ca lại từ từ mở miệng.

Hai đồng đội này cho rằng Lâm Gia Ca sẽ cứu bọn họ, liền phụ họa ừ ừ mấy tiếng.

Lâm Gia Ca thở mạnh, như suy nghĩ thật kỹ, rồi lại tiếp tục động môi:

- Vậy thì không cần phải cứu...

- Có lộn không vậy?

- tôi kháo!!!

- @!@\$\$#%#^&

Sau những tiếng chửi rủa, một người đã biến thành một cái hộp.

Lâm Gia Ca không quan tâm đến những lời nói kia, bình tĩnh ung dung thông thả nói:

- Vừa lắm! Đam chết các cậu, cứu sống các cậu, khiến các người sống không được mà chết cũng không xong, chính là cái giá phải trả cho tội mạo phạm mẹ của các cậu đó.

Anh vừa nói xong, người còn lại cũng biến thành một cái hộp.

Lâm Gia Ca vừa điều khiển nhân vật của mình trong game vừa nhẹ nhàng nói tiếp:

- Bây giờ làm như vậy là thay mẹ của các cậu dạy dỗ các cậu thôi.

Bọn họ còn trong trận, đang mắng chửi gì đó, Lâm Gia Ca liền thoát game, vào wechat, tìm [Dao Hề thích ăn Ice Cream], nhắn tin cho cô:

- Thoát game đi!

- - -

Lúc [111111] lái xe giết hai người kia, Thòi Dao đã thất thần rồi.

Đĩ nhiên, nhân vật của cô trong game cũng sẽ đứng như trời trồng.

Cô đếm đủ 8 lần bọn họ bị tông chết, rồi lại được cứu sống, rồi lại bị đụng chết. Con số tiền sinh quả thật quá độc ác đến nỗi khiến người khác cực kỳ tức giận.

Có điều... là do miệng của bọn họ không sạch sẽ trước, vốn là cô đã tức đến không muốn chơi tiếp rồi, lại được con số tiền sinh ra tay trả thù cho cô, khiến tâm tình của cô sáng khoái hơn rất nhiều, lại cảm thấy lần chơi game này là lần thú vị nhất từ trước đến nay.

Không thể ngờ con số đại nhân lại là người độc mồm độc miệng như vậy a...

Mạo phạm mẹ của các cậu... Ý nói cô chính là mẹ của hai người kia, không phải sao?

Tuy rằng cô rất ghét hai người đồng đội kia, nhưng mà cũng không cần nói cô là mẹ của họ để rồi chà đạp người ta như vậy chứ!

Nghĩ nghĩ, Thời Dao không nhịn được cong môi lên, sau đó điện thoại trong bàn tay cô liền run lên, khiến người đang thất thần như cô hoàn hồn.

Là tin nhắn wechat của [111111]: Thoát game đi!

Thời Dao trả lời "Vâng" một tiếng, sau đó liền làm theo lời anh, quay lại phòng chờ.

Cô thấy [111111] vẫn không bắt đầu game, liền vào lại wechat nhắn cho [111111] một câu:

- Em về lại phòng chờ rồi.

[111111] cũng không trả lời cô, lần thứ hai vào game, Thời Dao cũng không thấy [111111] bắt đầu trận mới, liền quay lại wechat nhắn tin nữa:

- Anh không chơi nữa sao?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Muốn sống không được, muốn chết không xong

Thời Dao đang nghĩ ngợi, tại sao con số tiên sinh lại không trả lời mình? Cô có cần phải nhắn câu: "Anh không chơi vậy em chơi một mình trước nhe" không?

Sau đó Thời Dao vào lại phòng chờ, vừa vào, cô liền nhìn thấy một tin nhắn.

[111111]: Chờ hai người kia...

Thời Dao biết, hai người kia chính là Cao thủ và Nước trái cây.

Cô tiện tay chọn một cái icon OK, rồi nhấn đi.

[111111] vẫn cực kỳ lạnh lùng, không nói gì với cô.

Thời Dao tiện tay lấy một túi ô mai trên bàn xé ra, bỏ vào miệng một viên.

Cô vừa nghĩ vừa ăn, sau đó liền nhắn 1 tin cho [111111]:

- Vừa rồi, cảm ơn anh!

Con số đại nhân vốn không làm gì nên trả lời lại tin nhắn này rất nhanh:

- Không cần cảm ơn, tôi không ưa cái miệng dơ bẩn của mấy người kia nên xử lý thôi, không liên quan gì tới cô.

Ý là... nếu gặp người khác bị như vậy, anh cũng sẽ làm như thế?

Được rồi, hình như nếu anh gặp bất cứ ai trong tình huống vừa rồi cũng sẽ hành xử như vậy thật, nhưng anh có thể dừng... cái kiểu lạnh lùng như vậy được không? Khiến người khác không biết phải đáp lại như thế nào...

Thời Dao nhét liên tục ba viên ô mai vào miệng, sau đó bắt đầu đánh chữ:

- Dù là vậy đi chăng nữa, em vẫn muốn cảm ơn anh!

Thời Dao nhấn kèm một cái icon "bán manh", sau đó bổ sung thêm một câu:

- Có điều, anh cũng lái xe tốt ghê, hai người kia cũng có lúc muốn chạy trốn, nhưng anh vẫn có thể tông trúng bọn họ.

- - -

Trón?

Cô nương, cô xác định đây là một lời khen sao?

Đây là một thao tác cơ bản thôi cô có biết không?

Lâm Gia Ca hết chỗ nói, sau đó mới động ngón tay gõ bàn phím trên điện thoại:

- Cũng đúng, đối với những người cấp thấp này, thật sự có thể sẽ trón lắm..

Gửi tin nhắn thành công, bởi vì ngồi tập trung quá lâu nên Lâm Gia Ca đứng lên, xoa xoa cổ.

Đang xoa, động tác của anh bỗng nhiên dừng lại.

Nếu không phải vừa rồi Tiểu Khủng Long nói cảm ơn, anh cũng không ý thức được anh đã giúp cô...

Kỳ thực cho dù cô là một người em gái xa lạ, nhưng bị đùa bỡn như thế, anh cũng không nhịn được mà ra tay giúp đỡ.

Nguyên nhân rất đơn giản, anh không ưa mấy kẻ trên Internet, không cần biết người ta có học thức hay đầu đường xó chợ, cứ muốn nói gì thì nói, không cần biết những điều họ nói có làm tổn thương lòng tự trọng của người khác hay không.

Thế nhưng, anh giúp cô hôm nay thật giống như hôm anh ở Vàng Sơn Lộng Lẫy đã giúp khi Bánh Bao Mềm bị nói xấu sau lưng, chịu oan ức, anh liền không nhịn được mà hôn cô.

Thật sự rất giống bị trúng tà. Rõ ràng Tiểu Khủng Long và Bánh Bao Mềm là hai người khác nhau, sao hai người họ đều có thể làm cho anh có cảm giác kích động như nhau, để anh phải làm những chuyện mà từ trước đến nay chưa từng làm?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Khẩu thị tâm phi, thật ngại quá đi

Nguyên nhân anh cảm thấy hai người rất giống nhau chính là vì hai người họ đều rất thích ăn uống..

Phải...

Trong đầu Lâm Gia Ca lại so sánh Tiểu Khủng Long với Bánh Bao Mềm một lần nữa.

Một người thì có timeline wechat toàn là thức ăn, một người thì hát cũng hát những bài liên quan đến ăn uống, dù có được tỏ tình, đang từ chối người ta đi chăng nữa, cũng dầy mặt hỏi còn ăn tiếp được không..

Thật giống như... hai người như có thể nuốt cả thế giới vậy... không ai thua ai...

Nhưng mà... hình như hai người lại rất khác nhau...

Bánh Bao Mềm rất đẹp, là vẻ đẹp ngọt ngào thanh khiết...

Còn Tiểu Khủng Long thì... lại gợi nhớ cho anh bộ phim về công viên kỷ Jura...

Anh lắc đầu, bỏ những hình ảnh về loài động vật thời tiền sử đó qua một bên, vừa tiếp tục nghĩ..

Tiểu Khủng Long tính cách tốt hơn, đơn giản, thẳng thắn, cũng không lập dị hay giả tạo, làm cho người ta có cảm giác yên tâm thoải mái.

- - -

- Cũng đúng, đối với những người cấp thấp này, thật sự có thể sẽ trón lắm.

Những người cấp thấp này...

Thời Dao nhìn chằm chằm mấy chữ này, bỗng nhiên hối hận vì mình đã tán dương con người "cấp mèm cao" kia...

Như vậy giống như lần đầu tiên cô bị anh chọc giận ấy.

Khó trách bình thường anh không muốn nói chuyện, vì anh sợ bản thân vừa mở miệng ra sẽ bị mọi người biết anh "cấp cao" ấy.

Thời Dao lựa chọn im lặng, bắt đầu chuyên tâm ăn ô mai.

Ăn một lúc, Thời Dao vô tình lướt lên những tin nhắn mà cô đã gửi cho [111111] cách đây một tuần.

Bây giờ anh cũng không để bụng chuyện đó nữa, nên cô có thể mượn cơ hội này xin lỗi anh, coi như chuyện gì đã qua thì cứ cho qua, để cô không còn cảm thấy áy náy nữa.

Nghĩ vậy, Thời Dao liền cầm điện thoại di động lên, bắt đầu nghĩ nên nói như thế nào.

- Có chuyện này, em phải giải thích với anh một chút, tuần trước, em không cố ý nói như vậy đâu. Chỉ là do tình huống lúc đó cấp bách, cho nên em mới lỡ lời. Nhưng dù là tình huống nào đi chăng nữa, nói như vậy cũng là em không đúng, cho nên, xin lỗi anh!

- - -

Lâm Gia Ca đang chìm trong suy nghĩ của mình, lại bị âm báo tin nhắn làm cho hoàn hồn, liếc mắt nhìn màn hình, là tin nhắn của [Dao Hề thích ăn Ice Cream] gửi tới, anh đọc xong liền sững sốt một chút, sau đó mới nhớ ra là cô đang nói chuyện tuần trước cô mắng anh là người xấu...

Về mặt của Lâm Gia Ca nhất thời không được tự nhiên cho lắm.

Kỳ thực, tuần trước khi cô hỏi anh có rảnh không muốn nói chuyện với anh, anh đã muốn trả lời...

Nhưng mà nhớ đến những câu nói kia, anh có chút khó ư, nên mới xóa những chữ vừa mới gõ, lựa chọn im lặng.

Đã một tuần trôi qua, anh vốn mặc định rằng chuyện này đã trở thành dĩ vãng rồi, không ngờ Tiểu Khủng Long lại là một người chấp nhất như thế.

Có điều, một cô bé làm sai nói xin lỗi với người lớn, anh cũng không cần phải "khó ư" người ta nữa.

Tốc độ gõ tin nhắn trả lời của Lâm Gia Ca rất nhanh:

- Chuyện đã qua, tôi cũng đã sớm quên từ lâu rồi.

- - -

Thời Dao nhìn thấy tin nhắn của [111111] như vậy, cảm thấy rất chân thật.

Nhưng mà cô cũng phải giải thích một chút:

- Nhưng thật sự là em chỉ có 40kg, hơn nữa em cao 1m65, không phải 1m4 đâu... Em cũng rất linh hoạt, không phải mập đến nỗi đi đứng không nổi, em nói cho anh biết, em nhảy cao rất tốt nha, hội thao cấp ba em còn được giải nhất toàn trường đó.

- - -

Lâm Gia Ca đang uống nước nhìn thấy những tin nhắn của [Dao Hề thích ăn Ice Cream] như vậy liền không nhìn được mà phun ra ngoài.

Tiểu Khủng Long có cần phải đáng yêu đến vậy không a?

Phải giải thích cho anh như vậy mới chịu à??

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đến Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Khẩu thị tâm phi, thật ngại quá đi

Ở đây là Internet, không ai nhìn thấy ai nên muốn chém gió thế nào thì chém sao?

Được rồi được rồi, Lâm Gia Ca đành phải gõ ba chữ: "Tội tin cô!"

Còn để một dấu chấm cảm đầy thành ý.

Gửi tin nhắn thành công xong, Lâm Gia Ca tiện tay bỏ điện thoại đi động xuống.

Sau một lát, anh lại cầm lên, gõ chữ:

- Đúng lúc, tôi cũng phải nói rõ với cô, tôi không phải là người xấu tính, tôi chỉ muốn giữ mình trong sạch thôi. Từ nhỏ đến lớn, một người bạn gái tôi cũng không có, là vì tôi đang chờ một người mình thật sự yêu thương xuất hiện. Đương nhiên, tôi cũng không phải là người xấu xí nhất vũ trụ, càng không xấu đến nỗi khiến người khác nuốt không trôi cơm, tôi rất tuấn tú... Nữ sinh theo đuổi tôi rất nhiều, tôi thu được thư tình còn nhiều hơn là đề toán... Tôi không gạt cô đâu, tôi còn đẹp trai hơn cả mình tinh trên màn ảnh nhỏ, từ nhỏ đến lớn ai cũng gọi tôi là hotboy.

- - -

Thời Dao vừa đâm một hộp sữa chua uống một hộp lớn, nhìn thấy những câu đó trong tin nhắn suýt tý nữa là phun sữa ra ngoài.

Cũng may cô còn nhìn được, bằng không lãng phí sữa chua thì thật đáng tiếc.

Có điều, chắc là con số tiền sinh đang khoác lác thôi.

Anh khi dễ cô ngốc sao? Người đẹp trai từ nhỏ đến lớn như vậy, sao một người bạn gái cũng không có?

Tám phần là vì đây là thế giới ảo, mọi người không gặp nhau, không biết đối phương có vẻ ngoài như thế nào.

Quên đi, vì vừa rồi anh tin tưởng lời nói của cô, cho nên cô liền từ bi không vạch trần anh...

- Em tin anh.

Thời Dao gõ chữ xong lại thấy dấu chấm không có thành ý cho lắm, đổi thành mấy dấu chấm cảm:

- Em tin anh!!!

Sau đó mới gửi tin đi.

- - -

Thời Dao nhấn xong giấy trước, giấy sau Cao thủ và Nước trái cây đã về đến ký túc xá, náo loạn cả cái group chat.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream] và [111111] không nói gì thêm nữa, không hẹn mà gấp, cùng nghĩ thầm trong lòng: "Khẩu thị tâm phi, thật ngại quá đi!"

Sau đó, bốn người bọn họ lại vào game.

Ngày hôm sau, buổi trưa, ăn cơm xong, Thời Dao liền lên xe buýt đi đến bệnh viện thăm ông nội Lâm.

- - -

Hai giờ chiều Lâm Gia Ca có tiết, ở ký túc xá đến 1h55 mới cầm sách đi cùng Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu đến giảng đường.

Đi được nửa đường, điện thoại di động của anh lại vang lên, là tài xế gọi điện thoại tới nói:

- Tiểu thiếu gia, có chuyện tôi vẫn chưa thể nói cho cậu biết. Hôm qua Thời tiểu thư có nói chiều nay sẽ đến bệnh viện thăm lão gia.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Thụ sủng nhược kinh

- Thăm thì thăm chứ...

Lâm Gia Ca hờ hững trả lời tài xế, trong lòng lại thầm mắng tài xế nhà ông nội một câu, Bánh Bao Mềm đến thăm ông nội là chuyện bình thường, có gì phải báo cho anh biết chứ? Dư tiền điện thoại à? anh lại muốn để điện thoại xuống, muốn cúp máy.

Lúc điện thoại di động chỉ mới đưa xuống tới cổ, Lâm Gia Ca như bị điểm huyệt vậy, đột nhiên đứng yên bất động.

Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai thấy Lâm Gia Ca ngừng lại, cũng dừng bước theo, quay người không hiểu đi về phía anh:

- Lão đại, sao vậy?

- Ai gọi điện thoại cho cậu mà vẻ mặt có vẻ nghiêm trọng thế?

Lâm Gia Ca không để ý đến câu hỏi của hai người đó, liền đưa điện thoại di động lên tai lần nữa, nghĩ khi lúc này đã không còn chút hờ hững nào, khác xa với lúc này:

- Cô ấy đến thăm ông sao anh lại không báo sớm cho tôi biết? Bây giờ mới nói?

Đầu dây bên kia tài xế còn chưa kịp mở miệng giải thích, Lâm Gia Ca liền mở miệng nói tiếp:

- Tôi qua không phải anh nói mọi chuyện đã ổn thỏa rồi sao? Ổn thỏa của anh là như thế này đây hả?

Vừa nói, anh lại vừa đi ngược hướng giảng đường.

Lục Bản Lai:

- Lão đại, đi ngược hướng rồi, giảng đường ở phía bên này mà?

Hạ Thương Chư:

- Lão đại, chút nữa là phải vào tiết rồi, đây là tiết của đại ma vương, tuy rằng ông ta rất thích cậu nhưng mà cậu cứ trốn học như thế, nhất định sẽ có cách để đi chết cậu đó!

Đừng nói là Đại Ma Vương, cho dù tiết học đó là của Diệt Tuyệt sư thái, anh cũng không thể nào vào học nổi. Lâm Gia Ca không để ý đến hai người phía sau mình nữa, đi nhanh hơn đến cầu thang.

Bước chân từ nhanh đến mặt đất bằng phẳng đã chuyển thành chạy...

...

Taxi lao nhanh đến cổng bệnh viện, Lâm Gia Ca trả tiền xong, ngay cả tiền thối cũng không chờ lấy mà chạy đến cổng bệnh viện.

Thang máy có rất nhiều người, Lâm Gia Ca đứng chờ mười mấy giây, nhưng cuối cùng cũng không chờ được mà đi cầu thang bộ, lên lầu.

Anh vừa mới đến phòng tiếp nhận bệnh nhân, liền thấy bóng người Thời Dao quẹo vào dãy phòng bệnh của ông.

Cũng còn may, cô chỉ vừa mới tới thôi.

Lâm Gia Ca không dám lấy hơi đã nhanh chóng xông về phía cửa phòng bệnh của ông.

Thời Dao vừa mới đóng cửa lại giây trước, giây sau lại có tiếng cửa sau lưng mình, tiếng cửa mở rầm rầm khiến cô nheo mày quay lại phía sau nhìn.

Má Tôn nhìn thấy anh liền lo lắng hỏi dồn:

- Tiểu thiếu gia, có chuyện gì sao? Sao lại chạy đến nỗi đổ đầy mồ hôi vậy?

Lâm Gia Ca còn đang mừng thầm trong lòng, lúc này lại đứng ngây như phỗng, không lên tiếng.

Ông nội Lâm đang từ từ uống trà, ánh mắt nhìn Thời Dao đầy thắc mắc, sao cô bé lại đột nhiên đến đây, lại thấy Lâm Gia Ca xuất hiện, ông liền điều chỉnh một chút, giả vờ như bệnh rất nặng rất mệt mỏi, quay đầu nói với má Tôn bằng một giọng nói đầy mệt mỏi:

- Má Tôn, ly nước này hơi nguội rồi, mau đổi ly khác cho tôi đi.

Má Tôn nghe vậy liền vội vàng làm theo.

Ông nội Lâm miễn cưỡng vô cùng mới có thể uống được hai hớp trà:

- Má Tôn, tôi mệt rồi, mau dìu tôi nằm xuống đi.

Má Tôn vẫn làm theo.

Đợi đến khi ông nội Lâm nằm xuống xong, ông liền nói về phía Lâm Gia Ca:

- Chiều nay không phải con có tiết sao?

Lâm Gia Ca đang cố gắng điều chỉnh nhịp thở của mình lại bình thường, lại đi vào phòng bệnh, thuận miệng bịa ra một cái lý do:

- Đại Ma Vương bị hành kinh đau bụng rồi.

Đại Ma Vương?

Ông nội Lâm nhú mày:

- Đại ma vương là thầy Trương ấy hả? Không phải ông ấy là đàn ông sao?

Ách...

Lâm Gia Ca yên lặng hai giây, giả vờ như đang trấn định lại, ậm ừ mấy tiếng:

- Con nói thiếu chữ vợ, là vợ của thầy ấy.

- Thì ra là vậy...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Thụ sủng nhược kinh

Ông nội Lâm tất nhiên không tin, Đại Ma Vương kia chính là giáo sư Trương, dù sao năm nay ông tôi cũng đã sáu mươi tuổi rồi, dù tuổi của vợ ông ấy không xê xích bao nhiêu thì lớn tuổi như vậy rồi... còn có thể bị hành kinh sao? Nghĩ xong, ông liền để thêm một câu:

- Thầy Trương lấy vợ trẻ quá ha!

Lâm Gia Ca mím mím môi, không nói nữa.

Ông nội Lâm cũng lười nói tới nói lui với anh, liền nhìn về phía Thời Dao:

- Dao Dao, con còn đứng đó làm gì, ngồi đi!

Một tiếng Dao Dao của ông nội Lâm như một cái roi lạnh lẽo quất về phía tai của Lâm Gia Ca.

Thời Dao ngoan ngoãn đáp lại một tiếng dạ, liền đi về phía giường bệnh.

- Dao Dao, sao hôm nay đột nhiên con lại đến đây?

Ông nội Lâm nói chuyện với Thời Dao, giọng điệu lúc nào cũng cực kỳ hòa nhã thân thiết.

Nhưng câu hỏi này truyền đến tai Lâm Gia Ca như một tiếng bom nổ bùm một tiếng.

Anh không chờ Thời Dao mở miệng, đã giành trả lời trước:

- Thời Dao, chiều nay cô không có tiết sao?

Thời Dao vốn đang định trả lời câu hỏi của ông nội Lâm, đột nhiên bị Lâm Gia Ca chen vào như vậy, nhất thời cô liền yên lặng lại.

Anh... sao hôm nay anh lại chủ động bắt chuyện với cô, còn nói về thời khóa biểu nữa chứ, tình huống này hình như là lần đầu tiên ha.

Thời Dao sững sờ hai giây, sau đó mới ngáp ngừng nhìn về phía Lâm Gia Ca.

Cô không nói gì, chỉ gật nhẹ đầu.

Cô cho là anh sẽ không chú ý đến cô nữa, không ngờ vừa quay đầu nhìn về phía ông nội Lâm, không ngờ anh lại hỏi tiếp câu nữa:

- Ăn cơm chưa?

Con cậu đen kịt của Thời Dao xoay chuyển vài vòng, sau đó mới từ từ quay lại nhìn Lâm Gia Ca, gật gật đầu:

- Ăn... rồi...

- Ăn gì rồi?

Làm vậy... là đang muốn tán gẫu với cô sao?

Thời Dao nháy mắt mấy lần, sau đó mới trả lời:

- Thịt sốt cà, thịt kho tàu, canh cá, chè trứng, một chén com, một phần sườn xào chua ngọt, còn có canh bắp nữa...

Hỏi, anh chỉ muốn nói lảng sang chuyện khác thôi, có cần phải kể chi tiết cận kề như vậy không a?

Có điều... Bánh Bao Mềm sao lại có thể ăn nhiều như vậy? Còn nhiều hơn một phần ăn trưa của anh, vậy mà vóc người lại gầy gò, thật tỷ lệ nghịch với sức ăn kinh người của cô... sức ăn như vậy... thật không thể xem thường.

Lúc Lâm Gia Ca đang thất thần, Thời Dao đã quay đầu nhìn về phía ông nội Lâm:

- Ông nội Lâm, ông...

Thời Dao vừa nói được vài chữ, đã có một âm thanh chói tai vang lên.

Là tiếng kéo ghế...

Sau đó đã có một cái ghế đặt phía sau Thời Dao.

Thời Dao không biết tại sao tình hình lại kỳ lạ như thế này, người luôn ít nói như Lâm Gia Ca lại lên tiếng lần nữa:

- Ngồi đi!

Thời Dao được quan tâm đến nỗi kinh ngạc nhìn chằm chằm cái ghế vừa được kéo đến, lại hơi liếc nhìn Lâm Gia Ca, không dám ngồi.

- Sợ dơ hả? Vậy tôi lau sơ qua cho cô.

Lâm Gia Ca vừa nói xong, liền thật sự đi về phía bàn nước lấy khăn giấy.

- Không có, không cần đâu.

Thời Dao vừa kinh hãi lắc đầu thật mạnh, vừa nom nớp lo sợ... ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Anh vừa gọi cô là Dao Dao?

- Có muốn uống nước không?

- Không cần, cảm ơn anh.

- Ăn sữa chua không?

- Không, cảm ơn.

- Còn sữa bò thì sao?

- Cảm ơn...

- Ăn thêm trái cây nha?

- Cảm ơn anh...

- Cô muốn ăn trái gì? Tôi đi rửa cho...

Thời Dao như đứng đông lạnh như ngồi đồng than, giật giật người, ngoài lắc đầu cũng không thể nói được gì cho ra hồn.

Ông nội Lâm ngồi bên cạnh thấy cảnh này rất hài lòng mỉm cười, còn nháy mắt với má Tôn.

Tình huống như thế này thật tốn chất xám của anh, anh phải giải 100 đề toán còn chưa thấy mệt như hôm nay.

Vất óc hỏi hết những gì mình có thể hỏi, chắc này giờ có thể rút ngắn thời gian được phân nửa rồi ha?

Trong lúc Lâm Gia Ca cứ tâm tâm niệm niệm rút ngắn thời gian thì Thòi Dao đã quay về phía ông nội Lâm, sau đó hỏi bằng một giọng nói đầy ảm áp:

- Ông nội Lâm, ông đã khỏe hơn chút nào chưa? Bây giờ còn khó chịu ở đâu không?

Từ nhỏ đến lớn, dù Lâm Gia Ca có gặp phải vấn đề gì cũng luôn bình tĩnh xử lý, vậy mà bây giờ sau khi nghe cô hỏi ông như vậy xong lại toát mồ hôi lạnh.

Bánh Bao Mềm sao cứ chấp nhất giống như Tiểu Khủng Long thế? anh nói chuyện khác để dời sự chú ý của cô đi từ này giờ mà cô vẫn nhớ?

Ông nội Lâm được hỏi thăm thì mừng như mở cờ trong bụng:

- Có Dao Dao quan tâm ông như vậy, dù ông có bệnh nặng đến thế nào cũng sẽ khỏe lại.

Thòi Dao mỉm cười, lại nói sang những chuyện khác.

Lần này Lâm Gia Ca cũng không kịp ngắt lời, cô đã nhân cơ hội đó nói:

- Ông nội, hôm qua thật xin lỗi, đáng lý ra con phải đến thăm ông mới phải...

Ông nội Lâm đang rất vui vẻ, nhưng nghe vậy liền không hiểu gì, hỏi lại:

- Tội qua? Tội qua có chuyện gì sao?

Chuyện gì nên tội, cuối cùng cũng phải tội rồi...

Lâm Gia Ca cắn răng, nhìn ra ngoài cửa sổ, không đành lòng nhìn thẳng mọi chuyện xảy ra trên giường bệnh.

Thòi Dao nháy mắt một cái, cho rằng ông mệt nên không biết tội qua mình đã mê man, lại cố ý nhắc:

- Tội hôm qua, không phải bệnh của ông đột nhiên trở nặng, hơn nữa còn rất nghiêm trọng, còn luôn miệng gọi tên con, muốn gặp con, còn để tài xế đến đón con nữa! Không phải sao?

Tội qua? Bọn họ có ở bệnh viện đâu, ông thấy không có ai đến thăm, liền trốn viện ra ngoài đi ăn lẩu với má Tôn mà?

Sao tình hình lại biến thành ông không khỏe, sau đó mê man gọi tên Thòi Dao?

Ông nội Lâm nghe xong sững sững sờ sờ, cho rằng mình nằm mơ.

Nếu anh đã nói dối rồi, lại không muốn để cô biết sự thật, thì chỉ còn cách nói thật cho cô biết tất cả những chuyện đó là mưu kế của anh thôi.

Né không được, phải đối mặt rồi.

Nghĩ xong, Lâm Gia Ca âm thầm cắn răng, nhìn về phía ông.

Anh mở miệng trước ông nội, vờ như nhờ có sự nhắc nhở của Thòi Dao mà anh mới nhớ lại:

- Dao Dao không nói thì con cũng quên mất, ông nội, bây giờ ông thấy thế nào rồi? Có khỏe hơn tội qua chút nào không? Có cần con liên lạc với chị ở nước ngoài, mời chuyên gia về nước xem thử không?

Dao Dao?

Dao Dao...

Thòi Dao nhếch môi mỉm cười, qua chừng năm giây mới kinh ngạc nhìn về phía Lâm Gia Ca.

Anh vừa gọi cô là Dao Dao?

Ông nội Lâm bị Lâm Gia Ca nói như vậy, lại càng mơ mơ màng màng.

Đây là vụ gì vậy? Ông sợ hai người họ đòi hủy hôn cho nên mới giả vờ bệnh, nhưng làm gì nghiêm trọng đến mức phải mời chuyên gia ở nước ngoài đến thăm khám?

Ông nội Lâm cố gắng bình tĩnh suy nghĩ cho thật kỹ, bắt đầu làm cho ra lẽ:

- Dao Dao, con nói hôm qua ông bệnh rất nghiêm trọng, vẫn mơ màng gọi tên con, muốn gặp con sao?

- Đúng vậy!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Anh vừa gọi cô là Dao Dao?

Thời Dao gật đầu.

- Là Gia Ca nhấn tin báo cho con biết.

Bánh Bao Mềm, cô không thêm về sau thì chết hay sao hả?

Cô có biết hành động này đang là mưu sát chồng không? À, không phải, là chồng chưa cưới!

Lâm Gia Ca lại nhớ đến câu nói không sợ địch mạnh như hổ, chỉ sợ đồng đội ngu như heo.

- Lâm Gia Ca?

Ông nội Lâm lặp lại tên của anh lần nữa, sau đó mới dời tầm mắt sang nhìn anh.

Tầm mắt của Lâm Gia Ca chạm ánh mắt của ông nội, sau đó thái dương của anh liền nảy lên hai lần, sau đó vừa rồi anh liền hạ quyết tâm, nhìn thẳng vào mắt của ông, mở miệng:

- Đúng vậy, ông nội, ông quên rồi sao? Tối qua không phải ông muốn con gọi điện thoại cho Dao Dao gọi cô ấy đến sao?

- Ta muốn con gọi hồi nào...

Ông nội Lâm còn chưa nói hết, Lâm Gia Ca đã nháy mắt một cái, lại nói:

- Ông nội, ông thật sự không nhớ gì sao? Tối qua con đến thăm ông, sau đó ăn cơm với ông, lúc đó huyết áp của ông tăng cao đột ngột, còn sốt cao, vẫn mê man gọi tên Dao Dao đó.

Bịa chuyện!

Tất cả đều là bịa đặt!!

Tối qua đến trưa nay tên tiểu tử thúi này có đến thăm ông hồi nào đâu mà ăn cơm chung.

Còn cao huyết áp, còn phát sốt mê man?

- Mà... mà... mà...

Ông nội Lâm tức giận đến mức không nói nên lời, suýt chút nữa là nhảy dựng lên.

Lâm Gia Ca bình tĩnh đứng tại chỗ, tỏ vẻ vô tội, lại nói:

- Ông nội, ông nhớ kỹ lại đi, ông nhớ ra chưa?

- Mà... mà... mà... mà... mà...

Ông nội Lâm chỉ vào Lâm Gia Ca, tức đến nổi đỏ mắt.

Lâm Gia Ca lại mở miệng bổ sung thêm một câu:

- Ông làm như vậy Dao Dao sẽ nghĩ con đang lừa cô ấy đấy.

Ông nội Lâm như bị kẹt ở giữa, đột nhiên dừng lại.

Ông không biết tại sao Lâm Gia Ca lại làm như vậy, nên bắt đầu ngồi suy nghĩ.

Nếu như ông vạch trần sự thật lúc này, chắc chắn Dao Dao sẽ biết Lâm Gia Ca nói dối, bây giờ chuyện kết hôn của hai người còn chưa ổn định, giờ tên tiểu tử thúi này lại lộ thêm điểm dối trá nữa, chẳng phải là...

Ông nội Lâm hít một hơi thật sâu, sau đó mới cố gắng mỉm cười, mở miệng nói:

- Mày mày mày mày -- không nhắc thì ông cũng quên mất tiêu.

Nói xong, ông nội Lâm nhìn về phía Thòi Dao:

- Dao Dao à, ông lớn tuổi rồi, trí nhớ càng ngày càng kém, lại còn mê sảng nữa cho nên nhớ không rõ ấy... Ôi ngày hôm qua chuyện là như vậy, má Tôn làm bánh gato, ông nghĩ chắc chắn cháu cũng thích ăn, cho nên vốn muốn để bọn họ đưa tới cho cháu, sau đó không ngờ đang ăn cơm tối lại làm mệt. Sau đó, thì cháu cũng biết đó, ông mệt đến không nói nổi nữa...

Tên tiểu tử thúi này thật là bất nhân, cũng may mà ông già này nhanh trí.

Bây giờ bánh gato không có, cậu tự mình đi mua cho con bé một cái đi!

Nghĩ nghĩ, ông nội Lâm nhìn về phía Lâm Gia Ca:

- Bánh gato ở trong tủ lạnh ở nhà rồi. Con chờ Dao Dao về nhà lấy đi, không phải hai đứa học cùng trường sao? Đúng lúc hai đứa về nhà ăn bánh đi, xong rồi con đưa Dao Dao về lại về trường học luôn.

Lâm Gia Ca "ơ" một tiếng, lại phải gật đầu đồng ý.

Thòi Dao nghe ông nội Lâm nói như thế, liền tin là thật, cô lễ phép căn dặn ông chú ý đến sức khỏe, nghỉ ngơi nhiều một chút, chỉ là... cô còn chưa nói xong, đã có người gõ cửa phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Như có được cả thế giới

Má Tôn đứng ở một bên từ nãy đến giờ vẫn không dám nói gì, vừa buồn bực vừa đi về phía cửa phòng:

- Bác sĩ đã khám bệnh xong rồi mà, giờ này còn ai đến vậy?

Mở cửa, má Tôn nhìn thấy người bên ngoài thì giọng nói càng trở nên kinh ngạc hơn:

- Lương tiểu thư, sao cô lại đến đây?

Lương tiểu thư?

Là Lương Mộ Mộ ấy hả?

Thòi Dao quay đầu, nhìn về phía cửa.

Lương Mộ Mộ mặc một cái váy liền màu vàng nhạt, trong tay còn có túi lớn túi nhỏ, yêu kiều cười khê đứng trước cửa phòng bệnh, đang lễ phép chào hỏi má Tôn:

- Má Tôn, chào má, con đến thăm ông nội Lâm.

Má Tôn tránh cửa cho Lương Mộ Mộ vào:

- Lương tiểu thư, mau vào đi!

Nhìn thấy Lương Mộ Mộ vào, Thòi Dao liền đứng lên:

- Mộ Mộ!

Thừa dịp Thời Dao không chú ý, ông nội Lâm liền nắm lấy thời cơ, trừng mắt nhìn Lâm Gia Ca một cái.

Lương Mộ Mộ nghe thấy Thời Dao gọi mình, ánh mắt cũng tỏa sáng, cười thật tươi:

- Thật là đúng lúc, Dao Dao, cậu cũng đến thăm ông à...

Nói xong, Lương Mộ Mộ không đợi Thời Dao mở miệng trả lời liền nhìn Lâm Gia Ca cách đó không xa, hào phóng cười nói:

- Gia Ca, anh cũng ở đây sao!

Lâm Gia Ca không thèm để ý đến ánh mắt hung thần ác sát của ông nội, liền gật đầu chào Lương Mộ Mộ một cái.

Lương Mộ Mộ đã quen với thói lạnh nhạt của Lâm Gia Ca, cũng không để ý nhiều, liền cười khanh khách nhìn về phía ông nội Lâm:

- Ông nội Lâm, cách đây không lâu con nghe Dao Dao nói ông bị bệnh phải nhập viện, con đã sớm muốn đến thăm ông nhưng lại bận bịu không có thời gian, may mà con đã sắp xếp được chút thời gian rồi đây! Không ngờ lại đúng lúc gặp Thời Dao và Gia Ca nữa.

Ông nội Lâm không thèm trừng mắt với Lâm Gia Ca nữa, chờ Lương Mộ Mộ nói xong liền cười híp mắt:

- Mộ Mộ đúng là càng ngày càng hiểu chuyện rồi!

- Ông nội Lâm, sao ông lại nói như vậy, từ nhỏ ông đã thương con như cháu gái ruột trong nhà, bây giờ ông ngã bệnh, tất nhiên là con phải đến thăm ông rồi, không phải sao?

Lương Mộ Mộ đưa những túi trong tay mình cho má Tôn, còn không quên chỉ má những thứ đó là gì, dùng như thế nào, khi nào dùng thì tốt.

- - -

Bởi vì Lương Mộ Mộ đến nên trong phòng bệnh náo nhiệt hơn rất nhiều.

Từ nhỏ đến lớn cô đã biết ăn nói, khiến ông nội Lâm vui vẻ đến cười không ngậm miệng lại được.

Trái lại, khiến Thời Dao không nói nên lời.

Cuối cùng, Thời Dao cũng không nói gì, ngồi một bên, trong lòng không nghĩ gì, chỉ vừa ăn táo vừa nghe Lương Mộ Mộ nói.

Lâm Gia Ca tựa bên cửa sổ, cúi đầu xem điện thoại, nghiêm nhiên là đã trút được một gánh nặng, cực kỳ thư thái.

Lương Mộ Mộ thỉnh thoảng sẽ nói về anh mấy câu, có lúc anh sẽ gật đầu một cái, có lúc như không nghe thấy, không có bất cứ phản ứng nào.

Trước khi lên lớp Lâm Gia Ca đã quên sạc pin điện thoại di động, cho nên anh nhìn một chút, điện thoại đã không còn nhiều pin, anh liền cất điện thoại di động vào túi.

Lương Mộ Mộ nói gì đó lúc cao lúc thấp, rất có tiết tấu, nhưng vì vậy mà Lâm Gia Ca cảm thấy khá ồn ào.

Anh đứng trong phòng một lúc, không chịu được, đứng thẳng người muốn đi ra ngoài hóng mát một chút. Kết quả, còn chưa nhấc chân đi, mắt liền nhìn trúng Thời Dao đang ngồi trên ghế cách đó không xa.

Cô bé ôm một quả táo ăn, đang gặm rất chuyên chú.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Như có được cả thế giới

Trong mắt cô ngoại trừ quả táo trong tay cô cũng không còn thứ gì khác.

Cô ăn mỗi miếng táo, mặt mày sẽ tỏ ra rất vui vẻ một hồi, giống như là có được cả thế giới vậy, tỏa ra một cảm giác rất hạnh phúc.

Anh nhìn thấy nhiều người ăn thức ăn thơm ngon rồi, nhưng lại chưa từng thấy người vừa ăn vừa tỏa ra năng lượng hạnh phúc như cô...

Cũng có thể thấy cô bé này là một người rất dễ hài lòng với mọi thứ.

Lâm Gia Ca không nhận được nhìn chăm chú, nhìn đến lúc chính anh cũng không phát hiện được, khi cô đang ăn một miếng táo mới, môi cong cong lên, anh cũng đang vô tình mỉm cười.

Nhìn không biết bao lâu, ánh mặt trời ngoài cửa sổ xuyên qua khe cửa sổ, chiếu vào phòng bệnh, đúng lúc chiếu rọi lên người cô, khiến da thịt mềm mại trắng nõn càng khiến người ta cảm thấy đẹp mắt, nhu hòa.

Hình ảnh trước mắt đẹp như vậy, Lâm Gia Ca lại có chút tham vọng và kích động muốn giữ lại hình ảnh này mãi.

Trong lòng suy nghĩ như vậy xong, tay anh như bị quỷ thần sai khiến, từ từ lấy điện thoại di động đã không còn bao nhiêu pin ra, mở camera, lặng lẽ nhắm về phía Thời Dao.

Đúng lúc này Thời Dao lại cắn một miếng táo, miếng táo hơi lớn, khiến gò má cô phồng lên.

Khuôn mặt trái xoan của cô lúc này lại tròn tròn thêm một chút, rất đáng yêu.

Lâm Gia Ca nhanh chóng bấm chụp một cái, chớp lấy được khoảnh khắc này.

- Gia Ca, lát nữa anh về trường hay là về nhà?

Lâm Gia Ca nhìn Lương Mộ Mộ một chút, thờ ơ không trả lời, khóa màn hình rồi cất điện thoại vào túi.

- Nếu như anh về nhà, có thể cho em quá giang không?

Lương Mộ Mộ lại nói, nhưng Lâm Gia Ca vẫn không lên tiếng.

Ngược lại, điện thoại di động của Thời Dao ở trong túi cô lại vang lên.

Thời Dao vừa nhai táo vừa lấy điện thoại di động ra.

- Dao Dao, còn cậu thì sao? Lát nữa có phải về trường không? Nếu như không có chuyện gì gấp thì đến nhà mình ăn cơm tối đi, đúng lúc sáng sớm hôm nay anh mình gửi của từ Hokkaido về, có thể nhờ đi giúp việc nhà mình nấu vài món ngon!

Lương Mộ Mộ vừa nói vừa bước đến trước mặt Thời Dao, giả vờ như ngồi lâu mệt, ôm Thời Dao từ phía sau, dòn hết sức nặng lên người cô.

- Không được, tối nay mình đã có hẹn bạn cùng phòng rồi, ăn liên hoan với bọn họ.

Thời Dao vừa trả lời Mộ Mộ, vừa mở tin nhắn ra.

Là Hàn Cảnh gửi tin nhắn tới:

- Thời Dao, mẹ của anh vừa gửi một chút đặc sản ở quê lên, em có ở trong ký túc xá không? Anh đưa tới cho em.

- Hàn Cảnh?

Lương Mộ Mộ nháy mắt một cái, nhìn Thời Dao đang gõ mấy chữ:

- Em đang ra ngoài không có ở trong ký túc xá.

Lương Mộ Mộ lại mở miệng hỏi:

- Là bạn học nam của cậu ở trường sao?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Muốn bắt nạt cô, còn phải hỏi xem anh có đồng ý hay không!

- Ủ. Thời Dao đáp một tiếng, gửi tin nhắn trả lời xong liền cất điện thoại di động đi.

- Là bạn học cùng lớp hả?

Lương Mộ Mộ lúc nào cũng hiếu kỳ với những chuyện trong trường học như vậy sao?

Thời Dao găm táo dùng một chút, trầm mặc hai giây trả lời:

- Không phải, là một học trưởng của mình.

Hàn Cảnh? Học trưởng?

Lại là cái tên học trưởng Hàn kia nữa sao?

Lâm Gia Ca nhú mày.

- Oa, Dao Dao, thật ngưỡng mộ cậu quá đi, học trưởng thôi mà cũng đối xử với cậu tốt như vậy đó hả, mẹ gửi đặc sản từ quê lên liền đưa đến cổng ký túc xá cho cậu ăn, sao mình lại không có học trưởng như vậy chứ!

Ông nội Lâm vốn không để ý đến tin nhắn của Thời Dao lúc này khi nghe đến bạn học nam, học trưởng các loại, cũng đã bắt đầu cảnh giác.

Thời Dao không nói gì thêm nữa, chỉ giật giật môi, lại tiếp tục ăn táo.

Lương Mộ Mộ thấy Thời Dao không muốn nói, lại tiếp tục độc thoại:

- À, Dao Dao, mình nhớ ra rồi, học trưởng Hàn kia là đồng hương của bạn cùng phòng của cậu đúng không? Mình thật sự có ấn tượng rất tốt với anh ấy, ngoại hình rất chuẩn, tính cách cũng rất tốt, con người cũng rất nhu hòa... Nếu mình nhớ không lầm, năm ngoái sinh nhật cậu anh ấy đã dẫn cậu đi ăn riêng, còn tặng quà nữa đúng không?

Ông nội Lâm đã bắt đầu nhú mày.

Sinh nhật của Dao Dao còn tặng quà, còn dẫn đi ăn? Học trưởng kia thân thiết với Dao Dao lắm sao?

Thì ra bọn họ lại quen thân như vậy, còn tặng quà còn mời đi ăn! Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, sinh nhật Dao Dao là ngày nào?

Lâm Gia Ca bắt đầu nóng ruột.

Hình như ngoài chuyện cô rất thích ăn uống ra thì anh hoàn toàn không biết gì về cô cả.

- Dao Dao, nói vậy hình như mình cũng biết anh ấy, có lần bọn mình còn đi đến quán bar chơi nữa đúng không?

Trong ngực Lâm Gia Ca lại có một ngọn lửa nhen nhóm khiến anh nhú mày sâu hơn.

Em họ của Lương Cửu Tư thật dư hơi, sao cứ nói đến vấn đề này không tha vậy?

Qua hai giây, anh ngẩng đầu nhìn Thời Dao một chút, thấy cô ấy vẫn rất ngây thơ thuần túy, đôi khi đáp lại Lương Mộ Mộ vài câu, sau đó anh lại nhìn đến ông nội mình.

Lúc nhìn thấy biểu hiện không vui trên mặt ông, Lâm Gia Ca mới bừng tỉnh đại ngộ...

Nữ sinh với nữ sinh vẫn có khác biệt rất lớn.

Cứ đơn giản mà sống không tốt sao?

Tại sao lại để cho người khác cảm thấy chán ghét, dơ bẩn, xấu xa như vậy.

Có điều, Bánh Bao Mềm của anh nên được gọi là ngốc hay là đơn thuần đây?

Thủ đoạn rõ ràng như vậy, lẽ nào cô không nhận ra được sao?

Ông nội cũng thật là, tìm một người vợ chưa cưới cho anh lại chọn trúng một người ngốc như vậy. Có điều, ngốc thì ngốc, nhưng may là anh thông minh, bù qua xót lại, chắc sẽ không ảnh hưởng đến đời sau đâu ha!

Nghĩ vậy, Lâm Gia Ca liền thanh đạm lên tiếng:

- À, cô nói Hàn Cảnh sao?

Lương Mộ Mộ không ngờ Lâm Gia Ca sẽ chen vào, ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Gia Ca, còn mỉm cười đáp:

- Đúng vậy, Hàn Cảnh, Dao Dao thường hay gọi anh ấy là học trưởng.

- Cậu tôi sao, tôi cũng quen, cho nên khi đi cùng tôi Dao Dao cũng có quen biết cậu tôi.

Nói xong, Lâm Gia Ca không do dự liếc nhìn ông nội bên cạnh.

Đúng như dự tính của anh, biểu hiện trên mặt ông nội lại cười hiền như lúc nãy:

- Thì ra là bạn của Gia Ca và Dao Dao à, còn muốn tặng đồ ăn cho Dao Dao, vậy thì chắc là một người bạn tốt rồi, có thời gian thì dẫn bạn đến nhà chơi nha mấy đứa, chúng ta đều ở Bắc Kinh, có thời gian nên giúp đỡ những người bạn ở xa đến cho họ đỡ tuổi thân!

Lâm Gia Ca dạ một tiếng, đáp lại ông nội.

Đương nhiên anh cũng chưa quên, nhìn lại Lương Mộ Mộ một chút.

Nụ cười trên mặt cô gái ấy lúc này... lại có chút giả tạo.

Cũng phải, có thể là thật sao? Những chuyện mình ngồi về nãy giờ bị một câu nói của anh xóa sạch hết,... còn có thể tự nhiên diễn tiếp à?

Có điều, như vậy cũng đáng đời. Bánh Bao Mềm thoát nhìn là một cô gái hiền lành dễ bị bắt nạt nhưng mà... nếu như muốn bắt nạt cô bé của anh, còn phải hỏi xem anh có đồng ý hay không cái đã!

Nghĩ tới đây, Lâm Gia Ca không muốn ở đây thêm nữa, đứng thẳng người, nói với ông nội Lâm

- Ông nội, không còn sớm nữa, tối nay con còn có hẹn bạn học ăn cơm, con đi trước đây.

- Đi đi đi đi!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Muốn bắt nạt cô, còn phải hỏi xem anh có đồng ý hay không!

Ông nội Lâm giờ giờ tay, như đang mong anh rút mau một chút.

Lâm Gia Ca không quên kéo tay Thời Dao đi, cô không thể làm gì khác hơn là quay lại nói tạm biệt với ông một tiếng, sau đó nhìn đến Lương Mộ Mộ, cô cũng vẫy tay:

- Mộ Mộ, tạm biệt.

Lương Mộ Mộ còn chưa kịp đáp lại, cửa phòng bệnh đã bị Lâm Gia Ca đóng lại, khiến cô không nhìn thấy người bạn của mình nữa.

- - -

Tài xế đã chờ trước cửa bệnh viện từ lâu, sau khi Lâm Gia Ca nhét Thời Dao vào xe xong, sau đó mới buông tay cô ra.

Tài xế thắt dây an toàn xong, hỏi:

- Tiểu thiếu gia, đến trường học sao?

Lâm Gia Ca không mở miệng, chỉ hừ một tiếng, xe liền khởi động, vừa đi không được bao lâu, điện thoại di động của Thời Dao lại báo có tin nhắn tới.

Là tin của tên Hàn Cảnh kia nhắn lại cho cô sao?

Lâm Gia Ca lập tức đề cao cảnh giác, ngồi thẳng người dậy, ánh mắt lạnh lẽo chăm chú nhìn Thời Dao.

Anh nhìn thấy cô mở điện thoại di động ra, sau đó bấm bàn phím trả lời tin nhắn.

Đúng thật là tin nhắn Hàn Cảnh gửi cho cô, cho dù chữ có liti nha liti nhit nhỏ đến cỡ nào, nhưng thị lực của anh tốt, vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng.

- Vậy khi nào thì em về đến ký túc xá? Loại đặc sản này không thể để qua đêm, mẹ của anh muốn đem lên được đến đây phải ướp nước đá rất nhiều mới có thể mang đi được, vì vậy, tối nay phải ăn hết rồi.

Đầu ngón tay Thời Dao chuyển động, trả lời:

- Chắc khoảng nửa tiếng nữa là em có thể về đến trường rồi.

Học trưởng Hàn:

- Vậy thì tốt rồi, khi nào về đến nơi thì nói cho anh biết, anh đưa qua cho em.

Lâm Gia Ca không nhìn tin nhắn Thời Dao trả lời Hàn Cảnh, ngoảnh mặt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Anh nhìn chằm chằm thành phố đang không ngừng lùi lại phía sau, đột nhiên ánh mắt như nhớ ra chuyện gì, lóe lên một cái, liền lên tiếng nói với tài xế:

- Về nhà một chuyến trước đi!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Lời từng nói

Bầu không khí yên tĩnh trong xe bị câu nói này của anh phá vỡ, khiến Thời Dao và tài xế phải đồng loạt nhìn về phía anh.

Tài xế lấy lại tinh thần rất nhanh, trả lời một chữ "ạ" xong, liền bắt đầu thay đổi lộ trình.

Anh phải về nhà, còn cô thì sao?

Thời Dao nhìn chằm chằm Lâm Gia Ca năm giây, sau đó đúng lúc xe đi qua ga tàu điện ngầm, cô liền vội lên tiếng

- Vậy để tôi xuống xe ở đây đi, tôi đi tàu điện ngầm về trường.

- Còn bánh gato thì sao đây?

Lâm Gia Ca rũ mi mắt, liếc nhìn Thời Dao, lạnh lạnh hỏi.

Vì vậy, ý của anh muốn về nhà là để cho cô ăn bánh gato?

Thời Dao còn chưa nói, Lâm Gia Ca lại lên tiếng:

- Cô đừng nói là tôi phải mang bánh đến ký túc xá cho cô nha!

Thời Dao lắc đầu ngay lập tức:

- Không, không có...

Sáu năm trước, phản kháng của anh không có hiệu lực, chỉ có thể bị ép hôn với cô, bị gieo vào đầu suy nghĩ rằng cô là vợ chưa cưới của anh, anh có quá đáng với cô, vì không thể chấp nhận được sự gạ ép này.

Có thể anh sẽ nghĩ lúc đó cô còn quá nhỏ, hơn nữa đã sáu năm qua, có thể cô đã quên những câu nói kia, thế nhưng cô vẫn chưa quên, nói đúng hơn là chưa dám quên.

Lúc đó anh nói:

- Thân phận vợ chưa cưới của tôi, chỉ có một mình ông nội tôi thừa nhận, đối với tôi, cô đừng hòng, tôi cả đời cũng sẽ không chấp nhận cô là vợ chưa cưới của mình.

Anh còn nói:

- Người vợ mà tôi thừa nhận chỉ có thể là người mà tôi thích, chắc chắn sẽ là một người đẹp hơn cô, có khí chất hơn cô, sạch sẽ hơn cô, xuất thân tốt hơn cô, đáng yêu hơn cô, đơn thuần hơn cô...

Anh nói rất nhiều những tính từ trước chữ "hơn cô", khiến mỗi câu nói của anh đều mang đậm cảm giác ghét bỏ.

- Vì vậy, cô đừng cho rằng ông nội nói cô là vợ sắp cưới của tôi thì cô chính là vợ sắp cưới của tôi, tôi chỉ nói một lần thôi, tôi và cô chỉ là người xa lạ,

dù ông nội thật sự chuyển cô đến học cùng trường với tôi thì tốt nhất ở trường học đừng tỏ ra quen biết tôi. Nếu như để tôi nghe thấy bất kỳ tin đồn thất thiệt nào về tôi và cô, tôi tuyệt đối sẽ không tha cho cô.

Hầu như anh chưa cho cô cơ hội nói tiếng nào, liền nói rõ một tràng như vậy.

Sau khi nói xong, anh xoay người rời đi, nhưng đi được hai bước, anh liền quay đầu lại, bổ sung thêm ba chữ:

- Nghe rõ chưa?

Chờ cô gạt đầu, anh mới hải lòng mà nghênh ngang rời đi.

Lúc đó cô thật sự rất nhỏ, chỉ mới mười ba tuổi, anh lại hung hãn như vậy, liền có thể hù cho cô sợ, khiến tối hôm đó cô bỏ ăn một chén cơm.

Nghĩ đến tình huống lúc đó, Thời Dao lại sờ sờ bụng mình.

Đến giờ cô vẫn còn nhớ cảm giác của đêm hôm đó, cô đói bụng đến nỗi ngủ không được, khó chịu, muốn khóc.

Anh thuận miệng nói như vậy cũng chỉ vì không muốn cô quay lại trường học thôi, cô có cần phải tích cực ôm bụng như vậy không?

Đột nhiên Thời Dao lại mở miệng nói chuyện, thái độ trở nên nghiêm túc hơn rất nhiều:

- Những lời anh nói năm đó, tôi đều nhớ...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Lời từng nói

- Vì vậy, những năm qua, tôi hầu như không nói đến tên anh, càng không nói chuyện của chúng ta với người khác, những người ta từng quen trong trường, hầu như không ai biết tôi có bất cứ...

Thời Dao vốn định dùng chữ "'quan hệ", nhưng cô nghĩ một chút, lại cảm thấy tình hình của cô và anh không thích hợp lắm để dùng từ ngày cho lắm, liền sửa lại thành: "... qua lại gì với anh."

Không biết có phải là ảo giác hay không, cô càng nói, không khí trong xe càng lạnh hơn.

Cô nói không sai, sao bầu không khí lại biến thành như vậy.

Thời Dao trầm mặc hai giây, sau đó lại liếc trộm Lâm Gia Ca một chút.

Người thanh niên vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng, như có một tầng băng mỏng trên mắt và lông mày, ngay cả môi cũng mím lại, tất cả đều tỏa ra một luồng khí lạnh.

Thật kỳ lạ, những câu nói kia là do anh ra lệnh cho cô, sao bây giờ anh lại tỏ vẻ bất đồng như vậy?

Lẽ nào... là bởi vì cô nói quá nhiều lời?

Thời Dao dòi tầm mắt, có thể là do nguyên nhân này.

Trong quy tắc của anh, cô và anh không quen biết nhau, anh nhất định không muốn nói chuyện với cô quá nhiều, sao cô lại mắc phải sai lầm ngu xuẩn như vậy?

Thời Dao thức thời ngậm miệng lại, tự dằn lòng, không nên nói chuyện với Lâm Gia Ca nữa.

Trong xe lại yên tĩnh như cũ.

Nhưng không khí lạnh lẽo trong xe vẫn không tan biến.

Kỳ thực ban đầu khi cô nói: "Những lời anh nói năm đó, tôi đều nhớ...", anh đã có chút mơ hồ.

Anh không hiểu lắm, cô nhớ cái gì, nhưng đến khi cô giải thích rõ ràng, anh mới mơ mơ hồ hồ nhớ lại, hình như đúng là anh đã từng muốn như vậy.

Lúc đó tại sao anh lại nói như vậy ư? Vì anh uất ức, anh tức giận, nhưng lại không có chỗ để trút giận, vì thế tất cả những cảm giác tiêu cực đó đều được đổ lên người cô.

Anh không quen biết cô, ngay cả sự tồn tại của cô, anh cũng không biết. Lúc đó anh chỉ biết, anh cũng sẽ không cưới một người mà mình không yêu làm vợ.

Không yêu lại bị bắt cưới, tất nhiên anh sẽ có cảm giác mình bị bức bách, bị gạ ép, dưới quyền thế áp chế của ông nội, cảm giác của anh đối với cô lại càng tiêu cực, lời nói ra tất nhiên cũng sẽ rất tuyệt tình.

Kỳ thật, những điều cô nói đều rất đúng, nhưng rõ ràng không hiểu tại sao lúc này trong lòng anh lại rối bời.

Lâm Gia Ca càng nghĩ, lại càng phập phồng, thấp thỏm, càng lo lắng không yên thì bầu không khí trong xe lại càng ngột ngạt. Đến cuối cùng, chính anh cũng không chịu nổi nữa, phải mở cửa sổ xe, để không khí bên ngoài tràn vào trong xe.

Lúc xe sắp tới nhà họ Lâm, điện thoại di động của Thời Dao lại vang lên.

Cô bắt máy, bởi vì bên cạnh có Lâm Gia Ca nên âm lượng khá nhỏ:

- Alo? Học trưởng Hàn? Không có, em còn chưa về, có chút việc đột xuất, có thể sẽ về muộn ạ.

Nghe Thời Dao nói vậy, mi tâm của Lâm Gia Ca giật giật, sau đó lấy ra điện thoại chỉ còn 5% pin bắt đầu soạn tin nhắn.

- - -

Giờ cũng đã trễ, những người làm trong nhà họ Lâm đều đã rút đi.

- - -

Sau khi xe dừng hẳn, Lâm Gia Ca lại nói với tài xế:

- Chẳng phải cậu còn có chuyện sao? Nếu bận thì đi trước đi, lát nữa tôi tự gọi xe về trường.

Tài xế mở màng hai giây, sau đó gãi đầu nói:

- Đúng vậy ạ, lát nữa tôi có một chuyện quan trọng phải làm, bây giờ sắp trễ rồi, tôi phải đi trước đây.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Mặc đồ Của tôi trước đi

Lâm Gia Ca không nói gì nữa, mở cửa xuống xe.

Thời Dao cũng xuống xe theo, còn không quên nói thêm một tiếng cảm ơn với tài xế.

Tài xế chột dạ, trả lời một câu "Đừng khách sáo", sau đó lập tức rời đi.

Là ảo giác của ông sao? Sao ông lại có cảm giác công việc làm tài xế của Lâm gia càng ngày càng vất vả vậy kia? Ông cũng đã làm 10 năm rồi, sao vẫn chưa quen chứ?

Lâm Gia Ca quay về cửa lớn, nhập mật khẩu 666666 vào, sau đó cửa mở ra, anh đi vào vườn được hai bước rồi, vẫn chưa thấy Thời Dao đi theo, liền quay đầu nhìn về phía cô.

Ánh mắt của Thời Dao đụng phải cái ngoái nhìn của Lâm Gia Ca, trong lòng tính toán một hồi, cuối cùng cũng mở miệng nói:

- Tôi ở đây chờ anh.

Ánh mắt của Lâm Gia Ca trở nên lạnh lùng hơn rất nhiều, nhưng ngữ khí vẫn rất ôn hòa:

- Tôi tắm trước, chắc sẽ khá lâu, cô vào nhà chờ đi thi hơn.

Thời Dao bước đến, sau khi vào vườn nhà họ Lâm, cô suy nghĩ một chút, lại nói:

- Không thì tôi vào đem bánh gato đón xe về trước là được, anh cứ tắm đi, chúng ta đi một xe cũng không tiện lắm, nếu như ở trước cổng trường bị mọi người nhìn thấy...

- Tôi không mang theo ví tiền.

Thời Dao còn chưa nói xong, Lâm Gia Ca đã cắt ngang lời cô, đánh gãy luôn ý định muốn đi trước của cô.

Sau đó anh đi nhanh hơn rất nhiều, khiến khoảng cách giữa anh và cô ngày càng xa hơn.

Thời Dao vốn muốn nói gì nữa, nhưng chưa kịp nói ra khỏi miệng, đã thấy anh đi rất xa rồi. Cô đang nghĩ cô có thể đưa tiền cho anh mượn trước... nhưng lại chợt nhớ ra hai ngày trước đi siêu thị, vượt quá chi tiêu rồi, giờ chỉ còn tầm 100 tệ trong túi, không thể cho anh mượn tiền được.

Thời Dao không còn cách nào khác là im lặng đi theo Lâm Gia Ca vào nhà.

Anh hoàn toàn không để ý đến cô, cũng còn may trong nhà có dép đi riêng, cho nên cô có thể tự thay giày, đi vào phòng khách.

Lâm Gia Ca vào nhà sớm hơn cô đúng lúc từ nhà bếp đi ra, trong tay bưng theo một tách sô-cô-la nóng hổi còn đang bốc khói.

Anh đưa tách sô-cô-la nóng hổi cho cô:

- Cô uống cái này trước đi, tôi đi tắm một chút.

Thời Dao "ơ" một tiếng, đưa tay nhận tách sô-cô-la, sau đó... không biết là cô cảm chưa chắc anh đã buông tay hay sao đó, sô-cô-la nóng đổ lên người Thời Dao.

Cũng may không nóng lắm, không làm cô phỏng nặng, chỉ là quần áo của cô...

Thời Dao cúi đầu nhìn một vết bẩn có diện tích không nhỏ trên ngực áo của mình, vẻ mặt đầy khó chịu...

Sao cô về trường được đây?

Lâm Gia Ca nói "Xin lỗi" trước, sau đó như bất đắc dĩ chỉ chỉ lên lầu:

- Cô lên lầu tắm trước đi, tôi vào phòng chị xem có còn quần áo gì không, rồi đưa cho cô sau.

Cũng chỉ có thể như vậy... Thời Dao "ồ" một tiếng, sau đó đi theo Lâm Gia Ca lên lầu.

Lâm Gia Ca mở cửa phòng ngủ của mình, quay về phía Thời Dao, nói "Chờ một chút", sau đó mới từ từ vào phòng thay quần áo.

Thời Dao đứng trước cửa phòng ngủ một lát, mới cất bước đi vào.

Đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy phòng ngủ của anh, so với phòng ngủ của cô lớn hơn nhiều, giường cũng rất lớn, trên kệ bày đủ các loại cốc vàng.

Đều là những cốc có liên quan đến toán học, thì ra những tin đồn kia đều là thật, anh chính là thần đồng toán học siêu cấp.

Lúc Thời Dao đang xem phòng ngủ của Lâm Gia Ca, anh đã cầm một chiếc áo thun trắng từ trong phòng thay đồ đi ra.

Thời Dao vội thu lại tầm mắt, nhìn về phía Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca giơ tay ném chiếc áo thun về phía Thời Dao:

- Cô đi tắm rồi mặc đồ của tôi trước đi, tôi đến phòng chị tìm quần áo cho cô.

Thời Dao ôm áo thun của Lâm Gia Ca gật gật đầu.

Chờ đến khi Lâm Gia Ca ra khỏi phòng, Thời Dao mới vào nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Mặc đồ Của tôi trước đi

Nhà vệ sinh có tiếng nước chảy, Lâm Gia Ca đã lấy một chiếc váy liền thân của Lâm Gia Nghi quay trở lại phòng ngủ.

Anh vừa để chiếc váy đó lên giường, điện thoại di động Thời Dao đặt ở đầu tủ đã vang lên.

Lâm Gia Ca liếc nhìn màn hình điện thoại một cái, là Hàn Cảnh gọi tới.

Lại gọi hỏi cô khi nào về tới trường?

Thật kiên trì ha!

Lâm Gia Ca tắt âm điện thoại di động của Thời Dao, lại đi vòng vòng quanh phòng ngủ.

Anh đi được hai vòng, tầm mắt liền nhìn đến cánh cửa phòng ngủ của mình.

Đặc sản kia không phải để đến ngày mai sẽ hư sao?

Vậy cứ giữ cô lại một đêm là được rồi...

Lâm Gia Ca nghĩ, liền đi đến trước cửa phòng ngủ, cầm chìa khóa, vặn mấy vòng, sau đó rút chìa khóa ra, thử mở cửa, thấy cửa đã bị khóa trái, nhất định phải vặn tay nắm cửa từ bên ngoài mới có thể mở được, lúc này anh mới đi đến ban công, mở cửa sổ, không chút lưu tính ném chìa khóa xuống khóm hoa đang nở rộ trong vườn.

- - -

Thời Dao tắm xong, tìm máy sấy tóc một hồi cũng không thấy, chỉ còn có thể đi ra ngoài.

Lâm Gia Ca mặt lạnh ngồi trên ghế salon, đang cầm điện thoại đang sạc pin chơi.

Anh cao hơn cô rất nhiều, cô mặc áo thun của anh, đã dài hơn nửa đùi của cô, nhưng vẫn lộ hơn nửa đôi chân, khiến cô vẫn có chút không tự nhiên, kẹp chặt chân theo bản năng, sau đó nhẹ giọng lên tiếng:

- Anh có... máy sấy tóc không?

Nghe cô hỏi, Lâm Gia Ca ngẩng đầu nhìn về phía Thời Dao.

Tóc của cô ướt mềm, khoác lên bả vai, có thể do nước nóng, khiến mặt của cô phớt hồng, vóc dáng của cô tuy không cao, nhưng tỉ lệ rất cân đối, chân vừa thẳng vừa dài, trắng đến nỗi khiến người nhìn lóa mắt.

Lâm Gia Ca nhìn cô chằm chằm một lúc lâu mới hoàn hồn, đứng dậy đi tới trước bàn, mở ngăn kéo, lấy máy sấy tóc, cầm điện.

Thời Dao nói cảm ơn xong, liền đi tới cầm máy sấy tóc.

Cô vừa chuẩn bị sấy tóc, liền nhìn chằm chằm một quyển tạp chí trên bàn, tròn tròn mắt.

Tạp, tạp chí này toàn là tiếng Nhật, cô không hiểu ý, nhưng nhìn những người phụ nữ trên hình bìa đều là mấy cô nàng ngực to, da trắng, động tác gợi cảm..

Cho dù Thời Dao chưa từng nhìn thấy loại tạp chí này, nhưng cô cũng có thể biết, loại tạp chí này không dành cho thiếu nhi coi..

Lâm Gia Ca thấy cô mãi cũng không mở máy sấy, buồn bực nhìn cô một cái, sau đó mới nhìn theo tầm mắt của cô hướng về phía mặt bàn.

Khi anh nhìn thấy hình ảnh bìa trên tạp chí kia, trong đầu anh lại chửi mấy lần câu: "Lương Cửu Tư, tôi kháo cả nhà nhà cậu!!

Sau đó mới chồm qua mặt bàn lấy quyển tạp chí.

Mẹ nó, mấy ngày trước tên đó đến nhà anh ngủ nhờ thì thôi đi, buổi tối con xem mấy thứ tạp chí khiến nhiệt huyết sôi trào, mà xem thì mặc kệ nhà cậu, nhưng mà xem xong cũng không mang đi là sao!!!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Tôi không có hứng thú với con gái

Lâm Gia Ca nhìn một lúc lâu, mới nói được một câu với Thời Dao:

- Là của Lương Cửu Tư, không phải của tôi..

Sao cứ giống như anh chột dạ giải thích vậy, vấn đề là... nếu anh đang nói thật thì sao lại phải chột dạ chứ?

Lâm Gia Ca miễn cưỡng nói tiếp:

- Một ngày trước tên đó có đến đây ngủ nhờ một đêm, đem đến lại không mang đi.

Thời Dao đỏ mặt "à" một tiếng, không nói gì thêm, cũng không biết nên làm gì tiếp theo.

Phản ứng của cô như vậy, hình như không tin tưởng anh.

Lâm Gia Ca càng chột dạ, anh lại càng tức giận thầm rửa sả mười tám đời tổ tông nhà Lương Cửu Tư hơn. Sau đó lại nói với Thời Dao:

- Tôi không thích người trên bìa tạp chí đó đâu.

Anh đang giải thích sao? Đúng là càng tỏ thì lại càng đen mà...

Cái gì mà không thích người trên bìa tạp chí đó, không phải ý đang nói từ trước đến giờ anh vẫn xem rất nhiều thể loại này nhưng không thích người này sao?

Nhưng anh rõ ràng là không hề xem mà.

Lâm Gia Ca nhanh chóng đính chính:

- Không không không, tôi không phải có ý này, ý của tôi là, tôi không thích con gái.

Ài nè nè...

Anh không thích con gái, chẳng lẽ thích con trai sao?

Sao càng nói càng bậy thế?

Hầu như Lâm Gia Ca không chút chần chừ, liền chỉ vào bìa tạp chí, nói:

- Tôi không không phải, không thích con gái, ý tôi là... tôi không thích...

Mấy chữ sau Lâm Gia Ca còn chưa nói được, liền dừng lại...

Sao anh càng muốn làm sáng tỏ, lại càng mờ ám thêm vậy? Mà giải thích gì chỉ có bấy nhiêu đó lý lẽ, quay vòng vòng.

Có chuyện gì xảy ra vậy? Sự thông minh của anh đâu, tư duy logic của anh đâu? Bị chó tha hết rồi sao?!

Vấn đề là bây giờ không phải chỉ có những thứ đó của anh bị chó ăn mà ngay cả não của anh cũng có vấn đề, hoàn toàn không biết nên giải thích vấn đề này như thế nào.

Đúng vào lúc trong đầu Lâm Gia Ca đang rối thành một đồng bùi nhùi, Thời Dao đã mở miệng nói:

- Chuyện đó... chuyện đó, tôi hiểu rồi.

Hiểu?

Cô hiểu những thứ ngổn ngang mà anh đang cố giải thích sao?

Tình thần của Lâm Gia Ca bình tĩnh lại một chút.

Anh vừa định nói: "Hiểu thì được rồi", nhưng chưa kịp mở miệng đã nhìn thấy khuôn mặt phớt hồng của cô, giọng nói nhỏ nhẹ lại lên tiếng:

- Các anh, các anh đều là nam sinh, đều, đều sẽ xem những cái này...

Nói vậy là cô vẫn chưa hiểu ý của anh?!

Trong tình thế cấp bách, anh bật thốt lên:

- Tôi mới không phải là nam sinh!

Thế quái nào... càng nói càng loạn.

Lương Cửu Tư, tồ[(#)]#%'^&*!)(@&#&\$(@&\$&@&@

Lâm Gia Ca nhìn biểu hiện cố gắng nhịn cười của Thòi Dao, trong lòng anh lại càng hận Lương Cửu Tư thêm, vừa lo lắng giải thích:

- Ý tôi là, tôi không giống những nam sinh bình thường đó...

Thế quái nào nói một hồi anh lại tự nhận mình bất thường?

Cái quái gì vậy? Sao lại không thể giải thích được?

Lâm Gia Ca cảm tức đến nổi lấy quyển tạp chí xé thành từng mảnh nhỏ, bỏ vào thùng rác...

Khi anh bỏ xong rồi đi, lại suy nghĩ một chút, còn cố gắng nói với Thòi Dao một câu:

- Nói tóm lại, tạp chí này không phải của tôi, tôi không có hứng thú với con gái!

Bỏ đi bỏ đi, thà không nói còn hơn...

Lâm Gia Ca nhanh chân bước đi, muốn ra khỏi phòng, để cho mình bình tâm lại một chút.

Nhưng mà...

Lâm Gia Ca đi tới trước cửa phòng ngủ, đưa tay muốn vặn tay nắm mở cửa, nhưng vặn tới vặn lui vẫn không thể mở cửa được.

Thế quái nào? Chuyện gì nữa đây, sao cửa lại mở không ra?

Lâm Gia Ca lại dùng thêm sức, đến nỗi phát ra những tiếng lách cách cũng không thể mở mở được.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Tôi không có hứng thú với con gái

Thòi Dao sẩy tóc xong thấy anh cứ loay hoay với cánh cửa, liền cất giọng hỏi:

- Sao vậy?

- Cửa hỏng rồi, mở không ra.

Lâm Gia Ca vừa nói vừa vặn mạnh tay nắm cửa lần nữa.

- Sao đột nhiên cửa lại hỏng?

Thòi Dao chạy đến trước mặt Lâm Gia Ca, cúi đầu nhìn tay nắm cửa.

Cô nghiêng cứu năm giây, lại dùng ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Lâm Gia Ca:

- Như vậy là bị khóa trái rồi, anh có chìa khóa mở là được.

Đơn giản như vậy, sao lúc này anh lại không nghĩ ra?

Nghe thấy Thòi Dao nói vậy, Lâm Gia Ca mới đột nhiên nhớ lại, lúc này anh đã cố ý khoá trái cửa, mục đích...

Cũng may cô đã nhắc nhở anh, nếu không chẳng biết anh còn đứng đó vặn đến khi nào nữa.

- Vậy sao...

Lâm Gia Ca bình tĩnh đáp một tiếng, sau đó buông tay nắm cửa ra, đưa tay vào túi quần tìm chìa khóa.

Anh lật hết mọi thứ trong túi lên, cũng không tìm thấy chìa khóa.

Anh lằm bằm một câu:

- Kỳ lạ thật, chìa khóa đâu? Chẳng lẽ lúc nãy ngồi trên ghế bị rơi ra đó rồi à?

Lằm bằm lâu bầu, Lâm Gia Ca quay người đi về phía ghế sofa.

- Ế? Tại sao lại không có? Tôi nhớ là đã cầm chìa khóa lên lầu rồi mà?

Nếu đang diễn trò thì phải diễn cho tới, Lâm Gia Ca giả vờ quay đầu hỏi lại Thời Dao:

- Lúc này cô có thấy tôi mang chìa khóa lên lầu không?

Thời Dao cũng không để ý chuyện này, trung thực lắc lắc đầu:

- Tôi không thấy.

- Sau khi tôi vào phòng ngủ còn đi đâu nữa tôi?

Lâm Gia Ca giả vờ suy tư.

Cho dù đây chỉ là một câu hỏi bỏ ngõ, nhưng Thời Dao vẫn ngoan ngoãn trả lời:

- Anh còn đi đến phòng thay quần áo, còn đi đến trước bàn lấy máy sấy tóc.

Lâm Gia Ca đi theo những chỗ mà Thời Dao đã nói, nhưng vẫn không tìm thấy được chìa khóa, cuối cùng đành phải quay về phía Thời Dao, đành hoàng trình trọng nói:

- Cô cũng thử tìm giúp tôi xem sao.

- Được rồi.

Thời Dao ngoan ngoãn nghe theo lời Lâm Gia Ca, bắt đầu đi tìm chìa khóa.

Sau mười phút, vẫn không tìm thấy...

Có thể lúc này tôi pha sô cô la cho cô, chìa khóa rơi trên kệ bếp rồi cũng nên.

Lâm Gia Ca vừa lấy điện thoại đi động ra vừa nói:

- Để tôi gọi điện thoại cho người làm mở cửa.

- Cái gì? Bà về quê rồi? Cho nên không có trong nhà?

- Há? Đi ra vùng ngoại thành tảo mộ?

- Àch, muốn bị đuổi việc không hả?

- Chồng cô ngoại tình, đang đi bắt ghen?:o

-...

Lâm Gia Ca gọi người, nhưng thật ra lại không hề gọi cho ai, lúc "cúp máy" của người cuối cùng, mới quay lại nhìn về phía Thời Dao:

- Bây giờ người làm càng ngày càng không chuyên nghiệp!!

- Xem ra... tôi chỉ có thể gọi điện thoại cho má Tôn, xem bà ấy có thể về nhà một chuyến không...

Lâm Gia Ca lục tìm danh bạ một hồi, tìm số điện thoại của má Tôn, nhưng đầu ngón tay lại hoàn toàn không chạm vào nút gọi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Yêu em mãi mãi, yêu em suốt kiếp

- Không thể về đây? Ông đang truyền nước biển, ừ, lẽ như có chuyện gì máu chảy ngược lên ống dẫn thì phiền lắm, bà ở đó canh chừng ông đi. Khi nào hết nước biển thì hẳn về.

Dừng một chút, Lâm Gia Ca nhìn về phía Thòi Dao:

- Ồm... ông nội truyền nước biển xong má Tôn mới có thể về đây, cô có thể chờ không?

Lâm Gia Ca nói xong, lăm bằm lầu bầu câu:

- Không biết lúc má Tôn không ở đó ông có xảy ra chuyện gì không...

Thòi Dao nghe câu thứ nhất đang muốn trả lời, đột nhiên nghe thấy anh nói câu thứ hai xong liền im bật...

Ông nội Lâm đang bệnh, nếu má Tôn về mở cửa cho họ, thời gian không có bà ở đó, lẽ như bệnh của ông trở nặng thì ai kêu bác sĩ đây, ai chăm sóc đây?

Sáng mai cô không có tiết, tối nay cũng chỉ hẹn các bạn cùng phòng ăn lẩu, nhưng vẫn có thể dời sang hôm khác.

Nhưng mà, nếu như vậy thì, tối nay anh và cô sẽ ở cùng nhau trong một căn phòng sao?

Thòi Dao tổng kết một hồi, mới nói với Lâm Gia Ca:

- Không thì anh nói má Tôn không cần về nhà, cứ ở bên đó chăm sóc ông đi!

Đạt được mục đích, Lâm Gia Ca vẫn cố gắng giữ bình tĩnh, anh tỏ vẻ hơi miễn cưỡng, qua nửa phút mới nói:

- Được rồi!

Sau đó, Lâm Gia Ca lại gọi một cú điện thoại, đưa lên tai:

- Thôi khỏi đi, không cần về nhà, bà ở đó chăm sóc ông nội cho tốt đi!

Sau khi "cúp máy", trong phòng ngủ chỉ còn lại một mảng yên tĩnh.

Lâm Gia Ca ngồi trên ghế salon, thông dong cầm điện thoại di động, bắt đầu điên cuồng gửi tin nhắn chửi mắng Lương Cửu Tư:

- Lương Cửu Tư, cậu đúng là đồ bỏ đi, khôn kiếp, đồ mặt dày không biết xấu hổ, đồ cuồng d*m!!

Lương Cửu Tư trả lời tin nhắn rất nhanh:

- Tôi đã làm gì sai ư...

- Cút cút cút, tôi nói cho cậu biết, ông đây sẽ không để yên cho cậu!

Lương Cửu Tư:

- Tôi chọc cậu hồi nào, vừa nãy tôi còn bị nhảy mũi, có phải cậu đang mắng tôi không? Điện thoại tôi sắp bị nhấn đến nổi treo máy rồi.

- Ha? cậu vẫn còn tiểu JJ chứ? tôi cho là cậu không còn nữa rồi, đồ t*ng trùng lên não, gieo giống khắp nơi!

Bên kia, Thòi Dao cầm điện thoại di động ngồi ở tấm thảm gần phòng tắm, bắt đầu vào nhóm wechat của những người bạn cùng phòng gõ tin nhắn:

- Chúng bảo bảo, thật xin lỗi, tối nay mình có việc đột xuất nên không thể về trường được rồi. Để hôm khác đi ha!!

Lá sen (Hà Điền Điền): Dao Dao, mình ghét cậu!!

Quả Chanh (Lãnh Ôn): Hôm khác là hôm nào?

Tôi yêu Lý Dịch Phong (Giang Nguyệt): Hừ, lại lỡ hẹn, phần nộ!!

Thòi Dao và Lâm Gia Ca cách một chiếc giường lớn, cứ nhắn tin như vậy, không ai nói chuyện với ai.

Bầu không khí mạnh ai nấy thở như vậy trôi qua, không biết qua bao lâu, điện thoại của Thòi Dao lại vang lên.

Là Hàn Cảnh gọi đến.

Thòi Dao đang chơi game, nên bắt máy rất nhanh:

- Học trường Hàn?

Lâm Gia Ca đang gõ tin nhắn chờ bới Lương Cửu Tư, nghe thấy ba chữ này cũng dừng lại động tác.

- Thật ngại quá, lúc này em tắm không biết anh đã gọi điện thoại tới, nhưng mà hôm nay em không thể về trường học được, đặc sản kia anh cho chia cho mọi người ăn đi, đừng chờ cho em... đừng để hư mất...

Anh đừng nói làm em thêm...

Có nhiều thứ muốn nói như vậy sao?

Lâm Gia Ca cắn ngón tay, nhìn chăm chăm người còn không cúp máy kia một lúc, sau đó nháy mắt một cái, lấy tai nghe ra, như đang nghe nhạc say sưa, kim không được mà mở miệng hát:

- Yêu em mãi mãi, yêu em suốt kiếp...

Thời Dao đang gọi điện thoại nghe thấy mấy câu đó, tay liền run lên, suýt nữa thì làm rơi điện thoại xuống đất.

Đầu dây bên kia đang nói chuyện với cô cũng im bật, không nói tiếng nào nữa.

Lâm Gia Ca thấy như vậy, vẫn cứ thản nhiên hát, hát rất nhập tâm, giọng hát cũng càng ngày càng lớn:

- Ngày tháng cứ trôi sao chỉ mình anh thôi...

Hàn Cảnh hoàn hồn:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Yêu em mãi mãi, yêu em suốt kiếp

- Thời Dao, em... em...

Thời Dao cũng hoàn hồn, cô biết Hàn Cảnh muốn hỏi cái gì, không chờ anh nói ra liền nhẹ giọng trả lời:

- Là một người bạn của em.

- À!

Hàn Cảnh chờ thật lâu, thấy Thời Dao không có ý muốn giải thích tại sao cô không về ký túc xá mà còn ở bên cạnh bạn nam, liền nói:

- Vậy, anh cúp máy đây!

- Được, tạm biệt!

Lâm Gia Ca thấy Thời Dao cúp máy, môi cong cong lên, miệng vẫn không ngừng hát:

- Hạnh phúc ấm áp căn phòng xưa vẫn còn... Nhưng nụ cười em đã mãi xa rồi.

- - - -

Đêm còn dài, thời gian lại trôi qua rất chậm...

Hai người ở chung trong một căn phòng, nhưng không ai cảm thấy buồn ngủ.

Tám giờ hơn, [Hầu Tử mời cao thủ] @ [Dao Hề thích ăn Ice Cream] và [111111] trong nhóm wechat:

- Chơi game hom? Chơi game hom, chơi game hom nè??

Dìng...

Điện thoại di động của Thời Dao reo lên một tiếng.

Ding...

Điện thoại di động của Lâm Gia Ca cũng reo lên theo.

Thời Dao nhìn Lâm Gia Ca bên kia một cái, tay mở tin nhắn wechat của mình.

Xem xong tin nhắn của [Hầu Tử mời cao thủ], [Dao Hề thích ăn Ice Cream] do dự một lát:

- Em có thể đánh nhưng không thể nói chuyện, vì chỗ em không tiện nói chuyện cho lắm.

Cô gửi xong, điện thoại của Lâm Gia Ca lại ding thêm một cái.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Được, không thành vấn đề, chúng ta gỡ tin nhắn nói chuyện với nhau!

Thời Dao có thêm 1 tin nhắn mới.

Lâm Gia Ca có thêm 2 tin nhắn chưa đọc.

Anh đang chat với ai vậy kia... tin nhắn đến liên tục luôn!

Thời Dao quay đầu liếc mắt nhìn Lâm Gia Ca ngồi cách đó không xa, sau đó bắt đầu tìm tai nghe, tìm nửa ngày cũng không thấy, chỉ còn có thể chỉnh nhỏ âm lượng.

Dù sao cô cũng không đánh người, chỉ có những tiếng bước chân rất khẽ, chắc có nghe cũng không biết cô đang làm gì đâu.

[Nước trái cây] tạo phòng xong, sau đó @ [111111]: Lão đại có chơi hông?

Điện thoại của Lâm Gia Ca có 3 tin nhắn mới chưa đọc.

[111111] khoan thai bấm vào tin nhắn:

- Đánh, nhưng tôi cũng vậy, không tiện nói chuyện.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Ha ha. Lão đại, cậu đang chọc người ta sao?

Điện thoại của Lâm Gia Ca có 4 tin nhắn mới.

Thời Dao không nhịn được liếc nhìn Lâm Gia Ca lần thứ ba.

Anh cũng cảm thấy điện thoại của mình khá ồn, cho nên lại đeo tai nghe vào lần nữa.

Phòng ngủ lại trở nên yên tĩnh, Thời Dao thu lại tầm mắt, nhìn về màn hình điện thoại của mình.

Game bắt đầu...

Ván đầu tiên, vẫn nhận quà như bình thường.

Ván thứ hai:

Tư thế ngồi của Thời Dao không thoải mái, cho nên cô đổi vị trí, càng cách xa Lâm Gia Ca hơn, nhưng vị trí mà cô mới đổi lại khiến Lâm Gia Ca có thể nhìn thấy toàn bộ cơ thể của cô từ xa.

Cô đưa lưng điện thoại về phía anh, anh không nhìn được màn hình, nhưng lại có thể nhìn thấy đôi chân thon dài của cô đang đưa về phía tầm mắt của anh.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: 1 + 1 = ?

Mặc dù bị đôi chân dài kia quấy nhiễu nhưng Lâm Gia Ca vẫn còn một chút lý trí. Sau khi bắt đầu game, anh vẫn có thể chơi như bình thường, không có

gì bất ổn.

Nhưng đến ván thứ hai, số lần anh dời mắt về phía đôi chân kia lại càng tăng. Càng ngày càng nhiều.

Khi anh nhìn đến nỗi bản thân cũng đếm không xuể số lần nữa thì nhân vật trong game của anh lại bị một đối thủ dùng M24 giết chết.

Ván thứ ba, Lâm Gia Ca đeo tai nghe vào, nhưng Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu nói gì cũng không thể lọt vào tai anh, cho đến khi đột nhiên có tiếng "lão đại" thật lớn vang lên bên tai, anh mới hoàn hồn, dời mắt khỏi chân của Thời Dao, nhìn về màn hình. Lúc này anh mới phát hiện nhân vật trong game của mình đã nhảy dù xuống đến nơi rồi, vẫn đứng nãy giờ bất động...

Anh tùy tiện đi vào một phòng nào đó trong một ngôi nhà gần đó, Hạ Thương Chu mới nói:

- Lão đại, tôi mới lấy hết đồ trong nhà đó rồi.

Anh mới phản ứng lại, trong phòng này trống không, ngay cả một cái hộp cứu thương cũng không có.

Lâm Gia Ca thăm nhỏ nước bọt, lại đi đến một ngôi nhà khác, không biết nhìn tới nhìn lui kiểu gì, tầm mắt của anh lại rơi lên người Thời Dao lần nữa.

Cô mặc áo thun của anh, quá lớn so với cô.

Nhưng anh có thể ngờ ngợ nhìn ra được vóc người của cô rất cân đối.

Ánh mắt của anh nhìn cánh tay trắng nõn của cô một lúc, liền từ từ dời xuống dưới chân của cô.

Dưới ánh đèn, da thịt của cô mịn đến nỗi không nhìn thấy lỗ chân lông.

Lâm Gia Ca nhìn một chút, lại cảm thấy cổ họng mình khô khốc.

Trong phòng, bầu không khí lại càng ngày càng trở nên nóng nóng, khiến anh thờ cũng cảm thấy nặng nề, càng ngày càng vất vả.

Lục Bản Lai:

- Lão đại, nếu không chạy ra khỏi khu vực đó sẽ bị trúng độc mà chết đó!

Hạ Thương Chu:

- Lão đại, tôi ném thuốc cho cậu rồi đó, bọn tôi đưa Dao muối đi trước đây, trong nhà trước mặt cậu có xe...

Không biết qua bao lâu, bên tai Lâm Gia Ca lại có thể nghe được một vài giọng nói.

Anh không lên tiếng, từ từ dời mắt khỏi đùi Thời Dao, nhìn vào màn hình điện thoại.

Hạ Thương Chu:

- Lão Đại, nãy giờ cậu còn chưa đi lấy đồ, đang làm cái gì vậy hả?

Lâm Gia Ca không để ý đến câu hỏi của Hạ Thương Chu, nhìn chằm chằm vào màn hình, ngốc ngốc một lúc, mới nhặt những thuốc men, đồ hồi máu mà Lục Bản Lai quảng cho anh dưới đất lên, sau đó ngo ngẩn đi về phía trước.

Đi được vài bước, anh lại bất động, tầm mắt lại bị mất khống chế nhìn về phía đùi Thời Dao lần nữa.

- Lão Đại, cậu chỉ được như vậy thôi sao?

Trong tai nghe lại có tiếng Lục Bản Lai sắp phát hỏa.

Lâm Gia Ca không biết mình bị gọi bao nhiêu lần, anh lấy từng gói thuốc, từng hộp cứu thương, nhưng chỉ vừa mới thêm máu, phía sau lại có người đột nhiên nhảy xuống sau lưng anh, bắn vài phát, nhân vật trong game của anh lại ngã xuống đất...

Lục Bản Lai:

- Tôi không nhìn nhầm chứ? Đại thần hạng nhì của game lại bị người ta giết chết một cách dễ dàng như vậy??

Hạ Thương Chu:

- Cậu không nhìn lầm, không hề nhìn lầm, đúng là bị giết một cách dễ dàng như vậy đấy, thật là một sự sỉ nhục a...

Lục Bản Lai:

Chương 98: 1 + 1 = ?

- Thế quái nào...

Lục Bản Lai còn đang có rất nhiều những câu hỏi thì Lâm Gia Ca đã yên lặng để điện thoại xuống.

Ván này không còn Lâm Gia Ca gánh team, những người còn lại chỉ có thể cố gắng hết sức để vào được vòng cuối.

...

Thời Dao vẫn cho rằng [111111] có việc gì đó, nên không thể tập trung chơi game, những trường hợp kia xảy ra.

Đến ván thứ tư, [111111] càng ngày càng phân tâm.

Lúc nhảy dù từ trên máy bay xuống, mọi người nhảy ở một bên, anh lại nhảy xuống một chỗ hoàn toàn khác.

Chỉ như vậy thì không có gì đáng nói, anh lại không mở dù khi sắp tiếp đất, sau đó anh bị rơi xuống chết tươi, avatar của anh bị gạch chéo đỏ.

Ván thứ năm anh và Thời Dao vô tình vào cùng một gian nhà.

Thời Dao rất thức thời, nhìn thấy trang bị tốt cũng không lấy, để dành cho [111111].

[111111] lại như một tên đầu gối vậy, đứng trước cửa sổ bất động nửa ngày cũng không làm gì, cuối cùng để một đồng bom đạn dưới đất bất động theo.

Thời Dao không thể nói chuyện, trong lòng này giờ đã rất khó chịu rồi, giờ không nhịn được nữa, liền gửi trong inbox của nhóm một loạt dấu chấm hỏi: "??????"

[111111] không trả lời, bước đi vài bước lại bất động.

Thời Dao lại gõ chữ:

- Sao anh không lấy đồ đi?

Câu này Thời Dao còn chưa gửi đi, [111111] đã bị trúng bom chết.

Ván thứ sáu, bảy, tám, chín... tất cả đều chết vì những lý do rất ắt ơ, Con Số tiên sinh giống như hồn lìa khỏi xác vậy, khi thì bị giết chết, khi thì nhảy không bung dù té chết, lúc thì bị đánh bom, hoặc trúng khí độc chết.

- Trạng thái của Lão Đại hình như hơi sai sai ha...

- Đâu chỉ sai sai mà là quá sai! tôi chưa từng thấy Lão Đại như vậy luôn đó! Đây không phải là Lão Đại, Lão Đại của bọn tôi không phải như vậy!

- Lão Đại cậu có bị hack acc không vậy?

- Này tên hacker khốn kiếp kia, mau logout ra đi!

Lâm Gia Ca cũng không để ý đến con động kinh của Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu, chơi đến ván thứ 10 liền tháo tai nghe ra, bỏ điện thoại qua một bên.

Anh vì tránh để Thời Dao chú ý, liền dựa vào ghế sofa, nhắm mắt thất thần.

Nhưng não của anh trống rỗng không được bao lâu, nửa phút sau anh lại nghĩ đến đôi chân dài của Thời Dao.

Loại cảm giác đó giống như lúc này anh chơi game vậy, miệng nóng lưỡi khô, tâm hoảng ý loạn, cả người như phát sốt.

Lâm Gia Ca nhắm mắt lại, thở đều, cuối cùng lại càng ngày càng nóng, miệng càng XXX, lưỡi càng khô, tim đập loạn nhịp.

Bình tĩnh, bình tĩnh.... 1+1=...

1 + 1 =...

1 + 1 = hai cẳng chân trắng thon của Thời Dao!

Vãi đạn!!!!

Anh thật sự không thể nhịn được nữa, đột nhiên đứng sững lên khỏi ghế sofa, đi vào phòng thay đồ lấy đại một bộ quần áo mặc trong nhà, đi vào nhà tắm

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Hắt xì...

Chơi xong ván thứ 10 đã là 12 giờ khuya, đám [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] báo với Thời Dao họ phải off, không chơi nữa.

Thời Dao trả lời "vâng" một tiếng, nhưng vì tò mò nên lại inbox [Hầu Tử mời cao thủ]:

- Chuyện lúc nãy... Lão Đại của các anh làm sao vậy? Hôm nay cứ như người không biết chơi ý.

[Hầu Tử mời cao thủ]: Anh cũng không biết nữa, nãy giờ anh và Nước trái cây cũng rất tò mò đây! Từ trước đến nay anh chưa từng như vậy.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Không phải các anh ở cùng ký túc xá sao?

[Hầu Tử mời cao thủ]: Bình thường thì đúng là như vậy, nhưng mà hôm nay Lão Đại chưa về ký túc xá, đây là lần đầu tiên Lão Đại không về ký túc xá đây. Dao muội, muội nói xem có phải anh ra ngoài làm chuyện xấu, cho nên mới không tập trung như vậy không? kkkk...

-...

Thời Dao yên lặng không dám cho ý kiến, trong lòng tự hỏi tại sao một nam sinh lại còn nhiều chuyện hơn cô.

- Lão Đại của các anh không về, chắc là thật sự có bạn gái rồi.

- Vậy có nghĩa là qua đêm nay Lão Đại sẽ không còn là người băng thanh ngọc khiết nữa rồi hả?

Thời Dao tán dóc với [Hầu Tử mời cao thủ] một lúc lâu mới chúc nhau ngủ ngon, kết thúc cuộc trò chuyện này.

Trong phòng ngủ lúc này rất yên tĩnh, hầu như có thể nghe thấy tiếng nước chảy trong nhà tắm.

Nếu như cô nhớ không lầm thì Lâm Gia Ca đã vào đó nửa tiếng đồng hồ rồi, sao anh lại tắm lâu như vậy?

Đáng sợ thật, con trai còn tắm kỹ hơn cả con gái...

Không chơi game nữa, Thời Dao lại mở video xem giết thời gian.

Thời Dao cũng không biết mình đã xem bao lâu, cô chỉ nhớ rõ khi cô bắt đầu buồn ngủ, đến khi thật sự không chịu được nữa ngủ thiếp đi, tiếng nước chảy trong nhà vệ sinh vẫn chưa từng dừng lại.

- - -

Lâm Gia Ca tắm nước lạnh một lúc, mới có thể trấn tĩnh lại được.

Anh tắt nước, lau khô người, sau đó mặc quần áo sạch vào, cố gắng nghĩ đến 1 + 1 = 2 xong, mới mở cửa đi ra khỏi nhà vệ sinh.

Anh đến trước bàn, cầm máy sấy, vừa định mở để thổi cho khô tóc, anh đã nhìn thấy cô bé nằm trên tấm đệm dưới đất sau lưng mình đã ngủ qua gương.

Bánh Bao Mềm đúng là vô ưu vô lo, ở cùng phòng với một người đàn ông không thân thiết lắm mà dám ngủ như vậy...

Lâm Gia Ca nhìn chằm chằm Thời Dao một lát, để máy sấy tóc xuống, đi đến trước mặt cô, khom người ôm lấy cô.

Cô thật sự đã ngủ say, không bị hành động đó của anh đánh thức.

Anh nhẹ nhàng đặt cô lên giường, lúc đứng dậy, tầm mắt lại nhìn đến ngực của cô.

Cô mặc áo thun của anh nên cổ áo khá lớn, có thể nhìn thấy một phần...

Chỉ thấy như vậy, Lâm Gia Ca liền dòi tầm mắt, đỏ mặt, lấy chăn phủ lên người cô.

Anh đứng thẳng người, nhưng chân lại giống như bị đồ chì, đứng tại chỗ không thể động đậy.

Anh nhìn cô ngủ yên ổn trên giường, giữa giữa một lúc lâu, cuối cùng vẫn nhìn không được, cúi người xuống.

Khi anh môi anh sắp chạm vào môi cô, anh ngừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Hắt xì...

Anh đang cố đấu tranh tư tưởng, đang liều mạng chống lại ham muốn của bản thân, qua một lúc lâu, anh mới có thể nghiêng đầu, tránh khỏi môi cô, sau đó cố gắng thở đều, rồi từ từ đứng thẳng người, tắt đèn lớn chỉ để lại một ánh đèn ngủ, xong xuôi mới cất bước rời đi!

Vì cô ngủ, anh mới không dám sảy tóc, sợ làm ồn khiến cô thức giấc.

Cho nên anh tựa lên ghế sofa, cầm điện thoại di động, bấm bậy bạ một lúc, sau đó lại nhìn về phía cô.

Nhìn một chút, anh lại sắp phải đi tắm nước lạnh nữa rồi...

Cảm giác này thật là tàn nhẫn a...

Anh chưa từng chạm qua bất cứ người con gái nào, cho nên mới không kiềm chế được phải không?

Anh đột nhiên cảm thấy không đưa cô về trường, giam mình và cô trong một căn phòng như vậy, chính là đang tự tra tấn bản thân.

Lâm Gia Ca buộc mình thu lại tầm mắt, anh sợ chính mình sẽ làm ra những chuyện... không tôn trọng cô, lại cầm điện thoại đứng dậy đi ra ngoài ban công.

Đêm khuya, bên ngoài yên tĩnh đến rồi tĩnh rồi mù.

Anh nằm nhoài lên bàn bên ngoài ban công, nhìn bầu trời đêm một chút, thờ dãi.

Anh đã cô đơn không biết bao đêm dài đằng đẵng, nhưng hôm nay khi có một người bên cạnh, anh lại càng cảm thấy đêm nay dài hơn bất cứ đêm nào.

- - -

Ngày hôm sau Thời Dao thức dậy theo đồng hồ sinh học của mình.

Cô mở mắt, nhìn thấy mọi vật xung quanh xa lạ, suy nghĩ một lúc lâu mới nhớ lại mình đang ở trong phòng ngủ của Lâm Gia Ca.

Mà cô lại đang nằm trên giường của Lâm Gia Ca.

Thời Dao tròn tròn mắt, sững sờ nhìn trần nhà mười giây, mới vén chăn lên nhảy xuống giường.

Không, không phải cô ngủ dưới đất sao? Sao lại leo lên giường ngủ rồi?

Thời Dao cúi đầu, nhìn quần áo trên người vẫn hoàn chỉnh, sau đó liền nhìn vòng quanh phòng ngủ.

Trong phòng trống rỗng, không có Lâm Gia Ca.

Bên gối còn có một chiếc váy, trên váy còn có bàn chải đánh răng và khăn mặt mới, đều là dành cho cô.

Chắc là Lâm Gia Ca đã ra ngoài được rồi, cho nên mới không thấy đâu.

Thời Dao làm rõ tình hình xong, liền ôm đồ bên gối vào nhà vệ sinh.

Cô đánh răng rửa mặt được một lúc, đột nhiên nhìn mình trong gương, tròn tròn mắt.

Tối qua chỉ có một mình Lâm Gia Ca trong phòng, chắc chắn là anh đã bế cô lên giường.

Mặt Thời Dao đột nhiên đỏ lên, tim đập thành thịch.

Thời Dao rửa mặt xong, không dám tiếp tục ở trong phòng ngủ của Lâm Gia Ca nữa, cẩn thận cầm đồ của mình nhanh chóng đi xuống lầu.

Cô vừa đi xuống phòng khách, đã thấy Lâm Gia Ca ngồi trên ghế salon.

Nhất thời, cô lại hình dung đến cảnh hôm qua anh bế cô lên giường, mặt lại đỏ, sau đó cũng không tự nhiên dừng bước chân:

- Chào buổi sáng.

- Chào...

Lâm Gia Ca chỉ nói một chữ, sau đó lại hắt xì một tiếng thật lớn.

Thời Dao giật mình liếc mắt nhìn anh, lúc này mới phát hiện trước ngực anh đang ôm một hộp khăn giấy, trên bàn để đầy khăn giấy đã dùng rồi.

Anh... bị cảm rồi?

Thời Dao còn chưa nói, Lâm Gia Ca liền ném một cục giấy lên bàn, đứng lên nói:

- Đi thôi, taxi đang chờ ở bên ngoài.

Anh nói xong, lại hắt xì một cái.

Lâm Gia Ca đi trước, Thời Dao đi sau, giống như tối hôm qua khi cô vào nhà vậy.

Có điều, dọc đường đi lại có mấy tiếng hắt xì khác tối qua.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Thật là sức ăn khôn lường...

Ngồi trong xe, trong tiếng át xì của Lâm Gia Ca, hai người họ từ từ đi đến Đại Học G.

Lúc sắp tới trường học, Thời Dao nhìn thấy quán ăn gần trường chỗ cô thường ăn sáng, liền lên tiếng theo bản năng:

- Đề tôi xuống xe ở đây đi, tôi muốn đi ăn sáng.

Tài xế liếc mắt nhìn Lâm Gia Ca.

Lâm Gia Ca đang cầm khăn giấy lau mũi gật gật đầu, lúc này tài xế mới đạp thắng, xe dừng lại ven đường.

Thời Dao đói bụng cả đêm, xuống xe liền chạy ngay đến quán ăn.

Cô vừa chạy đến trước quầy, liền mở miệng nói:

- Ông chủ, cho con ba tô mì vẫn đấy.

Gọi nhiều dữ vậy?

Lâm Gia Ca đi theo sau cô, vừa định hỏi cô có hẹn bạn ra ăn cùng sao, nhưng chưa kịp hỏi đã nặng nề ax xì một cái.

Nghe thấy tiếng động, Thời Dao bất ngờ quay đầu nhìn Lâm Gia Ca, sau đó hỏi:

- Anh cũng ăn nữa sao?

Phí lời, không ăn thì anh đi theo cô làm gì.

Lâm Gia Ca cầm khăn giấy bịt mũi, không lên tiếng.

Thời Dao lại hỏi:

- Vậy anh muốn ăn gì?

Lâm Gia Ca nói bằng giọng mũi rất nặng:

- Gì cũng được.

Thời Dao:

- Vậy ăn vẫn thần giống tôi nha? Quán này có mì vẫn thần là ngon nhất.

Lâm Gia Ca gật đầu. Thời Dao liền thành thật hỏi:

- Vậy anh muốn ăn mấy tô?

Mấy, mấy tô? anh không nghe lầm chứ? Một tô còn chưa đủ sao? Lại còn hỏi mấy tô?

Môi Lâm Gia Ca khẽ run, không nói nên lời.

Thời Dao thương lượng nói:

- Vậy trước tiên tôi cứ gọi cho anh một tô, khi nào ăn hết thì gọi thêm được không?

Lâm Gia Ca lại gật đầu lần nữa.

Thời Dao quay đầu:

- Ông chủ, vậy là 4 tô mì vẫn thần nha!

Không phải đã gọi 3 tô rồi sao? Sao lại còn gọi thêm một tô nữa?

Lâm Gia Ca vừa nhảy mũi vừa không nhận được phải hỏi cho ra:

- Cô còn hẹn bạn ra cùng ăn sáng sao?

Thời Dao lắc lắc đầu, tìm một chỗ ngồi xuống:

- Không có, chỉ hai chúng ta thôi.

Lâm Gia Ca vốn đang muốn kéo ghế dựa trước mặt Thời Dao ngồi xuống, lại bị câu nói này của cô làm cho cứng đờ.

Chỉ hai chúng ta thôi?

Ý cô là... cô và anh,... 2 người, ăn 4 tô mì vẫn thần?

Nhất thời, Lâm Gia Ca lại nghĩ đến mấy câu: "Anh cũng ăn nữa sao" và "Anh muốn ăn mấy tô".....

Đừng nói là ban đầu cô gọi 3 tô mì vẫn thần... là chỉ gọi cho một mình cô ăn thôi nha?

Một mình cô ăn ba tô?

Lâm Gia Ca nhìn Thời Dao từ trên xuống dưới, đánh giá thân thể gầy gò ốm yếu của Thời Dao, nghĩ thầm, chắc là anh bị cảm nên xuất hiện ảo giác thôi.

Ngay lúc anh đã ổn định lại được tinh thần, kéo ghế ra, vừa mới ngồi xuống, Thời Dao bỗng nhiên lại nhớ đến chuyện gì đó, đột nhiên quay lại nói với ông chủ quán.

- Ông chủ, con quên nói, 4 tô mì vẫn thần lớn nha.

Lớn... tô... tô lớn?

Vậy là... anh không nghe nhầm rồi.

Chắc... chắc là cô mua thức ăn sáng dùm bạn thôi.

Bởi vì bị cảm, đầu Lâm Gia Ca hơi choáng váng, cho nên anh cứ xoắn xuýt vấn đề này rất lâu...

Sau đó, bốn tô mì vằn thắn lớn được bung lên.

Lúc Lâm Gia Ca cầm muống, tao nhả khuấy cho bớt nóng, thì Thòi Dao đã ăn được nửa tô.

Lúc Lâm Gia Ca ăn được ba cái vằn thắn, Thòi Dao đã ăn xong một tô.

Lâm Gia Ca ăn được nửa tô thì Thòi Dao đã ăn xong hai tô lớn.

Lúc Lâm Gia Ca ăn được hai phần ba tô mì thì Thòi Dao đã ăn được một nửa của tô thứ ba...

Lâm Gia Ca dứt khoát không ăn nữa, nhìn chằm chằm Thòi Dao ngồi đối diện.

Đợi đến khi cô ăn thấy đầy tô thứ ba, Lâm Gia Ca nhìn chằm chằm ba tô trống không trước mặt, nháy mắt một cái lại hai cái, sau đó ba hồn bảy vía mới từ từ quay về.

Vì vậy... ba tô mì vằn thắn lớn, thật sự ban đầu là gọi cho một mình cô ăn...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Thật là sức ăn khôn lường...

Đây là ba tô lớn đó trời ạ!

Một lúc lâu sau, trong lòng Lâm Gia Ca mới xuất hiện một bình luận: thật là sức ăn khôn lường...

So với một lão đại như anh còn ăn mạnh hơn, khiến anh thật xấu hổ!

Thòi Dao ăn nó, nhìn thấy Lâm Gia Ca cứ nhìn chằm chằm ba cái tô trước mặt, cũng không hề động muống, liền mở miệng hỏi:

- Anh ăn no rồi sao?

Kỳ thật là không no, chỉ là cảm cúm khiến anh cực kỳ choáng váng, lại không có khẩu vị gì. Lâm Gia Ca ừ nhẹ một tiếng, coi như là đáp lại cô.

Một hai ba bốn... anh còn lại sáu cái vằn thắn vẫn chưa ăn xong, thật là lãng phí quá nha.

Thòi Dao nhìn sáu cái vằn thắn còn sót lại trong tô của Lâm Gia Ca, dừng lại một lúc, sau đó mới giơ tay gọi chủ quán đến:

- Ông chủ, tính tiền!

Cô nương, cô còn nhìn tô của tôi làm gì, đừng nói với tôi là cô đã ăn ba tô to như vậy rồi mà vẫn chưa no, còn muốn ăn những cái vằn thắn trong tô của tôi nữa nha...

Lâm Gia Ca thật sự sợ khi thấy Thòi Dao bỗng nhiên đưa tay ra, anh liền đưa tay kéo tô của mình về phía anh, sau đó ông chủ đi tới, anh mới buông tay ra soạn tiền lẻ.

Thòi Dao cũng móc tiền ra:

- Để tôi trả cho.

Lâm Gia Ca đưa tiền cho ông chủ trước:

- Tôi không có thói quen ăn ké người khác.

Bám váy đàn bà, chỉ có mấy kẻ trai bao mới làm như vậy.

Anh sao có thể để mình trở thành người như vậy.

Thòi Dao nhìn ánh mắt của Lâm Gia Ca, có chút kỳ quái

Cảm nhận được tầm mắt của cô, Lâm Gia Ca ngẩn người, nhưng sau một lát mới từ từ phản ứng lại, hình như mình đã dùng sai từ rồi.

Sao từ tối hôm qua đến giờ anh cứ như vậy chứ? Cứ liên tục nói bậy nói bạ...

Lâm Gia Ca xoa xoa huyệt thái dương đau nhức, lại nói một câu để đính chính:

- Ý tôi nói, tôi không quen để con gái mời mình ăn.

- Ồ....

Thời Dao gạt mạnh đầu, ý nói cô hiểu rồi.

Lâm Gia Ca nhận tiền thối của ông chủ xong, đứng lên liền nói:

- Đi thôi.

Thời Dao cầm đồ lên, ngoan ngoãn đi theo.

Tài xế vẫn không rời đi, vẫn đứng chờ ở ven đường.

Nhưng Thời Dao lại không muốn lên xe theo Lâm Gia Ca.

- Ồm..

Lâm Gia Ca nghe thấy tiếng cô ậm ừ, liền dừng bước, quay đầu lại, nhìn về phía Thời Dao, thấy cô vẫn đứng ở trước quán ăn, không nhịn được nhúu mày.

Thời Dao:

- Anh cứ để tài xế chở đến trường đi, chỗ này cách trường học không xa, tôi tự đi bộ về là được rồi.

Lâm Gia Ca càng nhúu mày.

Thời Dao thấy anh không nói gì, lại giải thích:

- Bởi vì... bây giờ là buổi sáng, trước cổng trường sẽ có rất nhiều người qua lại, sẽ dễ bị nhìn thấy, không tốt lắm..

Thật kỳ lạ, cô đâu có nói sai a, chính anh là người không muốn để mọi người biết mối quan hệ giữa cô và anh... nhưng Thời Dao lại cảm thấy biểu hiện của Lâm Gia Ca càng ngày càng trầm hơn, dù sao đi nữa, cô vẫn phải nói tiếp:

-... Vì vậy, anh lên xe đi, tôi không lên đâu.

Môi Lâm Gia Ca mím lại rất căng, ánh mắt nhìn Thời Dao có chút dọa người.

Thời Dao lùi về phía sau nửa bước, quyết định bỏ của chạy lấy người:

- Vậy tôi đi trước, bye bye!

Nói xong, cô liền nhấc chân lên, hướng về phía cổng trường.

Cô chưa đi được hai bước, dư quang đã nhìn thấy Lâm Gia Ca đang nhanh chân đi về phía cô.

Anh muốn làm gì? Không phải muốn đánh cô chứ?

Thời Dao nghĩ vậy liền sợ hãi, sợ hãi lại khiến cô bước nhanh hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Chợt phát hiện... Tôi rất nghèo...

Nhưng mà, cô chạy chưa được hai mét đã bị Lâm Gia Ca kéo lại.

- Anh anh anh...

Thời Dao còn chưa nói được gì, Lâm Gia Ca đã nói trước:

- Cô ngồi xe về trường đi, tôi tự đi bộ về.

Thời Dao sừng sốt, sau hai giây liền ngẩng đầu lên nhìn Lâm Gia Ca.

Biểu hiện trên mặt anh không tốt chút nào, nhưng ngữ khí của anh lại rất nhu hòa, sao giọng điệu của anh lại nhỏ nhẹ như vậy?

Trong thời gian Thời Dao thất thần, Lâm Gia Ca đã kéo cánh tay cô, dẫn cô đến trước xe:

- Đưa cô ấy về trường học, đừng quên đưa bánh gato cho cô ấy.

Tài xế: "Dạ vâng, thưa thiếu gia."

Lâm Gia Ca không nói nữa, liền mở cửa xe rồi nhét Thời Dao vào.

Lúc anh chuẩn bị đóng cửa xe, lại như nhớ ra chuyện gì đó, một tay chống lên nóc xe, một tay vẫn còn giữ cửa xe, hơi khom người nhìn chằm chằm Thời Dao hỏi:

- Cô và em họ của Lương Cửu Tư thân nhau lắm sao?

Lâm Gia Ca hoàn toàn không biết, động tác này của anh khiến rất nhiều người bên ngoài chú ý, vì nó rất trêu người.

Trong lòng Thời Dao như có một con nai nhỏ chạy loạn, chưa thể suy nghĩ được gì, cô liền vội vàng nuốt một ngụm nước bọt, nhưng dù có làm thế nào cũng không thể kiểm soát được con nai nhỏ kia.

Lâm Gia Ca cho rằng cô không biết em họ của Lương Cửu Tư là ai, liền nói rõ hơn:

- Em họ của Lương Cửu Tư chính là con bé hàng xóm của tôi, tên là Lương...

Lâm Gia Ca liếc mắt nhìn tài xế như cầu cứu, tài xế lập tức bổ sung:

- Mộ Mộ tiểu thư!

- Ủ, đúng, chính là cô ta!

Lâm Gia Ca vừa nói vừa nhìn về phía Thời Dao một lần nữa:

- Hai người rất thân với nhau sao?

Thời Dao cố gắng lắm mới có thể ổn định lại con nai nhỏ kia, trả lời:

- Ủ, rất thân, cô ấy có gì ăn ngon đều để dành cho tôi một phần.

Cô nương, cô dùng phương thức này để xác định người ta có thân hay không thân với cô sao?

Lâm Gia Ca yên lặng một lát, mới động môi:

- Chuyện đó...

Anh chỉ nói hai từ, liền ngừng lại.

Thời Dao ngẩng đầu lên nhìn anh:

- Sao vậy?

Lâm Gia Ca không lên tiếng.

Thời Dao đợi một lát:

- Lâm Gia Ca?

Lâm Gia Ca hoàn hồn, ngữ khí có chút yếu ớt trả lời: "Không có gì!", sau đó liền đóng cửa lại, lùi về phía sau hai bước, để xe rời đi.

Trong lúc xe sắp chạy đi, Thời Dao nhìn qua cửa sổ, thấy Lâm Gia Ca đứng ven đường,

Người thanh niên cứ liên tục hắt hơi, lại sờ trong túi quần tìm khăn giấy, lau lau mũi.

Hành động như vậy nếu không thể tính là quá bình thường thì cũng phải nói là không có gì đẹp đẽ, nhưng tại sao anh làm, lại khiến cho người ta cảm thấy đặc biệt đẹp mắt?

Thời Dao cảm thán xong, lại nghĩ đến khi Lâm Gia Ca hỏi cô về em gái của Lương Cửu Tư rất thân sao...

Cô mím môi, rũ mi mắt.

Những chuyện sau đó dù anh không nói, nhưng dường như cô đã hiểu anh muốn nói gì...

Nhưng sao anh hỏi rồi, lại không nói hết?

Thời Dao mơ hồ đã hiểu được nguyên nhân, cô không dám chắc những điều mà mình suy đoán có đúng không, nhưng cô cảm thấy đó là chuyện không thể nào...

Sao anh lại nhắc đến Lương Mộ Mộ chứ?

Anh và Lương Cửu Tư đã quen nhau từ lâu, quan hệ tốt như vậy, cùng nhau lớn lên, thân như huynh đệ, Lương Mộ Mộ còn là hàng xóm của anh, khi còn bé thường hay chạy theo Lương Cửu Tư...

Có khi nào anh lại để ý đến Lương Mộ Mộ không?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Chợt phát hiện... Tôi rất nghèo...

- - -

Thật là kỳ quái, rõ ràng anh muốn nói với cô rằng không có chuyện gì thì đừng tiếp xúc nhiều với em họ của Lương Cửu Tư mà...

Sao lời đã lên đến cổ họng, lại không thể nói ra khỏi miệng chứ?

Là sợ cô biết người bạn đó không tốt, chỉ lợi dụng cô, sợ cô sẽ đau lòng sao?

Hay là sợ cô nghĩ mình nhiều chuyện, lại còn xấu tính đến nỗi đi nói xấu người khác?

Hoặc là cả hai đi, thế nhưng anh sợ cô đau khổ nhiều hơn,... giống như lần trước ở Vàng Sơn Lộng Lẫy... khi cô bị đám bạn của Lương Cửu Tư cười nhạo, anh thật sự không muốn cô phải đối mặt với tình huống đó lần thứ hai.

Quên đi, có thời gian anh vẫn nên nói chuyện với Lương Cửu Tư một chút, bảo tên đó dạy bảo tốt em họ của mình là được...

Có điều, Lương Mộ Mộ là con cháu của một gia tộc lớn, thông minh như vậy, sao lại không dùng sự thông minh của mình vào những chuyện có ích chứ! Không giống những người khác trong gia tộc chút nào. Không thể không nói, cô ta còn biết diễn kịch lắm, trước mặt ông nội hời hợt nói mấy câu đã khiến cho mối quan hệ của Bánh Bao nhỏ và nam sinh kia nghe có vẻ không bình thường rồi. Chẳng phải cô ta đang ngầm ám chỉ Bánh Bao nhỏ dù đã có anh là chồng chưa cưới nhưng vẫn thả thính lung tung bên ngoài sao?

Tại sao tụi con gái đều hay có cái tật như vậy! Xấu nét...

Lâm Gia Ca vừa nghĩ vừa đi về phía cổng trường.

Anh hoàn toàn không chú ý phía sau, chừng mười mét, bên trong một chiếc xem có một người đã quan sát hết tất cả những cảnh vừa rồi.

- - -

Trên đường về trường, Lâm Gia Ca không quên ghé qua hiệu thuốc mua một liều thuốc cảm. Vừa đẩy cửa phòng ký túc xá ra, anh cho rằng Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai còn chưa thức dậy, không ngờ hai người họ lại ăn mặc chỉnh tề đứng hai bên cửa, như thần giữ cửa không bằng.

Bị bệnh thần kinh sao?

Lâm Gia Ca cho mỗi người một ánh mắt như đang chửi họ bị khủng, sau đó đi vào phòng.

Lục Bản Lai nhanh chóng đuổi theo, cầm một chai sữa chua lại gọi là rượu:

- Lão đại, tôi có rượu, muốn nói chuyện xưa với cậu!

Hạ Thương Chu lấy mì ăn liền và một cây thịt xiên từ trong ngăn kéo ra, cũng đi qua:

- Lão Đại, tôi có thịt hun khói, cậu mau nói cho bọn tôi biết tối qua cậu đi gặp ai đi!

Lâm Gia Ca vừa nghĩ có nên đổi phòng ký túc xá hay không, vừa kéo ghế, ngồi xuống, mở máy tính lên.

Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai không thấy anh trả lời, liền mềm mỏng nói:

- Lão Đại, van cậu, mau nói cho bọn tôi biết đi có được không?

- Lão Đại, cậu đi gặp người yêu cả đêm đúng không? Mau nói đi!

Sắc mặt của Lâm Gia Ca vẫn không thay đổi, nhập password.

Lục Bản Lai: "Ba ba!!"

Hạ Thương Chu: "Ba ba!"

Lục Bản Lai: "Con trai, con gọi sai rồi, phải gọi là ông nội mới đúng!"

Hạ Thương Chu: "Cái đầu cậu!!"

Hai người họ cãi nhau một lúc lâu, sau đó mới cảm thấy mình lạc đề, liền đồng loạt nhìn về phía Lâm Gia Ca, kết quả còn chưa mở miệng, Hạ Thương Chu đã sắc mặt nhìn thấy một phim âm bản gì đó, kinh sợ nói:

- Lão Đại, không phải cậu nói là không muốn nhận hạng mục này sao? Cảm thấy độ khó cao, thù lao lại ít không hợp lý mà, sao bây giờ lại nhận?

Lâm Gia Ca gõ bàn phím, tùy tiện trả lời:

- À, chợt phát hiện,... tôi rất nghèo...

- Lão đại, cậu đang sỉ nhục bọn tôi sao?

- Đúng đó lão đại, chưa tính tài sản trong gia tộc, chi tiền gửi trong tài khoản ngân hàng của cậu đã hơn tám số 0 rồi, cậu đang khoe khoang công khai đó sao?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Độc nhất vô nhị, có một không hai

- Đúng vậy đó lão đại, cậu mà cứ như vậy, tôi sẽ không theo cậu nữa!

- Tôi cũng không theo nữa!

- A...

Lâm Gia Ca như nghe thấy chuyện cười, cười lạnh một tiếng đầy khinh thường, ghét bỏ nói:

- Nói thật, sao cứ như tôi là chủ nhân của các cậu thế?

Lục Bản Lai: "Lão đại, chỉ cần cậu muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể làm chủ nhân của tôi."

Hạ Thương Chu: "Lão đại, tối nay, tối nay tôi có thể làm ấm giường cho cậu! À không, tôi vì mấy con số 0 kia mà sẽ làm ấm giường cho cậu!"

Lâm Gia Ca kéo kéo môi, không muốn nói gì thêm với hai tên không biết xấu hổ này nữa!

Làm xong tài liệu, Lâm Gia Ca tắt máy tính, lấy sách vở:

- Muộn rồi, lên lớp thôi!

Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai cầm sách giáo khoa đuổi theo.

Lúc ra khỏi ký túc xá, Lục Bản Lai không quên vấn đề trọng điểm:

- Lão đại, nói thật đi, tại sao bỗng nhiên cậu lại nhận hạng mục kia?

- Bởi vì...

Lâm Gia Ca còn chưa nói hết, Hạ Thương Chu đã giành nói trước:

- Lão đại, không được than nghèo nữa nha! Đứa trẻ ba tuổi còn biết cậu chỉ dùng lý do này để gạt người thôi.

- Tôi nói thật lòng, gần đây tôi có cảm giác, bản thân thật sự rất nghèo... Vì tôi vừa phát hiện...

Nói tới đây, Lâm Gia Ca đột nhiên dừng lại, anh vốn muốn nói "cô bé" lại không nói nữa, sửa thành "một con thú nuôi, nó ăn rất khỏe, một bữa cơm có thể ăn gấp ba lần những con khác, tôi sợ tiền gửi ngân hàng nhiều đó là không đủ nuôi nó, nên phải cố gắng nỗ lực kiếm thêm tiền."

Hạ Thương Chu tròn mắt: "Là thú nuôi gì mà ăn ghê vậy?"

Lục Bản Lai há to miệng: "Lão Đại, đừng nói với tôi là cậu đang nuôi heo nha!!"

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu bắt đầu cười lớn: "Hahahaha"

Chỉ có điều, bọn họ cười được ba giây, liền im bật.

Bởi vì... trên mặt lão đại của bọn họ đầy tức giận, như không thích bọn họ nói về con thú nuôi đó như vậy.

Lục Bản Lai phản ứng rất nhanh, một giây sau liền nghiêm túc gợn cái lên với Lâm Gia Ca, nịnh nọt:

- Lão đại đúng là lão đại, ngay cả thú cưng cũng nuôi khác người thường nữa, đúng là thanh tân thoát tục!

Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai phản ứng đồng bộ:

- Lão Đại, cậu nuôi con gì vậy, để bọn tôi nuôi chung cho nó có bạn?

Đùa gì thế? Bánh bao nhỏ của anh sao lại có thể là heo?

Cho dù là heo, cũng là con heo độc nhất vô nhị, có một không hai trên thế gian này!!

Vì vậy, muốn nuôi cùng cho có bạn? Ha ha! Nghiêi khỏe đi! Nằm mơ cũng tìm không thấy đâu!

Nghĩ vậy, Lâm Gia Ca liền bước đi nhanh hơn.

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu cùng gọi: "Lão Đại!", gọi rất nhiều lần.

Lục Bản Lai: "Lão đại, nói đi nói lại thì tôi qua cậu đi đâu vậy? không phải thật sự đã xảy ra chuyện gì rồi chứ?"

Hạ Thương Chu: "Đúng vậy đó, lão đại, làm người không thể không thẳng thắn với bạn cùng phòng như vậy nha! Đây không chỉ là lần đầu tiên cậu cúp học mà còn là lần đầu tiên cậu không về ký túc xá, mất thì lại thâm quầng, hẳn là cả đêm không ngủ, có phải rất dữ dội mãnh liệt không? Hơn nữa còn để mình bị cảm, có phải là do quá lo hành động nên mới quên đi ý đến nhiệt độ xung quanh không?"

Lục Bản Lai: "Thế quái nào nghe mà muốn chảy máu mũi luôn, lão đại, không ngờ cậu lại chơi đến nước thân tàn ma dại như vậy!"

Chơi cái đầu cậu a!

Nhắc đến tối qua, mặt Lâm Gia Ca lại càng đen hơn.

Anh không ngủ cả đêm, nhưng không phải là làm hùng hổ quá không ngủ...

Anh thật sự là ở bên ngoài, nhưng mà là ở ngoài ban công, hứng gió lạnh cả đêm thì có!!

Nếu nói đến nhận ra điều gì... thì e rằng điều anh nhận ra là anh, một sinh viên khoa toán lại quên mất 1 + 1 bằng mấy! anh thật không ngờ, có một ngày, một nam thần như anh lại bị cảm dục đến nổi tắm nước lạnh cả đêm...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Độc nhất vô nhị, có một không hai

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu còn đang thao thao bất tuyệt lại cảm thấy Lâm Gia Ca có gì đó không đúng, hai người họ đang nói chuyện cười, sao anh lại như sắp giết người đến nơi a..

Bọn họ rất thức thời mở miệng nói đề tài khác:

- Bạn học Lục, hôm nay thời tiết tốt quá ha!

- Bạn học Hạ, hôm nay thời tiết đúng là rất đẹp nha! Trời xanh mây trắng, lại còn trong lành nữa!

Lâm Gia Ca liếc mắt nhìn bầu trời, lại thăm mắng hai con người kia thật xàm..

Rất muốn làm bộ không quen biết bọn họ.

Lâm Gia Ca nghĩ vậy, liền bước nhanh vào phòng.

Ba người vừa vào phòng học xong, giấy sau chuông liền reo lên.

Lâm Gia Ca ngồi hàng cuối cùng, nghe giảng được 5 phút, sau đó liền đem tư liệu trong Notebook ra kiểm tra lại.

Trong đoạn tài liệu, có nhiều lần xuất hiện chữ T.

Lâm Gia Ca nhìn một chút, tầm mắt liền cố định nhìn vào một chữ T. Bạn muốn đọc full liên hệ:

Anh chưa từng nghĩ có một ngày anh sẽ nhớ rõ tên của cô như vậy, đến nỗi vô tình nhìn vào một chữ cái cũng có thể nhớ đến cô.

Lâm Gia Ca nâng tay, đụng đến một chữ T trên màn hình, sau đó liền nhớ lại những chuyện trước khi vào phòng học, lại hồi tưởng đến những chuyện tồi qua.

Có lúc anh đi từ ban công vào nhà tắm, chỉ có một con đường duy nhất sẽ đi qua chiếc giường nơi thú cưng của anh đang nằm ngủ, thấy cô đã chần mềm qua một bên, anh sẽ dừng lại đắp chăn cho cô.

Có thể là do nhiệt độ trong phòng ấm áp, cô ngủ mà mặt cũng đỏ hồng.

Thời khắc đó, trong lòng anh lại kích động lần nữa, muốn giữ lại hình ảnh lúc này của cô, giống như lúc anh chụp lại hình ảnh của cô trong phòng bệnh của ông. Sau đó-- --

Lâm Gia Ca mò điện thoại trong túi mình, bấm vào hình ảnh trong Photo Album.

Trong album chỉ có hai tấm hình, một là chiều hôm qua, khi cô ăn táo trong phòng bệnh của ông, ánh mặt trời ấm áp, lông mày, khóe mắt của cô chỉ vì ăn táo mà tỏa ra niềm hạnh phúc đầy thỏa mãn.

Một tấm khác là hình ảnh tồi qua khi cô ngủ, lông mi dài như bướm bướm, đôi môi hồng hào nhếch lên, cả khuôn mặt liền tràn đầy hạnh phúc đến nỗi khiến người nhìn cũng cảm thấy ấm áp từ trong đáy lòng.

Tám giờ tối đúng, mọi người trong nhóm [Lại bấm lộn] đúng giờ lại gặp nhau trên bàn đồ sa mạc.

Hôm nay [111111] không mê man bất tỉnh như hôm qua, nhưng trạng thái cũng không tính là cực kỳ tốt.

Mười giờ rưỡi tối, [111111] liền thoát ra khỏi game.

Thời Dao hiểu kỳ: "Lão đại của các anh sao lại nghỉ rồi?"

[Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] đang liên thu bắt tạt thì không trả lời cô.

Là [Hầu Tử mời cao thủ] lại gửi một tin nhắn riêng trả lời:

- Lão đại không khỏe, sốt rất cao, vừa mới uống thuốc, nên buồn ngủ, vì vậy anh và Nước trái cây không thể nói chuyện rồi.

Thời Dao trả lời ba chữ Ồ ồ ồ... sau đó cũng không nói gì.

Bởi vì không nói chuyện nên Thời Dao không biết [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] muốn làm gì, không theo kịp tiết tấu của bọn họ. [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] nhiều lần đánh chữ muốn báo cho cô biết, nhưng lại bị đánh lén, ba người họ chết ngay lập tức.

Vấn này kết thúc đã gần 11h, Thời Dao nói với [Hầu Tử mời cao thủ] và [Nước trái cây] biết cô phải đi ngủ, sau đó thoát game, không hiểu sao nghe [111111] nóng sốt, cô lại nghĩ đến Lâm Gia Ca cũng đang bị cảm..

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Anh đã đỡ hơn chút nào chưa?

Thật trùng hợp, Con Số tiền sinh và Lâm Gia Ca lại bệnh cùng một lúc.

Có điều, sáng sớm nay trông Lâm Gia Ca có vẻ như cảm rất nặng, không biết anh có khá hơn chút nào chưa.

Mãi nghĩ tới những chuyện này nên lúc tắm Thời Dao có chút mất tập trung.

Tối qua khi cô buồn ngủ không chống mắt lên nỗi đã chiếm giường của anh, khiến anh không có chỗ ngủ, cho nên mới bị cảm đúng không?

Nghĩ như vậy xong, tim Thời Dao lại tràn đầy hổ thẹn.

Trước đây, lúc chưa thường xuyên gặp anh, Thời Dao cảm thấy con người này thật sự rất khó tiếp xúc, cao cao tại thượng, lạnh lạnh nhạt nhạt. Bây giờ sau khi tiếp xúc mấy lần, hình như anh cũng không phải hoàn toàn giống như những gì mà cô tưởng tượng.

Anh rất hiểu phép tắc, cũng rất hiểu thảo với người lớn, thậm chí sáng sớm nay còn nhường xe cho cô đi! Còn nữa... Bánh kem mà anh dặn tài xế đưa cho cô ăn cũng ngon nữa...

Ach... hình như càng nghĩ càng xa rồi,... Thời Dao vội vàng nghĩ tình hình lúc này cô nên làm gì cho phải phép...

Có phải cô nên gửi cho anh một tin nhắn, hỏi thăm tình hình bệnh tình của anh không?

Vấn đề này, cô cứ suy nghĩ mãi, cho đến khi cô nằm lên giường vẫn không biết có nên nhắn gửi gì hay không..

Cô cầm điện thoại di động đắn đo một lúc lâu mới tìm tên của Lâm Gia Ca trong danh bạ.

Cô dựng câu một hồi, sau đó đánh một dòng chữ:

- Anh đã đỡ hơn chút nào chưa?

Thời Dao muốn bấm nút gửi, nhưng còn chưa đụng tới màn hình, cô liền rụt tay lại.

Cô gửi tin nhắn cho anh như vậy, có phải quá đường đột không?

Dù sao đối với anh mà nói, cô vẫn là một người anh không muốn quen biết.

Thời Dao mím môi một hồi, nhìn màn hình điện thoại, định bấm vào nút gửi một lúc lâu, cuối cùng vẫn là... "khó quá bỏ qua", khóa màn hình, nhét điện thoại di động bên gối.

Cô sợ anh sẽ hiểu lầm cô có ý gì khác...

Hắn và cô xưa nay chưa từng là người trong cùng một thế giới, dù sáu năm qua cô và anh có gặp nhau, nhưng chỉ là kiểu những người qua đường nhìn nhau, tương lai nhất định sẽ đi về những hướng xa nhau.

Cô muốn hủy hôn, anh cũng không có chút chần chừ do dự nào liền đồng ý. Nếu không phải vì ông nội Lâm bị bệnh thì chắc chắn chuyện này đã được giải quyết xong rồi, anh và cô cũng không còn quan hệ gì nữa.

Thời Dao nhắm mắt lại, trở mình.

Cô làm sao vậy? Trước đây cô chưa từng nghĩ nhiều về vấn đề này như vậy, có chăng chỉ là cô luôn nhớ rõ những câu nói khiến người khác đau lòng trước kia của anh, khiến cô cảm thấy rất tổn thương, rất oan ức mà thôi. Nhưng bây giờ tại sao đáy lòng của cô lại loạn như vậy? Nghĩ mãi cũng không thể hiểu được, cũng không biết bắt đầu từ khi nào bản thân lại trở nên như vậy.

- - -

Chiều hôm sau, Thời Dao không có tiết, ngủ trưa xong tỉnh dậy liền đợi đến giờ hẹn ba người còn lại trong phòng đi ăn lẩu. Trong khi chờ đợi, cô lại vào game chơi một chút.

Sau đó cô lại quen một người bạn mới tên là [Bác Trà].

Chiều tối, lúc đang đi ăn lẩu, cô lại nhận được tin nhắn của [Nước trái cây] trong nhóm chat, nói tối bọn họ tối có hoạt động ngoại khóa phải tham gia nên có thể sẽ online chơi game trễ một chút.

Thời Dao trả lời câu: "Dạ được." xong, sau đó liền chuyên tâm bắt đầu ăn lẩu.

Lúc trở lại ký túc xá đã là 8h30, Thời Dao không có gì làm lại lên mạng chơi game lần nữa.

[111111] đang online, còn mời cô vào nhóm.

Ồ. Không phải nói là tối nay bọn họ có hoạt động phải tham gia sao? Sao anh lại không đi?

Thời Dao nghi ngờ vào phòng, sau đó lại nghe thấy mấy tiếng át xì.

Lúc này Thời Dao mới nhớ lại tối qua Cao thủ từng nói cho cô biết Con Số tiên sinh đang sốt cao.

Vì anh không khỏe cho nên mới không thể đi tham gia cùng với hai người kia?

Thời Dao vừa nghĩ, lại mở miệng hỏi:

- Anh đỡ sốt chưa?

[111111] nói giọng mũi rất nặng, "Ừ" một tiếng.

Thời Dao không nói gì, nhưng cô lại nhớ tới Lâm Gia Ca.

Cảm lạnh không phải là bệnh gì nặng lắm, nhưng cũng rất khó chịu, cũng không biết hôm nay anh đã khỏe hơn chưa nữa.

[111111]: Chuẩn bị!

Thời Dao hoàn hồn, đang chuẩn bị vào game, lại đột nhiên có tin nhắn từ hộp thư đến.

Cô mở ra, là người bạn lúc chiều cô mới làm quen, [Bác Trà] gửi tới:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Anh đã đỡ hơn chút nào chưa?

- Tiểu tỷ tỷ, dẫn em theo với!!

Thời Dao vừa nói chuyện với [111111], vừa mời [Bác Trà] vào phòng:

- Em có một người bạn muốn tham gia.

- - -

Ký túc xá phòng 501

Lâm Gia Ca ngồi quán một cái mền dày, hai lỗ mũi nhét hai miếng khăn giấy, trên trán còn dán miếng hạ sốt, anh cho rằng [Dao Hề thích ăn Ice Cream] có bạn thật ngoài đời của cô muốn chơi cùng nên không để ý lắm, liền bắt đầu game.

Sau khi vào game, bên tai anh lại nghe tiếng của một nam sinh, là bạn mới mà [Dao Hề thích ăn Ice Cream] vừa mới kéo vào phòng hỏi:

- Tiểu tỷ tỷ, ăn cơm xong rồi hả?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Ừ, ăn xong rồi.

[Bắc Trà]: Ăn gì vậy?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Lẩu.

Hai người nói chuyện liên tục bắt tuyệt, cậu một tiếng tôi một tiếng. Lâm Gia Ca nhũn mày, ngón tay gõ gõ mấy chữ:

- Vị này là...?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Chiều nay chơi game em vừa mới quen một người bạn mới.

Lâm Gia Ca không nói nữa, nhưng lại có một kiểu khó chịu không nói nên lời. Loại khó chịu này giống y như hôm qua ở phòng bệnh của ông, khi biết cô đang nhắn tin với một nam sinh khác y như đức.

Thật kỳ lạ, Tiểu Khủng Long và Bánh Bao Mềm sao lại mang lại cho anh những cảm giác giống nhau như vậy?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream] lại nói:

[Bắc Trà] cũng lợi hại lắm, chiều nay đi với cậu ấy em thắng được 2 trận liên tiếp đó.

A... từ trước đến nay tôi đưa bạn đi chơi game, thắng hơn hai mươi trận còn tính là ít, sao không thấy bạn khen tôi lợi hại?

Lâm Gia Ca liền không muốn nói chuyện nữa.

Game bắt đầu, [Bắc Trà] và [Dao Hề thích ăn Ice Cream] cũng tán gẫu không ngừng.

[Bắc Trà] giết được một người:

- Tiểu tỷ tỷ, đệ có lợi hại không?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Lợi hại!

Lợi hại cái đầu cậu, nhảy đến nơi hoang vu không người, giết được một người có gì đáng để khoe?

Lâm Gia Ca làm bộ như không nghe bọn họ nói chuyện.

[Bắc Trà]: Tiểu tỷ tỷ, ở đây có có balo cấp ba, tỷ mau đến lấy đi!

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Đến ngay!

[Bắc Trà]: Đệ có giỏi không?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Giỏi!

Ha ha ha, khá lắm! Không ngờ Tiểu Khủng Long không chỉ là người mập mạp, mà lại còn là người có mắt như mù nữa!

Lâm Gia Ca nhìn trên đường, thấy gần đó có một chiếc xe, anh liền bắt đầu leo lên xe, nhấn còi, nhắc hai người chạy nhanh chân khỏi vùng có khí độc.

[Bắc Trà] lên xe trước, [Dao Hề thích ăn Ice Cream] lên sau, hai người họ ngồi cùng nhau ở ghế sau.

Thế quái nào? anh trở thành tài xế của hai người bọn họ hồi nào vậy?

Lâm Gia Ca nhấn mạnh chân ga, đi ra ngoài.

[Bắc Trà]: Tiểu tỷ tỷ, chờ đi, đệ sẽ cho tỷ lãnh thưởng nữa.

Lâm Gia Ca khịt khịt mũi, xem thường cười khinh bỉ trong lòng: chỉ có những món nghề đánh người như vậy mà muốn thắng trò này?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Chỉ là chơi game thôi... Làm gì dữ vậy...

[Bác Trà]: Tiểu tỷ tỷ, kỳ thật tỷ cũng rất lợi hại mà, buổi chiều đi với tỷ, tỷ cũng có thể cứu đệ mấy lần.

Anh bạn trẻ, cậu xác định đang khen cô ấy chứ không phải là đang chửi xéo người ta đó chứ?

Cứu người là chuyện quảng đồ dùng cho xài thôi, có được không? Nếu như đồng đội mà cũng không cứu được thì còn chơi được với ai nữa!

Lâm Gia Ca dùng sức nhấn mạnh vào màn hình điện thoại, lái xe ở tốc độ nhanh nhất.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream] lại không cảm thấy cậu tôi đang mắng mình, ngược lại còn cho rằng người ta đang khen mình thật lòng, dù sao đây cũng là lần đầu tiên cô vô cùng anh dũng cứu người:

- Tỷ phát hiện trò này cũng không phải quá khó, trước đây có người đánh tỷ tỷ còn không dám động đây, bây giờ dám cứu người rồi.

Lâm Gia Ca nhướn nhướn mày, nghĩ thầm, Tiểu Khủng Long chẳng những vừa mập, vừa mù, mà còn vừa ngốc nữa!

[Bác Trà]: Tiểu tỷ tỷ, tỷ thật giỏi! Là tiểu tỷ tỷ giỏi nhất mà đệ từng gặp.

[Bác Trà]: Tiểu tỷ tỷ, lát nữa đệ có thể kết bạn trên wechat với tỷ được không?

Kết bạn trên wechat? Lâm Gia Ca nghe xong năm chữ này, liền đạp mạnh thắng xe.

[Bác Trà]: Số 1, sao anh lại dừng xe? Độc sắp lan đến đây rồi.

Lâm Gia Ca không để ý đến [Bác Trà], kiểm tra màn hình rất nhanh, sau đó nhảy xuống xe rồi lại nhảy lên xe một lần nữa, bất quá lần này anh không ngồi ở chỗ tay lái nữa, mà lựa chọn ngồi bên cạnh ghế lái.

[Bác Trà]: Số 1, sao anh không lái xe nữa?

[Bác Trà]: Nếu anh không lái thì xuống đây ngồi đi, tôi và tiểu tỷ tỷ lên trước ngồi!

Lời anh còn chưa nói hết, xe bỗng nổ tung, trên màn hình xuất hiện ba hàng chữ:

[111111] đã dùng bom giết chết [Bác Trà].

[111111] đã dùng bom giết chết [Dao Hề thích ăn Ice Cream].

[111111] đã dùng bom giết chết [111111].

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Sao tôi lại chết rồi? Xảy ra chuyện gì vậy?

[Bác Trà]: Mịa bờ, số 1, anh làm gì thế hả? Tại sao lại đặt bom giết chết mọi người?

Tiếp tục tán gẫu đi, chẳng phải lúc này còn nói chuyện rôm rả lắm sao? Một câu đệ sẽ cho tỷ lãnh thưởng, hay ho lắm mà, sao không nói nữa đi? Bây giờ chết hết rồi, lãnh đi!

Vì cảm sốt, viêm họng, Lâm Gia Ca rất lười nói chuyện, bên tai lại là những câu chất vấn liên tục, anh từ từ gõ trên màn hình mấy lần, gửi một tin nhắn qua:

- Xin lỗi, bầm lộn.

[Bác Trà]: Trời đụu...

Trong lúc [Bác Trà] nói hai chữ kia, Lâm Gia Ca không lập tức bắt đầu ván mới mà gửi lời mời kết bạn cho [Bác Trà].

Rất nhanh, lời mời được chấp thuận, nhưng Lâm Gia Ca vẫn không bắt đầu game.

Trong game, [Bác Trà] và [Dao Hề thích ăn Ice Cream] đợi một lúc lâu cũng không thấy chủ phòng là anh bắt đầu game, sau đó hai người bắt đầu thúc hối.

Lâm Gia Ca lúc này mới từ từ mở inbox cho [Bác Trà], nhắn qua một tin:

- Chừng nào em mới về nhà?

Hắn không chờ [Bắc Trà] trả lời, cứ tiếp tục gửi thêm mấy câu:

- Hai con thức rồi, không có gì ăn, bây giờ tụi nó đang gào khóc kìa.
- Đứa lớn không chịu ngủ, đòi mẹ, nói mẹ chưa về thì sẽ không ngủ!

[Bắc Trà]:?????

Đợi sau khi [Bắc Trà] trả lời tin nhắn xong, Lâm Gia Ca làm bộ như bưng tỉnh, giả vờ như phát hiện mình gửi nhầm, lại gõ thêm một tin nhắn dài:

- Thật ngại quá, tôi gửi nhầm rồi, đáng lý ra phải gửi cho Dao hê mới đúng, lại đi gửi cho cậu...

Bốn câu ngắn ngắn nhưng lại có một tin quá lớn khiến [Bắc Trà] hoàn toàn không thể nào hiểu được tình hình cơ bản hiện nay của Dao hê.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Chỉ là chơi game thôi... Làm gì dữ vậy...

Tiểu Ty ty được cậu tôi gọi từ chiều đến giờ thì ra là một bà dì, không chỉ đã kết hôn mà còn có con, hơn nữa... hơn nữa không chỉ có một đứa, mà là hai đứa!

[Bắc Trà] không trả lời tin nhắn của Lâm Gia Ca.

Cách màn hình, Lâm Gia Ca thậm chí có thể nghe thấy tiếng tim của ai đó tan vỡ...

Rất tốt, tâm tình của cậu không tốt thì tôi an tâm rồi.

Lâm Gia Ca không gửi gì thêm cho [Bắc Trà] nữa, từ từ tắt khung chat với anh, sau đó vào phòng game.

Anh như có thể biết trước được những gì sẽ xảy ra, không nhanh chóng vào game mà âm thầm đếm từ 1 đến 5...

Lúc anh đếm đến 5 cũng là lúc bên tai có tiếng nói của [Bắc Trà], à không, là tiếng hét mới đúng:

- Mẹ nó, hớ thiệt chứ! Tên lừa đảo!

Sau đó, Bắc Trà liền rời phòng.

Thứ anh đang chờ đợi, chính là thời khắc này!

[Bắc Trà] rời đi xong, Lâm Gia Ca lại ngơ ngác làm như không biết chuyện gì, dùng giọng nói không hiểu gì hỏi:

- Tôi vừa đi vệ sinh một chút thôi mà, đã xảy ra chuyện gì sao? Sao bạn của cô out rồi? Không chơi nữa à?

- - -

Lúc [Bắc Trà] hét lên, Thời Dao đang mở một túi bánh vị thịt nướng nhét vào miệng.

Chờ đến khi cô nuốt mấy miếng bánh xuống bụng xong, [Bắc Trà] đã thoát khỏi phòng, [11111] đã mở miệng hỏi.

Cô không thể làm gì khác hơn là trả lời [11111] ba chữ:

- Không biết nữa...

Dừng một chút, Thời Dao lại mở miệng:

- Em đi hỏi cậu ấy một chút xem đã xảy ra chuyện gì.

Nói xong, Thời Dao đã mở khung inbox ra, tìm một dọc bạn... nhưng không tìm thấy [Bắc Trà].

- Kỳ lạ, sao lại không tìm thấy [Bắc Trà]?

Thời Dao nhìn lại từ đầu tới cuối số bạn bè một lần, thật sự thấy [Bắc Trà] không tồn tại, sau đó mới biết anh đã hủy kết bạn, sao đó lại càng khó hiểu:

- Mình chỉ mới vừa lấy một túi bánh ăn, sao cậu ấy đã hủy kết bạn với mình luôn rồi? Mình có làm gì đâu? Sao lại như vậy?

Thời Dao nghĩ đến những lời lúc nãy [Bắc Trà] vừa nói... không phải là đang nói cô chứ?

- Những lời lúc nãy cậu ấy nói, không phải là đang chửi em đó chứ?

Giọng của [111111] cũng nặng nề lại buồn bực:

- Tôi làm sao biết cậu tôi mắng ai, có ai làm gì cậu tôi đâu...

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Vậy sao cậu tôi lại hủy kết bạn luôn rồi?

- Có thể là bởi vì...

[111111] trầm mặc một hồi:

- ... Tôi vừa rồi vô tình bấm lộn, cho nên giết chết mọi người, nên anh tức giận rồi không muốn chơi nữa cũng nên?

Thời Dao suy nghĩ một chút, cảm thấy lý do này của [111111] rất có lý, dù sao lúc chiều biểu hiện của cô cũng rất tốt, còn cứu anh một lần, liền gạt gạt đầu, vô cùng khẳng định:

- Chắc chắn là do nguyên nhân này rồi.

Qua hai giây, Thời Dao còn nói:

- Nhưng mà anh cũng đâu có cố ý, chỉ là bấm lộn một cái thôi mà. Ai mà không có lúc sai lầm chứ! Chỉ là chơi game thôi... làm gì dữ vậy.

Ba câu nói này khiến [111111] rất hài lòng. Ban đầu Thời Dao vốn cho rằng anh ít nói lại đang bị bệnh sẽ lười nói, sẽ không đáp lại cô. Nhưng giờ lại nghe thấy âm thanh đầy nặng nề của [111111]:

- Đúng vậy đó, người này thật là... nếu tôi là cô, tôi nhất định sẽ không để ý đến anh nữa!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyết Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Mỗi tối đều qua đêm với một người khác nhau

Thời Dao không nghĩ ngợi gì nữa, liền nói:

- Em chắc chắn sẽ không để ý đến cậu tôi rồi, là cậu tôi chủ động kết bạn với em, giờ hủy kết bạn cũng là cậu tôi, người như thế có chơi với cún chứ chơi với ai!

- - -

Ranh giới đã chia, chắc sau này [Bắc Trà] kia sẽ không qua lại gì với Tiểu Khủng Long nữa rồi.

Khỏe môi Lâm Gia Ca nhìn không được cong lên thành một nụ cười, nhưng ngữ khí khi hỏi chuyện Thời Dao lại có chút thờ ơ:

- Cô,... tức giận rồi?

Lâm Gia Ca không đợi [Dao Hề thích ăn Ice Cream] mở miệng nói chuyện, ngữ khí vẫn rất nghiêm túc như cũ:

- Xin lỗi nha, là tôi khiến cô bị liên lụy rồi.

- - -

Kỳ thực, cũng không thể nói là giận, dù sao cũng chỉ là bèo nước gặp nhau trên game mà thôi, chơi được thì tụ, không được thì tán...

Thời Dao nghe thấy [111111] nói như vậy, cũng ngại ngừng trả lời:

- Không, em không có giận gì hết, không liên quan đến anh, anh có làm gì sai đâu, em chỉ thuận miệng nói như vậy thôi.

Thời Dao bắt đầu so sánh Con Số tiên sinh với [Bác Trà], thật sự là Con Số tiên sinh ở một đẳng cấp cao hơn nhiều...

Thời Dao lại sợ [11111] cảm thấy có lỗi, cho nên lại nói tiếp:

- Em thấy sớm biết rõ con người của anh như vậy càng tốt, việc này chúng ta không cần phải để ý nữa, tốn nước bọt, chúng ta chơi game tiếp đi!

- 0 -

Lâm Gia Ca lau lau mũi, không nói gì thêm nữa, tay chỉ bấm mấy lần trên màn hình, gõ chữ "Được", sau đó liền đổi sang chế độ nhóm 2 người, bắt đầu chiến đấu.

Đối với Lâm Gia Ca mà nói, điểm vui nhất của trò này chính là nhảy đến nơi có thật nhiều người, sau đó gặp một người thì giết một người.

Đáng tiếc, anh còn phải dẫn theo Tiểu Khủng Long, nhảy xuống nơi đông người, chỉ sợ cô bị người khác giết chết không thương tiếc.

Vì vậy Lâm Gia Ca liền chọn nơi hẻo lánh, hoàn toàn không có người trên bản đồ để hạ cánh.

Sau khi hạ cánh, Lâm Gia Ca vào nhà kho tìm trang bị, khi anh nhìn thấy một quả bom thì lại nhớ đến chuyện [Bác Trà] cứ oang oang cái miệng khoe cô từng cứu tên đó, cho nên anh không hề nghĩ ngợi, liền làm cho bom nổ, khiến bản thân mình bị thương.

- A? Sao anh lại sắp hết máu rồi? Có ai ở đó không? Anh đang ở đâu? Em nên làm gì?

Trong tai liên tục có những câu hỏi đầy hoang mang của [Dao Hề thích ăn Ice Cream], Lâm Gia Ca trợn tròn mắt, chăm chăm lên tiếng:

- Không có ai ở quanh đây, tôi lại trượt tay bấm lộn làm mình bị thương rồi, mau đến cứu tôi...

- À à, thì ra là như vậy...

Lâm Gia Ca nghe thấy tiếng của [Dao Hề thích ăn Ice Cream] vang bên tai, một lát sau liền nghe thấy tiếng bước chân đi đến.

Sau khi cứu Lâm Gia Ca xong, qua mười giây sau, Lâm Gia Ca lại ngã xuống đất.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Anh lại trượt tay sao?

[11111]: Không có, tôi vừa muốn ném bom vào phòng trên lầu, nhưng không ngờ lại ném trúng vách tường, dội ngược trở lại, khiến tôi nổ bị thương rồi.

- Ồ...

Miệng Dao hề đang nhai đồ ăn, đáp một tiếng ậm ừ xong, liền chạy đến cứu anh lần nữa.

Lần này cứu anh xong là qua ba mươi giây sau, Lâm Gia Ca tìm thấy một chiếc xe máy, bắt đầu đua xe, anh lái xe máy thế nào không biết, lại té xe bị thương...

[Dao Hề thích ăn Ice Cream] cứu Lâm Gia Ca lần thứ ba, sau đó đúng lúc khí độc lan đến, Lâm Gia Ca đang chạy đến vùng an toàn thì cố ý bắt động cơ để mình bị hơi độc làm sắp hết máu thì mới từ từ bỏ vào vùng an toàn.

[Dao Hề thích ăn Ice Cream] lại "bom máu" cho anh lần thứ tư.

Mà anh cũng không có dừng lại cái trò này, lúc tiến vào vòng bán kết, đánh nhau với người ta, anh lại đột nhiên bắt động, mặc cho người ta đánh mình bị thương.

Lâm Gia Ca vẫn chết nhưng cứ biến đổi hết cách này đến phương thức khác để không chết thì cũng bị thương, khiến [Dao Hề thích ăn Ice Cream] không ngừng cứu anh.

Mãi đến khi anh được Dao hề cứu đến lần thứ mười, anh mới hài lòng hiển ngang điên cuồng tàn sát.

Cái tên [Bác Trà] kia được cứu có hai lần thì có gì là hay, anh được Tiểu Khủng Long cứu đến mười lần nè! Là mười lần đó!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Mỗi tối đều qua đêm với một người khác nhau

Sau khi chiến thắng xong, trước khi bắt đầu trận mới, Lâm Gia Ca lại nghe trong tai nghe có tiếng [Dao Hề thích ăn Ice Cream] đang ở một túi thức ăn gì đó, khiến anh lại nghĩ tới câu hỏi đầu tiên khi [Bắc Trà] gặp [Dao Hề thích ăn Ice Cream] chính là hỏi ăn xong rồi sao, ăn cái gì... Lúc này anh cũng không kiểm được mà hỏi một câu:

- Cô cứ ăn gì cả buổi tối vậy? Ăn không ngừng nghỉ luôn?

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Bánh snack vị BBQ, bánh gạo tuyết, kiwi khô, đậu phộng rang, me ngào đường...

Hắn chỉ thuận miệng hỏi thôi mà, có cần phải trả lời cặn kẽ vậy không?

Cái tính này thật giống như ngày hôm đó anh đang muốn Thòi Dao quên chuyện ông bị bệnh nặng mà hỏi cô để đánh trống lảng, không ngờ cô lại liệt kê một lô một lốc các món mà cô đã ăn lúc trưa.

Cách hai cô bé này sao cả phương thức trả lời một câu hỏi cũng giống nhau như vậy?

Lâm Gia Ca nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, bình tĩnh lại, nhưng cũng không khỏi thốt lên một câu:

- Thật giống nhau!

[Dao Hề thích ăn Ice Cream]: Giống cái gì ạ?

Lâm Gia Ca hoàn hồn, hờ hững trả lời:

- Không có gì.

Giọng nói của Tiểu Khủng Long và Bánh Bao Mềm có chút khác nhau, nhưng mà hai người vẫn có nhiều điểm giống nhau lắm, chỉ tiếc là anh không tiếp xúc với Bánh Bao Mềm nhiều lắm, nhưng chắc là không trùng hợp đến vậy đâu ha! Hai người họ chắc không phải là cùng một người đâu...

Lâm Gia Ca nhắm mắt...

Nhưng không hiểu sao, anh lại rất hy vọng Tiểu Khủng Long chính là Bánh Bao Mềm, Bánh Bao Mềm chính là Tiểu Khủng Long...

- - -

Bởi vì hôm sau không có tiết cho nên Thòi Dao chơi đến khuya, hôm sau đến 12 giờ trưa cô mới thức dậy.

Thòi Dao mở mắt, chuyện đầu tiên mà cô làm chính là nghĩ giờ nên đi ăn gì đây...

Hôm nay là thứ sáu, buổi sáng nhà ăn có đùi gà, cá kho... Nên ăn gì đây tôi?

Thòi Dao ngồi tính toán hồi lâu, cuối cùng quyết định ăn cá kho trước, sau đó ăn đùi gà sau.

Sắp xếp dự định trong đầu xong xuôi, Thòi Dao liền xuống giường rửa mặt.

Nhưng cô vừa mới rửa mặt được một nửa, Hà Điền Điền đã hét lên một tiếng:

- Dao Dao!

Giang Nguyệt và Lãnh Ôn còn đang ngủ, bị tiếng gọi của Hà Điền Điền làm cho thức tỉnh, còn hô "động đất", vừa vuốt mắt vừa mờ mịt hỏi:

- Vụ gì vậy?

Hà Điền Điền không để ý đến những gì Lãnh Ôn và Giang Nguyệt hỏi, chỉ vừa trượt màn hình điện thoại vừa kinh hãi hô lớn:

- Dao Dao, cậu tới đây đi, xảy ra chuyện lớn rồi, Dao Dao! Thòi Dao!

Thòi Dao cố gắng lắm mới rửa xong mặt, vừa mới đi ra, đã ngơ ngác hỏi:

- Có chuyện gì? Có thể đến nhà ăn rồi nói không?

- Ha ha, ăn? Bây giờ mà cậu còn muốn ăn nữa hả!

Giang Nguyệt vừa vọt tới trước mặt Thòi Dao, vừa nhét điện thoại vào tay cô:

- Nè cậu tự xem đi!

Thòi Dao cúi đầu nhìn, Giang Nguyệt đang mở điện đàn, tin tức nóng nhất hiện nay chính là: NỮ SINH MỖI TỐI ĐỀU QUA ĐÊM VỚI MỘT NGƯỜI KHÁC NHAU.

Bạn đang đọc truyện *Thòi Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Bởi vì người ta có-đủ-kỹ-thuật

Vậy Hà Điền Điền gọi là muốn cho cô xem tin tức trên điện đàn của trường?

So với ăn thì Thòi Dao không quan tâm đến những chuyện bát quái trên đó, không có hứng thú!

Tuy rằng tiêu đề của tin tức này rất ư là giật tít, ai đọc sơ qua đều muốn xem nội dung bên trong để biết được tình hình cụ thể, nhưng mà cô là ngoại lệ.

Ăn cơm xong, đến giờ uống trà chiều rồi cô sẽ đọc, được không a?

Thòi Dao cũng không bấm vào tiêu đề đó, mà trả điện thoại lại cho Hà Điền Điền, nói:

- Mình sẽ ghi nhận có tin giật tít như thế này, nhưng mà ăn cơm trước đi rồi đọc được không?

- Bạn học Thòi Dao, tôi cho phép bạn đi ăn cơm, nhưng điều kiện tiên quyết là bạn phải đọc nội dung của tin này đi đã, sau đó bạn có quyết định đi ăn cơm tôi đây cũng không cần!

Hà Điền Điền là người rất vui vẻ hòa đồng, hiếm khi nào nhìn thấy cô ấy nghiêm túc như vậy.

Từ lúc vào ở cùng phòng với cô ấy tới nay, đây là lần đầu tiên Thòi Dao nhìn thấy Hà Điền Điền như vậy.

Thòi Dao trầm mặc hai giây, sau đó lấy lại điện thoại trong tay Hà Điền Điền, bấm vào tin tức Nữ sinh mỗi tối đều qua đêm với một người khác nhau.

Thòi Dao yên lặng mà trong lòng bắt đầu cảm thấy lo lắng, có điều, cô muốn ăn trưa, cô không thể không đối mặt với tin tức này.

"Thật không ngờ trong Đại Học G tiếng tăm lừng lẫy lại có nữ sinh mỗi tối đều qua đêm với một người đàn ông khác nhau, không cần nói nhiều nữa, các bạn xem hình ảnh dưới đây là có thể hiểu ngay, tại sao tôi lại nói như vậy!"

Có thể là do hình chụp bằng điện thoại, lại ở một khoảng cách xa cho nên miễn cưỡng mới có thể nhìn ra được đó là một cô gái có dung nhan tạm chấp nhận được, mà đàn ông thì ngoài hình dung được đó là một ông chú ở độ tuổi trung niên thì cũng không rõ ràng gì cho lắm.

Nhưng tình huống trong bức ảnh này, đối với người khác mà nói có thể là rất xa lạ, nhưng đối với Thòi Dao mà nói lại rất quen thuộc.

Bởi vì nữ sinh trong tấm hình kia chính là cô, còn người đàn ông ngồi trong xe chính là tài xế chuyên lái xe cho nhà họ Lâm.

Tấm hình thứ hai là trước cửa một khách sạn, nữ chính vẫn là cô như cũ, nhưng nam chính lại là Hàn Cảnh.

Tấm hình thứ ba, Thòi Dao lại càng thấy quen hơn, bởi gì đó chính là chuyện xảy ra vào khuya ngày hôm trước, cô theo Lâm Gia Ca vào nhà của anh.

Tấm thứ tư, cũng là cô và Lâm Gia Ca bị chụp được trước cửa quán ăn mà bọn họ ăn sáng hôm qua.

Bốn tấm hình đều chụp khá rõ mặt cô, cô thể vì vậy ai cũng nhận ra bốn cô cái trong bốn bức hình đều là cùng một người.

Tin tức này được đăng vào ba giờ sáng nay, đến bây giờ đã qua chín tiếng đồng hồ, đã có hơn 800 lượt bình luận rồi.

Thòi Dao liếc mắt nhìn qua những dòng bình luận, đa phần bọn họ đều không biết cô là ai, chỉ chửi mắng rủa sả!

Giang Nguyệt và Lãnh Ôn nằm trên giường thấy biểu hiện của Thòi Dao không ổn, liền mặc quần áo rời giường, chạy đến sau lưng Thòi Dao, lúc bọn họ nhìn thấy nội dung trong hình, sắc mặt cũng bắt đầu trở nên khó coi.

Trang bình luận thứ ba có một người có nickname là "Gái điểm xé trà xanh" bình luận về bài viết này như sau:

- Tôi biết cô ta, cô ấy là người giỏi nhất khoa tiếng anh, tên là Thòi Dao, ở cùng ký túc xá và Tần Y Nhiên và Lãnh Ôn, những người này trước đây đã

từng là ứng cử viên chạy đua giành lấy ngôi vị hoa khôi của trường.

- Oa, thì ra cô ta tên là Thời Dao. Tên nghe cũng rất thuận tai mà sao nhân phẩm lại nhìn không thuận mắt tý nào hết vậy?

- Tôi đã từng nhìn hình ảnh trước đây của cô ấy, khuôn mặt cũng rất xinh đẹp, là kiểu đẹp "gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn" ấy, không ngờ lại là loại người như vậy, có câu tri nhân tri diện bất tri tâm, đúng quá mà!

- Chẳng lẽ cô chưa từng nghe nói sao? Về cộp chỉ vẽ được lớp da ngoài của nó, chứ đâu có vẽ được xương cốt của nó! Càng là thể loại ngoài thanh thuần lạnh lùng, thì trong xương lại càng thấp hèn ti tiện đó mấy má!

- ...

Sau khi những lời bàn tán xung quanh nhân vật nữ chính kia dừng lại, kéo xuống phần bình luận bên dưới lại có một người có nickname là "Đã biết sẽ có ngày hôm nay" bình luận về nam chính:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Bởi vì người ta có-đủ-kỹ-thuật

- Tôi biết người con trai trong bức ảnh thứ hai là ai nè, là Hàn Cảnh của khoa nghệ thuật, cùng ban với hoa khôi Tần Y Nhiên của trường luôn, năm ngoái còn đại diện cho trường tham gia cuộc thi violin, còn cầm giải thưởng về nữa! Nhìn áo mũ chỉnh tề, không ngờ lại đến khách sạn thuê phòng, thuê phòng thì cũng phải thuê loại khách sạn nào sang chảnh một chút chứ chỗ đó thì... đúng là mất hết mặt mũi...

- Vì vậy nên cô nữ sinh tên là Thời Dao kia mới phải đi theo ông chú trạc tuổi trung niên kia để nắm bắt thêm "mối" khác chứ... chờ đến khi anh này nổi tiếng thì lâu quá! Hai tấm cuối cùng là nam thần của tôi aaa!! Nam thần của tôi tại sao lại có thể dây dưa với thể loại đàn bà như thế này? Hơn nữa còn đưa về nhà ở qua đêm!

- Lẽ nào chỉ có một mình tôi hiểu kỳ, sao cô ta có thể "vơ" một lúc được nhiều "đũa" thế?!

- Lâu trên, chuyện này thốt không hiểu được đâu, đây là bởi vì người ta có-đủ-kỹ-thuật a! Dù sao đàn ông đều là động vật suy nghĩ bằng nửa người dưới, chỉ cần có thể thông suốt xuất ra ngoài, thì ngay cả thốt muốn vợ là liền có thể vợ được cả bó đũa đó!

- Không lẽ cô ta bán thân sao?

- ...

Rất nhiều người bình luận, nói rất quá đáng, đọc xong thật sự không thể chịu nổi.

Thời Dao nhanh chóng quét trở về trang đầu không muốn đọc nữa, lại có tin tức mới từ người đã tung những bức hình này lên, lần này chính là: Tin nóng hổi, tin nóng hổi, tin nóng hổi đây! Nghe nói không phải Lâm hotboy muốn đưa cô gái tên là Thời Dao này về nhà mà là do cô ta dính lấy người ta không buông, hơn nữa theo người biết chuyện tiết lộ, Lâm Hotboy hoàn toàn không đụng vào cô ta, ngay cả phòng cũng không cho cô ta vào, kết quả cô ta phải vào nhà người ta làm chó giữ cửa cả đêm.

- Nếu là như vậy, thì nghe có vẻ hợp lý hơn đấy, cậu xem, nam thần của tôi đi trước, có ý giữ khoảng cách xa như vậy, hình như muốn thoát khỏi cô ta, cảm ơn trời đất, may mà nam thần của tôi còn chưa bị chó cắn.

- Còn may, nam thần của tôi còn giữ được ranh giới, không làm tôi thất vọng, hy vọng con điểm Thời Dao kia nhanh chóng tránh xa nam thần của tôi ra một chút, loại người không biết xấu hổ như mày làm sao có thể sánh với nam thần cao cao tại thượng của tôi được mà mơ với mộng!

Giang Nguyệt vẫn không thể nhịn được, đọc xong liền mở miệng:

- Cái định mệnh, tôi nói điên lên rồi đó, thật là không thể chịu được mà, chỉ dựa vào vài bức hình mà nói người khác là điểm này điểm nọ. tôi cũng chụp hình các cậu đăng lên rồi nói như vậy có được không? Thật vớ vẩn! Đúng là lũ ngu ngốc!

Lãnh Ôn: Đúng vậy đó! Thật quá đáng, không ngờ trong cái trường này lại có nhiều người náo nhốn đến như vậy. Hơn nữa, bọn họ dựa vào cái gì mà bợ đỡ Lâm Gia Ca lại giẫm đạp Thời Dao của chúng ta như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Tâm tình không tốt...

Hà Diễm Diễm: Lúc vừa mới xem được mình đã tức muốn chết rồi, cho dù Lâm Gia Ca là nam thần đi chăng nữa thì mình cũng không nhin! Lâm Gia Ca đẹp trai thì thế nào? Dao Dao của chúng ta cũng đẹp vậy! Cái gì mà may mà nam thần của tôi không bị chó cắn? Làm như Dao Dao của chúng ta ham hổ anh ấy lắm vậy!

Giang Nguyệt: Còn có chuyện này nữa, bức hình ở cùng Hàn Cảnh rõ ràng là tháng trước chúng ta đi hát karaoke xong. Hàn Cảnh và Dao Dao ra trước chờ mọi người, cái gì mà đi thuê phòng, chỉ có những người có suy nghĩ xấu xa mới cho rằng người khác cũng ghê tởm giống như họ thôi!

Lãnh Ôn: Còn cái gì mà làm sao có thể sánh với nam thần cao cao tại thượng của tôi được mà mơ với mộng! Con người viết cái bình luận này mới là đồ bỏ đi ấy! Cả nhà của cô ta đều bỏ đi! KHÔNG ĐƯỢC! Tôi nhất định phải giải thích thay Thời Dao, không thể để như vậy được!

Hà Diễm Diễm và Giang Nguyệt cũng mở miệng theo:

- Mình cũng đi!

- Quên đi!

Thời Dao nhìn chằm chằm màn hình điện thoại từ nãy đến giờ cuối cùng cũng đã lên tiếng.

Hà Diễm Diễm tức giận đến cất cao giọng:

- Quên đi là quên kiểu gì? Sao có thể bỏ qua được chứ? Dao Dao, bọn họ nói cậu như vậy mà cậu cũng có thể chịu được ư? Cho dù là cậu chịu được nhưng bọn mình là bạn cùng phòng với cậu, biết hết tất cả sự thật, bọn mình không thể nhin được.

Thời Dao đưa trả điện thoại lại cho Hà Diễm Diễm, ngữ khí nói chuyện vẫn rất bình tĩnh, trước sau như một:

- Đương nhiên mình không thể nhin được rồi, mình rất tức giận!

Hà Diễm Diễm, Giang Nguyệt và Lãnh Ôn đều nhìn chằm chằm sắc mặt của Thời Dao, về bình tĩnh này chính là đang tức giận sao? Có khác gì so với lúc bình thường sao?

Nhìn xong, ba người đều bật thốt lên cùng một lúc:

- Cậu xác định, cậu đang tức giận sao?

Thời Dao vẫn giữ vẻ mặt trịnh trọng đường hoàng như vậy:

- Mình xác định, mình thật sự, rất tức giận, hơn nữa mình đang muốn điên lên đây, nhưng mà mình tức giận, không có nghĩa là chúng ta nhất định phải lên diễn đàn ăn miếng trả miếng với bọn họ, bọn họ đã mặc định là như vậy, sẽ không tin tưởng bất cứ ai, ngược lại, càng giải thích sẽ khiến họ càng điên cuồng công kích hơn thôi, vì vậy, không cần phải lãng phí thời gian và công sức cho bọn người đó, sau đó rước bực vào thân.

Giang Nguyệt hoàn toàn không biết nên cãi lại lập luận của Thời Dao như thế nào, lại hỏi:

- Vậy bây giờ chúng ta phải làm gì? Chẳng lẽ cứ mở mắt nhìn bọn họ nói xấu cậu như vậy sao?

Thời Dao trả lời:

- Tất nhiên không thể để như vậy được!

Hà Diễm Diễm nhìn thấy Thời Dao như không có chuyện gì xảy ra, hai mắt đột nhiên sáng lên:

- Dao Dao, chẳng lẽ cậu đã có cách rọ mõm bọn họ?

Thời Dao lắc lắc đầu, thành thật khai báo:

- Không có...

Cô nhìn thấy sự thất vọng trên mặt của ba người bạn cùng phòng, liền đảo mắt một cái, sau đó mở miệng nói:

- Có điều, có thể nghĩ cách sau mà, không phải sao? Vì vậy, chúng ta ăn cơm trước đi!

Lãnh Ôn:

- Dao Dao, đã đến nước này rồi cậu còn muốn ăn sao?

- Sao lại không muốn ăn?

Thời Dao cảm thấy mình nói chuyện rất có đạo lý, cãi tiếp:

- Ăn no mới nghĩ cách được, có thực mới vực được đạo mà!

- Thật phục cậu sát đất, không biết nên nói là cậu bao dung hay là cậu tâm hơ tâm hắt đây! Được rồi, ăn cơm thì ăn cơm!

Giang Nguyệt vừa nói vừa mở tủ ra lấy quần áo thay.

Trên đường đi đến nhà ăn, Hà Điền Điền lại thắc mắc:

- Các cậu nói xem tin tức này là do ai đăng, nhìn những bức hình này không phải là chỉ ngày một ngày hai mới có thể chụp được mà là trăm phương ngàn kế theo dõi Thời Dao rất nhiều ngày trời, mục đích của người này là gì? Tại sao phải bôi nhọ danh dự của người khác?

Giang Nguyệt: Nhưng Dao Dao trừ ăn ra lại không có hứng thú với bất cứ chuyện gì, sao có thể đắc tội với người khác được?

Lãnh Ôn khá lý trí: Có lẽ chúng ta nên suy nghĩ cho kỹ xem, rốt cuộc thì Thời Dao đã đắc tội với ai!

- Đắc tội với người khác là không thể...

Thời Dao dừng một chút:

- Có điều... chắc là mình biết người tung tin này có liên quan đến ai...

Hà Điền Điền tất nhiên rất nóng lòng:

- Dao Dao, là ai, là ai, là ai?

- Chuyện này...

Thời Dao không biết chắc mình có suy đoán đúng hay không, hay chỉ là do cô đa nghi mà thôi? Tên người đó đã đến cổ họng nhưng Thời Dao lại không nói ra:

- ... Chờ mình xác minh chính xác rồi sẽ nói cho các cậu biết.

- A... không chịu đâu! Cậu nói cho mình biết trước đi mà Dao Dao, Dao...

Hà Điền Điền làm nũng, đã bị Lãnh Ôn kéo lại:

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Tâm tình không tốt...

- Được rồi Điền Điền, Dao Dao cũng không chắc chắn, nếu Dao Dao xác minh được, chắc chắn sẽ nói cho tụi mình biết mà!

Nói xong, Lãnh Ôn còn quay về nháy mắt ra dấu với Hà Điền Điền, Hà Điền Điền lúc này mới phát hiện tâm tình của Thời Dao hạ xuống, cô mới không hỏi thêm nữa.

Có điều, lúc đang ăn cơm, Giang Nguyệt vẫn hỏi một câu mà mọi người vẫn đang thắc mắc trong lòng:

- Dao Dao, cậu và... Lâm Gia Ca có quen biết sao?

Thời Dao vừa mới ăn cá kho xong, chuẩn bị gặm đùi gà thì lại nghe thấy câu hỏi này.

Nhập học nửa năm, các cô vẫn rất ít đề cập đến Lâm Gia Ca, nhưng vì Lâm Gia Ca từng nói với cô, cô không được để cho bất cứ người nào trong trường biết cô và anh có quen nhau.

Bây giờ cô lại đến nhà của anh ngủ qua đêm, còn bị chụp hình đăng lên diễn đàn, mặc dù cô có cố gắng như thế nào cũng không thể che dấu được nữa

rồi.

Thời Dao trầm tư một lúc, cuối cùng cũng nói:

- Ủ, ông nội của mình và ông nội của Lâm Gia Ca là chiến hữu, nên từ nhỏ bọn mình đã quen biết.

Trước khi Hà Điền Điền và Giang Nguyệt bùng nổ, cô còn bổ sung thêm một câu:

- Nhưng mà mình và anh cũng không thân thiết gì lắm, anh cũng không hy vọng mọi người biết mình và anh quen nhau, cho nên mình mới không nói trước cho các cậu biết những chuyện này.

- O, thì ra là như vậy, mình còn tưởng rằng hai người rất thân, còn đang tính nhờ phước của cậu mà được ngắm nam thần ở khoảng cách gần đây!

Hà Điền Điền tiếc nuối thở dài một hơi, sau đó hai mắt liền tỏa sáng nhìn chăm chăm Thời Dao, lại nói:

- Dao Dao, tất cả mọi người đều nói nhà Lâm Gia Ca rất giàu, là thật hay giả vậy?

- Mọi người còn nói những người mà họ quen biết cũng phải là người có địa vị, thân phận, có phải là sự thật hay không?

- Hơn nữa...

Thời Dao tròn tròn mắt, không nói gì im lặng gặm đùi gà trước những câu hỏi thao thao bất tuyệt của Hà Điền Điền.

- - -

Tám giờ rưỡi tối, trong nhóm [Lại bấm lộn] trên wechat có tin nhắn của [Hầu Từ mời cao thủ], hỏi:

- Dao muội, chơi game không?

[Hầu Từ mời cao thủ] @ [Dao Hề thích ăn Ice Cream]

Thời Dao đọc bình luận từ 800 giờ đã lên đến 1200 xong, không có hứng thú gõ lên màn hình trả lời:

- Các anh chơi đi, hôm nay em không muốn chơi!

[Hầu Từ mời cao thủ]: Sao vậy? Tâm tình không tốt sao?

[Nước trái cây]: Chuyện gì? Ai bắt nạt muội?

Thời Dao gửi icon khóc trả lời, sau đó lại không nói nữa.

Kỳ thực, trong chớp mắt, cô từng có ý nghĩ muốn nói cho bọn họ biết, để bọn họ lên đòi công bằng cho cô, nhưng mà cô nghĩ chuyện ngày cũng không phải là chuyện về vang hiển hách gì cho cam, cô và bọn họ lại không thân thiết đến mức đó, vì vậy, lựa chọn im lặng không nói.

[Hầu Từ mời cao thủ]: Có phải có người bắt nạt muội không? Nói đi, Cao thủ này sẽ giết chết cả nhà anh!

[Nước trái cây]: Đến Dao muội của chúng ta mà cũng dám bắt nạt, đúng là muốn tìm đường chết mà!

Thời Dao nhìn tin nhắn không ngừng gửi tới của hai người họ, Thời Dao vẫn không nói gì, ngay lúc cô đang định thoát ra khỏi wechat, lại có người @ cô.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Tâm tình tốt hơn chút nào chưa?

Là [111111]: Login, tôi có trò vui cho cô xem!

Con số tiên sinh lại @ cô?... Thời Dao do dự một lúc, cuối cùng cũng vào game.

Thời Dao cho rằng [Hầu Từ mời cao thủ] và [Nước trái cây] đã ở trong phòng đợi sẵn, nhưng không ngờ vào phòng [111111] mời rồi mới biết, chỉ có hai người là cô và Con Số tiên sinh.

Cô vừa định hỏi anh không gọi [Hầu Từ mời cao thủ] và [Nước trái cây] cùng chơi sao, nhưng còn chưa kịp mở miệng, [111111] đã bắt đầu game.

Lúc này [111111] không giống như những lần chơi trước, anh không còn trầm mặc như lúc trước nữa nhưng cũng không thể tính là nhiều, chỉ là nhiều hơn những lần trước gấp vài lần.

- Lấy hết những trang bị trong hai ngôi nhà này với tốc độ nhanh nhất đi!

- Lấy xong chưa? Lấy xong thì lên xe, đi với tôi!

- Xuống xe, đưa hết những thứ mà cô vừa lấy được chuyển cho tôi!

- Cô thấy bên đó không? Cô trốn ở kia đi, trốn cho kỹ đó.

[111111] chỉ huy như thế nào, Thời Dao liền làm như vậy!

Cô trốn xong, liền nhìn [111111], anh lấy những thứ trong túi ra quăng theo một đường, các thứ mà cô vừa mới chuyển cho anh như túi chữa bệnh, đồ bơm máu, thuốc giảm đau, giáp cấp 2, cấp ba... súng 98K... Tất cả đều quăng dưới mặt đất.

Con Số tiên sinh đang làm gì vậy? anh có biết cô dọn mấy thứ này rất mệt không? Sao lại quăng đi như vậy?

Lúc Thời Dao còn chưa biết anh muốn làm gì, [111111] chỉ còn ôm một khẩu súng M416 chạy về phía Thời Dao. Lúc tới gần nhân vật của Thời Dao trong game, anh mới nhẹ nhàng nhảy một cái, đến cạnh cô.

[111111]: Nhìn cho kỹ nha, sắp có trò hay để xem rồi!

Thời Dao nghe lời [111111], nhìn cho kỹ.

Một phút trôi qua, những trang bị kia vẫn ở đó, không nhúc nhích.

Hai phút trôi qua, mọi thứ vẫn như cũ.

Ba phút trôi qua,...

Thời Dao bắt đầu không nhìn được...

Ngay lúc cô chuẩn bị hỏi [111111] là đã đến lúc phải nhìn cho kỹ chưa thì trên bản đồ thu nhỏ đã có một chiếc xe lao tới!

Có người đến rồi!

Thời Dao vội cầm miệng, sau đó xe từ từ đến gần, cuối cùng dừng trước mặt cô và [111111].

Vì cô và [111111] đang trốn nên hai người trong xe không phát hiện.

Hai người kia mở tiếng cho tất cả mọi người cùng nghe, nhìn thấy đồng trang bị mà [111111] rải ở đó liền bắt đầu nói chuyện:

- Ai mà bỏ đồ chơi lung tung vậy nè?

- Vãi đạn, còn có 98K, tôi đang muốn tìm cây này đó.

- cậu đừng lấy thuốc, thuốc là của tôi! [Anh làm cho đúng mùa cô hồn hay gì? =))]

Hai người họ cứ vừa nói vừa nhặt trang bị.

Ngay lúc bọn họ đến sát nơi Thời Dao và [111111] đang trốn, [111111] đã đứng lên ôm M416 quét sạch hai người họ, sau đó trên màn hình xuất hiện hai chữ:

- [111111] đã dùng M416 giết chết [Đại thẩm mặt dễ thương]

- [111111] đã dùng M416 giết chết [Tinh táo lại làm bài thi]

Chơi như vậy cũng được nữa sao?

Thời Dao nháy mắt một cái, không nhìn được cảm thán trong lòng:

Con Số tiên sinh thật là gian trá, dùng trang bị làm mồi câu để bắt được hai con cá.

Trong lúc Thời Dao đang khiếp sợ, [111111] đã chạy ra ngoài, vừa lấy lại những trang bị mà hai người kia đã lấy, sau đó gọi Thời Dao lên xe, đi đến một nơi khác, lúc này anh không rải thành một đường thẳng nữa mà lại xếp thành một hình vuông.

[111111] làm xong, lại nhảy đến trước mặt Thời Dao, đưa M416 cho cô, nói:

- Đợi lát nữa có người đến, đến lượt cô!

Từ lúc chơi trò này đến giờ Thời Dao vẫn chưa từng giết người, nên cô vội lên tiếng:

- Không, không không, em không làm được đâu!

[111111]: Cô chưa thử sao lại biết là không làm được?

- Được rồi..

Thời Dao đáp hai tiếng, ồm ồm M416, sau đó cô lại không còn chút sức lực nào, hỏi:

- Em chưa từng đánh ai, lỡ như đánh không trúng thì làm sao? Lỡ như không bắn chết đối phương, bản thân lại bị giết thì phải làm sao?

[111111]: Cô có thấy tất cả những thứ tôi ném đi đều là đồ dễ bom máu không? Lát nữa có người đến, cô nhất định phải cuồng sát bọn chúng, nếu không, người chết sẽ là cô.

[111111] dừng một chút, lại mở miệng, ngữ khí có chút kiêu ngạo:

- ... Cái này chính là đang đánh cược với mạng sống của mình! Bởi vì người đã lọt vào bẫy của cô, cô còn không thể giết chết anh thì cũng không cần phải sống nữa làm gì! Chỉ cần nghĩ bản thân mình nhất định phải sống, cô nhất định có thể giết chết bọn họ. Vì vậy, cô cứ can đảm hạ bọn chúng đi, với khoảng cách này, bọn chúng còn chưa kịp định hình cô ở đâu, cô đã có thể hạ bọn chúng rồi.

Trong ấn tượng của Thời Dao, đây là lần đầu tiên Con Số tiên sinh nói nhiều đến như vậy.

Đặc biệt là câu: "Bởi vì người đã lọt vào bẫy của cô, cô còn không thể giết chết anh thì cũng không cần phải sống nữa làm gì! Chỉ cần nghĩ bản thân mình nhất định phải sống, cô nhất định có thể giết chết bọn họ."

Lời này nghe có vẻ ngông cuồng, nhưng không biết tại sao Thời Dao không có chút chán ghét nào, ngược lại lại khiến tim cô đập nhanh hơn nửa nhịp.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Tâm tình tốt hơn chút nào chưa?

Không biết có phải là những lời nói của [111111] có tác dụng không. Thời Dao thật sự không căng thẳng và thấp thòm như lúc đầu nữa. Khi nhìn thấy có người đến, cô đã học theo cách [111111] làm, chờ người kia nhìn xung quanh một lúc như muốn xác định gần đó không có ai, lúc người đó đi nhặt đồ vật, cô đã nổ súng.

Trong quá trình nổ súng, Thời Dao không biết mình có nhắm chính xác hay không, cứ bắn điên cuồng. Đến khi súng hết đạn, cô mới phát hiện người kia đã biến thành một cái hộp, trên màn hình cũng có một dòng chữ lóe lên.

Dù nó lóe lên rất nhanh rồi biến mất, nhưng Thời Dao vẫn có thể đọc được:

- [Dao Hề thích ăn Ice Cream] đã dùng M416 giết chết [Giác ngủ thời thơ ấu].

Oa!! Cô giết được người khác rồi!!

Đây chính là trò chơi đầu tiên mà cô giết người!

Thời Dao kích động đến nổi suýt chút nữa thì ném điện thoại qua một bên, cô chộp vật lăm mới có thể kiềm chế sự xúc động của mình, liền bắt [111111] bày binh bố trận như lúc này để cô bắn người.

Lúc Thời Dao giết chết được mười người xong, cô không nhận được đặc ý:

- Đã quá! Đúng là đã tay! tôi chính là nữ thần tương lai của game này đây!!!!

[111111] không đáp lại.

Chờ đến khi ván này kết thúc, anh không bắt đầu trận mới nữa, mà Thời Dao lại nhận được inbox của anh hỏi:

- Tâm tình tốt hơn chút nào chưa?

Thời Dao sững sốt.

Không biết qua bao lâu, Thời Dao mới bắt đầu cảm nhận được huyết dịch trong người mình bắt đầu sôi trào.

Vì tâm tình của cô không tốt mà Con Số tiên sinh lại dùng cách này để cô trút giận?

Thực tế chứng minh, cô thật sự rất vui vẻ, hoàn toàn quên đi những chuyện trên diễn đàn của trường.

Thời Dao tốn rất nhiều sức lực mới có thể bình tĩnh lại, gõ đúng 2 chữ trả lời: "Cảm ơn!"

- - -

Nhìn thấy tin nhắn trả lời của [Dao Hề thích ăn Ice Cream], Lâm Gia Ca lười biếng nhú mày.

Thì ra Tiểu Khủng Long lại ngốc như vậy, có như vậy thôi đã cảm động rồi sao?

Hắn cầm điện thoại lên, vừa định trả lời tin nhắn, Hạ Thương Chu ở trên giường bỗng nhiên rống lên một câu:

- Lão đại, cậu lại lên diễn đàn của trường rồi. Hơn nữa còn là scandal chuyện tình tay bốn nữa a!!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Lão Đại tức giận rồi...

Anh cầm điện thoại lên, vừa định trả lời tin nhắn, Hạ Thương Chu ở trên giường bỗng nhiên rống lên một câu:

- Lão đại, cậu lại lên diễn đàn của trường rồi. Hơn nữa còn là scandal chuyện tình tay bốn nữa a!!

Lên thì lên chứ có gì đâu, đâu phải từ năm nhất đến nay anh chưa từng lên diễn đàn của trường! Có gì đáng phải ngạc nhiên?

Lâm Gia Ca cho rằng Hạ Thương Chu chỉ làm quá lên thôi, vẫn cứ bình tĩnh gõ lên màn hình điện thoại:

- Không còn sớm nữa, mau đi...

Lâm Gia Ca còn chưa gửi tin nhắn cho [Dao Hề thích ăn Ice Cream] được, mới gõ chữ được một nửa Hạ Thương Chu đã đập bàn "rầm" một cái, leo xuống giường:

- Lão đại, chuyện này còn nghiêm trọng hơn so với chuyện tin đồn lần trước của cậu và Tần hoa khô nữa đó!

Tần hoa khô...

Lâm Gia Ca mờ mịt không đánh chữ nữa, suy nghĩ một lúc, mới hỏi lại Hạ Thương Chu:

- Tần hoa khô gì đó... là ai?

Vì vậy... Hạ Thương Chu nói scandal tình tay bốn lại là chuyện liên quan đến cô ta?

Lâm Gia Ca nhú mày, có chút căm ghét lóe lên trong ánh mắt, giọng nói rất lạnh nhạt:

- Lần này là ai?

- Là một muội muội ở khoa tiếng anh, tên là Thời Dao!

Hạ Thương Chu vừa đọc bình luận vừa trả lời...

Thời Dao...

Cái tên không thể quen thuộc hơn này lọt vào tai Lâm Gia Ca, anh đã không còn lạnh lùng như lúc đầu nữa!

Nếu là chuyện liên quan đến Bánh Bao Mềm thì chắc chắn anh sẽ không tính toán rồi!

Lâm Gia Ca nghĩ, liền giơ tay, muốn mở diễn đàn lên xem thử. Nhưng anh còn chưa kịp làm gì Hạ Thương Chu liền nói tiếp:

- Cô bé này khá quen a... hình như đã gặp ở đâu rồi... Đây không phải là người đã đùng cậu ở ngày kỷ niệm thành lập trường đó sao, Lão Đại? Thế quái nào? Là nữ thần của tôi aaaa! Nữ thần của tôi tên là Thòi Dao sao, tên thật là dễ nghe, mà nè, lão đại, sao cậu lại quen với nữ thần của tôi? Còn đưa cô ấy về nhà cậu nữa?

Nữ thần của cậu? tôi có cho phép chưa mà tự nhận là nữ thần của cậu?

Lâm Gia Ca cố nén hận không đập Hạ Thương Chu ra cửa sổ, liếc anh một cái tóe khói.

Anh vừa mới thu lại tầm mắt, Hạ Thương Chu liền nổi trận lôi đình:

- Cái quái gì, mấy con chó điên trên diễn đàn lại dám bôi nhọ danh dự của nữ thần của tôi? Không sợ lão tử kéo 3000 anh em ra san bằng lũ chúng mày à?

Bôi nhọ danh dự?

Lâm Gia Ca rất chú ý bốn chữ trọng điểm này!

Anh chưa hiểu mấy chữ bôi nhọ danh dự là có ý gì, nhưng cũng không chịu được giật điện thoại trong tay Hạ Thương Chu.

"Thật không ngờ trong Đại Học G tiếng tăm lừng lẫy lại có nữ sinh mỗi tối đều qua đêm với một người đàn ông khác nhau, không cần nói nhiều nữa, các bạn xem hình ảnh dưới đây là hiểu tại sao tôi lại nói như vậy ngay!"

Bên dưới là bốn tấm hình, Lâm Gia Ca nhìn lướt qua, không nhìn kỹ, liền xem đồng bình luận bên dưới.

Hạ Thương Chu la hét muốn lấy lại điện thoại:

- Lão đại, cậu cũng có điện thoại, tự mình mở xem đi sao lại giật điện thoại của tôi?

Lâm Gia Ca không để ý đến anh, chỉ yên lặng xem diễn đàn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Lão Đại tức giận rồi...

Đọc đến đồng bình luận, sắc mặt của anh khó coi đến đáng sợ, khiến Hạ Thương Chu lúc này đang la hét um trời giờ lại không dám hó hé gì thêm nữa.

- Bởi vì người ta có-kỹ-thuật a!

- Không là cô ta bán thân đó chứ?

Mẹ nó, cái đồng này là gì đây hả?

Lâm Gia Ca tức giận đến nổi ngực cũng đập chùng.

- Cảm ơn trời đất, may mà nam thần của tôi không bị chó cắn!

- ... Loại người không biết xấu hổ như mày làm sao có thể sánh với nam thần cao cao tại thượng của tóio được mà mơ với mộng!

Nhìn thấy những lời này, Lâm Gia Ca giơ tay lên, ném điện thoại của Hạ Thương Chu.

Điện thoại đập vào tường, rơi xuống đất, vỡ tan tành thành mấy mảnh.

- Lão Đại, điện thoại của tôi...

Hạ Thương Chu lên án, nhưng chỉ nói được một nửa đã bị ánh mắt của Lâm Gia Ca hù cho sợ đến nổi che miệng lại.

Lâm Gia Ca tức giận đá văng ghế tựa, sức rất lớn, khiến ghế ngã vào đùi Hạ Thương Chu, khiến anh suýt chút nữa là phải ngã xuống đất.

Lâm Gia Ca như không thấy tình cảnh đó, sai bước đến cửa phòng, đi ra ban công...

Ký túc xá lại yên tĩnh trở lại, Lục Bản Lai sớm biết được tình hình đã lặng lẽ ló đầu ra:

- Lão Đại thật sự tức giận rồi?

Hạ Thương Chu ngồi chồm hổm trên mặt đất, xoa đầu gối bị thương của mình, nhặt từng mảnh vỡ điện thoại lên, khóc không ra nước mắt trả lời:

- Ủa!!

- Lão Đại luôn là một người có tính cách lạnh lùng, nhưng rất ít khi tức giận như vậy. Chắc chắn đã có chuyện vượt ra ngoài sức chịu đựng của anh, anh mới tức giận như vậy. Xem ra chuyện này không đơn giản rồi.

Lục Bản Lai vừa phân tích tình huống vừa cười trên sự đau khổ của Hạ Thương Chu, nói tiếp:

- Cậu nghĩ lại xem mình có ngốc không, rõ ràng nhìn thấy Lão Đại đang sắp nổi điên rồi còn không tránh đi, như tôi...

- Lục Bản Lai, tôi là ông nội của cậu đó!

Hạ Thương Chu đứng dậy, nhào lên giường Lục Bản Lai, ngồi trên bụng của anh.

- Cái con khi, cậu đi xuống! cậu đề chết ông nội cậu bị chửi!

- Tôi muốn đề chết người đó thì sao!

Trong lúc hai người đang huyên náo, cửa phòng lại được mở ra.

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu lập tức ngừng lại mọi động tác, hai nam tử hán đại trượng phu lại co ro cúm rúm trong một chiếc chăn.

- Sắc mặt của Lão Đại lúc đi vào, cậu có thấy không?

- Không có, nhưng cách chăn vẫn có thể cảm nhận được một luồng sát khí.

- Cậu nhìn đi, xem Lão Đại đang làm gì.

Trong lúc Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu đang xì xào bàn tán trong chăn thì bên ngoài lại có tiếng của Lâm Gia Ca.

- Alo? Luật sư Trương sao? Thật ngại quá, khuya như vậy rồi mà còn làm phiền ông... bây giờ ông có thời gian không? Nếu có, tôi muốn trao đổi một chút chuyện... Đúng, ngay bây giờ... Được, tình hình cụ thể tôi sẽ gửi qua điện thoại cho ông, phiền ông rồi, tạm biệt...

Hạ Thương Chu: Lão Đại thật sự muốn làm lớn chuyện này lên sao?

Lục Bản Lai: Sao tôi biết được, ngay cả chuyện trên diễn đàn tôi còn không biết là chuyện gì.

Dìng...

Hạ Thương Chu: Lão Đại có tin nhắn...

Lục Bản Lai: Lão Đại bắt đầu mở máy tính rồi...

Hạ Thương Chu nhìn qua một khe hở trong chăn, tường thuật lại:

- Lão Đại đang bắt đầu gõ chữ,... Lão Đại đang mở diễn đàn của trường. Người trăm năm chưa từng lên diễn đàn lại vì chuyện này mà lên diễn đàn... bàn công đạo!

Lục Bản Lai nhìn chăm chăm bàn tay của Lâm Gia Ca đang gõ nhanh thoăn thoắt trên bàn phím:

- Tốc độ đánh chữ của Lão Đại thật nhanh, chắc chắn là đang rất muốn san bằng cái diễn đàn này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Cô ấy chính là người duy nhất mà tôi từng hôn

Hạ Thương Chu: Cậu có nhìn thấy Lão Đại đang gõ gì không?

Lục Bản Lai: Tôi phải đeo kính mới nhìn thấy được.

Hạ Thương Chu đẩy Lục Bản Lai qua một bên: Cậu tránh đường đi để tôi xem cho.

Hạ Thương Chu rướn cổ lên, vừa nhìn vào màn hình máy tính của Lâm Gia Ca, vừa đọc thành tiếng:

- Đây là nhà và... xe... còn có...

- Còn có cái gì?

Lục Bản Lai chờ sốt ruột giục đối phương.

- Cậu đừng có nói chuyện ảnh hưởng đến sự chú ý của tôi đó!

Hạ Thương Chu đưa tay lên môi, làm động tác suyt, sau đó liền nói tiếp:

- Lão Đại xóa những dòng vừa gõ ra rồi. Cậu ấy thấy câu vừa rồi viết chưa được ổn sao? Lão Đại lại bắt đầu đánh chữ, lần này cậu ấy viết: Đó là xe và tài xế do ông tôi sắp xếp để đưa Dao Dao về.

- Thế quái nào, Lão Đại bỏ những chữ kia là để bổ sung thêm cho đủ!

Bởi vì nhất thời không chú ý, giọng nói của Lục Bản Lai có hơi lớn, quấy rầy Lâm Gia Ca đang gõ bàn phím.

Thiếu niên đang ngồi trước màn hình máy tính tiện tay lấy cây bút trên bàn, không hề nhìn về phía sau mà ném đi, không ngờ chỉ ném bừa cũng bay lên giường của Lục Bản Lai, khiến hai người sợ hãi leo lên giường, trùm mền kín mít, không dám manh động nữa.

...

Thời Dao gửi lại câu "Cảm ơn" cho [111111] xong, cũng không thấy anh nói gì thêm nữa.

Thời Dao biết thói quen của [111111] là như vậy, riết rồi cũng không chấp nhất nữa, dù sao cô cũng cảm thấy tâm tình của mình tốt hơn rất nhiều, liền để điện thoại xuống, mở tủ lấy một túi khoai tây chiên, vui rạo rức bắt đầu ăn.

Lúc này đã là mười hai giờ đêm, Lãnh Ôn và Giang Nguyệt đều cảm thấy buồn ngủ. Hà Diên Diên vừa mới tắt điện thoại đã nghe thấy tiếng động do Thời Dao phát ra, liền không nhịn được mà lẩm bẩm:

- Dao Dao, đã mấy giờ rồi mà cậu còn ăn cái đó nữa?? Không sợ mình đồ kị mà hạ độc trong nước sao?

Thời Dao cầm một miếng khoai tây chiên, đưa đến trước mặt Hà Diên Diên, thành thật hỏi:

- Vậy cậu có muốn ăn một miếng không?

Hà Diên Diên lấy chăn che đầu:

- Nửa đêm xin đừng lấy thức ăn ra mê hoặc mình, mình đang giảm béo đó, cậu thật là vô đạo đức, lúc này mà đưa thức ăn cho mình chính là hành động tra tấn rất dã man đó cậu có biết không hả?

- Được rồi, không tra tấn cậu nữa!

Thời Dao rút miếng khoai tây chiên lại, nhét vào miệng.

Cô vừa mới nuốt vào bụng, Hà Diên Diên đã vén chăn lên, ngồi dậy:

- Dao Dao, không phải vì có tâm sự nên ngủ không yên đó chứ? Có cần mình thức nói chuyện phiếm với cậu không?

Thời Dao: "Không cần đâu, bây giờ mình không sao rồi, chút nữa ăn xong mình cũng đánh răng rồi đi ngủ thôi, cậu ngủ trước đi!"

Hà Diên Diên: "Thật sự không có buồn chứ?"

Thời Dao: "Thật mà!"

Hà Diễm Diễm: Vậy thì tốt rồi, cậu không nên suy nghĩ quá nhiều làm gì, ngủ sớm một chút!

Thời Dao nhét hai miếng khoai tây vào miệng, ậm ả ậm ừ, gật mạnh đầu.

Hà Diễm Diễm nằm xuống một lần nữa.

Trong chốc lát, cô ấy liền ngủ.

Tất cả mọi người trong phòng đều đã đi ngủ, Thời Dao ăn bịch khoai tây xong, đánh răng, nhưng lại không lập tức đi ngủ như lúc nãy vừa nói, mà lại mở máy tính lên.

Chuyện đã như vậy rồi, cô phải dừng cảm đối mặt.

Chuyện trên diễn đàn tính đến nay cũng đã đồn ầm lên suốt một ngày một đêm, những người thích nhục mạ người khác cũng chửi đã miệng rồi ha? Bây giờ cũng đã đến lúc chấm hết.

Đến năm giờ sáng, Thời Dao mới tắt máy, về giường ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Cô ấy chính là người duy nhất mà tôi từng hôn

Thời Dao cũng không biết rốt cuộc mình đã ngủ bao lâu, nói chung cô còn chưa ngủ đủ giấc thì lại bị tiếng hét "aaaaa" chói tai của Giang Nguyệt đánh thức.

Thời Dao liếc mắt nhìn thời gian, chỉ mới chín giờ sáng, cô chỉ mới ngủ được có bốn tiếng đồng hồ thôi mà...

- Mình buồn ngủ quá, các cậu đừng làm ồn, để cho mình ngủ thêm chút nữa đi mà.

Thời Dao uể oải trở mình, lúc đang chuẩn bị ngủ tiếp, như nhớ ra chuyện gì, lại bổ sung thêm một câu:

- Các cậu có đến nhà ăn thì lấy về dùm mình một phần với nha!

- Ha ha ha, ăn cái gì nữa mà ăn, Dao Dao, cậu mau lên diễn đàn của trường mà coi kìa!

Giọng của Hà Diễm Diễm còn chói tai hơn tiếng hét lúc nãy của Giang Nguyệt.

Thời Dao không chịu nổi bật tai lại:

- Ai da, chuyện diễn đàn thì chờ mình thức dậy đi rồi tính.

- Chờ đến khi cậu ra tay chắc mọi chuyện cũng đã nguội lạnh luôn rồi! Nhưng mà cậu cũng không cần phải xử lý nữa, bởi vì...

Giang Nguyệt nói đến đây, Hà Diễm Diễm như biết tiếp theo bạn mình sẽ nói gì, liền nói tiếp, đồng thanh đồng thủ:

- ... Lâm Gia Ca đã xử lý giúp cậu rồi.

- Ồ... – Thời Dao đang rất buồn ngủ, chỉ ậm ừ cho qua.

Qua khoảng năm giây sau, cô đột nhiên mở mắt ra.

Lâm Gia Ca... Một giây sau, con buồn ngủ liền biến mất trong nháy mắt, cô ngồi dậy, cảm điện thoại di động lên, liền lên diễn đàn của trường.

Ngoại trừ bài viết "Nữ sinh đại học G mỗi tối đều qua đêm với một người khác nhau", còn có rất nhiều bài viết mới, hơn nữa tin nào cũng thu hút được rất nhiều sự chú ý.

"Hàn Cảnh vs Lâm Gia Ca, tất nhiên là Lâm Gia Ca thắng!"

"Lâm Gia Ca độc thân ba năm, cuối cùng bạn gái trong truyền thuyết cũng xuất hiện."

"Tin nóng hổi: Cuối cùng Lâm Gia Ca cũng thoát khỏi kiếp sống độc thân!"

Nhưng ngoài những bài viết có tiêu đề khoa trương đó ra, Thời Dao còn nhìn thấy một bài viết có tiêu đề rất ngắn gọn:

"Thông báo + Thanh minh"

Bài viết này của ai mà đề tiêu đề như biết tường tận tất cả mọi chuyện vậy?

Hơn nữa có có lượt xem cao như vậy, bị nhiều người vào mắng lăm à?

Thời Dao vừa nghĩ, liền bấm vào.

Người viết bài này có nick là: "1234567"

Cái tên này cũng thật là... quá qua loa rồi!

Nghĩ nghĩ, Thời Dao liền nhìn vào nội dung bài viết:

"Thật không ngờ, sinh viên Đại Học G, ăn học cao như vậy, có khi còn lên đến học vị tiến sĩ rồi không chừng, nhưng lại có "khả năng về chuyện" như vậy, không nói nhiều phí lời, tôi sẽ giải thích rõ cho mọi người hiểu ngay đây.

Đây chẳng phải là giọng điệu của người hôm trước đã đăng ảnh bôi nhọ danh dự của cô đó sao?

Người viết tin tức này cũng thật thâm sâu ha...

"Tám hình thứ nhất là xe và tài xế do ông tôi sắp xếp để đưa Dao Dao về."

"Tám thứ hai, là bạn học chung của cô ấy, tôi cũng không biết tại sao người đó phải đưa Dao Dao về, nhưng tôi tin tưởng cô ấy."

"Tám thứ ba là lần đầu tiên Dao Dao đến nhà tôi, hơn nữa không cần có tôi ở đó, Dao Dao cũng có thể nhập mật khẩu vào nhà, còn tám thứ tư chỉ là cùng nhau đi ăn một bữa sáng thôi mà, có gì nghiêm trọng không?

Thời Dao đọc xong ba câu này, mới từ từ ý thức được đây chính là thứ mà Hà Điền Điền và Giang Nguyệt muốn cô đọc, là tin mà Lâm Gia Ca đã đứng ra giúp cô giải thích.

Dưới mỗi một tám hình là một lời giải thích.

Thời Dao xem rất cẩn thận, sau đó mới phát hiện đó là bài viết có gắn huy hiệu luật sư.

Mà nội dung có gắn huy hiệu luật sư chính là những bài viết đáng tin cậy nhất trên diễn đàn của trường.

Thời Dao vốn cho rằng nội dung giải thích chỉ như vậy là xong, không ngờ sau đó lại còn có thêm một bài viết có cỡ chữ rất lớn:

- Dao Dao có phải là người trèo cao hay không, không phải tôi hay các người muốn nói gì thì nói, tôi chỉ xác định rõ một sự thật ở đây: Cô ấy chính là người duy nhất mà tôi từng hôn.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Không nói nhiều phí lời, tôi sẽ giải thích rõ cho mọi người hiểu

Dưới câu nói này, góc phải còn có vài chữ: Lâm Gia Ca, ngày..., tháng..., năm...

Tin này chỉ vừa mới được duyệt lúc sáu giờ sáng nay thôi, chỉ qua ba tiếng đồng hồ ngắn ngủi, đã có hơn hàng ngàn bình luận.

Ngoại trừ một loạt những người vào than khóc vì nam thần cuối cùng cũng trở thành hoa đã có chủ, còn có một vài bình luận khá đặc biệt.

Chẳng hạn như người có nick name là "Người tốt có bộ ngực phẳng" đã bình luận như sau:

Từ câu: "Xe và tài xế do ông nội tôi đã sắp xếp để đưa Dao Dao về", chúng ta cũng có thể thấy mối quan hệ của hai người này không đơn giản chút nào,

nói vậy có nghĩa là họ đã gặp người lớn hai bên gia đình rồi, hơn nữa hai họ đều ủng hộ mối quan hệ này, còn đặc biệt sắp xếp tài xế chở về.

Năm chữ "tôi tin tưởng cô ấy" chính là đánh tiếng cho những người nói ra nói vào chuyện của người khác. Ý nói dù mọi người có nói gì đi chăng nữa thì lòng của nam thần sẽ vẫn vững như kiềng ba chân.

"Tự Dao Dao cũng có thể nhập mật khẩu vào nhà..." có nghĩa là mật khẩu nhà của Lâm Gia Ca, Thời Dao đều biết, tôi thật sự rất tò mò, vậy còn mật khẩu tài khoản ngân hàng cô ấy có biết không?

"Cô ấy chính là người duy nhất mà tôi từng hôn." Hôn cũng hôn luôn rồi, cầu độc thân như các người còn chưa chịu từ bỏ sao?

Còn người có nickname là: "Tiểu ca ca ơi em là Laury" thì bình luận:

"Lâm Gia Ca thật thẳng thắn, nói trực tiếp trên diễn đàn của trường, đây là vì tức giận dùm hồng nhan sao? Thời Dao vừa bị nói đụng đến đã lên tiếng thông báo + giải thích."

So với những lời bình luận trên diễn đàn, ba con người còn lại bên cạnh Thời Dao cũng không kém chút nào.

Hà Diên Diên: "Nam thần của mình lần đầu tiên lên tiếng trên diễn đàn lại là vì Dao Dao, Dao Dao lại là bạn cùng phòng của mình, bỗng nhiên mình thấy khoảng cách giữa mình và nam thần đã được rút ngắn đi rất nhiều, rất nhiều nha!"

Giang Nguyệt: "Dao Dao, cậu mau thành thật khai báo, rốt cuộc cậu và Lâm Gia Ca có quan hệ gì? Các người không quen nhau sao cậu lại biết mật khẩu nhà anh ấy? Không quen nhau sao anh ấy thừa nhận là đã hôn cậu?"

Lãnh Ôn: "Đúng rồi đó, không quen sao nhà họ lại cho người đưa cậu về?"

Mọi người hùng hổ ép hỏi như vậy, Thời Dao còn chưa hoàn hồn được từ những gì Lâm Gia Ca công khai trên mạng quay lại ngơ ngác trả lời: "Mình không biết!"

"Cái gì mà không biết, trước tiên để tui mình "công phá" diễn đàn đã, chờ đến khi bọn mình xong việc sẽ tính sổ với cậu sau!"

Giang Nguyệt nghe Thời Dao trả lời như vậy liền lấy gối đập về hướng cô.

Hà Diên Diên và Lãnh Ôn nghe vậy cũng tán thành.

Thời Dao không nói gì, mắt lại nhìn xuống màn hình điện thoại.

Cô đọc lại tin tức mà Lâm Gia Ca đã viết một lần nữa, sau đó đầu óc mới từ từ hoạt động trở lại.

Lâm Gia Ca anh... Rõ ràng ban đầu là anh ấy không muốn có dính líu và quan hệ gì với cô, tại sao bây giờ lại đứng ra giúp cô?

Giúp cô thì giúp là được rồi, có cần phải nhắc đến chuyện hai người từng hôn nhau không? Như vậy nghe còn mờ ám hơn,... giống như anh và cô có mối quan hệ không bình thường vậy...

Chẳng lẽ, nhờ những người kia nói những lời khó nghe đã kích động té bào chính nghĩa trong anh? Vì vậy, anh mới nói đỡ cho cô?

Thời Dao suy nghĩ một chút, cảm thấy đây có lẽ là nguyên nhân lớn nhất.

Có điều... Có thể còn có nguyên nhân nào khác...

Chi tiếc là Thời Dao còn chưa tiếp tục nghĩ xong thì Hà Diên Diên liền cắt ngang mạch suy luận của cô: "Dao Dao, Hàn Cảnh cũng đã giải thích giúp cậu, nói rằng ngày hôm đó mọi người cùng đi hát, bên cạnh chính là KTV."

Hà Diên Diên vừa mới nói xong, Hàn Cảnh liền gọi điện thoại tới cho Thời Dao.

Thời Dao nhìn chằm chằm màn hình điện thoại, khựng lại một chút, sau đó mới bắt máy.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Không nói nhiều phí lời, tôi sẽ giải thích rõ cho mọi

người hiểu

Hàn Cảnh: "Thời Dao, chuyện trên diễn đàn anh đều biết hết rồi, anh cũng đã giải thích giúp em rồi."

Thời Dao: "Em thấy rồi, cảm ơn anh, Hàn học trưởng."

"Không có gì."

Hàn Cảnh ngừng một chút, giọng nói nghe vẫn rất hiền hòa hỏi lại:

- Em vẫn ổn chứ?

Thời Dao biết Hàn Cảnh nghĩ cho hoàn cảnh của mình, cô liền trả lời: "Em không sao rồi."

"Không sao thì tốt,..."

Hàn Cảnh nói xong bốn chữ đó liền dừng lại, một hồi lâu, anh ta mới mở miệng gọi: "Thời Dao..."

- Dạ?

Thời Dao đáp xong, qua một lúc lại không thấy Hàn Cảnh nói gì, cô lại nói: "Hàn học trưởng?"

- Anh...

Hàn Cảnh thật sự rất muốn hỏi cô, tối hôm đó, lúc anh ta gọi điện thoại cho cô, có phải người ở bên cạnh cô là Lâm Gia Ca hay không, nhưng anh ta không có dũng khí nói nên lời, ngập ngừng một lúc lâu, cuối cùng vẫn lựa chọn bỏ qua:

- ... Nếu đã không sao rồi thì anh cúp máy trước đây, lát nữa anh còn có tiết học, tạm biệt.

- Tạm biệt anh!

Sau khi cúp máy xong, Thời Dao lại liếc mắt nhìn ba người bạn cùng phòng đang hào hứng với diễn đàn trường, cô không nói gì, lại nằm xuống, nhắm mắt lại, chuẩn bị tiếp tục ngủ bù.

Nhưng cô không ngủ lại được nữa, trong đầu toàn là những lời Lâm Gia Ca đã viết trên diễn đàn kia.

Thời Dao cũng không biết mình đã nghĩ lung tung bao lâu, mới từ từ chìm vào giấc ngủ.

Đánh thức cô là mùi thơm của thức ăn, lúc đó đã là buổi trưa. Ba con người vừa mang thức ăn về cho cô, một người nằm nhoài trên bàn xem điện thoại di động, một người còn đang ăn mà vẫn hóng chuyện trên diễn đàn.

Thời Dao bò xuống giường, nhìn thấy trên bàn học của mình có một phần com, liền nhanh chóng vào nhà vệ sinh đánh răng rửa mặt, sau khi ra ngoài liền mở bao đựng đĩa ra, ăn như hùm như cạp.

- Cái quái gì, cái tên Điều Thuyền giết chết Lữ Bố này, đúng là cứng đầu mà, lại mở topic nói xấu Dao Dao rồi.

"Tôi thấy Dao Dao không đẹp bằng Tần Y Nhiên, mắt thâm mỵ của Lâm Gia Ca thật là kém, Dao Dao nhỏ hơn Tần Y Nhiên ba tuổi, nhưng đã nhìn như một bà thím rồi, sao có thể đem so với Tần Y Nhiên được hả?"

- Thật ghê tởm, cách màn hình mà vẫn có thể ngửi thấy mùi hôi thối khó chịu của sự đố kỵ!

- Dao Dao, cậu vẫn còn có thể ăn hay sao? Cậu quan tâm đến bản thân mình một chút đi được không hả? Cậu không đau lòng chứ bọn mình đọc thấy những dòng này thì tức lắm đó!

Dao Dao ngẩng đầu, nói hai chữ này xong liền cúi mặt xuống hộp com, hùng hỏ ăn tiếp...

Chờ đến khi cô ăn xong, ném hộp com vào thùng rác, lau bàn sạch sẽ xong, sau đó mới cầm điện thoại di động lên diễn đàn trường để xem

Cô có thể nhìn thấy topic mà lúc này những người bạn cùng phòng đọc cho cô nghe, những bình luận trả lời đại đa số đều là những người cho rằng nhan sắc của cô không bằng Tần Y Nhiên, mắt thâm mỵ của Lâm Gia Ca thật sự là quá kém, thậm chí còn có những người có bình luận rất quá đáng, nói hình của cô có thể được dùng để trừ tà, không biết sao xấu như vậy mà Lâm Gia Ca cũng có thể hôn cho được, khẩu vị của anh cũng thật mặn...

Hà Diên Diên thấy Thời Dao lên diễn đàn, liền đến trước mặt Thời Dao:

- Dao Dao, cậu thấy chưa, những người này quá đáng như vậy. Đúng là không thể nhịn được nữa!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 125: Bánh bao chiên tôm hùm và mỳ sợi

Thời Dao liếc mắt nhìn Hà Điền Điền: “Cũng không ai bắt mình phải nhận mà.”

Hà Điền Điền không thể hiểu nổi câu nói này:

- Cái gì?

Thời Dao vừa nhìn màn hình máy tính, vừa chậm rãi trả lời:

- Chính là ý đó, không phải cậu nói không thể nhận được nữa sao? Vậy thì cũng không cần phải nhận nữa! Kỳ thật cũng đâu ai bắt mình phải nhận!

- Cậu nói gì vậy?

Giang Nguyệt nghe thấy Thời Dao nói như vậy, liền vọt tới:

- Mình không hiểu lắm, cũng không cần nhận nữa là sao... vấn đề là, sao cậu lại không cần phải nhận nữa? Chẳng lẽ cậu đã biết “Điều Thuyền giết chết Lữ Bố” là ai, sau đó muốn đánh với người đó một trận sao?

- Đúng vậy...

Thời Dao gật đầu, thành thật trả lời.

Hà Điền Điền: “Nà... nà nì?” (Cái gì?)

Giang Nguyệt: “What?”

Lãnh Ôn: “Ha, Dao Dao, cậu đang kể chuyện cười sao?”

- Không có đâu, mình biết Điều Thuyền giết chết Lữ Bố là ai rồi...

Thời Dao vừa nói vừa click chuột, sau đó màn hình liền hiện ra một loạt những ảnh chụp màn hình.

- Đây là thành quả cả đêm qua không ngủ của mình đó, mình đã đào bới từng tin tức mà Điều Thuyền giết chết Lữ Bố đã đăng, sau đó... mọi người nhìn đi, đây chính là tên gọi trước kia của tài khoản này, “Tần Y Nhiên là hoa khôi của trường dù có ai phản đối đi nữa”, tên trước nữa chính là: “Ta là nữ thần chẳng sợ ai”.

Thời Dao nhìn thấy những người bạn đang trợn mắt há mồm nhìn màn hình máy tính cũng chẳng có biểu hiện gì, đầu ngón tay vẫn nhanh chóng click vào từng hình ảnh: “Đây là tên đầu tiên mà người này đã dùng để đăng ký vào diễn đàn, còn có hình thật của cô ta nữa.”

Lãnh Ôn lên tiếng trước: “Đây chẳng phải là Tần Y Nhiên sao?”

Thời Dao không gấp gáp nói tiếp mà lại phóng to hai tấm hình lên: “Các cậu nhìn hai tấm hình này, đây chính là số QQ mình tra từ diễn đàn của trường, sau đó xem tin mà cô ta đã đăng trên QQ.”

“Đây là QQ của cô ta, tất cả đều là những gì cô ta đăng trên diễn đàn, vì được đồng bộ theo số điện thoại nên cũng đăng sang đây. Từ đó, mình có thể khẳng định, Điều Thuyền giết chết Lữ Bố chính là Tần Y Nhiên, số QQ này cũng chính là số điện thoại của cô ta.”

Thời Dao vừa giải thích vừa bật hình cho Lãnh Ôn, Hà Điền Điền và Giang Nguyệt xem: “...Đây chính là tài khoản của Tần Y Nhiên, những status mà cô ta đã đăng, còn có bình luận nữa, mọi người xem, năm nhất đại học có một người chị khóa trên cùng tranh ngôi vị hoa khôi của trường, cô ta đã mắng người ta tể tát. Còn cái này nữa, năm ngoái trong dạ hội tết Nguyên Đán có một người bạn học của Lâm Gia Ca tỏ tình với anh ấy, cô ta lại đăng status nói người ta xấu xí. Còn cái này nữa, trước đây không lâu còn có một người suýt giành lấy ngôi vị hoa khôi của cô ta, cô ta lại bêu xấu người đó... Và người đó không ai khác, chính là Lãnh Ôn.”

Cho mọi người xem tất cả những ảnh chụp màn hình này xong, Thời Dao lại nói tiếp: “Giống như những điều vừa rồi Giang Nguyệt nói, mình vốn muốn đem đồng hình này ra nói chuyện đàng hoàng với cô ta, đương nhiên là mình không đánh người, chỉ muốn cô ta xóa những tin tức đáng ghét trên diễn đàn của trường kia đi, nhưng bây giờ mình thấy không cần thiết nữa, nếu cô ta muốn hùng hổ dọa người, vậy thì mình sẽ gây ông đập lưng ông thôi.”

Trong phòng trở nên yên tĩnh...

Không ai nói gì nữa...

Thời Dao nhìn ba người bạn không nói tiếng nào của mình, không hiểu lên tiếng: “Các cậu sao vậy? Sao không nói tiếng nào, nhìn mình chăm chăm làm gì?”

Lãnh Ôn là người hoàn hồn đầu tiên, đưa một ngón tay cái lên trước mặt Thời Dao.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Bánh bao chiên tôm hùm và mỳ sợi

Sau đó Giang Nguyệt cũng tỉnh táo lại, cô nhìn Thời Dao như sinh vật lạ, nhìn từ trên xuống dưới vài vòng, sau đó mới nhẹ giọng hỏi đầy nghi ngờ: “Cậu... cậu là Thời Dao sao?”

Thời Dao cầm thẻ sinh viên trên bàn học của mình: “Có cần phải kiểm tra một chút không?”

Người cuối cùng hoàn hồn về là Hà Điền Điền, cô nhanh chóng giật thẻ sinh viên trên tay Thời Dao, thấy khuôn mặt trong thẻ và người bên ngoài như đúc, sau đó mới từ từ cảm thán một câu: “Dao Dao, thì ra cậu không phải chỉ biết ăn a...”

“Mình chỉ giỏi nhất là ăn, chứ KHÔNG PHẢI CHỈ BIẾT ĂN!”

Thời Dao trả lại Hà Điền Điền xong, lại nhìn mọi người trong phòng một chút, nhìn thấy sự khiếp sợ trong mắt của bọn họ, cô không nhịn được, lẳng lặng nói thầm trong lòng: “Thật kỳ lạ, mình cũng đâu có làm gì ghê gớm, sao mọi người lại nhìn mình đầy khiếp sợ như nhìn thấy quái vật vậy?”

Thời Dao vừa buồn bực, vừa mở diễn đàn trường lên, bắt đầu đăng ký tài khoản.

Sau khi đăng ký xong, lúc cô nghiêng đầu suy nghĩ nên đặt tên là gì, ba người phía sau mới bắt đầu tỉnh táo lại.

“Mình vốn cho rằng Thời Dao là con người rất ngây thơ thanh thuần, nhưng không ngờ lại là một chân nhân bất lộ tướng.”

“Đột nhiên cảm thấy hình tượng của Thời Dao trong lòng mình, đang tiến hóa từ một cô bé đáng yêu biến thành một thiếu nữ trường thành rồi...”

“Từ trước đến giờ, mình cứ nghĩ Thời Dao là người chỉ biết nhờ mình mua đồ ăn thôi, giờ mình mới biết trước đây bản thân đã thiên cận như thế nào.”

- Dao Dao, cậu đang làm gì vậy? - Giang Nguyệt lúc này mới nhìn tới diễn đàn của trường, nên hỏi.

- Mình đang đăng ký tài khoản a... - Thời Dao trả lời, dừng một chút, cô lại nói:

- Nhưng không biết nên lấy tên gì...

Hà Điền Điền: “Chuyện này dễ ẹc, là sen Hà Điền Điền, Mật Ong có văn hóa!”

Giang Nguyệt: “Cất! Cũng không có ai yêu Lý Dịch Phong bằng cậu...”

Lãnh Ôn: “Hai người góp ý có tính xây dựng một chút được không vậy? Lấy tên trên wechat, một lát cả trường đều biết các cậu là ai!”

Giang Nguyệt: “Vây... phải lấy tên gì bây giờ...”

- Các cậu không cần cãi nữa, Dao Dao đã đặt được một cái tên rất hay rồi...

Lãnh Ôn vừa nói xong, tất cả mọi người đều hướng mắt về màn hình, sau đó lẩm nhẩm đọc: “Bánh Bao chiên tôm hùm và mỳ sợi”

- ...

Cả tập thể đều yên lặng trong ba giây, sau đó nhìn nhau gật đầu, tâm ý tương thông lên tiếng nói: “Thời Dao rất có phong độ!”

Trong lúc họ nói chuyện, Thời Dao đã nhanh chóng gõ bàn phím.

“Hoa khô của Đại Học G, Tản Y Nhiên chính là Điều Thuyền giết chết Lữ Bố”

- Phụt, Dao Dao, cái tiêu đề này nghe cũng rất tuyệt! - Giang Nguyệt không nhịn được, cười phì.

- Đầu chỉ là tuyệt, mà là quá tuyệt!

Trong lúc Hà Điền Điền nói chuyện, Thời Dao đã gõ đến phần chính của tin tức: “Thật không ngờ, Hoa khôi của Đại học G lại chính là Điều Thuyền giết chết Lữ Bố. Không nói nhiều phí lời, mọi người cứ xem những bằng chứng dưới đây là hiểu.”

Lãnh Ôn: “Cái văn phong này đúng là sắp nát rồi, ban đầu là Lâm Gia Ca dùng, giờ lại đến cậu dùng. Liệu sau này có phải câu này sẽ trở thành trào lưu, ai viết tin tức đều sẽ dùng câu này không?”

- Nếu muốn đánh kiểu gây ông đập lưng ông thì phải dùng văn phong của cô ta chứ, chắc cô ta cũng thích mà, mình chỉ chiều lòng cô ta thôi! - Thời Dao nói xong, liền bắt đầu đăng ảnh chụp màn hình hôm qua cô đã thu thập được lên.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Không đáng để mình phải vẽ quá nhiều trò

Sau khi Thời Dao đăng tất cả các hình ảnh lên, cô lại bắt đầu gõ bàn phím:

“Đầu tiên, tôi muốn nói rõ một chút, tôi hoàn toàn không có ý bới móc người đứng sau cái tên Điều Thuyền giết chết Lữ Bố làm gì, đây chỉ là tôi vô tình phát hiện, muốn trách chi trách người đặt tên quá vô ý, cho rằng lấy tên khác là sẽ không bị mọi người phát hiện, nhưng cô ta lại quên mất một điều rằng, trước đây cô ta đã dùng cái tên này và những lần người khác nhắc tới cô ta bằng cách @ thì cụm nickname cũ vẫn không thay đổi.

Vì vậy, từ những hình ảnh trên có thể chứng minh, Điều Thuyền giết chết Lữ Bố chính là nickname sau này của hoa khôi Đại học G, Tần Y Nhiên!”

Thời Dao còn cố ý chỉnh kiểu chữ khác cho câu này, phóng to lên, tô đỏ cho dễ thấy.

“Ở đây tôi còn muốn nhấn mạnh một điều, tôi thật sự không có ý nhắm vào Tần Y Nhiên, tôi chỉ nói lên sự thật thuần túy mà thôi, rõ ràng hoa khôi thanh sạch không lấm bụi trần mà mọi người hằng tôn thờ lại là người... một lời khó nói hết, chỉ đọc qua mấy cái tên trước kia của cô ta cũng đủ thấy: “Tần Y Nhiên là hoa khôi của trường dù có ai phản đối đi nữa”, hay “Ta là nữ thần chẳng sợ ai”.

Gõ xong tất cả, Thời Dao kiểm tra lại câu chữ của mình, sau đó thấy không có gì sai sót, cô mới bấm đăng tải.

Hà Điền Điền nhìn thấy như vậy, liền lo lắng lên tiếng:

- Dao Dao, Dao Dao, cậu không thấy cậu quên gì sao? Tại sao chỉ đăng có bấy nhiêu hình? Còn những hình có câu nói cô ta chửi bới nói xấu sau lưng người khác, sao cậu không đăng luôn?

- Tất nhiên là mình không quên, nhưng bây giờ chưa phải là lúc thích hợp, trước tiên chỉ đăng bấy nhiêu đây đi đã, để Tần Y Nhiên cảm nhận cái cảm giác thế nào là đứng ngồi không yên, sau đó đợi đến tối, mình lại đánh thêm một đòn tâm lý nữa...

Thời Dao nói xong, liền bắt đầu soạn tin thứ hai, tiêu đề: “Tại sao Hoa khôi Đại học G lại thay đổi danh tính không muốn cho mọi người biết mình là ai?”

“Thật không ngờ nha, Hoa khôi lớn của Đại học G lại chính là một anh hùng bàn phím thứ thiệt, không nói nhiều phí lời, mọi người cứ xem hình rồi sẽ hiểu.”

Sau đó, Thời Dao lại đăng tải những tấm hình Tần Y Nhiên dùng những nickname khác nhau để công kích nói xấu sau lưng người khác, sau đó giải thích với những người bạn cùng phòng: “... Đợi đến tối, chắc tinh thần của Tần Y Nhiên đã bị những bình luận trên diễn đàn công kích đến chịu không nổi rồi, lúc này lại đánh thêm một đòn trí mạng nữa, các cậu nghĩ đi, buổi tối chính là lúc mọi người đã đi học về, số lượt truy cập lên diễn đàn là nhiều nhất trong ngày, chắc canh sẽ cùng nhau ủa vào chỉ trích cô ta, hơn nữa những người từng bị cô ta nói xấu nhất định sẽ làm âm lên! Vì vậy, buổi tối chính là lúc mình bắt cô ta chịu đựng tất cả những gì mà mình đã phải trải qua mấy ngày nay!”

- Dao Dao, lúc này mình chỉ muốn nói với cậu một chữ: “thảm”, đánh kiểu này là sẽ đau thảm từ trong ra ngoài, từ tinh thần đến thể xác.

- Mình vẫn cho rằng cậu chỉ biết ăn, không ngờ cậu lại thâm sâu như vậy! Ha ha ha! - Giang Nguyệt vừa nói vừa nhào đến trước mặt Thời Dao, ôm cô: “Làm sao bây giờ, tự nhiên mình thấy yêu cậu chết đi được, muốn gả cho cậu quá!”

Lãnh Ôn: “So với cậu, Tần Y Nhiên đúng là đồ bỏ!”

Thời Dao né tránh được móng vuốt đang sờ soạng trên người cô của Giang Nguyệt xong, lại nói: “Có phải là đồ bỏ hay không thì mình không biết, nhưng chắc canh mình sẽ không dễ dàng bỏ qua cho cô ta đâu!”

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 128

Hà Diễm Diễm: “A, Dao Dao, cậu còn chưa trả thù đã sao?”

Giang Nguyệt: “Đúng đó Dao Dao, cậu làm như vậy chắc cô ta cũng đã mệt mỏi lắm rồi!”

- Cô ta mệt hay khỏe cũng không phải là chuyện của mình, nhưng cô ta chọc mình, nói mình khó coi xấu xí, còn nói hình của mình có thể dùng để trừ tà, mình không thể dễ dàng bỏ qua như vậy được, nhưng nếu đấu thì phải giải quyết tất cả mọi chuyện cho rõ ràng, đây dựa kéo dài không phải là phong cách của mình.

Thời Dao nói xong, liền cầm gương trên bàn lên, sửa sang lại đầu tóc, đứng lên, nhìn quanh phòng một vòng, sau đó tìm nơi có ánh sáng, quay lại nói với Lãnh Ôn: “Ôn Ôn, cậu chụp cho mình một tấm hình đi!”

Hà Diễm Diễm còn đang chưa hiểu ý của Thời Dao: “Chụp hình làm gì?”

- Đương nhiên là đăng lên diễn đàn rồi! - Thời Dao nói như đây là chuyện hiển nhiên.

Giang Nguyệt hiểu ý, liền nói: “Đúng đó Dao Dao, cậu phải chụp một tấm hình thật đẹp thì mới có thể phản bác lại những câu nói kia của Tần Y Nhiên được! Nhưng mà... cậu không nghĩ nên trang điểm một chút, sau đó tìm một cái váy thật đẹp mặc sao?”

- Không cần đâu...

Thời Dao khoác tay một cái, cúi đầu nhìn chiếc áo sơ mi và quần bò trên người mình: “Như vậy cũng đã rất tốt rồi, trang điểm thay quần áo... thà mình lấy hơi sức đi ăn lòng bò hung khói còn sướng hơn.”

Dùng một chút, Thời Dao còn nói: “Hơn nữa, Tần Y Nhiên không đáng để mình phải về quá nhiều trò.”

- Cũng đúng, đối phó với con người càng có nhiều hình ảnh toàn là qua xử lý photoshop thì phải dùng hình thật mặt mộc mới có sức sát thương lớn! - Hà Diễm Diễm rất đồng ý với suy nghĩ của Thời Dao.

Giang Nguyệt: “Vậy còn chần chờ gì nữa, mau chụp cho Dao Dao một tấm đi!

- - -

Tối qua, sau khi Lâm Gia Ca đăng tin tức lên diễn đàn xong, anh cũng không tài nào ngủ được.

Anh không biết tại sao tâm tình của mình lại tệ như vậy, có chút tức giận, lại có chút đau lòng, cô có bị tổn thương bởi những lời nói đó không? Có phải cô sẽ rất khổ sở, có phải cô cũng mất ngủ không?

Loại tâm tình hỗn loạn này cứ quanh quẩn trong lòng anh cả đêm, đến năm giờ sáng, anh mới hoàn hồn, cử động thân thể cứng ngắt, đứng dậy khỏi ghế.

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu vẫn còn đang vui mặt trong gối, ngủ như heo...

Lâm Gia Ca đi vào nhà vệ sinh, sau khi ra ngoài liền lên giường nằm, tròn mắt nhìn trần nhà, nghĩ đến những câu nói khiến cô tổn thương vô số lần, sau đó mới không chịu nổi mà chìm vào giấc ngủ hỗn loạn.

Lúc anh tỉnh lại đã là buổi trưa.

Anh bò xuống giường, vào nhà vệ sinh tắm rửa, sau đó vừa cầm khăn mặt vừa mở máy tính, lên diễn đàn của trường.

Tin tức mà anh đăng đứng thứ nhất.

Thứ hai là tin tức mà Điều Thuyền giết chết Lữ Bố đăng, tiêu đề là: “Mất thẩm mỹ của Lâm Gia Ca thật khiến người ta khó mà chấp nhận được.”

Anh bấm vào, nhìn thấy tất cả những hình ảnh bên trong là Tần Y Nhiên quốc sắc thiên hương có một không hai, xinh đẹp tuyệt trần, còn Thời Dao thì xấu đến nỗi khó coi khó nhìn.

Đùa gì thế? Bánh Bao Mềm của anh xấu? Tần Y Nhiên đẹp?

Mấy người này hình như không biết hai chữ ‘xinh đẹp’ viết như thế nào thì phải!

Hình của Tần Y Nhiên chắc phải dùng mười mấy cái phần mềm chỉnh sửa ảnh mới ra được như vậy, e rằng người thật ngoài đời cũng không sánh bằng đầu ngón chân của Bánh Bao Mềm nhà anh!

Có điều, nói đi cũng phải nói lại, Điều Thuyền giết chết Lữ Bố này tại sao lại cứ tăng bốc Tần Y Nhiên mà công kích Bánh Bao mềm? Rốt cuộc người này là ai?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129

Lâm Gia Ca nghĩ xong, liền thoát ra khỏi diễn đàn của trường, ngồi trước máy tính một hồi, vừa ngáp vừa gõ gõ đánh đánh.

Có một số việc, không truy cứu thì thôi, chỉ cần truy ra một cái, liền có thể khiến người khác bất ngờ.

Đến khi anh truy được địa chỉ IP của Điều Thuyền giết chết Lữ Bố, vào website của trường, xác định đó là trong ký túc xá, anh mới biết người đó là ai, dù có kinh ngạc một chút, nhưng sau đó anh phát hiện, trên diễn đàn thật muôn màu muôn vẻ, nhưng dù có thể loại nickname gì trên đời đi chăng nữa, thì tất cả đều có thể được truy ra từ IP kia.

Thật thú vị...

Cái tên kia không ai khác, chính là người mà đám nam sinh toàn trường này đang theo đuổi, là hoa khôi của trường, nhưng lại dùng đủ thứ nickname khác nhau để chửi bới người khác.

Người ta mà biết chắc sẽ sợ chết khiếp mất!

Lâm Gia Ca vừa gõ bàn phím vừa nhìn thấy một chuyện, cuối cùng không nhịn được phải chặc chặc mấy cái.

Danh hiệu hoa khôi này cũng thật hiếm có, những lần bình chọn hoa khôi các năm, cũng đều là cô ta tự bỏ phiếu hàng loạt.

Chẳng trách cô ta xấu tính như vậy mà hằng năm vẫn có thể làm hoa khôi của trường, như vậy chẳng phải là đang tự phong danh hiệu cho mình hay sao?!

Chuyện này nếu công khai ra ngoài, chắc sẽ làm trò cười cho cả trường mất!

Lâm Gia Ca gõ gõ lên bàn, nhìn đi nhìn lại mấy lần, sau đó liền lên diễn đàn của trường.

Anh vừa định đăng nhập để công bố chuyện này, không ngờ lại nhìn thấy một tin mới trên diễn đàn: “Hoa khôi Đại học G, Tần Y Nhiên chính là Điều Thuyền giết chết Lữ Bố”

U, tiêu đề này hay ho nè, là ai đây?

Lâm Gia Ca bấm vào tin này, nhìn thấy người viết tin là “Bánh Bao chiến tôm hùm và mỹ sọt”

Lâm Gia Ca kích động đến nỗi huyết phun máu ra ngoài, thăm dò địa chỉ IP của người này ngay lập tức.

Trước khi tra ra kết quả, anh cũng đã mơ hồ đoán được là ai rồi, chỉ là không chắc chắn lắm mà thôi, nhưng kết quả lại không làm anh quá ngạc nhiên, đúng là IP của Thời Dao.

Vì vậy, Bánh Bao Mềm cũng không phải là cục bột mà người ta muốn nhào nặn như thế nào cũng được, mà Bánh Bao Mềm cũng biết phản ứng!

Xem ra, những lo lắng tối qua của anh là phí công vô ích rồi.

Lâm Gia Ca vừa nghĩ vừa trở lại diễn đàn của trường, đọc tin mà Thời Dao đã gửi.

“Thật không ngờ, Hoa khôi của Đại học G lại chính là Điều Thuyền giết chết Lữ Bố. Không nói nhiều phí lời, mọi người cứ xem những bằng chứng dưới đây là hiểu.”

Hay lắm, năng lực học hỏi của cô bé này đúng là không tệ!

Lâm Gia Ca trượt chuột xuống, xem kỹ tất cả những hình ảnh một hồi, càng xem trong lòng anh lại càng hiểu kỳ, mãi đến khi xem xong tất cả, anh mới giương khóe môi.

Không ngờ người vợ sắp cưới mà ông sắp xếp cho anh cũng có nhiều năng lực tiềm ẩn như vậy!

Nếu Bánh Bao Mềm đã tìm ra được danh tính của Điều Thuyền giết chết Lữ Bố. Anh cũng không ngại đổ thêm dầu vào lửa.

Nghĩ xong, Lâm Gia Ca liền quay đầu nhìn về phía Hạ Thương Chu và Lục Bản Lai vẫn còn ngủ say như chết trên giường: “Có muốn đi Vàng son lõng lấy không?”

Hầu như là ngay lập tức, hai người đang ngủ say như chết liền bật dậy, đồng thanh đồng thủ: “Muốn!”

Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu không cần Lâm Gia Ca lại mở miệng, ngầm hiểu ý, lại ngoan ngoãn gọi: “Papa!”

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Trái Đất tròn

Lâm Gia Ca vừa gõ bàn phím vừa nói: “Muốn thì mau lên diễn đàn của trường đăng ký một vài cái tên khác nhau, cho mấy bài viết lên top cho tôi, tôi sẽ đưa các cậu đi Vàng son lõng lấy!”

- Được thôi papa, ba yên tâm, con nhất định sẽ xử lý tốt chuyện đó! - Hạ Thương Chu vù vù nhảy xuống giường, sau đó liền lao vào nhà vệ sinh!

Sau đó Lục Bản Lai cũng vào theo.

Hai người đi ra rất nhanh, ai ngồi máy người nấy, mở máy lên: “Lão đại, gửi link của tin cho tui tôi đi!”

Lâm Gia Ca sao chép đường link gửi cho từng người.

Hạ Thương Chu vừa nhìn lướt qua tin tức, lại hỏi: “Lão đại, là tin cậu mới đăng sao?”

Lâm Gia Ca nhìn tin tức mà Thời Dao đã đăng: “Không phải, là đàn em năm nhất có scandal với tôi đăng!”

- À, thì ra là tin của mẹ đăng. - Lục Bản Lai vừa đăng ký tài khoản vừa nói: "Vậy thì càng phải cho lên top!"

“Thì ra là tin của mẹ đăng”... bảy chữ này càng làm cho Lâm Gia Ca mở cở trong bụng:

- Dẫn cậu đi ăn Vàng son lõng lấy hai lần!

Hạ Thương Chu quay đầu trừng mắt nhìn Lục Bản Lai một chút, liền nhìn về phía Lâm Gia Ca: “Tại sao lại dẫn cậu ta đi ăn hai lần? Lão đại, cậu thật bất công!”

Nói đến đây, Hạ Thương Chu như nghĩ đến chuyện gì đó, liền đổi giọng: “Papa, ba yên tâm, con sẽ cho mẹ có 3000 lượt thích luôn!”

Lâm Gia Ca: “Hai lần!”

“Thành giao!” Hạ Thương Chu nói xong, liền dừng động tác đánh máy lại, sau đó mới gõ gõ: “Tiểu Lai Lai, cậu lấy tên là gì vậy? Cậu thấy tên: Giai lệ Tam thiên nghe có oách không?”

Lục Bản Lai: “Tôi hả? Tôi để tên là Trái Đất tròn!”

- - -

Thời Dao ôm một phần gà rán, vừa ăn vừa theo dõi động thái trên diễn đàn.

Ngoài cô ra còn ba người bạn cùng phòng cũng như vậy.

Trong đó, ồn ào nhất là Hà Diên Diên và Giang Nguyệt, cứ lủ ra lủ rủ, nói liên tục.

“Lại có người bình luận lột bộ mặt thật của Tần Y Nhiên, mà nói đi nói lại cũng có nhiều người nhỏ nước bọt Tần Y Nhiên, nói cô ta giả vờ thanh cao, luôn xem bản thân mình là cái rốn của vũ trụ.”

- Đặc biệt là người có tên: Giai Lệ Tam Thiên, bình luận của anh thật là kinh điển nha, hoa khôi của trường, tình mộng đi, Lữ Bố cô còn không có, ở đó mà đòi làm Điều Thuyền!

- Haha, cái tên Trái Đất tròn này còn khôi hài hơn nè, “đây là một câu chuyện buồn phải không các mày?” buồn cười chết đi được!

Lãnh Ôn nghe đến đó, nhin không được cười khi một tiếng, sau đó quay lại vừa gặm gà rán vừa nói với Thời Dao: “Dao Dao, có thể lên tin thứ hai rồi chứ? Người ta nói Tần Y Nhiên đã xóa các tin cũ rồi!”

Thời Dao vừa gặm gà vừa “Ừ ừ”, sau đó ăn hết miếng gà còn đang cầm trên tay, rồi lau tay vào khăn giấy, mở máy tính ra, đăng tin đã soạn sẵn từ trước.

Đúng như Thời Dao nói, lúc này lượng truy cập lên diễn đàn rất đông, sau khi gửi tin xong chưa đến nửa giờ, nó liền trở thành tin hot trên diễn đàn.

- Không ngờ Tần Y Nhiên lại dùng nhiều nickname giả như vậy để làm anh hùng bàn phím như vậy.

- Thật là biết người biết mặt không biết lòng mà, trong trường, trước mặt mọi người, cô ta lúc nào cũng ra vẻ nho nhã hiền lành, không ngờ sau lưng lại chanh chua cay nghiệt như vậy!

- ...

Trong khi tất cả mọi người còn đang nhỏ nước bọt vào con người này, “Trái Đất tròn” lại đưa ra một bình luận khiến mọi chuyện như muốn nổ tung.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Đại hội chửi người

- Thì ra là Tần hoa khôi của trường, à không, bây giờ nên gọi cô ta là Tần thị phi mới đúng, còn đặt ra đủ thứ tên trên đời cho tài khoản của mình, chuyện đã đến nước này, tôi cũng nói luôn, tài khoản có tên [Tần Y Nhiên anh yêu em] hoặc là [Đã từng ngủ chung với Lâm Gia Ca] đều là của cô ta đó.

- Tôi biết mọi người rất muốn thấy bằng chứng, cầu xin tôi đi... tôi... à mà không cầu thì tôi cũng sẽ cho mọi người thấy.

- Tôi chỉ ngửa tay đăng ký vào diễn đàn của trường xong liền thử tra xem “Điều Thuyền giết chết Lữ Bố” là ai, không ngờ IP của người này lại cho thấy một loạt các kết quả--”

Hà Diên Diên khá quan tâm đến bình luận của Trái Đất tròn và Giai lệ Tam Thiên, cô cũng lên tiếng đầu tiên:

- Khi thật, những thứ Trái Đất tròn nói toàn là có vẻ đùa vui, nhìn vào có thể cho rằng người này chỉ là tên ngốc, nhưng đọc kỹ thì sẽ thấy bên trong có nhiều hàm ý lắm!

Giang Nguyệt: “Đó không phải là trọng điểm, mà điều quan trọng ở đây chính là những hình ảnh mà Trái Đất tròn đăng lên, đúng là quá sức chịu đựng rồi, không ngờ Tần Y Nhiên lại là người có nhiều nickname như vậy, e rằng từ lúc diễn đàn của trường được thành lập đến nay cô ta đã lập ra hơn mười cái nickname để nói xấu người khác rồi.”

- Chứ còn gì nữa, mình không tin những tấm hình đó không phải là của cô ta theo dõi chụp lên! Chắc chắn là cô ta ghen tức với Dao Dao cho nên mới đăng những tin vớ vẩn như vậy để mọi người hòa vào chửi bới Dao Dao, tất cả những chuyện đó đều là một tay cô ta vẽ ra!

So với Hà Diên Diên và Giang Nguyệt, Lãnh Ôn vẫn luôn là người lý trí hơn:

- Trái Đất tròn này là phe mình, những hình ảnh mà người này đưa ra rất đáng thuyết phục, chắc chắn bây giờ mọi người đều biết trò quỷ này đều là do cô ta dựng nên, ngoài Dao Dao ra cô ta còn chửi bới, nói xấu sau lưng rất nhiều người, bây giờ Dao Dao không cần làm gì cả, Tần Y Nhiên cũng đã không sống yên thân được với những người kia rồi, chắc chắn sau vụ này cô ta sẽ thân bại danh liệt, nhìn không ra hoa khôi của trường!

- Đó là quả báo của cô ta, đáng đời, cô ta cho rằng qua internet để làm chuyện xấu thì không ai biết chắc! Bây giờ gom lại trả một cái giá thật lớn luôn một lần! Trước kia chỉ là chưa đến lúc mà thôi! Bình sinh mình ghét nhất là loại người này, suốt ngày chỉ biết nói xấu sau lưng người khác, toàn là giời bọ!

- Giang Nguyệt chửi thẳng miệng không khách sáo chút nào.

- Oa, Ôn Ôn nói xong mình mới để ý, sau khi Trái Đất tròn khai chuyện này ra, diễn đàn của trường sắp bùng nổ rồi.

Hà Diên Diên vừa lướt diễn đàn của trường vừa đọc những bình luận trên diễn đàn:

- Vãi đạn, Tần thị phi thật là đa nhân cách ha, làm chuyện của Thời Dao kia rùm beng lên suốt mấy ngày, bây giờ lòi ra tất cả mọi chuyện đều là bịa đặt, nhưng mà nghĩ lại cô ta cũng thật đáng sợ! Còn theo dõi Thời Dao lâu như vậy để có thể chụp lại những hình ảnh này, sau đó đăng lên diễn đàn! Thời Dao nên cẩn thận, rất đáng sợ đó!

- Trời ạ, biên tập của màn kịch này đúng là đại tài, e rằng đây là chuyện chấn động nhất được ghi vào lịch sử trên diễn đàn của Đại học G luôn ha mọi

người?

- Tần Y Nhiên thật không biết xấu hổ, lại còn có nhiều nickname như vậy, còn có cái là [Đã từng ngủ chung với Lâm Gia Ca] nữa hả? Đến thời kỳ rụng trứng rồi hả? Cần lắm một sự tem tém...

- Chưa từng thấy ai yêu bản thân mình như cô ta, Tần Y Nhiên ơi là Tần Y Nhiên, đừng nói danh hiệu hoa khôi cũng là do cô ta tự bầu cho mình nha!

- Trước đây tôi không dám nói ở trên diễn đàn vì thế lực của Tần Y Nhiên quá lớn, nhưng bây giờ tôi có thể tự do ngôn luận rồi, trước đây Lâm Gia Ca phải phụ trách ngày hội kỷ niệm thành lập trường cùng với một người khác, Tần thị phi đã đến tìm người ta, nói người đó nhường lại vị trí làm việc cùng Lâm Gia Ca cho cô ta, để cô ta Lâm Gia Ca phụ trách ngày hội ngày hôm đó. Người ta từ chối, thế là cô ta liền đi quyến rũ bạn trai của người khác, khiến người ta chệnh mảng nhiệm vụ rồi lao vào vị trí đó đó!

- Tôi cũng giống lâu trên, trước đây cũng không dám nói gì đụng đến cô ta...

Đúng như Thời Dao suy đoán, diễn đàn của trường trở thành đại hội chửi người, những người từng bị Tần Y Nhiên chửi bới đều bắt đầu moi móc ra tất cả những nickname cũ và những chuyện xấu mà cô ta đã làm!

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 132: Đại hội chửi người

Thời Dao nhìn thấy hiệu quả đạt được đúng như mong đợi, mới từ từ xoay người, ngáp một cái:

- Vậy là hạ màn rồi nhé, chờ mọi người mắng Tần Y Nhiên đã, chúng ta sẽ tung tin thứ ba, đăng hình chụp của mình...

- Nè nè nè nè, cái gì vậy nè! Người có nickname là Giai lệ Tam Thiên cũng đã đăng tin, còn là một tin giật gân hơn nhiều!! - Hà Diên Diên kích động đọc lớn tiếng:

- Tôi thật sự rất ngửa tay, không nhìn được, cũng đã lên web của trường lướt một vòng, sau đó càng phát hiện ra nhiều chuyện đáng sợ, trong khi đó vẫn có rất nhiều người đứng ra nói đỡ cho cô ta, tôi thật không hiểu mấy người đó làm sao nữa, thật sôi nổi!

Hà Diên Diên đọc một hơi xong, ngừng lại.

Cô nhìn chăm chăm màn hình điện thoại, không biết đang nhìn gì, sau một lát cô mới mở mắt thật to, nhìn cho rõ:

- Trời thần thiên địa ơi! Tầm hình mà Giai Lệ Tam Thiên đăng lên là hình lúc bình chọn hoa khôi của trường, Tần Y Nhiên tự bình chọn cho cô ta hàng loạt a!

- Minh thấy rồi thấy rồi! Không ngờ nha! Cái người Giai lệ Tam thiên này cũng thật có tâm!

Giang Nguyệt đáp một câu, sau đó bắt đầu xem phản hồi:

- Tần Y Nhiên bị mắng thê thảm luôn, nói cô ta chỉ làm ra vẻ, dối trá, nói tóm lại, cả ngôi vị hoa khôi cũng đều là do cô ta tự gán cho mình.

- - -

Vào lúc này, ký túc xá nam, phòng 501.

Lục Bản Lai nhìn chăm chăm tấm hình mình đã đăng trên diễn đàn của trường, đặc ý:

- Thì ra, người lần trước tôi nói khi biết cô ấy là ai nhất định sẽ theo đuổi cô ấy, tên là Lân Ôn, ở cùng phòng ký túc xá với em gái có scandal với Lão Đại, mẹ nó, Tần thị phi dám chửi luôn cả bạn gái tương lai của tôi, các cậu coi tôi có vào đim chết cô ta không!

Hạ Thương Chu thờ dãi thăm hỏi:

- Tại sao người tổn thương luôn là tôi, nữ thần của cậu vẫn là nữ thần, sao nữ thần của tôi lại trở thành mẹ của tôi?

Lâm Gia Ca dựa lưng vào ghế đang uống nước, lúc này vừa nghe xong liền sắc đến nổi ho run người.

Anh giả vờ bình tĩnh, đợi đến khi nuốt hết nước trong miệng xuống, mới ném chuyển phát nhanh qua cho Hạ Thương Chu: “Bồi thường cho cậu!”

- Đây là gì vậy Lão Đại?

Hạ Thương Chu liếc mắt nhìn hộp chuyển phát, còn có đóng dấu đỏ hân hoan.

Lâm Gia Ca không nói gì, vẻ mặt như nói “mờ ra thì biết!”

Hạ Thương Chu mở bao bên ngoài, nhìn thấy bên trong, chính là một chiếc điện thoại mới, cùng hiệu với cái điện thoại mấy ngày trước Lâm Gia Ca đã làm hỏng của anh ta, nhưng là dòng sản phẩm mới nhất: “Lão Đại, nữ thần được tôi gọi là nữ thần, bởi vì cậu là nam thần của tôi đó!”

Lục Bản Lai nhìn Hạ Thương Chu đang vui rạo rức khởi động máy mới, một giây sau liền nhìn về phía Lâm Gia Ca: “Lão Đại, tâm tình của cậu không tốt sao? Nếu như không tốt thì cứ lấy điện thoại của tôi đập, cứ đập thoải mái nha!”

Đập cái đầu của cậu!

Lâm Gia Ca di chuột, theo dõi tình hình trên diễn đàn của trường một hồi, sau đó liền gửi hai tấm hình cho Lục Bản Lai: “Viết tin mới, tiêu đề là Thời Dao vs Tần Y Nhiên, ai thắng ai thua?”

- Được thôi, Lão Đại!

Sau khi nhận hình xong, Lục Bản Lai ngẩn người:

- Lão Đại, hai tấm hình này cậu lấy ở đâu ra vậy?

Lâm Gia Ca vừa nhìn chăm chăm hình Thời Dao trên màn hình máy tính vừa hững hờ trả lời: “Lúc này rảnh quá, nên lên hồ sơ của trường tải về.”

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Một trai tài, một gái sắc

Đối với người ngoài mà nói, đây có thể là những tấm hình chẳng có ý nghĩa gì, nhưng đối với Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu mà nói, đây chính là lời mời ăn bữa tối hào hạng, không thể xem thường.

Lục Bản Lai rất bình tĩnh từ một tiếng, làm theo dặn dò của Lâm Gia Ca.

Rất nhanh, bài viết của Lục Bản Lai liền được phê duyệt và đăng lên diễn đàn.

Anh đọc qua trang chủ của diễn đàn một vòng, phát hiện ngoài bài viết “Thời Dao PK Tần Y Nhiên, ai thắng ai thua?” còn có một bài có tiêu đề là: “Cùng xem nhan sắc thật sự của Thời Dao”

Lục Bản Lai đề ý người viết bài này có tên là Bánh bao chiên tôm hùm và mỳ sợi.

Đây không phải là em gái dính scandal với Lão Đại sao?

Lục Bản Lai đăng bài này lúc 21 giờ 47 phút, bài viết của cô bé này đăng lúc 21 giờ 48 phút...

Thấy được điều này, Lục Bản Lai không nhịn được nói: “Lão Đại, ý tưởng lớn gặp nhau kìa, cô bé có scandal với cậu lại đăng một bài viết có cùng nội dung, ngay sau chúng ta một phút!”

- Cái gì? Cái gì?

Hạ Thương Chu nghe vậy, liền buông điện thoại mới ra, lên diễn đàn của trường, xem hai tin xong, liền không nhịn được mà nói: “Đúng là ý tưởng lớn gặp nhau, tâm linh tương thông, mặc dù em gái của Lão Đại chụp hình nhưng lại để mặt mộc không chỉnh sửa, đúng là thông minh.”

Lúc Lục Bản Lai phát hiện tin đó, Lâm Gia Ca cũng đã nhìn thấy tin của Thời Dao đăng.

Anh nghe lời khen của Hạ Thương Chu, bề ngoài có vẻ như không để ý câu “đúng là thông minh”, nhưng trong lòng thật sự có cảm giác rất tự hào.

- Bỗng nhiên tôi thấy tội nghiệp Tần Y Nhiên quá đi, bị mọi người lừa vào chửi thì thôi đi, còn bị Lão Đại vạch trần chuyện tự bình chọn ngôi vị hoa khôi cho mình, rồi còn bị hai người này đăng hình thật là đánh cho tan tác, không còn chút khả năng chống trả nào! - Lục Bản Lai lắc đầu cảm thán...

Hạ Thương Chu: “Đầu chỉ có không còn khả năng chống trả, mà là quân tan lính rã, vô cùng thâm hiểm, có điều lão đại đã nói, cậu ấy và em gái kia ngoài mặt nói là không thân thiết lắm, nhưng tôi không tin đâu! Một trai tài, một gái sắc, phối hợp ăn ý như bánh răng, rõ ràng chỉ có tướng phu thê mới có thể hiểu rõ nhau như vậy, Tần Y Nhiên thật đáng thương!”

Lâm Gia Ca hấn giọng một cái, không nhẹ không nặng.

Nhưng chỉ như vậy cũng đủ làm Lục Bản Lai và Hạ Thương Chu giật mình, một giây sau liền lập tức nói lại: “Tần Y Nhiên đó tìm cách hại người, bây giờ bị gây ông đập lưng ông! Đáng đời! Không có gì phải thương xót cả!”

“Tôi phải viết thêm hai tin chữ cô ta tiếp mới được!”

Một lát sau, Lục Bản Lai đang gõ chữ, bỗng nhiên lại nghĩ đến chuyện gì đó, dừng lại: “Ồ, Tần Y Nhiên có nickname là Điều Thuyền giết chết Lữ Bố, là ý nói em gái là Lữ Bố, còn Lão đại là Điều Thuyền?”

Hạ Thương Chu cực kỳ tán thành: “Như vậy là cô ta đã sớm nhìn ra được sự thân thiết của hai người này rồi, thật ngượng ngùng nha!”

Lâm Gia Ca không nhận được hai người bạn cùng phòng thần kinh có vấn đề này nữa, thêm diễn đàn trường thì quá nhiều phong ba bão táp, nên liền đứng dậy, ôm khăn và đồ ngủ vào nhà vệ sinh, tắm rửa.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Điều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Một trai tài, một gái sắc

“Tin mà anh Trái Đất tròn đăng, Thời Dao vs Tần Y Nhiên, ai thắng ai thua, thật là hợp ý với Dao Dao nha! Dùng hình của Thời Dao và Tần Y Nhiên ra để mọi người so sánh và cho ý kiến, hình Dao Dao thì xinh đẹp tuyệt trần, còn mặt mộc của Tần Y Nhiên thì không bằng một góc của Dao Dao, đúng là thù đoạn của Trái Đất tròn có hơi độc ác, nhưng mình thích!! Ha ha ha!” - Hà Điền Điền vừa nói vừa cười lăn lộn trên giường, không ngậm miệng lại được.

Giang Nguyệt: “Không cần biết ra sao, cuối cùng mọi chuyện cũng đã được giải quyết xong, mình thật tò mò không biết bây giờ Tần Y Nhiên đang trong tình trạng thế nào rồi, có phải là đang khóc không? Cũng không biết làm sao nhìn tất cả mọi người trong trường và ký túc xá, nếu mình đoán không lầm, bây giờ chắc dừng khí mở mên ra khỏi phòng cô ta cũng không có.

Hà Điền Điền: “Cậu nói vậy mình cũng cảm thấy tò mò rồi đó, nhưng mà mình càng tò mò hơn việc...”

Nói xong, Hà Điền Điền nhìn về phía Dao Dao: “Dao Dao, cậu và Lâm hotboy cuối cùng là sao vậy hả?”

Hà Điền Điền nhắc đến chuyện này, Giang Nguyệt cũng òa lên: “Đúng vậy đó Dao Dao, bây giờ đã đến lúc thẳng thắn rồi, cậu nói cậu và anh ấy không có gian tình gì, đánh chết mình cũng không tin đâu!

Đúng lúc Lãnh Ôn vừa giặt đồ xong đi ra, nghe thấy như vậy liền lấy một quả táo đưa đến trước mặt Thời Dao: “Dao Dao, cậu nói xong, mình sẽ cho cậu quả táo này!”

Thời Dao nhìn chằm chằm quả táo, do dự một lúc lâu, vẫn không cưỡng lại được sức hấp dẫn của thức ăn, liền lựa chọn khai thật.

Nghe xong những gì Thời Dao nói, về mặt của mọi người đều như đang nói “Cậu đang lừa gạt ai vậy?” một lúc lâu sau, Hà Điền Điền mới nói: “Dao Dao, không ngờ cậu lại có tiềm lực như vậy, đã có hôn ước với hot boy từ bé!”

Giang Nguyệt: “Coi như là có hôn ước từ bé đi, nhưng mà Dao Dao, cậu có lộn không vậy, cậu muốn hủy hôn? Phải là Lâm Gia Ca muốn hủy hôn với cậu mới đúng chứ?”

Thế giới này sao lại đáng sợ như vậy? Sao cô nói thật mà mọi người lại không tin chứ?

Thời Dao muốn lấy quả táo trong tay Lãnh Ôn, nhưng Lãnh Ôn lại không chịu đưa cho cô, cô không còn cách nào khác hơn là gờ tay thề độc: “Mình xin thề, tất cả những điều mình nói đều là thật, mình mà nói dối sẽ bị chết đói!”

Giang Nguyệt: “Đối với những người mê ăn uống như cậu ấy thì đây chính là lời thề nặng nhất rồi, xem ra là thật đó, Ôn Ôn, cậu đưa táo cho cậu ấy đi!”

Hà Điền Điền: “Thế giới này thật nhiệm màu a!”

Lãnh Ôn đưa táo cho Thời Dao.

Thời Dao vừa nhận được táo, chỉ mới cắn được một cái, ba người bạn cùng phòng liền riu rít nói: “Má ơi, có hôn ước từ nhỏ, sao Dao Dao lại tốt số như vậy? Sao ông nội mình lại không hứa hôn cho mình từ nhỏ chứ huhu!”

Cắt! Tém tém lại! Nếu tôi là nam thần, tôi cũng chọn Thời Dao!

Thời Dao nghĩ nghĩ, lại cắn một miếng táo lớn, mãi cho đến 12 giờ khuya, ký túc xá mới yên tĩnh hoàn toàn.

Có lẽ đây là một ngày có quá nhiều sự thật được phơi bày, quá nhiều chuyện khiến người khác khó tiếp thu. Thời Dao không buồn ngủ chút nào, cô nhắm mắt lại một chút, không nhìn được cảm điện thoại di động lên, tìm số của Lâm Gia Ca, soạn một tin nhắn cho anh...

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Anh không phải Lâm Gia Ca, chẳng lẽ là Ca Gia Lâm?

“Anh đã ngủ chưa?”

Sau khi gửi xong tin nhắn, Thời Dao mới phát giác mấy chữ mà mình vừa gửi cho anh... hình như có chút quái dị...

Hình như quan hệ của cô và anh còn chưa thân thiết đến mức nhắn tin hỏi nhau xem đã ngủ chưa...

Theo tính tình của Lâm Gia Ca, Thời Dao nghĩ thậm chí anh sẽ không trả lời tin nhắn của cô.

Nghĩ xong, Thời Dao lại gõ phím mấy lần.

Nhưng điều cô muốn nói còn chưa gõ ra xong, trên màn hình lại hiện tin nhắn đến: “Chưa”

Ach... Cô đoán sai rồi!

Thời Dao vuốt vuốt mặt, vừa định đánh chữ, điện thoại lại có thêm tin nhắn nữa:

Lâm Gia Ca: “Sao vậy?”

- Có chuyện em muốn giải thích với anh một chút.

Lâm Gia Ca trả lời: “?”

Lúc này, Thời Dao không thấy có gì bất thường, bắt đầu đánh chữ. Nhưng cô còn chưa soạn tin nhắn xong, lại có tin nhắn Lâm Gia Ca gửi tới: “Chuyện gì?”

Thời Dao dừng đánh chữ, nhìn hai tin nhắn Lâm Gia Ca trả lời cô, cảm thấy có chút... thụ sủng nhược kinh.

Như vậy hình như không giống phong cách của Lâm Gia Ca cho lắm, bình thường anh có vẻ vồn vã như vậy đâu? Trừ những chuyện rất quan trọng, lúc bình thường anh có gõ nhiều chữ như vậy đâu?

Thời Dao xem lại những tin trước đây anh từng gửi cho cô, càng xem càng thấy sai sai...

Đừng nói là... đối phương không phải Lâm Gia Ca nha?

Vừa nghĩ như vậy xong, Thời Dao liền xóa những dòng mình đang gõ, sau đó gửi qua một tin nhắn: “Xin lỗi, anh là Lâm Gia Ca sao?”

- - -

11h30 Lâm Gia Ca đã lên giường nằm.

Lúc anh sắp ngủ, lại có tiếng báo tin nhắn đến từ điện thoại làm anh tỉnh giấc, vừa vào giấc lại bị quấy rầy, anh có chút khó chịu, liền liếc mắt nhìn màn hình:

“Đã ngủ chưa?”

Là tin nhắn của Bánh Bao Mềm gửi tới.

Con buồn ngủ liền nhanh chóng biến mất không còn một mống, anh cầm điện thoại lên, gõ một chữ “chưa” trả lời cô.

Dừng một chút, anh lại gửi thêm hai chữ: “Sao vậy?”

Bánh Bao Mềm trả lời rất nhanh: “Có chuyện em muốn giải thích với anh một chút.”

Lâm Gia Ca trả lời theo thói quen, chỉ gõ một dấu “?”, sau đó anh lại cảm thấy trống lốc như vậy lại có chút nhạt, nên gửi thêm hai chữ: “Chuyện gì?”

Anh đã không còn buồn ngủ chút nào, lúc này lại cảm thấy khát nước, liền đứng lên, nhẹ nhàng xuống giường.

Vừa đứng vững xong, Thôi Dao đã trả lời tin nhắn: “Xin lỗi, anh là Lâm Gia Ca sao?”

Phí lời! Anh không phải Lâm Gia Ca chẳng lẽ là Ca Gia Lâm?

Lâm Gia Ca một tay cầm ly nước, một tay bấm điện thoại: “Em nói xem?”

Sau khi gửi tin nhắn thành công, qua một lúc lâu, cô mới trả lời tin nhắn.

Lâm Gia Ca đang uống nước, mới mở khóa màn hình.

Thôi Dao chỉ trả lời hai chữ: “Ông nội”

Lâm Gia Ca sặc nước...

Cô bé này! Hơn nửa đêm muốn mưu sát chồng à?

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đẹp Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Anh không phải Lâm Gia Ca, chẳng lẽ là Ca Gia Lâm?

Thôi Dao quả thật cảm thấy người kia không phải là Lâm Gia Ca.

Nhưng cô lại nghĩ, di động là vật dụng cá nhân, chắc cũng sẽ không rơi vào tay người ngoài được.

Cho nên, khi đọc được ba chữ “Em nói xem”, trong đầu cô đã mơ hồ suy đoán ra đó chính là ông nội Lâm.

Có thể là Lâm Gia Ca đến bệnh viện thăm ông nội, hán đã ngủ rồi mà ông thấy tin nhắn cô gửi tới nên định trêu chọc cô...

Thôi Dao đang định gửi chữ “Ông nội?” đi, nhưng cô nhất thời bấm nhầm, không gõ thêm dấu chấm hỏi thì đã gửi tin nhắn đi rồi.

Sau khi cô phát hiện được sai lầm của mình, liền vội vàng bắt đầu giải thích, nhưng cô mới vừa đánh mấy chữ “Anh là Ông nội Lâm”, di động liền vang lên cuộc gọi.

Là Lâm Gia Ca gọi tới.....

Thôi Dao sợ phiền bạn cùng phòng đang ngủ, nên nhẹ nhàng bò xuống giường, đi ra phía sau ký túc xá, mới nghe điện thoại.

Cô mới vừa giờ điện thoại di động lên để bên tai liền truyền đến giọng nói của Lâm Gia Ca: “Anh già lắm sao?”

Thôi Dao tay run lên, di động suýt nữa rơi xuống đất.

“Anh chỉ lớn hơn em hai tuổi thôi, cũng không đến mức bị em gọi là ông nội chứ?”

Thì ra người gửi tin nhắn cho cô không phải là ông nội Lâm.....

Thôi Dao vội vàng lên tiếng: “Xin, xin, xin lỗi, em, em tưởng ông nội Lâm.....”

“Số điện thoại ông nội là.....” Lâm Gia Ca đọc một loạt các con số ra.

Thôi Dao không nói nên lời, đỏ mặt trầm mặc trong chốc lát, mới nhỏ tiếng nói: “Em không phải cố ý, tại vì em thấy tin nhắn không giống như bình thường anh hay gửi, dù sao bình thường anh cũng không vồn vã như vậy, không thích nói nhiều, còn rất cao ngạo, giống như ai cũng thiếu anh hai trăm

đồng vậy, cho nên, cho nên em mới tưởng là ông nội Lâm”

“Cảm thấy như ai đó thiếu anh hai trăm đồng, vậy đưa hai trăm đồng cho anh đi!”

Thời Dao lại lần nữa bị Lâm Gia Ca chặn họng, không nói nên lời.

Hai bên im lặng khoảng ba mươi giây, Lâm Gia Ca hừ giọng, ngữ khí so hòa hoãn hơn rất nhiều so với lúc đầu: “Anh đang nói đùa với em đó.”

Đùa của anh chẳng buồn cười gì cả..... Thời Dao chỉ dám nghĩ trong lòng thôi.

Lâm Gia Ca ở đầu bên kia điện thoại, im lặng một lát, lại mở miệng: “À mà, không phải em nói có chuyện muốn giải thích với anh sao? Chuyện gì vậy?”

Thời Dao lúc này mới nhớ tới chuyện chính, vội vàng nói: “Là chuyện bạn cùng phòng ký túc xá của em biết chuyện chúng ta có hôn ước rồi.”

“Ồ.”

Ồ?Ồ là có ý gì chứ? Là không vui sao? Dù sao anh đã từng đã nói với cô, không được tiết lộ chuyện hôn ước cho người ngoài biết..... Thời Dao nghĩ một lúc, lại thành thật nói: “Em, em giấu không được, sau khi đăng tin giải thích xong, bạn cùng phòng vẫn luôn ép hỏi quan hệ của em và anh, hơn nữa các bạn đó thật sự quá đáng, không cho em ăn táo, em, em không nhịn nổi, nên nói ra hết rồi.....”

Haiz, cô cũng không có cách nào, đối mặt với mỹ thực từ trước đến nay cô đều không chống đỡ được, cho nên... sau khi cô ăn táo xong liền bắt đầu thấp thỏm bất an, sau đó muốn tìm anh giải thích.....

Sau đó, Thời Dao liền cam đoan: “..... Nhưng mà anh yên tâm, chỉ có bạn cùng phòng biết chuyện này, người khác không biết, hơn nữa em đã nhắc nhở bọn họ rất nhiều lần không được nói chuyện này với người ngoài, cho nên trừ ba người trong phòng ký túc xá của em ra, những người khác là sẽ không nghe được tên của anh phát ra từ miệng em đâu...”

Cô nói nhiều như vậy, anh vẫn không nói gì cả.

Nói tới cuối cùng, Thời Dao cũng không biết chính mình nên giải thích như thế nào, đành im lặng luôn.

Hai người không biết im lặng bao lâu, Thời Dao thật sự chịu không được sự im lặng này, lại nhỏ giọng hỏi: “Có phải anh không vui không? Em xin lỗi.”

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Luôn Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Khoai tây chiên, vịt quay, trà sữa, kem Vani

Điện thoại bên kia vẫn im lặng.

Thời Dao càng ngày càng bất an.

Trong khi đang suy nghĩ, bản thân có nên mở miệng nói xin lỗi nữa không thì, hình như trong điện thoại lại có một tiếng thở dài.

Thời Dao im lặng.

Lâm Gia Ca không phải đang tức giận, mà là đang thương cảm? Nhưng mà anh đang thương cảm điều gì?

Rất nhanh, Thời Dao lại nghe thấy tiếng Lâm Gia Ca nói chuyện, giọng điệu vẫn rất bình thường: “Em thích ăn táo lắm à?”

Hả..... cô có nghe lầm không vậy?

Thời Dao im lặng một lát, lại nói:

- Không phải, chỉ là trong ký túc xá chỉ có táo thôi.”

- Vậy em thích ăn cái gì nhất?

- Trái cây sao?

- Ừ.

- Chanh dây, son trà, dưa hấu, dưa, lựu.

- Còn những loại thức ăn khác thì sao? Các loại đồ ăn vặt gì đó?

- À, em thích ăn khoai tây chiên, vịt quay, thích uống trà sữa. - Thời Dao nói một loạt các món ăn mà không cần suy nghĩ, cuối cùng, cô lại còn bổ sung thêm một câu:

- Nhưng mà em thích ăn ice cream nhất, đặc biệt là vị vani.

- Ice cream sao?

- Đúng rồi. - Thời Dao dừng một chút, lại hỏi:

- Chẳng lẽ anh cũng thích ăn?

- Không phải, là có một người bạn rất thích ăn. Về phương diện ăn uống, hai người rất giống nhau.

- Hắt xì. - Cửa sổ của ký túc xá không có đóng, đêm khuya gió thổi vào, có chút lạnh lạnh, Thời Dao chỉ mặc áo ngủ nên không chịu được, run cầm cập, khiến cho cô định hỏi “Người bạn kia của anh là ai” cũng phải ngưng lại.

Lâm Gia Ca ở đầu dây bên kia cũng phát hiện được điều khác thường: “Em đang ở bên ngoài?”

“Đúng vậy, bạn cùng phòng em ngủ rồi, em sợ làm ồn.” Giọng nói của Thời Dao có chút run rẩy.

“Ừ.” Lâm Gia Ca chỉ trả lời một chữ.

Thời Dao không biết nên nói gì tiếp theo.

Chưa đầy hai giây, Lâm Gia Ca lại mở miệng: “Cúp nha.”

...

Lâm Gia Ca đứng ở trên ban công, nói xong các chữ “cúp nha”, còn định nói gì đó, nhưng lời đến bên miệng, lại bị nuốt xuống.

Anh cảm di động im lặng một lát, nghe thấy giọng nói dịu dàng của cô truyền đến: “Tạm biệt.”

Anh không đáp lời, buông điện thoại xuống, cúp máy.

Anh không vội quay vào phòng, đứng trên ban công đón một làn gió lạnh thổi đến, sau đó hơi bực bội nâng tay lên, gỡ gỡ tóc.

Cô tìm anh, chỉ là vì muốn giải thích chuyện anh đã dặn dò cô.

Kỳ thật lúc mới nghe, anh cảm thấy đây không phải việc gì quá lớn lao, thậm chí khi nghe cô nói chỉ vì một trái táo mà không nhận được nói ra sự thật, anh còn cảm thấy có chút buồn cười, nhưng buồn cười chưa tới nửa phút, anh liền không cười nổi.

—— cho nên, trừ ba người đó ra, những người khác là sẽ không nghe được tên của anh phát ra từ trong miệng em đâu. ...

Lâm Gia Ca nhớ lại những lời này, mím môi, cảm thấy tâm trạng càng bực bội hơn.

Nhưng anh hình như không có tư cách để bực bội, những điều này đều là do chính miệng anh yêu cầu.

Anh lúc trước, đúng là xấu tính!

Lâm Gia Ca bực bội thở ra một hơi, sau đó nắm di động trong tay, màn hình lại sáng lên.

Thời Dao: “Đúng rồi, em quên mất.”

Thời Dao: “Cảm ơn anh.”

Thời Dao: “Chuyện trên diễn đàn.”

Cô gửi một lúc ba tin nhắn, câu trước không khớp câu sau, nhưng anh cũng có thể hiểu được.

Thực kỳ diệu, tâm trạng đang khó chịu, chỉ vì ba câu này của cô, liền trở thành thoải mái hơn rồi.

Anh không trả lời tin nhắn, nhưng anh nhìn chằm chằm màn hình thật lâu, sau đó mở phần ghi chú trong điện thoại, gõ vào trong mấy chữ:

Chanh dây, son trà, dừa hấu, dừa, lựu.

Khoai tây chiên, vịt quay, trà sữa, kem.

Dùng một chút, phía sau chữ kem, lại bổ sung thêm chữ vani.

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đầu Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Khoai tây chiên, vịt quay, trà sữa, kem Vani

Đêm ngày hôm trước Thời Dao thức cả đêm, cho nên sau khi gửi tin nhắn cảm ơn Lâm Gia Ca xong, chưa kịp chờ anh trả lời, cô thật sự ngủ quên lúc nào không hay.

Thời Dao ngủ một giấc dài, đến khi cô dậy đã là trưa ngày hôm sau.

Ký túc xá rất yên tĩnh, Hà Điền Điền và Giang Nguyệt cũng giống như cô, vừa mới thức dậy.

Lãnh Ôn thì ngược lại, không biết cô dậy khi nào mà đã quét dọn phòng ký túc xá sạch sẽ, tưới nước cho những cây đang được trồng bên cửa sổ, vừa mở cửa sổ là có làn gió nhẹ thổi tới, khiến cho cả phòng có mùi thơm thoang thoang của những chậu hoa dành dành xanh mướt đang đua nở.

Hôm nay Thời Dao chỉ có một tiết học, buổi chiều ba giờ rưỡi có một tiết học thể dục.

Sau khi ăn cơm trưa xong, trở lại ký túc xá, bốn người cùng nhau thoa kem chống nắng, sau đó mới cùng nhau đi về phía sân tập thể dục.

Bốn người họ đến khá sớm, sân thể dục không có mấy người, nên bốn người họ liền tìm chỗ râm mát đứng nói chuyện phiếm.

Không lâu sau, bạn học trong lớp lục tục kéo tới.

Nhưng mà, còn có vài bạn học không quen biết cũng đang đi đến.

“Kỳ lạ, mình nhớ tiết này, chỉ có lớp chúng ta thôi, sao lại có thêm một lớp nữa, là lớp nào chuyển lớp sao?” Hà Điền Điền nhìn chung quanh thấy lớp thể dục đông gấp đôi so với trước đây, nhìn không được nói thảm một câu.

Ba giờ ba mươi phút, một thầy giáo đi tới, thổi còi ra hiệu tập hợp: “Lớp toán năm ba tập hợp bên tay phải, lớp tiếng Anh năm nhất tập hợp bên tay trái.”

Đây không phải là thầy thể dục của chúng ta... Cả lớp của Thời Dao, người phun nước bọt, người chửi thề, nhưng vẫn là ngoan ngoãn vào đội.

Sau khi hai lớp đứng vào hàng xong thì thầy thể dục mới nói: “Cô Vương dạy thể dục lớp toán năm ba đang mang thai, chắc là học kỳ này không thể tiếp tục dạy các bạn nữa, tạm thời tôi sẽ dạy thay cô ấy một thời gian, bởi vì chương trình học quá nhiều, cho nên trong khoảng thời gian này có thể hai lớp sẽ hợp lại thành một.”

“Được rồi, không nói nhiều nữa, tôi điểm danh trước” Thầy giáo đọc tên ai thì người đó giơ tay lên điểm danh, điểm danh từ năm nhất.

“..... Đi học đầy đủ, rất tốt.” Sau khi điểm danh xong, thầy khen ngợi lớp của Thời Dao một chút, sau đó liền bắt đầu điểm danh lớp năm ba.

Điểm danh hai mươi người, có ba người chưa gọi tới.

Điểm danh tới người thứ hai mươi mốt, toàn bộ lớp bên Thời Dao nhìn không được phát ra một tiếng cười nhẹ.

Cái tên kia thật sự rất đặc biệt: Hạ Thương Chu.

“Hạ Thương Chu.” Hà Điền Điền đứng phía sau cười hi hi bên tai Thời Dao.

Hạ Thương Chu không tới, thầy thể dục lại hô tiếp tên: “Lục Bản Lai ——”

Xung quanh Thời Dao lại vang lên một trận cười.

Lần này Giang Nguyệt đứng bên cạnh Hà Điền Điền lại mở miệng: “Lục Bản Lai, người mẹ nào đặt tên cho con qua loa lấy lệ quá vậy!”

Sau khi mọi người vẫn còn cười chưa dứt, thầy thể dục gạch chéo sau cái tên của Lục Bản Lai, sau đó tiếp tục điểm danh: “Lâm Gia Ca ——”

Những tiếng nói xung quanh Thời Dao vốn dĩ đang ồn ào bàn luận về hai cái tên kia, đều im bật ngay lập tức.

Không ai hô “Có”, thầy thể dục lại gọi lần nữa: “Lâm Gia Ca ——”

Thầy thể dục cầm bút, chuẩn bị tiếp tục gạch chéo, phía sau truyền đến một tiếng: “Có”

Giọng nói rất lãnh đạm, như là trà lạnh ngày hè, ảm áp dễ nghe.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại.

Lâm Gia Ca mặc đồ thể dục màu trắng, từ từ bước đến.

Phía sau anh ta còn có hai người, một cái mặc đồ thể dục màu vàng một người mặc đồ thể dục màu xanh đậm

Bạn đang đọc truyện *Thời Gian Bên Em Đều Tuyệt Vời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.